

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *NEW YORK TIMES* BESTSELLING AUTHOR

J. D. ROBB

PASSIONS

IN

DEATH

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

DsATH'T
A
TUTKULA
R

[Okumaya Başlayın](#)

[İçindekiler](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Telif Hakkı Sayfası](#)

**Bunu satın aldığınız için
teşekkürler
Martin's Yayın Grubu e-kitabı.**

Özel teklifler, bonus içerik ve yeni çıkan
kitaplar ve diğer harika okumalar hakkında
bilgi almak için,
haber bültenlerimiz için kaydolun.

[Sign Up](#)

Veya us.macmillan.com/newslettersignup
adresinden bizi çevrimiçi ziyaret edin

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#) tıklayın.

Yazar ve yayıncı bu e-kitabı size sadece kişisel kullanımınız için sağlamıştır. Bu e-kitabı hiçbir şekilde kamuya açık hale getiremezsiniz. **Telif hakkı ihlali yasalara aykırıdır. Okuduğunuz bu e-kitabın kopyasının yazarın telif hakkını ihlal ettiğini düşünüyorsanız, lütfen yayıncıyı şu adresten bilgilendirin: us.macmillanusa.com/piracy.**

Benim hatam, başarısızlığım, sahip olduğum
tutkular da değil, onları kontrol edemememde.

-Jack Kerouac

Dostluğun dili kelimeler
değil, anlamlardır.

-Henry David Thoreau

Birinci Bölüm

Parti bir katildi!

Erin Albright çılgınlık içinde bir an duraklayıp her şeyi içine çekti. Kıcınızı hareket ettirmek için tasarlanmış müziğin kesik ve çarpışması, dans pistini dolduran kıçlara sahipti. Buharlı kırmızıdan elektrik mavisine ve sıcak pembeye dönüşen ışıklar her şeyi çok seksi kılıyordu!

Barmenin bu gecenin özel içkisi Girl Power'a cömertçe dökmesi hiçbir şeyi incitmedi.

Down and Dirty'de bir Pazartesi gecesini seçmişlerdi çünkü sıcak, seksi ve kapalı bir gece olsun istemişlerdi, böylece kutlamaya katılmasını istedikleri birkaç düzine arkadaş için bolca yer olacaktı.

Ayrıca, D&D'deki Pazartesi geceleri holo-band demekti, böylece insanlar sahneye atlayıp doğrudan katılabiliyorlardı.

Ve bunu yaptıklarında, eğlenceye eğlence kattılar.

Shauna tekrar sahneye fırladı ve birisi ona mikrofon verme hatasını yaptı. Shauna'nın kızıışmış bir kedi gibi bir sesi vardı ve bunu "Bang Me Hard "ın sözlerini çığlık çığlığa söylemek için kullandı.

Tanrım, bundan daha sevimli olabilir mi?

Ve beş gün sonra, sadece beş gün sonra, diye düşündü Erin, 20 Ağustos 2061'de o benim karım olacak, ben de onun.

Sonsuza kadar birlikte.

Beş-iki yaşındaki Shauna Hunnicut, Erin'in aklına kızıl saçları ve iri, güzel mavi gözleriyle seksi bir periyi getirmişti. Ya o gülümseme? Başka bir katil.

Saçlar ilk kez dikkatini çekmiş ve gözler kamaşmıştı. Ama ah, o gülümseme. En başından beri onu etkilemişti.

Bir çift ayakkabı almak için Fancy Feet'e girmiş ve tamamen aşık olarak çıkmıştı. O, sınır tanımayan, hayatı bugün için yaşayan sokak sanatçısı, ayakkabı mağazası müdürüne aşık olmuştu, hem de fena halde.

On beş ay, üç hafta ve iki gün sonra birbirlerine ömür boyu söz verecekleri kimin aklına gelirdi?

Bu sözü vermek, Shauna'nın ona verdiği sözü duymak için sabırsızlanıyordu. Shauna'nın arkadaşı Becca -artık onun da arkadaşıydı- Erin'in elini tuttu. "Sallamalısın, bebeğim!"

Dans pistinde Becca'yla birlikte sallandı ve herkes gibi o da nakarata katıldı.

"Vur bana, daha sert vur. Oh! Vur bana, daha sert vur. Oh. Oh. Oh!" "Bu çok eğlenceli!" Becca bağırды ve çilek sarısı, artık terli olan saçlarını güzel yüzünden geriye doğru itti. "Neden?"

Daha önce buraya hiç gelmedim mi?"

"Orası bir seks kulübü ve siz de genç bir profesyonel ve havasız bir Madison Avenue pazarlama şirketinde yönetici olduğunuz için mi?"

"Madison Avenue'deki havasız bir pazarlama şirketinde alt düzey yönetici." Becca bir dönüş yaptı. "Woo! Bu gecedен sonra o kadar da namuslu olmayabilirim! Sen ve Shauna daha sık evlenmelisiniz!"

"Benim için bir ve bitti." Shauna bitirmek için sarılırken arkasına baktı. "Tanrım, çok tatlı değil mi? Müstakbel eşimden daha sevimli biri var mı?"

"Onu yıllarca sevdim, heteroseksüel bir kız gibi. Onun adına çok mutluyum. Senin için de!" Biraz sarhoş ve ter içinde olan Becca kollarını Erin'e doladı.

Alkışlar patladı. Shauna ellerini havaya kaldırırken Erin de kendi ellerini havaya kaldırdı. "Tekrar yapmaya karar vermeden önce kızımı almaya gidiyorum."

Kendi ellerini havada sallayan Erin, bedenlerin arasından sahneye doğru ilerledi. "Aşağı gel ve benimle dans et, seni seksi şey!"

"Her zaman, her yerde." Yüzü parlayan Shauna poposuna kadar eğildi, sonra da sahnenin geri kalanına doğru ilerledi. "Bu çok eğlenceli!"

Minik mavi elbisesi ve bir kilometre yüksekliğindeki topuklu ayakkabılarıyla Erin'e sarıldı. "Çok iyi fikirlerin var."

"Şimdiye kadarki en iyi fikrim vitrinde gördüğüm o çılgın pembe ayakkabıları denemeye karar vermemdi. Pembe ayakkabılar beni sana getirdi. Seni seviyorum bebeğim."

"Ben bu kulüpteki, bu şehirdeki, belki de dünyadaki en şanslı kadını. Çünkü sen varsın."

Müzikle sallanarak, sımsıkı sarılıp öpüştüler. Yumuşak, tatlı, müzik çılgınca bir ritimle yükselirken bile.

Kim bilebilirdi ki, diye düşündü Erin yine. Hayallerinin kadını bulacağını kim bilebilirdi - hayal etmeyi düşünmediği hayalleri? Hayatını aşka, planlara ve geleceğe açacak bir kadın.

Shauna'dan önceki her şey şimdiydi. Her zaman sadece şu an, yarını unut.

Şimdi seviyordu ve binlerce yarın istiyordu.

Böylece dans ettiler, sonra gruplar halinde çift olarak biraz daha dans ettiler. Bir sonraki holo-band G-string'lerine kadar soyunduğunda daha fazla tezahürat patladı. Becca sahneye fırladı, kısa, dar elbisesini çıkardı ve dans etti.

Daha fazla şeref.

"Onu bozduk." Gözleri sevinçle dolan Shauna güldü. "Lisedeyken tam bir deli kıızıydı. Tam bir ahmaktı. Şimdi sarhoş ve bir seks kulübünde iç çamaşırlarıyla dans ediyor."

"Güzel bir iç çamaşırı."

Bir başka kahkaha üzerine Shauna Erin'e bir öpücük daha verdi. "Bana bir içki ısmarla, güzelim."

"Tamamdır."

Bar sahibinin işlettiği bara doğru ilerlediler. İri yarı, kaslı, dövmeleli bir Siyah olan Crack, çıplak göğsünün üzerine deri bir yelek giymişti. Onlara geniş bir sırıtış fırlattı.

"Bir tur daha, müstakbel gelinler?"

"Kız Gücü!" Shauna yumruklarını havaya kaldırarak bağırdı.

"Bunu sen yapıyorsun." Büyük, deneyimli elleriyle içkileri karıştırdı.

"Bu gece bana çılgın bir demet getirdin."

Erin ona "Dışarıda senin gibi yakışıklı bir erkeği isteyecek birkaç kişiden fazlası var," dedi.

"Eve geldiğimde beni bekleyen on milyonda bir kadın var." "Hey, ciddi bir ilişkin olduğunu bilmiyordum."

"Bir süredir benim evime gelmedin, değil mi?"

"Sanırım değil." Erin mor çizgili, tüylü sarı saçlarını Shauna'nın kırmızı kütlesine doğru eğdi. "Çünkü artık benim de on milyonda bir şansım var."

"Ah." Shauna onu tekrar öptü. "Ama yine geleceğiz, çünkü burayı çok *seviyorum*. Süslenip püslenip lüks bir bara gideriz diye düşünmüştüm ama... Senin mekânın lüks değil demek istemedim."

Ona hınzırca bir sırıtış gönderdi. "Tatlım, burası boşuna Down and Dirty değil. Şimdi, eğer benim mekanımdaki piliçlerden ve sürtüklerden herhangi biri grubunuzdan herhangi birine rahatsız edilmek istemediğinizi söylerse, bana haber verin ve-"

"Kafalarını birbirine vuracaksın," diye bitirdi Erin. "Adını böyle almış."

"Ciddi misin?"

Yüzü öfkeyle kızaran Crack, elleriyle kafa vurma hareketi yaptı.

"Lüks değiliz ama standartlarımız var." İçkileri onlara doğru uzattı. "İçin. Bu içkiler benden."

Shauna ona kadeh kaldırdı, sonra da bardağın üçte birini tek seferde içti. "Tanrım, bu çok iyi ve ben çok sarhoş olacağım. Hadi biraz dans edelim!"

Yirmi dakika içinde Shauna başka bir şarkıyı haykırmak için sahneye geri döndü ve bu kez Becca gibi soyundu.

Mümkün olan en iyi şekilde hayrete düşen Erin, onun sallanmasını ve titremesini izledi. İlham alan birkaç kişi daha ona katılmak için tırmandı.

Erin saate baktı ve partinin ne zaman zirveye ulaşacağını tahmin ettiğine sevinerek bir mesaj gönderdi, gelen yanıtı gülümsedi.

Sonra dans pistinden uzaklaştı.

Bu sürprizi, kazananı, zamanlama da dahil olmak üzere her ayrıntıyı planlamıştı.

Suç ortağı kiraladığı özel odada bekliyor olacaktı.

Şu andan itibaren gelininin tüm hayallerini gerçekleştirmeye niyetliydi. Hayatının hayali olan aşkı mı? Hawaii.

Yolculuk masraflarını karşılayacak kadar resim satabilmek için canını dişine takarak çalışmıştı - daha sonrası için biriktirmeye başladıkları bir şeydi bu.

Bu sefer mi? Sonrasını unut. Şimdi parlayacaktı.

Bu sırrı yaklaşık üç hafta boyunca saklamıştı ve bu onun için hiç de kolay olmamıştı. Ama Shauna'nın, anlaştıkları gibi o rüya balayını bir, belki de iki yıl erteleyeceklerini düşünmesine izin vermişti.

Güvendiği suç ortağı -aslında yedek suç ortağı- bile bilmiyordu. Sadece elinde tuttuğu gece çantasını kaçırarak birine ihtiyacı vardı.

imen etek, hindistan cevizi sutyen, leis ve her Şeyi başlatan çılgın pembe ayakkabılar.

Ve Şu Maui biletleri.

Üstünü değiştirdikten sonra sahneye çıkacaktı!

Arka tarafa doğru yöneldi. Mahremiyet odaları Pazartesi geceleri pek rağbet görmezdi, bunu daha önceki deneyimlerinden biliyordu. Kısık ışıklar, ses geçirmez kapılar, içkiler arasında hızlı bir tur atmak isteyenler için bir seçenek sunuyordu.

O hızlı tur günlerinin geçtiğine pişman değildi.

Suç ortağının elini çoktan kaydırmıŐtı, bu yüzden içerideki ışıkları yakacak olan zile bastı.

Kapı açıldı ve kadın karanlık odaya girdi.

"Bunun için gerçekten minnettarım," dedi içeri girerken, sonra kapıyı kapatmak için döndü, böylece gizlilik kilitleri arkasından tıkladı. "Hiçbir fikri yok! Oh, ıldırarak! Daha fazla ışığa ihtiyacım olacak-"

İnce ve keskin bir Şey boynunu çevreleyerek havasını kesti. Deriyi yarıp geçerken boğazından aşağı kan damladı.

ırpındı, ığlık atmaya çalıştı, teli sürüklemeye çabaladı. Başı kapıya çarptığında yıldızları gördü.

Tel daha derin kesildiğinde yıldızlar söndü.

★ ★ ★

İletişim cihazı onu ölü uykusundan uyandırdı. Teğmen Eve Dallas lanet okudu, ardından kocası ışıkların yüzde onda olmasını emredince yatakta doğruldu.

Bir elini kısa, dalgalı kahverengi saçlarının arasından geçirdi ve diğer tarafındaki Şişman kediye dürtükledi. Galahad sadece yuvarlandı.

"Dallas."

Merkez, Dallas, Teğmen Eve. Muhtemel cinayet. Dokuz-bir-bir arayan sizi istedi. Rapor ver ...

Adresi duyunca Eve kedinin üzerinden yuvarlanarak yataktan ıktı.
"Down and Dirty?"

Olumlu.

"Dokuz-bir-bir arayanın adı?"

Wilson Buckley, sahibi olarak tanımlandı.

"Yoldayım ve Dedektif Peabody ile temasa geçeceğim. Dallas tamam."

"Sana katılıyorum," dedi Roarke ve kot pantolonunu çoktan çekmişti. "Burası Crack'in yeri. Ben de seninleyim." Dolabına doğru koşan kızın yüzüne baktıktan sonra ekledi: "Rochelle olsaydı, doğrudan seninle temasa geçerdi."

"Haklısın. Kulağa doğru geliyor." Dolabından eline gelenleri çıkardı. Siyah pantolon, beyaz tişört, siyah ceket, kemer, botlar.

O kıyafetlerini çıkarırken, Roarke çoktan giyinmiş ve silahını kuşanmış bir halde içeri girdi.

"Teşekkürler." Kemerini taktı. "Pazartesi gecesini, değil mi?"

"Salı sabahına devrildi."

"D&D için sakın bir gece olmalı. Onunla bu şekilde tanıştım." Rozetini, 'link'ini ve iletişim cihazını almak için aceleyle dışarı çıktı.

"DB onun evinin karşısındaki sokakta. Eviyle ya da onunla bir ilgisi yok ama onunla böyle tanıştım. Madem geliyorsun, sen sür. Ben Peabody'yi arayıp onu harekete geçireceğim."

Kendisinden başka, şehir merkezine kadar çılgınlar gibi araba sürmesi konusunda en çok ona güveniyordu.

Aşağıya doğru koşarlarken, adamın sekiz saat uyumuş ve muhtemelen öncesinde masaj yaptırmış gibi görünmesine içerlememeye çalıştı. İnanılmaz mavi gözleri tetikte, siyah ipek yelesi saçları her nasılsa mükemmeldi.

Giydiği kıyafetler üzerinde bir an bile düşünmemişti ama yine de o uzun boylu, iri yapılı bedene tam oturmuşlardı.

Bir İrlanda tanrısının yanında bir saatten az bir süre kaldıktan sonra uyanmak sinir bozucu olabilir.

Aracını çoktan garajdan çıkarmıştı, bu yüzden araç İrlanda tanrısının kalesinin dışında bekliyordu.

Yolcu koltuğuna oturduktan sonra saçlarını bir kez daha okşadı, ardından ellerinin topuklarını uzun, viski rengi gözlerine bastırdı.

Adam, yaklaştığında açılan kapılara giden uzun yolda uçarcasına ilerlerken, her şeyin berbat olduğunu hissettiğini itiraf etti.

Kahve bunu düzeltir.

Gösterge panelindeki AutoChef'ten iki güçlü ve siyah programladı.

Hayat veren o ilk yudumda bulutların bir kısmı dağıldı. Kısa süre önce Roarke'ın özel adasında uzun bir hafta sonu geçirdiğini hatırladı.

Sadece ikisi ve güneş, sörf, kum, seks.

Şikayet edecek neyi vardı ki?

Sabahın köründe bir arkadaşınızın ceset ihbarında bulunması mı?

Evet, kaltakça ama işimiz buydu.

Ayrıca, partnerine de aynı muameleyi yapmalıydı.

Daha fazla kahve içti, mucizelerini gerçekleştirmesine izin verdi ve sonra Peabody ile temasa geçti.

"Evet, Peabody. Ne?"

"Tanrım, videoyu engelle. Göğüslerini görmeme gerek yok."

Roarke, "Oldukça güzeller," diye yorum yaptı ve Eve'in sert bakışlarını kazandı.

"Oh, üzgünüm, videoyu engelle. Büyük Taşınma için temizlik ve paketleme işleriyle uğraştık. Neredeyse battık. Kim öldü?"

"Kim olduğunu bilmiyorum, ama nerede olduğu Down and Dirty."

Eve, McNab-EDD asını ve Peabody'nin "biz" lanetinin ikinci yarısını açıkça duydu.

Evlilik kuralları olduğu gibi arkadaşlık kuralları da olduğunu düşünüyordu. Olay yerinde iki dedektifi olacaktı.

"Crack iyi mi?"

"O çağırdı. Kendini topla, oraya git."

Kapattı, hızını ve mesafeyi ölçtü. Peabody ve McNab şehir merkezinde yaşıyor olsalar da Roarke'ın oraya önce varacağını hesapladı.

"Kamerası yok," diye hatırladı Eve. "İçeride ya da dışarıda kamera yok. Lanet olsun."

"Burası bir seks kulübü Eve. Kapı ya da iç kameralarla müşterilerini önemli ölçüde azaltabilirsin. Ve düşünümüzden önceki gece D&D'de sana saldırdığında Casto'yla başa çıkmak için onlara ihtiyacın yoktu."

Ona bir morluk vermişti ama. Buna hâlâ içerliyordu.

"O rüşvetçi eski polisin hapishaneyi nasıl sevdiğini merak ediyorum."

Hızına rağmen Roarke ona baktı ve gülümsedi. "Hiç sanmıyorum."

"Bunun güneye giden bir kavga olduğunu görmek zor. Crack'in sorunlarla ve sorun  ıkaranlarla baŗa çıkma konusunda bir  n  olmasının bir nedeni var." Sonra baŗını salladı. "Kim ve neden diye d ŗ nmenin anlamı yok. En iyisi soğukkanlı davranmak. Ama sorunun bir parçası ne biliyor musun?"

" ok fazla insan tanıyorsun."

Ona sert bir bakıŗ fırlattı. "Ben de bunu söyleyecektim. Bunu söyleyeceğimi nereden biliyordun?"

Zahmet edip bakmadı ama gülümsedi. "Polisimin aklından geçenleri biliyorum."

"Ben biliyorum." Kahvesinin kalanını yudumladı. " ok fazla insan tanımıyor olsaydım, yine de sabahın k r nde manyak gibi bir suç mahalline giderdim çünkü iŗim bu, ama zaten çok fazla insan tanımıyor olsaydım, bir Şekilde bağlantılı olan bu kadar çok insan tanımazdım."

Baŗını geriye doğru eğdi. "Bu nasıl oldu?"

"Manyetik, insanları seven kiŗiliėin mi?"

"Oh, ısır beni."

"Bunu daha önce yapmamıŗ mıydım?"

Hatırlıyordu, hem de doğru Şekilde.

"Muhtemelen senin hatan. Tam olarak nasıl olduğunu bilmiyorum ama muhtemelen. Kim pazartesi gecesı Şehir merkezindeki bir seks kulübünde takılır ki?"

"İnsan severler mi?" diye sordu.

"Bu Pazartesi gecesı birilerinin birilerini sevmediği kesin."

Roarke arabayı durdurduğunda önce polis arabasını, sonra da kapıdaki üniformayı fark etti.

Roarke onu tam da doğru Şekilde ısırduğı sırada hızlı bir yaz fırtınası  ıkmıŗtı. Nemli kaldırım ve su birikintileri sokak lambalarında parıldıyordu. Dıŗarı adımını attığında, hava Ağustos'la birlikte buharlaŗmıŗtı.

Buhar banyosunda, üniformanın yüzü su birikintileri gibi parlıyordu. "Memur Bey."

"Teğmen. Efendim, ortağım DB ile birlikte içeride. İhbarı sıfır saat on altı dakika sonra aldık ve yaklaşık üç dakika sonra olay yerine vardık. Kadın kurban, personelden biri tarafından özel bir odada bulundu. Gördüğümüz kadarıyla bir boğulma vakası. İçeride personel dahil yaklaşık seksen kiŗi var. Bunların yaklaşık iki d zinesi

tek bir parti. Kurban o gruptaydı ve diğerleri tarafından Erin Albright olarak teşhis edildi."

Duraklayan üniformalı, şakağındaki ter damlasını silmek için bileğinin arkasını kullandı.

"Bir bekârlığa veda partisi, efendim. Yaklaşan bir düğünü kutlamak için bir kız partisi.

Albright gelinlerden biriydi. Crack -Bay Buckley-

"Crack'i tanıyorum," diye araya girdi Eve.

"O zaman her şeyi çabucak kontrol altına aldığınızı biliyorsunuz. Biz daha olay yerine varmadan odayı ve çıkışları kapatmış. Diğer gelin Shauna Hunnicut ve birkaç arkadaşını ofisinde tutuyor. En hafif tabirle üzgün efendim."

"Anladım. Ortağım- Boş ver, işte geliyor."

Peabody, pembe spor ayakkabıları, hakileri ve kızıla çalan siyah saçlarını kısa bir kuyruk halinde arkaya toplamış, kaldırımında aceleyle ilerliyordu. Onun yanında, McNab her zamanki gibi kırmızı-mavi çizgili poşetleri, kırmızı hava botları ve kemikli göğsünün üzerinde kocaman kırmızı bir kalp bulunan mavi tişörtüyle şov yapıyordu.

Renkli halkalardan oluşan ormanı kulak memesi boyunca parıldıyordu. Uzun, kızıla çalan sarı kuyruğu sırtında sallanıyordu.

"Kapıyı içeriden tutun memur bey."

Üniformalı rahat bir nefes aldı. "Teşekkürler, Teğmen."

Eve, Peabody'ye döndü. "Kadın kurban, özel odalardan birinde bulundu. İçeride yaklaşık seksen kişi var, bunların büyük bir kısmı düğün öncesi parti anlaşıması yapmış. Kız meselesi."

"Tanrım, seninki buradaydı."

"Baskı altında. Kurban gelinlerden biriydi."

"Sert," dedi McNab.

"Evet, uygun. Crack diğer gelini birkaç arkadaşıyla birlikte ofisinde tutuyor. Biraz sakinleşmesine izin vereceğiz. McNab, madem buradasın, ifadeleri, bağlantıları almaya ve serbest bırakmaya başlayabilirsin. Partiye bağlantısı olmayanlarla başla. Peabody, sen partiye katılanlarla başla, ben cesedi alacağım."

"Peki ya Crack?" Peabody sordu.

"Onunla konuşacağız. Adamlarından biri cesedi buldu, o yüzden bu konuşmaya ihtiyacımız var. Sonra diğer gelini alacağız. Sen ve McNab burayı temizlemeye başlayın. Roarke ceset için bana yardım edebilir. Elektronik cihazımız yok.

Mahremiyet odasının kapısı hariç, onu da Roarke alabilir. Kamera yok," diye mırıldandı.

DOWN AND DIRTY yazan parlayan neonlara baktı. Muhtemelen öyle olacaktı.

İçeride sıcaklık on derece birden düşmüştü. Sorun değil, diye düşündü, parti grubundakileri içki ve göğüs için gelenlerden ayırmak.

Crack'in gelinler tarafını -ağlayanlar ya da şok geçirenlerin donuk gözleri- öylesine orada olanlardan ayırdığını düşündü. O tarafta bolca kızgınlık, hayranlık ve can sıkıntısı vardı.

Koca adam odanın öbür ucuna, doğruca Eve'e doğru yürüdü. Şok olmuş, sıkılmış ya da ağlamaklı görünmüyordu. Öfkeli görünüyordu.

"Biri benim yerime o kızı öldürdü. O kızı kimin öldürdüğünü bul. O kızı tanıyordum."

"Anlaşıldı. Şu andan itibaren işimizi yapacağız. Birazdan sizinle konuşacağız ve onu bulan kişiyle de konuşmamız gerekiyor."

"Onu yakaladım. Oldukça sarsılmış durumda. Ona ve Shauna'ya içki hazırladım. İki saat önce Erin'e de içki hazırladım. Ve biri benim yerime o kızı öldürdü."

"Crack, şimdi gidip onunla ilgilenmem gerek."

Başını salladı, ellerini yüzünde gezdirdi. "Sizi istedim çünkü onunla ilgileneceğinizi biliyordum. Hepinizin onunla ilgileneceğinizi biliyordum. Size nerede olduğunu göstereceğim."

Eve, Peabody ve McNab'e "Başlayın," dedi ve onu takip etti.

Kulübün müzikle çınladığı, ışıkların yanıp söndüğü bir anı canlandırdı. Hala üniformalı Peabody'nin muhteşem sarhoşluğu, Oscar öncesi ödül kazanmış ve en çok satanlar listesine girmiş Nadine Furst'un sahnede striptiz yapması. Zarif Dr. Mira'yı dans pistinde kıcını sallarken görmenin şoku.

Eve'in düşündüğü gibi, bu çizgide olabilirdi. Gürültülü, oldukça sarhoş, mutlu kadınlar, kışkırlarını sallıyorlar, etrafta zıplıyorlar.

Gelinlerden biri neden özel bir odaya girmişti? Kendisi gibi düşündüğü biri -onun durumunda bir arkadaş değil, bir iş arkadaşı- tarafından mı kandırılmıştı?

"Odayı kim kiraladı?"

"İki, belki üç hafta önce parti için rezervasyon yaptırdığında eklemişti. Onun arasında," diye karar verdi. "Nedenini bilmiyorum ama

Shauna için sürpriz bir anlaşmam vardı ve odayı aldığını kimseye söylemeyecektim. Bütün gece kalmasına izin verdim. Pazartesiler sakın geçer."

Ve loş koridora döndüklerinde, bunu bilemezsin, diye düşündü. Aynı lanet mahremiyet odası.

Crack ona bir tokat attı. "Bu benim efendim. Onunki içeride, yerde."

"Siz gidip halkınızla ilgilenin. Biz onunla ilgileniriz."

"Ne zaman istersen buradayım."

Adam uzaklaşana kadar bekledi, kayıt cihazını açtı, sonra da kapıyı kaydırarak açtı.

Kurban sırt üstü yatmış, kahverengi gözlerini tavana dikmişti. Boynundaki yaradan akan kan boğazından aşağı akarak kısa, parlak yeşil elbisesinin bedenini ıslatmıştı. Ayakkabılarından biri kaymış ve bir kolu uzanmıştı. Kaydırma kartı parmaklarının hemen ötesindeki kan havuzunda yüzüyordu.

O küçük, işe yaramaz el çantalarından biri diğer tarafında açık duruyordu. "Mühürle," dedi Roarke'a.

Saha çantasını çoktan açmış ve ona bir kutu dolgu macunu uzatmıştı. "Önce sen."

"Mücevher yok," diye not etti ellerini, botlarını kaplarken. "Birileri soygun dememizi istedi. Birileri aptal olduğumuzu düşünüyor."

Mühürleyiciyi ona verdi, saha kitini aldı ve kanın etrafından dolaşarak cesede doğru ilerledi.

"Alnında taze bir yara var ve kapının iç tarafında da kan var; bu kandan kaynaklanmış olmalı. Yani katil odanın içindeydi. Öldürmeye hazırdı."

"Çünkü mü?"

"Nedenini henüz bilmiyorum ama boynunda ince ve derin bir yara var. Piyano teli olabilir. Bir çeşit boğma teli. Soygun yapmak istiyorsan elinde böyle bir şey yok. Belki bir çıkartma, bir sersemletici, bir sap var. Taze manikür," diye ekledi çömelirken. "Ama iki tırnağı kırılmış, boynunda teli çekmeye çalıştığı yerde çizikler var."

Eve kurbanın ellerinden birini kaldırdı. "Tırnakların altında deri ve kan var. Bu da onun olacak. Onu arkadan vurmuş, işte böyle yaparsın. Kabloyu çevir ve çek, kapıya iyice vurup

onu sersemletirdi. Üstüne bir de içki içmiş olmalı. Parti zamanı, mutlu zaman. Bu yüzden refleksler ayıkken olduğundan daha yavaş."

Roarke'a baktı. "Casto benim için buraya geldiğinde içmiyordum çünkü ertesi gün evleniyordum. Bu onun hatasıydı."

"Bu odada mı?"

"Evet. Peabody'nin beyaz saging hakkında konuşacağına on dolarına bahse girerim." Erin'in tırnaklarının altındaki maddeden bir örnek aldı, mühürledi ve etiketledi.

Sonra bir parmağını İdenti-pad'ine bastırdı.

"Kurbanın Erin Albright olduğu tespit edildi, yirmi yedi yaşında, melez bir kadın, birlikte yaşadığı Shauna Hunnicut ile birlikte On İkinci Cadde'de (buradan sadece birkaç blok ötede) ikamet ediyor."

İki elini de torbaya soktu. "Belki ondan bir parça almıştır. Şüpheli ama belki."

Mikro gözlükleri almak için çantasına uzanmadan önce Roarke gözlükleri ona uzattı.

Onları taktıktan sonra boynundaki yaraya doğru eğildi. "Evet, bir çeşit tel. Piyano teli, çelik gitar teli, neydi o? Kurban zorla boğulmuş."

Ölçü aletlerini çıkardı. "Boyndaki yara en derin noktasında bir inçin altıda biri derinliğinde. Alındaki yara taze, kapının iç tarafına vurulmuş, yine biraz güç uygulanmış ama öldürücü bir darbe değil."

Göstergeleri değiştirip diğerlerini çıkarırken cesedi taradı. "Kurban 1.80 boyunda. Yaranın açısına bakılırsa, katil birkaç santim daha uzunmuş, teli geriye ve yukarı çekmiş. Doğrulamak için ME.

"Ölüm zamanı, yirmi üç kırk altı." Eve topuklarının üzerine oturdu. "Crack gece yarısını on altı geçe aradı. Onu bulan kişinin alarmı göndermesi için birkaç dakika ara verin ve Crack buraya geri gelip emin olmak için kontrol edecek. Yani yirmi dakika ya da daha uzun bir süre kimse onu fark etmemiş. Bu da katile biraz zaman kazandırdı. Çantasında ne olduğuna bakar mısınız?"

Cesedin etrafında dolaştı, Eve gibi çömeldi. "Dudak boyası, nane şekeri, kimliği ve... bir kaydırma çantasında üç kaydırma kartı."

"Bağlantı yok, nakit ya da kredi yok." Eve başını salladı. "Sahneye koyuyorum."

Ayağa kalkarak yatağın üzerindeki siyah, üstten kulplu çantayı açmak için geçti. "Tamam, bu garip. Bu bir çim etek mi?"

Roarke doğruldu ve onu tutarken döndü.

"Kesinlikle öyle görünüyor."

"Bir de şu yarım hindistan cevizlerinden yapılan göğüs anlaşımlarından var, şu çiçek kolyelerden, iki tane. Bir çift pembe topuklu ayakkabı, simli, kayışlarında kelebekler var. Bekle, başka bir şey daha. Bir kart."

Eve kapağı gevşetip dışarı kaydırıldı. "Maui'ye iki bilet taraması var, Pazar günü kalkıyor. Ve kartta şöyle yazıyor: 'Hayallerinizi gerçeğe dönüştürmek için bir ömür harcamak istiyorum. Bu sadece bir başlangıç. Seni seviyorum, Erin.'"

Kartı ve içindekileri zarfa geri koydu.

"Bu kıyafeti giyebilmek için odayı istedi. Ayakkabıların bir anlamı var - ne olduğunu bulacağım- ama gerisi yeterince açık."

Kaşlarını çatarak gecenin karanlığını inceledi.

"Neden çantayı almadı? İçinde ne olduğunu görmek için bile açmadı mı? Çünkü zaten biliyordu. Ya umursamadı ya da öldürdükten sonra panikledi ve unuttu."

Cesedin ve kanın etrafında volta attı. "İçeri nasıl girdi? İçeri girmesine izin mi verdi? Neden girsin ki? Bir arkadaş, bir iş arkadaşı. "Harika, büyük sürpriz için üstümü değiştirmeme yardım edebilirsin."

"Ama ben öyle düşünmüyorum. Hiç sanmıyorum. Cesedin pozisyonuna, kapıdaki kana bakın. O buradaydı, zaten buradaydı. Buraya nasıl girmiş?"

"Sen onunla ilgilenirken kilitlere bir göz attım. Herhangi bir kurcalama izi görmüyorum."

"Eğer yanılıyorsam, onu takip etmiş, peşinden gelmiş olabilir. Ama zorla değil. Kadın onun içeri girmesine izin vermiş olabilir, yani bu bir güven. Ama her şey katil zaten odadaymış gibi görünüyor."

"Birinin çantayı getirmesi gerekiyordu."

"Evet, eğer kendisi getirmediyse katili getirmiştir. Bulmamız gereken başka bir şey daha var."

Bağlantısını çıkardı. "Morgu ve süpürgecileri getireceğim. O zaman öğrenmeye başlayacağız."

İkinci Bölüm

Dışarı çıktığında McNab'ın kendi tarafının çoğunu temizlediğini gördü.

McNab ona "Bazı Pazartesi gecesi müdavimleri," dedi. "Sakin bir gecede meme ve bira içmek için gelirler, belki şansları yaver gider. Kokain doğrulanmış. Topeka'dan bir masa turist, biraz kulüp gezintisi yapıyorlar. İsim yüzünden gelmişler. Oldukça sarhoştular ve hikayeleri kontrol edildi. Yolumda ilerlerken birkaç zor vakaya rastladım ama kimse çalmadı."

"Pekâlâ. Bitir şu işi."

Peabody'ye işaret etti.

Eve'e doğru yürürken Peabody'nin sempatik yüzü polis yüzüne dönüştü. "Berbat durumdalar, Dallas. Hepsi ya bir gelinin ya da diğerinin arkadaşı, çoğu da her ikisinin. Şimdiye kadar hiçbiri özel oda hakkında bir şey bilmiyordu ve kimse kurbanın kulüp alanından ayrıldığını fark etmedi. Diğer gelin de dahil olmak üzere bazıları holo-band ile sahnede idi. Birçoğu iç çamaşırlarına kadar soyunmuş, ya da daha az. Aldığım ifadelere göre, dans pistini ele geçirmişlerdi. Gruptan olmayan bazıları gelip onlara katıldı. Sorun çıkmadı. Hatta bir adam bir tur içki ısmarladı ama sonra gitti."

"Ne zaman?"

"Elimizdeki en yakın bilgi gece yarısı, belki ondan biraz önce. Bazı bağlantı numaraları var. Wade, soyadı yok. Uzun boylu, sarışın, bronz tenli, yapılı."

"TOD yirmi üç-kırk altı yaşında, yani yakın sayılır. Ama onlardan herhangi biriyle temas kurup kurmadığını bilmek istiyorum. Crack'in onu tanıyıp tanımadığına bakacağım. Ölü arabası ve süpürücüler yolda. Neden hiçbiri gitmiyor?"

"Dayanışma. Hepsi gidebilene kadar kalıyorlar. Ve Shauna'yı bekliyorlar. Güzel bir kadın grubu, Dallas." "İyi insanlar da öldürür."

Crack'in beklediği bara doğru ilerledi.

Öfke hâlâ titreşiyordu. "Sober-Up, su ve kahve dağıtıyoruz." "Elimizden geldiğince çabuk onları temizleyeceğiz."

"Kahretsin, öyle değil, sıska beyaz kız. Burada bazen sorun yaşıyoruz. Kafaları kırıyorum, kışları tekmeliyorum. Sen kusan, bayılan insanlar buluyorsun." Omuz silkti. "Geçen ay bir adam vardı - doksan yaşında olmalıydı - kalp krizi geçirip düşene kadar dans pistinde bir çocuk gibi sallanıyordu. Çabucak MT'leri getirdik ama Siri tıp fakültesinde okuyor. -Buraya geldiklerinde onu çoktan geri almışlardı.

"Benim yerimde hiç kimse ölmedi. Kimse öldürülmedi. Göz kulak oldum, iyi göz kulak olmaya çalıştım ama gittiğini görmedim. Ne kadar süre gittiğini fark etmedim. Pazartesi sabahı sakın geçer ve genelde birde kapatırız. Genelde pazartesi sabahı sopayı ben almam ama Erin'i tanıyordum ve burada olup onun için her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak istedim. Kızların gidişatına bakılırsa, onlara ikiye kadar zaman tanırız diye düşündüm ve Ro'ya mesaj attım, böylece normalden daha geç evde olacağını bilecekti. Uyuyor olacağını düşünmüştüm ama uyanıktı. Ben de hanımımınla mesajlaşıyordum ve gözümü dört açmadım."

"Sen bana burada kahve dediğin o saçmalıktan yaparken ben de sana bir şey söyleyeceğim."

"O içkiyi içme kızım. Bende Pepsi var."

"Daha iyi. Bunu her kim yaptıysa tehditkâr görünmeyeceğini, gözünüze çarpmayacağını söyleyeceğim. İlk içgüdüm Erin'in onları tanıdığı yönünde."

Crack'in bakışları partiye katılanların üzerinde gezindi. "Bu kızlardan biri değil. Hayatta olmaz."

"Her zaman bir yolu vardır ama henüz bilmiyorum. Odayı başka kim biliyordu?"

"Bildiğim kadarıyla sadece ben." Barın üzerine bir tüp Pepsi koydu. "Bu konuda çok ısrarcıydı."

"Ona bir tokat attın."

"Evet, öğlene doğru geldi ve aldı. Gerçekten gizli kapaklı bir şey olduğunu söyledi. O kadar mutluydu ki. Mutluluktan havalara uçuyordu."

"Yalnız mı geldi?"

"Evet, sadece Erin. Bir randevusu varmış gibi girip çıkıyor." "Peki ya bu gece? Tek başına mı geldi?"

"Hayır, o ve Shauna birlikte ve hemen arkalarında birkaç kişi daha vardı." "Küçük bir gece çantası gibi bir çantası var mıydı?" Eve çantasını uzattı.

boyutunu göstermek için eller. "Siyah bir kasa."

"Yatağın üzerindeki çantayı gördüm. Hayır. O küçük çantadan başka bir şey taşı mıyordu."

"Herhangi bir noktada dışarı çıktığını fark ettiniz mi?"

"Dışarıda." Kaşlarını çatı, boynunu ovuşturdu. "Hiç sanmıyorum. O ve Shauna buraya erken geldiler, belki dokuz buçukta. Çoğu on gibi gelir, bazıları da daha sonra."

"Bir ya da iki kez ara vermek zorunda kaldın. Sopyayı doğrudan kullanamazsınız."

"On buçuk gibi on beşini aldı, Renee'ye verdi. Kahretsin, barda iyidir ama keskin bir gözü yoktur, o kadar değil."

"Onunla ve Erin'i bulan kişiyle konuşmak istiyorum."

"Bu Pete. Onu biraz sakinleştirdim. Oda ister misin?" "Hayır, burası iyi."

"Önce Renee'yi alacağım, ona biraz daha sakin zaman vereceğim. Sana bir şey getireyim mi?" diye sordu Roarke.

"Ben iyiyim. Bunu taşıyacak," diye ekledi Roarke Crack uzaklaşırken.

"Bir şey görmüş olması gerektiğini düşünüyorum."

"Keşke olsaydı diyebilirim ama bu onun suçu değil."

Bir kadın çıktı, koyu tenli, kırmızı dudaklı, gözlerinde biraz korku vardı. Ve tüm personel gibi yapılydı.

"Ben Renee. Crack benimle konuşman gerektiğini söyledi." "Crack mola verdiğiinde sen bara bakıyordun."

"Evet, evet." Bir elini gökkuşağı rengindeki saçlarının üzerine götürdü.

"Onu rahatlatmamı istedi, bilmiyorum, on buçuk gibi. O civarlarda."

"Siz çubuğun üzerindeyken çıkan ya da içeri giren birini fark ettiniz mi?"

"Um. Um."

Roarke, "Bunlar çok güzel küpeler," diye yorum yaptı.

Elini yumruk büyüklüğündeki gümüş yıldızlardan birine doğru kaldırdığında korkusunun bir kısmı kayboldu. "Teşekkür ederim. Onlar benim favorim. Erin- Oh Tanrım."

Elini kırmızı dudaklarına götürdüğünde korkusu geri geldi.

"Bu gece hariç onu gerçekten tanı mıyordum. Birkaç ay önce burada çalışmaya başladım ama Crack gelinlerin istediklerini aldıklarından emin olmamız gerektiğini söyledi. O da boş bardağıyla bara geldi. Bana yine vurdu ve Shauna'ya nasıl söylemem gerektiğini, eğer sorarsa, bayanlar tuvaletine gittiğini söyledi. Ve bana göz kırptı."

"Öyle mi yaptı?"

"Evet, sanırım. Ama sadece birkaç dakika." "Ne zaman?"

"Çubuğu aldıktan hemen sonra. İçkisini hazırladım, beklettim. Sadece birkaç dakika sonra geri geldi ve çok mutlu görünüyordu."

"Geri döndüğü sırada içeri giren birini fark ettiniz mi?" "Hayır, ama..."

Crack göz kulak olmamızı söyledi, ama kadınlar çok eğleniyordu. Bazıları sahnede idi, yarı çıplak, şarkı söylüyor, dans ediyorlardı. Yerde birbirleriyle dans ediyorlardı. Onları izliyordum çünkü çok eğleniyorlardı ve her zamanki gibi değillerdi."

"Bu büyüklükte siyah bir çantası olan birini gördünüz mü? Üstünde sapı olan siyah bir çanta?"

"Hayır, hanımefendi, kesinlikle yapmadım."

Gözlerindeki nemli korkuyu düşünen Eve, *hanımefendinin konuşmasına* izin verdi. "Tamam. Minnettarım. Pete ile konuşmak istiyorum."

"Crack'le birlikte, Crack'e söyleyeceğim. Eve gidebilir miyim? Annem küçük oğluma bakıyor ve ona olanları anlatmak istemedim. Pazartesi günleri saat birde evde olurum."

"Evet, gidebilirsin."

"Kapı, arka kapı," diye mırıldandı Eve. "John şu tarafta. Çantayı kim getirdiyse arkadan birini içeri almış olabilir. Kimsenin onu aramasını istemez. Çantayı odaya koyabilmeleri için onlara bir kart ver."

"Ve katili doğruca oraya, içeriye gidiyor."

"Bu da bir yol. Büyük ihtimalle kimse görmez. İş bittikten sonra, aynı yoldan çıkın. Arkadan girip çıkın. Endişelenecek kamera yok."

"Neden gidip kapıyı kontrol etmiyorum?"

"Öyle yap. Süpürgecilere parmak izi olup olmadığını kontrol ettireceğim. Parmak izi bırakacak kadar aptal olamazlar ama yine de kontrol ederiz."

Roarke uzaklaşırken Crack tekrar dışarı çıktı, bu sefer yanında etkileyici pazularını gösteren dar, kolsuz siyah bir tişört giymiş bir adam vardı. Eve ölçtü

Yirmili yaşlarının başındaydı ve şu anda bir yaz bulutu kadar solgundu. Kıvrım kıvrım bronz saçları yontulmuş, kare çeneli bir yüzü çevreliyordu.

Fırtınadaki bir yaprak gibi titriyordu.

"Pete, neden etrafından dolaşıp Dallas'ın yanına oturmuyorsun? Teğmen Dallas," diye düzeltti Crack.

"Tamam, tamam. Tamam, ama benimle kalabilir misin?"

Eve, Crack'e başıyla onay verdi. Crack, kolunu Pete'in kaslı omuzlarına dolayarak onu barın etrafında dolaştırdı.

"Neden bana ne olduğunu anlatmıyorsun?" Eve başladı.

"Onu buldum. Daha önce ona içki servisi yapmıştım. Bir masaları vardı ve o ve diğeri -evlenecek olan- masanın üzerinde dans ettiler. Sonra onu buldum."

"İçkileri servis ettikten ne kadar süre sonra onu buldunuz?"

"Tam olarak bilmiyorum. Bir saat mi? Belki daha fazla."

Crack, "Mola verdiğinizde saat gece yarısını biraz geçiyordu," diye sordu.

"Doğru, doğru. Tamam." Pete parmaklarını gözlerine bastırarak ovuşturdu. "Crack, özel odalardan birini otuz günlüğüne kullanabileceğimi söyledi. Yazın MBA için bazı dersler alıyorum. Final haftasındayız ve çok çalıştım. Sanırım belli oldu. Özür dilerim."

"Bana bu saçmalıkları anlatma. Bir molaya ihtiyacı vardı," dedi Crack Eve'e. "Ona otuz almasını söyledim, bir kaydırma yaptım. Zaten sadece bir odamız doluydu."

"Anladım. Yani gece yarısından kısa bir süre sonra, otuz için yatmaya gittiniz." "Evet. Bağlantımdaki alarmı kur. Sana gösterebilirim."

"Gerek yok. Peki ya mahremiyet alanına girdiğinizde?"

"Tamam, oradan geçiyordum ve odanın -benimki değil, birkaç üstündeki- kilitli olmadığını gördüm. Crack, dolu olsun olmasın, özel odaların kilitli olmasını ister, değil mi? Kimsenin ödeme yapmadan o odalardan birine girmesini istemeyiz. Ya da biri kullanıyorsa, kapı emniyete alınmalı yoksa ihlal olur."

"Ama bu kapı güvenli değildi."

"Hayır. Yeşil ışık yanıyordu, bu açık demek. Ben de kapıyı itip açtım ve-

"Kapıyı iterek mi açtınız? Sonuna kadar kapalı değildi."

"I..." Kaşlarını çatarak gözlerini tekrar ovuşturdu. "Bekle. Aşağıya doğru gidiyordum, yeşil ışığı gördüm ve... Evet, evet, kapıyı ittim. Tam kapanmamıştı. Bunu daha önce söylememiştim. Özür dilerim. Gerçekten özür dilerim. Bunu düşünemedim. I-"

"Pete." Eve bir elini kolunun sert duvarına koydu. "Bir nefes al. İyi gidiyorsun. Kapıyı iterek açtın."

"Diğer polise bunu söylemedim. Bunu düşünmedim ama evet. Sadece biraz dürttüm. Ve o ... Tanrım, Tanrım, çok fazla kan vardı. Hiç bu kadar kan görmemiştim, gerçekten."

Yutkunduğunda adem elması sallanıyordu.

"Orada kanlar içinde öylece yatıyordu. Bakmadan duramadım, sonra her şey griye döndü. Kapıyı kapattım. Kimsenin bunu görmesini istemedim. Bunu hep göreceğim, bütün o kanı ve onun kanlar içinde yatışını. Kapıyı kapattım ve gidip Crack'i aldım.

"Her şeyi berbat ettim. Yapmam gerektiği gibi davranmadım. Onu kanlar içinde bıraktım."

"Tam olarak doğru idare ettin," diye düzeltti

Eve. Adam ona acınacak derecede umutlu bir bakış attı. "Öyle mi yaptım?"

"İçeri girmiş olsaydınız, olay yerini tehlikeye atmış olurdunuz, ona bunu yapanı bulmamızı zorlaştırırdınız. Kapıyı kapattınız, kapatmasaydınız belki başka biri içeri girecekti. Yardım aldın. Tam olarak doğru şeyi yaptın."

Elleriyle yüzünü kapattı. "Onu tanıyor sayılırdım. Eskiden ayda birkaç kez gelirdi. Son zamanlarda değil, sanırım bir süredir gelmiyor. Ama eskiden gelirdi, yani onu tanıyor sayılırdım."

"Ne zamandır burada çalışıyorsun, Pete?" "Birkaç yıldır. Neredeyse üç."

"Yani bir duygunuz var. Ona çok fazla ilgi gösteren birini fark ettiniz mi?"

"Yanlış türden değil. O -hepsi- gerçekten dövüyordu, bu yüzden diğer müşteriler de biraz izledi. Bazıları da kalkıp onlara katıldı. Bulaşıcı bir şey, anlıyor musunuz? Enerji. Gruptaki bayanlar bu gece takılmakla ilgilenmiyor gibiydi, değil mi?"

"Birisi Wade adında bir adamın bazı bağlantıları olduğundan bahsetti." "Evet, Wade yapardı."

Bunu ilk titrek gülümsemesiyle söyledi.

"O bir oyuncu," dedi Crack ona. "Hemen hemen her hafta gelir, bazı kadınları hedef alır. Yumuşak davranır, saldırgan değildir."

"Soyadınız var mı? Tüm kutuları işaretlememiz gerekiyor." "Bulabilirim. Her zaman bir hesap açar."

"Pekâlâ. Pete, mola için geri döndüğünde, kapıyı iterek açtığında, güvenli olmayan kapı dışında herhangi birini ya da tuhaf görünen bir şey gördün mü?"

"Ondan başka bir şey görmedim. Yemin ederim. Tek görebildiğim oydu." "Pekâlâ. Aklına başka bir şey gelirse, benimle irtibata geçebilirsin. Sen çok yardımcı oldu."

"Şimdi evine git, Pete." Crack onun sırtını sıvazladı. "Kendine bir emzik ya da neye ihtiyacın varsa al ve biraz uyu."

"Korkarım onu uykumda göreceğim."

"Onu masanın üzerinde dans ederken gördün," diye hatırlattı Eve. "Onu öne koy. Onu öyle gör."

"Denerim."

Crack, Pete dışarı çıkana kadar bekledi. "Onu bir süreliğine mahvedecek ama bunu atlatacaktır. Sana Wade'in ismini falan vereceğim ama diyorum ki o bir oyuncu, yumuşak başlı ve seks onun oyunu. Kimseyi öldürdüğünü görmedim."

"Şu kutuları kontrol etmeliyim."

"Anladım. Shauna'yı şimdi mi istiyorsun?"

"Ona gideceğim ama Peabody'yi de yanımda istiyorum. Bir şey daha var. Arka çıkışınız var. İnsanlar o taraftan girebilir. Orada güvenlik yok mu?"

Crack omuz silkti. "Örtümüz yok. İçkilerin, özel masaların ve odaların parasını ödeyin. İnsanların nasıl geldiği umurunda değil, yeter ki parasını ödesinler. Canlı müzik ve yoğun bir kalabalık olduğunda, Big Tiny ve ben kapıdaki pislikleri dışarı atmak için dönüşümlü olarak çalışıyoruz. Sakin gecelerde onu getirmiyorum."

"Bir tane daha. Güvenli olmayan mahremiyet kapıları için monitör yok mu?"

Şimdi iç geçirdi. "Bunun e'si barın hemen altında, diğeri de ofisimde. Gözden kaçırmışım. Ro ile mesajlaşırken belki. Eğer yakalamış olsaydım, geri döner ve o çocuğu travmadan kurtarırdım."

"Sence arkadan mı geldi?" "Şu anda en olası tahminim bu."

"Siktir et. Sanırım gidip arka kapıya bir kamera yerleştirmem

gerekecek." Şöyle bir baktı. "Sanırım bunu sorması gereken kişi o."

Döndü ve Roarke'un bara doğru yürümesini izledi.

"Kurcalamak yok," dedi ve sonra Crack'e baktı. "Dostum, kulüp saatlerinde kapıları güvenliksiz tuttuğunu biliyorum ama Tanrı aşkına, kapalıyken sahip olduğundan daha iyi bir güvenliğe ihtiyacın var. Yeni yürümeye başlayan bir çocuk bile kilitlerinizi aşabilir."

"Kimse bilmiyor çünkü buranın sahibinin kim olduğunu biliyorlar." Dudakları geniş, vahşi bir sırıtışla aralandı. "Ama biz tam da bunu yapacağız. Benim için bir şeyler hazırlamaya ne dersin?"

"Ben yaparım."

"Ön tarafta kamera yok. Müşterilerimizin büyük bir kısmı ön kapıya kamera koyarsak gidecek başka bir yer bulacaktır."

"Neden o müşterilere bile görünmeyecek bir şey yapmıyorum?"

"Böyle bir şeyin var mı?"

"Onda her şey var," dedi Eve.

"Sen çalış. Seni Shauna'ya geri götürmemi ister misin?"

"Bana birkaç tane ver."

Eve kalkıp Peabody'nin yanına gittiğinde Roarke oturdu.

"Stokta yemek borumu yakmayacak viski var mı?" Crack yine gülümsedi. "İyi maldan özel zulam var." "Bana katılırsan ondan üç parmak alacağım."

McNab onlara katıldığında Crack şişeyi kaldırdı. "Viski mi? Bu iyi bir şey."

McNab etikete özlem dolu bir bakış gönderdi. "Kesinlikle öyle. İçimdeki İskoç, 'Bana tuzak kur, dostum' diyor. Ama ben görev başındaki bir polisim. Hiç fiskiyez olduğunu sanmıyorum."

Crack baykuş bakışlarıyla güzel içkiden bir yudum aldı. "Kemikli beyaz çocuk, burası gazlı bir bara benziyor mu?"

"Zencefilli gazoz olabilir mi?" "Sana onu getirebilirim."

Crack bir tane doldurmaya başladı, sonra morg ekibi içeri girince durakladı. "Cehennem. Lanet olası cehennem. Morris'e mi gidiyor, biliyor musun?"

"Dallas onu isterdi." McNab bardağı aldı.

"Bu doğru değil. Bunların hiçbiri doğru değil." Crack oturmak için yaklaştı. "Bunu yapanı yakalayacak."

Eve morg ekibini cesedin yanına götürürken Roarke başıyla onayladı. "Bunu yapana kadar durmayacak. Sana bir içki getireyim mi Peabody?" diye sordu Eve yanına geldiğinde.

"Soğuk kafein, senin kahven değil. Mide zarımı sağlam tutabilmek istiyorum. Dallas, arkadaşları görmesin diye kurbanı arka kapıdan çıkarttırıyor. Shauna serbest bırakılana kadar kıpırdamayacaklar. McNab, Dallas buraya geldiklerinde süpürgeçileri senin yönetmeni istiyor."

"Bu konuda. Kesinlikle, çünkü geliyorlar."

Roarke, Peabody soğuk kafeini yudumlarken ona, "Otur," dedi.

"Oturmasan daha iyi. Bir tur daha var."

Eve kulübe geri döndüğünde biraz daha içti. Eve bir an durakladı, Peabody'ye işaret etmeden önce baş süpürgeciyle bir şeyler konuştu.

Crack tabureyi itti. "Seni geri götüreceğim. Zencefilli gazoz," diye ekledi, kadın McNab'in boş bardağına sert bir bakış attığında.

"Evine git," dedi Roarke'a.

Kadehini kaldırdı. "İyi şeylerin tadını çıkarıyorum." "Her neyse. Benimle Peabody."

Barın arkasındaki kapı, yarım yamalak bar atıştırmalıklarının üretildiği yarım yamalak bir mutfığa açılıyordu. Her ne kadar temiz olsa da, bir hafta boyunca aç ve susuz bir mağarada mahsur kalsaydı, belki de o boşluktan hava geçirmez bir şekilde kapatılmamış bir şey yeme riskini alabileceğini düşündü.

Kısa, ince bir koridor Crack'in durduğu başka bir kapıya açılıyordu. "Ona daha önce bir yatıştırıcı verdim. Çok yardımcı olduğunu söyleyemem."

Kapıyı açtığında, kulüpten getirdiği belli olan sandalyelerde birbirine sokulmuş üç kadın donakaldı.

Onun ofisi de onunki gibi küçüktü ama iki sandalye daha koymayı başarmıştı.

Tıpkı onunki gibi, onun ofisinde de sosyalleşme değil iş vardı. Bir masa, veri ve iletişim merkezi, büyük bir adam için büyük bir masa sandalyesi, bir mini klima ve bir hız çantası.

Hemen ofisine bir hız çantası koyup koyamayacağını merak etti. "Bunlar Teğmen Dallas ve Dedektif Peabody." Crack ortanca kadının ellerini tuttu. "Onlar var olanların en iyisi. Sana söz veriyorum Shauna. En iyisi."

"Onu görmeme izin verecekler mi?" Sesi de gözleri gibi donuktu. "Kimse onu görmeme izin vermeyecek."

"Bayan Hunnicut," diye söze başladı Eve, "Erin'le şu anda adli tabip ilgileniyor. Ona daha iyi bakacak kimse yok. Yarın onu görmenizi ayarlayacağız."

"Onu görmem gerek. Ona dokunmam lazım. Anlamıyorum."

"Shauna, şimdi Dallas ve Peabody'yi dinle. Ben hemen dışarıda olacağım ama sen onları dinle."

"Kalabilir miyiz, lütfen?" Sağdaki kadın, kırmızı çerçeveli, şişmiş yeşil gözleri olan güzel bir çilek sarışını, Eve'e doğru yalvaran bir bakış gönderdi. "Ben Becca-Rebecca DiNuzio-ve bu da Angie Decker. Biz arkadaşız, hepimiz arkadaşız. Shauna'yla kalabilir miyiz?"

"Evet." Eve Crack'e başıyla onay verdi.

Shauna'nın ellerini bir kez daha sıktı. "Hemen dışarıdayım."

Crack dışarı çıkarken Shauna'nın yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Birkaç gün içinde evleniyoruz. Cumartesi günü evleniyoruz. Bu gerçek olamaz."

Eve, Peabody ile birlikte otururken, "Kaybınız için çok üzgünüm," dedi. "Bunun zor bir zaman olduğunu biliyorum ama size -üçünüze- bazı sorular sorabilirsek, bunu Erin'e kimin yaptığını bulmamıza yardımcı olacaktır."

"Biri onu öldürmüş. Öldüğünü söylediler ama anlamıyorum. Neden biri Erin'i öldürsün ki?"

"Öğrenmemiz gereken de bu. Gece yarısı nerede olduğunuzu ve ne yaptığınızı söyleyebilir misiniz?"

"Kimse saate dikkat etmiyordu."

"Öyle sayılır." Jilet gibi elmacık kemikleri ve iri, akıcı kahverengi gözleriyle çarpıcı bir siyah kadın olan Angie, elini Shauna'nınkinin üzerine koydu. "Yarın bir işim var. Ben bir modelim ve saat sekizde saç ve makyaj için rapor vermem gerekiyor. Birden fazla kalmayacağıma yemin etmiştim, o yüzden saate dikkat ediyordum. Ve çoğunlukla su içiyordum."

"Shauna ve Becca sahnede idi. Chloe de, ve o sıralarda Margo."

"Bana ihtiyacı olduğunda sahnede şarkı söylüyor ve dans ediyordum."

"Bilmiyordunuz. Hiçbirimiz bilmiyorduk. Nasıl bilebilirdik, tatlım? Teğmen, Erin benim dünyadaki en iyi arkadaşımdı. Becca'nın Shauna'yı savunduğu gibi ben de onu savunuyordum."

Angie Shauna'ya döndü. "Daha yeni gelmiştin ve onu aramaya başladın. Bana onu görüp görmediğimi sordun ama görmemiştim."

yaklaşık bir saat önce tuvaletten döndüm."

"Özür dilerim," diye araya girdi Eve. "Erin'le tuvalete on bir gibi mi gittiniz?" "Daha çok on buçuk gibi. O tarafa doğru gittiğini gördüm ve dışarı çıktım.

ona katıldı. Kadınlar tuvaletine çiftler ya da gruplar halinde gitme konusunda bir anlaşma yapmıştık. Ona yetiştiğimde aptallık ettiğimi düşündü ama anlaşmamız böyleydi."

"Sonra ne olacak?"

"Sonra?" Angie kaşlarını çatı. "Şey, tuvaleti kullandık, sonra barda bekleyen bir içkisi olduğunu söyledi ve bara gitti. Ben de masalardan birini aldım."

Tekrar Shauna'ya döndü. "Sahnedan iner inmez onu görüp görmediğimi sordun. Ve tam o sırada Crack geldi ve sana söyledi. Her şeyi kapatıp bize anlattığında yanımda duruyordun."

"Hiçbiriniz onun kulüp alanından ayrıldığını fark etmediniz mi?"

"Hepimiz eğleniyorduk, çılgınca eğleniyorduk," dedi Becca. "Angie'yle geçirdiğim zamanın farkına bile varmadım. Tanrım, elbisemi çıkarmıştım! Sonra müzik durdu ve Crack ile Angie'nin Shauna'yı tuttuğunu gördüm."

"Grubunuzun geri kalanı kulüp alanında mıydı?"

"Bilmiyorum." Becca Angie'ye baktı. "Sanırım öyle."

"Geri kalanlarınızdan bazıları bir ara tuvaleti kullanmış olmalı."

"Elbette." Becca Peabody'ye başıyla onay verdi. "Ama Angie'nin dediği gibi, arkadaşlık sistemi kuralımız vardı. Kimse yalnız gitmez, aynı anda iki ya da daha fazla kişi. Kulüpte sadece biz yoktuk ve burası Down and Dirty, yani arkadaşlık sistemi."

"Neden bensiz gitti?" Shauna Becca'nın elini tutarken daha fazla gözyaşı döküldü. "Neden oraya tek başına geri döndü?"

Angie iç çekti. "Onu kadınlar tuvaletine kadar takip ettiğimde, bana eskiden buranın müdavimlerinden olduğunu hatırlattı."

"Özel bir oda ayırtmıştı."

"Ne? Ama neden?" Shauna gözlerini Eve'e dikti. "Bunu neden yapsın ki?" "Bayan Hunnicut, Erin'in siyah bir gece çantası var mıydı?" Eve çantasını açtı.

boyutunu tahmin etmek için eller. "Üstten saplı mı?" "Evet, öyle yaptı. Neden?"

"Pembe ayakkabılar mı? Topuklu, ışıltılı, kayışlarında kelebekler olan?"

Bu soru bir gözyaşı seline yol açtı. "Böyle tanıştık, böyle tanıştık." Gözyaşlarına hâkim olamayınca Angie ona sarıldı ve Becca devraldı.

"Shauna bir ayakkabı butiği olan Fancy Feet'i yönetiyor. Erin ayakkabıları vitrinde gördü. O hafta sonu ilk gerçek sanat sergisini açacaktı ve ayakkabıları denemek için içeri girdi."

"Birbirimize bağlandık." Shauna hıçkırarak hıçkırarak ağladı. "Birbirimize bağlandık. Gösteriye gelmemi söyledi ve ben de geldim. Ayakkabıları giydi. Sonrasında bir şeyler içmek için dışarı çıktık ve birbirimize bağlandık. Daha önce sadece erkeklerle birlikte olmuştum, kadınlara karşı hiç ilgi duymamıştım. Ama birbirimize aşık olduk."

"Kimi seviyorsan onu seversin." Peabody yumuşak bir sesle konuştu. "O kişiyi seviyorsun."

Ayakkabılar her ikiniz için de bunun başlangıcıydı. Bu yüzden önemliler." "Ama ayakkabılardan nasıl haberiniz oldu?"

"Özel odada bir çantası ve içinde ayakkabıları vardı."

"Anlamıyorum, anlamıyorum."

"Ayrıca bir tür kostümü vardı, kısa çim etek, leis, senin için bir kart."

"Kartı istiyorum. Karta ihtiyacım var."

"Size ulaştıracağız. Hawaii'ye iki bilet taradı. Maui'ye." "Ama hayır."

Elinin tersiyle gözyaşlarını sildi. "Bu olamaz."

Haklısın. Bu sadece benim aptalca bir dileğimdi ve bir gün gitmekten bahsetmiştik. Bunun için para biriktirecektik. Şimdi evlenmek istiyorduk, bu yüzden Maui'de bir balayı için para biriktirecektik çünkü evlenmek için beklemek istemiyorduk."

"Kontrol ettim. Biletleri ve otel rezervasyonunu üç hafta önce yapmış. Parayı nereden bulmuş olabileceğini biliyor musunuz?"

"I..." Shauna zorlukla ellerini yüzünde gezdirdi ama gözyaşları ellerine doldu. "Ailesi olabilir. Harikalar ama tüm bunları nasıl karşılayabildiklerini anlamıyorum."

"Bir tablo mu sattı? Eminim satmıştır," diye araya girdi Becca. "Atölyede çok zaman geçirdiğini söylemiştin. Çoğunlukla sokak sanatı yapıyor," diye ekledi Becca. "Ama küçük bir stüdyoyu diğer üç sanatçıyla paylaşıyor ve- Tanrım, düşünemiyorum!"

"SoHo Arts." Shauna gözlerini kapadı. "İlk gerçek gösterisini onlar düzenledi. Glenda, Glenda Frost yönetiyor. İtalya'da olduğu için bu gece gelemedi."

"Bunu kontrol edeceğiz."

"İstediğim bir şeyle bana sürpriz yapacaktı. Şimdi öldü."

"Bu gece çantayı yanında getirmedim mi?"

"Hayır, hayır, biz birlikte geldik. Onda değildi. Belki daha önce gelip Crack'e bırakmıştır."

"Hayır, güvenmedi. Bu konuda kime güvenebilirdi ki? Dava konusunda, sürpriz konusunda kime güvenebilirdi?"

"Herhangi birimiz," dedi Angie. "Belki hepimiz değil, çünkü bazılarımız fermuarını kapalı tutamıyor. Bana ya da Becca'ya güvenebilirdi. Neden güvenmediğini bilmiyorum. Bana hiçbir şey söylemedi."

"Ya da bana. Sence..." Becca dudaklarını birbirine bastırdı. "Söylediği kişinin onu öldürdüğünü düşünüyorsun. Bu hiç mantıklı değil."

"Onu tanıyan hiç kimse bunu yapmaz. Hiç kimse," diye ısrar etti Shauna. "Herkes bizim için mutluydu. Ailem şaşırdı ama onunla tanıştıktan sonra onu onlar da sevdi. Ailelerimiz, arkadaşlarımız, hepsi bizim için mutluydu."

Tekrar gözyaşlarına boğuldu. "Aileme söylemek zorundayım. Onun ailesine söylemeliyim. Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Peabody elini uzattı. "Bunu yapacağız, Shauna."

"Bu doğru olmaz. Onu tanıımıyordun. Onlara söylemek zorundayım. Bunu onun için yapmalıyım. Şu anda onun için yapabileceğim tek şey bu."

"Biz de seninle geleceğiz, ikimiz de." Angie Becca'ya baktı. "Kesinlikle."

"Bayan Hunnicut, Erin'le tanışmadan önce erkeklerle çıktığınızı söylemişsiniz." "Yani?" Sırılsıklam olmuş gözleriyle Eve'e ateşli bir bakış fırlattı.

"Hiç kötü bir ayrılık yaşadın mı? Çıktığın biri seni terk ettiği için kızdı mı? Ya da bir kadına aşık olduğunu?"

"Hayır." Becca'ya yaslandı, gözlerini tekrar kapattı. "Erin'le tanışmadan önce takıldığım son kişiyle ciddi bir ilişkimiz yoktu. Sadece uygun bir seks ve birlikte takılabileceğim biriydi; yemeğe, videoya ya da her neyse ona gidebiliyordum."

"Adını öğrenebilir miyiz? Bu rutin bir şey," diye vurguladı Eve.

"Tanrım, o sadece iyi bir adam, yatakta iyi ve birbirimizi güldürdük. Biz sadece arkadaşız, bilirsin, çıkarlarımız var. Düğüne geliyordu. Marcus Stillwater. Fordam Yayıncılık'ta reklamcı."

"Kim kimden ayrıldı?"

"Sanırım seksin fişini çektim. Erin'le tanıştıktan bir ay kadar sonra bir şeyler hissettiğimi fark ettim. Ona biriyle tanıştığımı söyledim."

ciddiydi. Kavga etmedik, üzülmeydi. Birlikte yatmaya başlamadan önce arkadaşlık. Yattığımızda da arkadaşlık. Hâlâ da arkadaşız."

"Erin'le tanıştı o zaman?"

"Elbette. Birbirlerinden hoşlanıyorlardı." "Peki ya ondan önce?"

Derin bir nefes aldı. "Bakın, rastgele ilişkiye girmedim ama pek çok erkekle çıktım. Hepsiyle seks yapmadım. Ama yirmi altı yaşındayım, New York'ta bekar bir kadındım."

"Kimse seni yargılamıyor. Bu rutin bir şey," dedi Peabody ona. "Her ayrıntı önemli olabilir."

"Pekala. Tamam." Shauna tekrar saçlarını karıştırdı. "Marcus'tan önce çıktığım adamla birkaç ay birlikte olduk. Ama benim için pek iyi gitmedi. Aramız uyuşmadı, ben de ayrıldım. Bu konuda mutlu değildi ama ben de onun kalbini kırmadım."

"İsim?"

"Jon Rierdon. Ev eşyaları satan bir dükkân işletiyor... Hatırlamıyorum."

"Bu yeterince iyi."

"Kahretsin, ne kadar geriye gitmeliyim? Liseye kadar gidersem Greg var."

Becca hızlı bir kahkaha attı, sonra hemen yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim, çok özür dilerim. Gülmek istememiştim. Greg, Shauna ve ben liseye birlikte gittik. Birbirlerinden hoşlanıyorlardı. Aslında, The Item. Mezuniyet balosu kraliçesi ve oyun kurucu. Greg ve ben iki yılı aşkın süredir birlikte yaşıyoruz."

"Üniversiteden sonra hepimiz dağıldık. Greg ve ben ara sıra görüşmeye devam ettik. Sonra Becca ve ben sokakta karşılaştık, sadece selamlaştık."

"Meğer aynı mahallede oturuyormuşuz-Shauna şehre yeni taşınmıştı ve birbirimize rastladık."

"Üniversitede ciddi tarafta iki adam vardı," diye devam etti Shauna, "ve onunla Jon arasında bir çift -hayır, üç-. Kimsenin kalbi kırılmadı."

"Peki ya Erin? Eski sevgililer."

"Bir çift tanıyorum ama o kadar çok şey konuşmadık. Birlikteydik ve önemli olan da buydu."

"Sen bilir miydin?" Eve, Angie'ye sordu.

"Evet, muhtemelen. Size bildiklerimi anlatabilirim ama bildiğim bir şey daha var. Erin daha önce birlikte olduğu hiç kimseyi sevmemi. Hoşlanıyordu, ilgi duyuyordu, zevk alıyordu. Ama Shauna'ya kadar sevmemi."

"İsimler yardımcı olur, sadece ortadan kaldırmak için. O zaman gitmene izin vereceğiz. Aklınıza başka bir şey gelirse ya da sorunuz olursa benimle ya da Dedektif Peabody ile irtibata geçebilirsiniz. Ayrıca Erin'le birlikte yaşadığınız yere erişim izni vererseniz bize yardımcı olursunuz."

"Alabilirsin. Oraya geri dönmek istemiyorum, henüz değil." Dudakları titredi. "Belki de hiç."

"Benimle kalacaksın. Odam var." Angie tekrar onun elini tuttu. "İhtiyacın olduğu sürece."

Üçüncü Bölüm

Eve üç kadından alabileceği her şeyi aldığına karar verdiğinde onları bıraktı.

"Eve git, kafayı çek. Saat sekiz yüz gibi kurbanın dairesinde buluşuruz. Bak bakalım Feeney, McNab'i E'leri kontrol etmesi için ayırabilecek mi?"

"Yapabilirim." Peabody yorgun gözlerini ovuşturdu. "Sen de mi dışarı çıkıyorsun?" "Süpürgeciler ve Crack ile konuşmak istiyorum, sonra evet."

Kulüp alanına geri adım attıklarında Eve etrafına bakındı. Shauna'nın etrafına bir güvenlik ekibi gibi dizilmiş olan kadınlar dışarı çıktılar. "Bu gece burada yapabileceğimiz başka bir şey yok."

Süpürgecilerle görüşükten sonra arka kapıya doğru yürüdü ve dışarı çıktı.

İki beyaz takım elbiseli süpürgecinin geri dönüşüm kutusunun içindekileri süzdüğü kısa sokağı taradı.

Çok kolay, diye düşündü Eve.

Sıcak ve nemli bir yaz gecesinde, siyah bir çanta taşıyan biri sokağa giriyordu. Onlara çoktan vurmuş muydu?

Muhtemelen, diye düşündü. Büyük olasılıkla, TOD'dan yaklaşık bir saat on beş dakika önce tuvalete gittiği için.

Ama neden? Madem birinin bu şekilde getirmesini istiyordu, neden bir noktada arka kapıya gidip davayı almadı? Teşekkürler, dostum.

Söyleyemem, sonucuna vardı. Ama eğer plan buysa, işe yaramamıştı.

Her iki durumda da, o davayı ve mahremiyet odasına erişimi tanıdığı birine vermişti. Güvenilir.

Her iki durumda da, katili odadaydı. Belki de onunla birlikte içeri girmeleri için onu ikna etmişlerdi. Ya da onu odada beklediler.

Eve geri adım attı.

"İçeride bekliyorum. Decker'ın tuvalet gezisinde kanıtladığı gibi, fark edilmeden ne zaman kaçabileceğini kesin olarak söyleyemezdi. Birinden sonsuza kadar ara sokakta beklemesini isteyemezsin."

Mahremiyet odasına doğru yürüdü. Loş ışıklar, ses yalıtımı. Birkaç saniye içinde içerideydi.

Yine de riskli.

Sadece Crack ve Roarke'ın kaldığı kulüp alanına geri döndü. Barda oturuyorlardı ve görünüşe bakılırsa su içmeye başlamışlardı.

Crack'e "Süpürgecilerin işi neredeyse bitti," dedi. "Evinize gidin. Burayı emniyete alıp mühürleyecekler."

"Beni daha ne kadar kapatacaksın? Bu konuda sana bir bok vermiyorum," diye ekledi. "Sadece bilmek istiyorum."

"Yarın kapalı kalsın. Sadece mahremiyet odası için bana bir gün daha verin. Eğer daha uzun süreli bir şey bulursam, size haber veririm. Ama ben göremiyorum."

"Beni de dahil edecek misin?" "Hayır."

Adamın gözleri kısılınca, o da kendi gözlerini kısmış.

"Yapamam ve yapmayacağım. Cevap verebileceğiniz sorularımız varsa sorarız. Genişletebileceğinizi düşündüğüm bir bilgi varsa, sorarım. Aksi takdirde, yapamam ve yapmayacağım."

Suyuna baktı, sonra Roarke'a baktı. "Birlikte takıldığın sıska beyaz kız."

"Öyle. Ve arkadaşınızı kimin öldürdüğünü ve bunu yapmak için sizin yerinizi kimin kullandığını bulmasının nedenlerinden biri de bu."

"Sanırım bunu duydum." Ayağa kalktı. "Şu güvenlik saçmalığını benim için halledecek misin?"

"Yapacağım, evet."

"Neyse, siktir et. Sanırım eve gidiyorum."

Onun gidişini izledikten sonra Roarke'a döndü. "Siktir et. Sanırım biz de eve gidiyoruz."

Ayağa kalktı ve onun elini tuttu. "Yolda bana ne düşündüğünü söyleyebilirsin."

Sığ su birikintilerinin kuruduğu yere çıktıklarında, "Bazılarını düşünüyorum, bazılarını biliyorum," dedi. Hava sanki her damla ıslaklığı emmiş gibiydi. "Katilin odada olduğunu biliyorum. Sanırım o içeri girdiğinde zaten odadaydı. Katilin çantayı getirdiğini biliyorum. Sanırım bir yolunu bulmuş, böylece onlar da alabileceklerdi. Öğle vakti aldığına göre, el değiştirmesi için bolca zaman var. Bu da katili tanıdığını ve büyük sürprizi konusunda onlara güvendiğini gösteriyor. Çantanın kilidi olmadığı için güvenmek zorundaydı."

Arabaya bindi, bacaklarını uzattı.

"Katilin öldürmeye hazırlıklı geldiğini biliyorum ve bence bunu arkadan hızlıca yaptılar. Ayrıca çantayı yanlarında götürecek ve kapıyı emniyete alacak kadar akıllı değillerdi. Bu bize çalışacak bir şey verirken neden çantayı bıraksınlar? Cesedi bulmak daha uzun sürsün diye neden kapıyı emniyete almadılar?"

"Panik mi?" Roarke önerdi.

"İlk düşüncem bu ve eğer öyleyse, büyük olasılıkla ilk cinayet. Bildiğimiz kadarıyla -ki bu "biliyorum" sütununda yer almıyor- grubundan hiç kimse D&D'ye çantayla gelmedi. Ama kameralar olmadan emin olmanın yolu yok. Ayrıca, onlardan birine daha önce de vurmuş olabilir."

"Arkadan geliyorlar, çantayı odaya koyuyorlar, sonra da partiye katılıyorlar." "Mümkün. Ama o zaman Albright neden geri alamadı? Soramaz mıyım?"

Bu mümkün. Belki bir noktada ikisinden biri kurbanla bir şeyler yaşamıştır. Şimdi başka biriyle evleniyor, onları Maui'ye götürüyor. Orospu! Ya da içlerinden biri Hunnicut'la bir şeyler yaşamak istiyor, bu yüzden Albright'ı aradan çıkarmak istiyor, böylece içeri girip yas tutan gelini teselli edebilirler."

"Sıra dışı ama eşi benzeri görülmemiş değil."

"Hayır." Sertliği hafifletmek için omuzlarını yuvarladı. Pek başarılı olamadı.

"Bu davada Feeney ile birlikte çalışmıştım. Bir kadın bir partide bir adamla tanışıyor. Parti muhabbeti yapıyorlar. Adam onu karısıyla tanıştırtıyor ve parti muhabbeti yapıyorlar. Kadın adamın ruh eşi olduğuna karar verir. Bir medyuma danışır, o da elli dolar karşılığında bunu doğrular. Karısının aniden gideceğini ve ortalığı temizleyeceğini söyler. İşleri hızlandırmak isteyen *kadın* bir parti verir, onları ve yaklaşık üç düzine arkadaşını ve tanıdığını davet eder. Karısının arkasındaki tuvalete girip onu dövüyor.

kafasına -bunu uydurmuyorum- donmuş mermer çavdarla vuruyor, sonra da onu kokulu su ve yüzen mumlarla dolu bir küvette boğuyor."

"Yaratıcı."

"Ekmeği tekrar dondurucuya koymasaydı daha çok olurdu. Partiler cinayettir. Her neyse, onu yakaladık."

Eve boynundaki gerginliği gidermek için başının etrafında döndü ve biraz daha başarılı oldu. "Bunu da alacağız. Çantayı alıp içindekilerle birlikte bir yere atmalıydık."

"Eğer partiye katılanlardan biriye, bu kadar uzun süre ortalıkta görünmek istememiş olabilir."

"Bu da mümkün. Öldürdükten sonra içeri girip dans etmek için soğukkanlı bir anne olmak gerekir." Gözlerini bir dakika kapadı, omuzlarını tekrar yuvarladı. "Ama dünyada bir sürü taş kalpli anne var."

Adam kapıdan içeri girdiğinde, kadın uzun ve rahatlamış bir nefes verdi.

"Hunnicut bize onların evine giriş izni verdi. Reo'ya bir arama izni talebi gönderdim.

ama ilk iş bunu araştıracağız. Hunnicut, kendisinden ve kurbandan başka kimsede anahtar olmadığını söyledi."

"Katil yol boyunca bir kopyasını yapmış olabilir."

"Evet, ama neden öldükten sonra onunkini almadılar? Bağlantısını aldılar ve bu da bana katili gün ışığına çıkaracak bir iletişim kurduklarını söylüyor. Dairesinin anahtarını al ya da kopyalamışlarsa, içeri girmek için cinayet sonrasını beklemezler, iletişimi keserler. Yapmışlarsa McNab bilecektir."

Arabadan indi. "Onu eve gönderdiğimde Peabody ayakta uyuyordu. Ben de oraya varmak üzereydim. Sabah çok yakında."

İçeri girdiklerinde bilek ünitesine baktı. "Üç saat kadar dayanabilirim. Bu işe yarar. Sen daha az alacaksın."

Merdivenleri çıkmaya başladıklarında bir kolunu ona doladı. "Sabah beşteki randevumu değiştirdim. Üçte seninle geleceğim."

Başını onun omzuna doğru eğdi. "Tembel."

"Patron olmanın ayrıcalığı."

"Her şeyden. Ben hariç."

Yatak odasında ceketini ve silah kayışını çıkardı ve esneyerek botlarını çıkarmak için oturdu. "Kurbanın ailesiyle konuşmam gerek. Belki onlara büyük sürprizden bahsetmiştir. Shauna, kurbanın ailesinin

ama belki de yardım etmişlerdir. Bir de aynı stüdyoyu paylaştığı sanatçılar var. Tabii hepsi partide değilse. Bunu kontrol etmeliyiz."

"Önce uyumalısın."

Kız soyunurken, adam da kızın başına bir uyku tişörtü geçirdi.

"Seviyorum. Gerçekten istiyorum. Kenara kay, şişko." Yayılmış kediye dürttü, sonra kendisi yayıldı. Yüzüstü.

Roarke onun yanına kaydı ve bir eliyle sırtını okşadı. İkinci vuruştan önce battığı için, iç alarmını kurdu ve ona katıldı.

Muhteşem kahve kokusuyla uyandı. Tek gözünü açtığında Roarke'ın elinde bir fincanla yatağın kenarında oturduğunu gördü.

"Buna ihtiyacım var."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

Oturdu, bardağı aldı, birazını yuttu. "Sen oldukça iyi bir anlaşmasın."

"Ben mükemmel bir anlaşmayım."

Buna itiraz edemeyeceği için biraz daha içti ve onu inceledi. Zaten evrenin patronu takımlarından birini giymişti - bu orta gri, muhtemelen keten - daha koyu gri bir gömlek ve grileri bir tür - tahmin ettiği - bordo ile harmanlayan mükemmel düğümlü bir kravat.

Süslü bir kaplıcada dinlendirici bir hafta sonundan yeni çıkmış bir adam kadar taze görünüyordu. Ayrıca çok güzel kokuyordu.

Rahatsız edebilirdi ama kahvesi vardı.

"Üç saat boyunca duş alıp giyinmeyi nasıl başardın?" "Verimlilik. Karımla birlikte duş almak istedim ama bu başka cazibelere yol açabilirdi.

İkimizin de bu ayartmalara ayıracak vakti yok. sabah."

"Gerçekten istemiyorum. Bu yüzden verimli olmaya çalışırken bu kahveyi alıyorum." Duşa girerken biraz daha kahve içti.

Bu ve birden fazla fiskiye den pompalanan sıcak suyun ritmi arasında, beyni sabah programını gözden geçirmesine izin verecek kadar bulanıklaştı.

Evindeki ofisinde panosunu ve kitabını hazırlamak için zaman istemiş olsa da, bunun beklemesi gerekiyordu. Önce apartman, komşularla bazı konuşmalar.

Peabody'nin partiye katılanları diğer sanatçılarla karşılaştırmasını sağlayın; bu da bazı ziyaretleri ve sohbetleri beraberinde getirebilir.

Morga. Bakalım Morris ona ne söyleyecek.

Erin'in kostümü nereden aldığını araştırın ve bir yere varıp varmadığına bakın. Ailesiyle ve gezici galeri sahibiyle konuşun.

Ama önce duştan çıkıp kurutma tüpüne gireceğim. Sonra biraz daha kahve.

Roarke'ın özel adasını çevreleyen denizin renginde bir bornoz giydi. Kadın dışarı çıktığında, Roarke ekrandaki önemsiz şeyleri sessize alarak oturdu. Oturma alanındaki masanın üzerinde iki kubbeli tabak dururken, odanın karşı tarafındaki kedi kendi kahvaltısını mideye indiriyordu.

Roarke tabletini bir kenara koydu. "Büyük Ev Projesi'nde çalışmalar hızla devam ediyor."

"Bu ne anlama geliyor? Yavaş tempo var," dedi masanın üzerindeki cezveden fincanına kahve doldururken. "Koşu temposu var, cehennem gibi bir tempo. Peki, tek bir garip kelime olduğunda hangi hız apace oluyor? Ayak gibi. Kimin ayağı ve neden?"

Kahvaltıda ne yemeye karar verdiğini görmek için kubbeyi kaldırmaya başladı ve onun kendisine gülümsediğini gördü.

"Ne?"

"Güne seninle başlamak asla sıkıcı değildir."

Altın omletleri, gevrek pastırmaları, yaz meyvelerini ve lapa lapa kruvasanları ortaya çıkarmak için kubbeleri kendisi kaldırdı.

Evet, omletin içine ıspanak sokmuş olsa bile mükemmel bir anlaşıma. "Yani 'apace' programın ilerisinde mi demek?"

"Öyle. Her şeyin tamamlanması için hâlâ biraz zaman var ama eşyaları bitmiş alanlara ya da garajda diğerlerini depoladıkları yerlere taşımaya devam edebilirler. Mavis için istediğin bahçe heykelini ve Peabody için istediğin lambayı önümüzdeki hafta teslim ederiz diye düşündüm. Böylece Peabody lamba için istediği yeri bulabilir, biz de heykeli Mavis'in istediği yere yerleştirebiliriz."

"Peki, ama bu 'ev aldığınız için size bir şey vermeliyiz' meselesini hallediyor, değil mi?"

"Öyle. Gerçi yeni evlerine taşındıklarında bir şişe şarap fena olmaz, ki öyle olacak."

"Bir tane daha var." Onu işaret etti. "Apace, afoot, amiss. Neden fazladan bir harf? Her neyse. Hediyeler? Tamam."

Havada bir onay işareti yaptı, sonra omlete saldırdı. Ispanak, sürpriz değil, ama bunu yumuşatmak için bol miktarda peynir.

"Ve evet, parti yapmak isteyeceklerdir. Kimse asla öğrenemez." "Birileri donmuş mermer çavdarla dövülebilir."

"Daha önce de oldu," dedi karanlık bir sesle. "Yine olabilir."

Adam eğildi ve onu öptü. "Asla sıkıcı olmaz."

Pastırmaya geçti. "O zaman Mavis iki numarayı çıkaracak. Ama patlamıyor. Bu tamamen garip, tanrısal olmayan bir süreç."

"Kahvaltıda bu konuyu açmamalısın. Lütfen Tanrım," diye ekledi hararetle.

"Ve şimdiden tekrar orada olmamız gerektiğini söyledi." "Kahvaltıda olmaz. Hatta bundan hiç bahsetme."

"Bir dakika. Bu kız partilerinden birini, başka bir duş şeyini yapmamız gerektiği anlamına mı geliyor?"

Omletinden bir ısırık daha aldı. "Bu soruyu tahmin ederek Peabody'ye sordum. Hayır dedi, çünkü tüm bebek eşyaları zaten onlarda."

"Tanrıya şükür."

"Ama İki Numara geldiğinde bir hediye olmalı." "Başka bir hediye." Hiç ama hiç bitmedi! "Mavis için mi, çocuk için mi?"

Roarke, kahvaltısını bitirmiş ve onlarınkine doğru rahatça yürümeye çalışan kediye uyarıcı bir bakış fırlattı. "Aldığım bilgiye göre Mavis için bir hediye çok düşünceli bir davranış olur, bebek için de bir hediye gerekli."

"Kahretsin."

"Çocuk odası neredeyse bitti. Mavis ve Leonardo sihirli bir tema seçtiler."

"Ne yani, şapkadan tavşan çıkması gibi mi?"

"Sahne büyüğü değil, hayatım. Elfler, kanatlı periler, dost canlısı ejderhalar ve bu türden büyülü bir orman teması."

"Evet, onlar gibi görünüyor. Ama çocuğu çıkarmak için ne yapılacağı gibi, henüz bunu düşünmüyorum."

"Hediye konusunda bir fikrim var ve bu her şeyi kapsıyor. Bella'nın bir yatağı olacak ve beşik gibi şeyler çocuk odasına taşınacak olsa da sandalye, gökkuşağı sandalyesi taşınmıyor. Ne de olsa Bella'nın ve yeni odasına çok yakışacak. Çocuk odasına sihirli bir orman sandalyesi yakışır."

"Huh."

"Aynı tür sandalye, ama çocuk odası temalı."

"Bu gerçekten her şeyi kapsar. Bunu yapalım."

"Mavis'in istediği bir şey olduğu için Leonardo kumaş tasarımı üzerinde çalışmaya başladı bile. O da Mavis'i orada oyalamayı, bize danışmayı ve biraz birikmiş iş olduğunu ama bebeği eve getirdiklerinde bitmiş olacağını söylemeyi kabul etti."

"Yani başka bir büyük gizli sürpriz mi? Dün gece bunlardan biri nereye gitti?"

"Özel odaları ve seks kulüplerini yasaklı tutacağız."

"Peki." Sonra omuz silkti. "Bu iyi bir fikir."

"Peabody ayrıca Bella için bir abla-kardeş hediyesinden bahsetti." Eve'in çenesi kelimenin tam anlamıyla düştü. "Hadi ama!" "Ben sadece elçiyim."

"Peabody'ye lanet bir mesaj ileteceğim." Ayağa kalktı ve dolabına doğru yürüdü. "Mavis her hamile kalmaya karar verdiğinde bunu yapmak zorunda mıyız? Çünkü sana söylüyorum, daha işi bitmedi!"

"Bunu da düşünmeyelim." Kedi yaklaştıkça -yeni bir taktik -Roarke onu işaret etti. "Ve sakın ikinci bir kahvaltı düşünme, dostum."

Eve dolabın içinde kıyafetleri düşündü. Giysileri düşünmekten nefret ederdi ama hediye almak kadar değil.

Düşünmek yerine Roarke'un izinden gitmeye karar verdi. Gri pantolon, gri keten ceket. Lacivert düğmeleri vardı ve bunun lacivert pantolon anlamına gelmesi gerektiğini düşündü. Ama boş ver onu. Kolsuz bir tişört, kemer ve botlarla laciverti halletti.

Çok az düşünmek gerekiyor, yani bir kazanç.

Elinde ceketle dışarı çıktığında, masaya kaşlarını çatarak baktı. "Eşyaları nereye koydun?"

"AutoChef panelinin içinde."

Eve başını sallayarak silahını kuşandı. Kediye, panele baktı. "Biraz zaman alabilir ama bir yolunu bulacaktır."

"Üzerine lanet bir kilit takarsam olmaz." "O kadar emin olma."

Ceketini giydi, rozetini ve diğerlerini aldı. "Gitmem gerek." "Ben de öyle. Seninle geleceğim."

"Senin toplantın yok mu?"

"Bekleyen bir arabam ve şoförüm var. İlk toplantıyı arabada, geri kalanını da ofisimde yapacağım."

"Gezici bir toplantı. Çok meşgul bir adam olduğunuzu gösteriyor." "Ve öyleyim."

"Evrak çantası yok mu?"

"Zaten arabada. Summerset onunla ilgilendi."

Eve, majordomosundan bahsedilince fuayeyi şüpheyile taradı. Ama orada gizlenmiyordu.

"Yarım milyon toplantınız için iyi şanslar." "Bugün sadece çeyrek milyon toplantı planladım."

Birlikte dışarı çıktılar. Adam kızın yüzünü ellerinin arasına aldı, öptü. "Polisime iyi bak."

"Yapabilirim. Bütün gün bana özel oda ya da mermer bira yok."

Gülümseyerek bir parmağını çenesindeki sığ çukurda gezdirdi. "Ve geri kalanında iyi şanslar."

Kadın kendi arabasına, adam da parlak siyah limuzinin arkasına bindi. Bu yolu birlikte gitmek biraz garip hissettirdi, kendini arkasına bakarken buldu ve onun parlak arabanın arkasından önemli bir iş toplantısını yönettiğini hayal etti.

İkisi de reklam zeplinlerini atlatacak kadar erken çıkmışlardı. Ama sokak trafiğinden, hava tramvaylarından ya da metro istasyonlarına doğru koşuşturan işçilerden kaçamadıklarını fark etti.

Limuzin Midtown'daki ofislerine doğru hareket etti ve o da şehir merkezine doğru yoluna devam etti.

Sıcak kahve, buzlu kahve, yumurta cebi, kahvaltı burritosu almak için köşedeki arabaları dolduran bir sürü insan olduğunu fark etti. Roarke'tan önce, o da onlardan biri olurdu. Yani evet, mükemmel bir anlaşma.

Gideceği yere birkaç blok kala arama emri geldi. "Bu da her şeyi güzel ve düzgün yapıyor," diye mırıldandı.

Belki de Albright'ın Maui gezisiyle ilgili bir şeyler saklamış olması daha muhtemeldir, diye düşündü.

Ama kontrol etmeleri gerekiyordu.

Daha çok, çiftin nerede ve nasıl yaşadığını görmek istiyordu. Özel alanlar, insanların genellikle anlatmadığı şeyleri anlatırdı.

Park yeri aradı, şans eseri bir blok ötede sokakta bir yer buldu. Sonra Peabody ve McNab'in kendisine doğru geldiklerini gördü.

arabadan dışarı.

Peabody'nin pembe kovboy çizimleri gümbürdüyordu; McNab'in rengârenk girdapları olan hava botları zıplıyordu. Gömleği bir şekilde botlarıyla uyumluydu ve çantaları neon mavisi parlıyordu.

Peabody en azından mantıklı bir haki pantolon ve taba rengi bir blazer ceketin altına neon değil mavi bir üst giymişti.

El ele tutuştular ama ona ulaşmadan önce akıllıca ayrıldılar. "Arama emri geldi." Bloğun aşağısını işaret etti, sonra da Yürü. "McNab, kapı kameralarını tespit ettim, o yüzden güvenlik görüntüleriyle başla. Siyah çantayı ara. O kadar şanslı olacağımı sanmıyorum ama yine de üstünü çizelim. Ayrıca parti grubunu serbest bıraktıktan bir saat sonrasına kadar TOD'den giren herkes. Ardından bu sürpriz geziyle ilgili herhangi bir referans için tüm ev e'lerinin aranmasını isteyeceğiz."

"Her yerinde ve tekrar geri."

"E'lerle ilgili bir sorun olursa, onları içeri alırsınız. Biz yetkiliz."

Daha uzun süre bakmak için binanın önünde durdu.

Eski, solmuş bir tuğla, Urbanlardan önce, o şiddet döneminde kendi başına ayakta kalmış. Grafiti yok, birinci kat pencerelerinde mantıklı isyan parmaklıkları var. Makul bir güvenlik. Dört katlı, perakende satış alanı yok. Muhtemelen asansör zorunluluğundan önce yapılmış bir apartman, diye düşündü.

Peabody, "Her ikisi de muhtemelen buradan yürüyerek işe gidebilirler," diye yorum yaptı. "Kontrol ettim, Albright genellikle buradan yaklaşık altı blok ötede kuruluyor ve stüdyosu da dört blok ötede. Fancy Feet bir blok çaprazda ve bir kısa blok kuzeyde. Kira biraz yüksek ama iki gelirle idare edilebilir. Sadece."

"Taşımacılıktan tasarruf edecekler."

"Evet, yaklaşık on ay önce buraya birlikte taşındılar. İkisinin de daha önce stüdyo daireleri varmış. O kiralari birleştirdince burası çok daha fazla değil. İki yatak odalı olduğu söyleniyor ama ikincisi senin dolabından daha küçük. Kontrol ettim."

"En üst kat, güneybatı köşesi. Kontrol ettim," dedi Eve. "Hadi gidip bir bakalım." Yürüdü, içeri girdi.

Giriş alanı Roarke öncesi dolabından daha küçüktü ve üçü ancak sığabiliyordu.

Bir asansörü olduğu için pek de yürüyen merdiven sayılmayacağını fark etti. Şüpheli bir asansör.

Zaten kullanmazdı.

İki kişinin ancak geçebileceği genişlikteki merdivenlerin oldukça yeni görünen sağlam bir rayı vardı.

Ses yalıtımı olmadığı için, apartman yeşili olduğunu düşündüğü kapıların arkasından gelen sesleri -aslında ekranları ve gerekli bebek ağlamalarını- duyabiliyordu.

Oldukça temiz görünüyor ve kokuyordu. Ucuz laminat zeminlerde çöp yok, inşaatçı beji duvarlarda grafiti yok.

"Güvenlik merkezini ya da bina yöneticisini bul, McNab." "İkisi de bodrum katında." Sırıttı. "Kontrol ettim." "Güne verimli başlamak güzel. Hadi gidelim."

Dördüncü Bölüm

Merdivenleri çıkmaya başladıklarında Eve, Peabody'nin "Bol pantolon, bol pantolon" diye fısıldadığını duydu.

Eve'in soğuk bakışları karşısında Peabody omuz silkti. "Yardımcı oluyor."

İkinci katta daha fazla gürültü. Ağlayan bir bebek yerine, yürümeye başlayan bir çocuk "Hayır! Hayır! Hayır!" diye feryat ediyordu.

Eve, annesi onu apartman kapısından çıkarırken ağlamaya devam eden çocuğun yürümeye başlayan bir çocuk olduğunu biliyordu. Dağınık kahverengi saçları, bir omzunda kocaman bir çanta ve diğer kalçasında ağlayan bir çocuk olan kadın ona bitkin bir bakış attığı için anne olduğunu biliyordu.

"Annem bana anne olmanın en iyi iş olduğunu söylerdi," dedi kadın. "Bana her günün bir macera olduğunu söylerdi. Sadece gülmeli ve gülmeli."

Çocuğun yerini değiştirdi. "Biliyor," dedi şimdi karanlık bir sesle. "Ona söylemedik, bundan bahsetmedik, ama onun k- h-e-c-k-u-p'u ve s-h-o-t'u için d-o-c'a gideceğimizi biliyor."

"Ah." Peabody sempatik bir gülümsemeyle ceketinin cebine uzandı ve anneye göstermek için avuçladığı bir çeşit kraker çıkardı. "Yiyebilir mi?"

"Ah..."

"Biz polisiz." Peabody diğer eliyle rozetini gösterdi. "Fıstık ezmeli kraker. Hâlâ sarılı."

"Oh. Tamam."

Peabody krakeri açıp uzattı.

Çocuk ağlamayı kesti, "Kurabiye" diye ciyakladı ve onu kaptı. Ağzı doluyken sırttı.

"Tanrı seni kutsasın. Binlerce kez şükürler olsun." "Sorun değil."

Eve başını sallayarak devam etti. "Cebinizde kraker mi taşıyorsunuz, Dedektif Loose Pants?"

"Fıstık ezmesi, öğle yemeğini kaçırdığımızda destek olsun diye. Ki öyle yapıyoruz. Hem de çok." "Bugünkü iyiliğinizi yaptığınıza göre, kayıtlara geçin."

Dördüncü katta Eve daire kapısına döndü. "Dallas, Teğmen Eve ve Peabody, Dedektif Delia, Shauna Hunnicut ve Erin Albright'ın evine giriyoruz, merhumlar."

İçeri girmeyi başardı ve içeri adım attıklarında yaşam alanını uzun, yavaş bir şekilde taradı.

"Bir ayakkabı mağazası müdürü ve bir sokak sanatçısı. Aradıklarını bulamadılar.

Temizlik hizmeti vermeleri gerekirdi."

Küçük alan elmas gibi parlıyordu. Eve çok renkli elmaslar olduğuna karar verdi. Kanepe safir mavisi bir örtüyle kaplıydı ve üzerinde farklı boyutlarda, şekillerde ve desenlerde -bir şekilde işe yarayan- yarım düzine yastık vardı. Hepsi mutlu renklere boyanmış uyumsuz masalar, her ikisi de sıcak şeker pambesiyle kaplı bir çift küçük sandalye, pembe ve mavi çiçeklerle kaplı parlak beyaza boyanmış bir sandık.

Duvarları sanat kaplamıştı. Şehir manzaraları, natürmortlar, portreler.

Kanepenin mavisine boyanmış ve sıcak şeker pambesine boyanmış iki metal sandalyeyle çevrelenmiş küçük yuvarlak bir masanın üzerinde beyaz çiçeklerle dolu şeffaf bir vazo duruyordu.

İki küçük ön pencere, kurbanın birçok resimden birinde yakaladığı aşağıdaki caddenin manzarasını sunuyordu.

Eve'i sadece inanılmaz derecede temiz değil, aynı zamanda yaygara ve fırfırlar olmadan kız gibi hissettirdi.

Peabody, "Burada gerçekten çok mutlular," diye yorumladı. "Bunu görebiliyor ve hissedebiliyorsunuz. Ve biliyorsunuz, kurbanın işi gerçekten çok iyi. En azından benim için, beni hemen içine çekiyor."

Kabul ettiği için Eve, diğerlerinden kısa bir tezgahla ayrılan küçük mutfığa bakarken sadece başını salladı. Bulaşıklar ve cam eşyalar görünsün diye birkaç dolap kapağını kaldırmışlardı.

"Ona bir alan yanılsaması veriyor." Peabody de bu şekilde düşünmüş. "Açık dolaplar kullandığınızda gerçekten düzenli ve yaratıcı olmanız gerekir. Öyle görünüyor. Buzdolabının üzerinde düğün e-dilekçelerinin çıktısı var. Ben olsam şöyle derdim.

Albright tasarladı. Burada ondan çok var. Hunnicut'ın geri dönmeden önce neden biraz zamana ihtiyacı olduğunu anlayabiliyorum."

"Bu da bize içeriye girmemiz için yer açıyor."

Eve koridora doğru yöneldi.

Peabody'nin sözünü ettiği küçük yatak odasını bir ofis/sanat stüdyosu olarak düzenlediler.

Mercan rengine boyanmış masanın üzerinde mini bir D ve C harfleri, küçük bir çiçek vazosu ve iki kadının baş başa, gülümseyerek çekilmiş bir fotoğrafı duruyordu. Pencerede - Eve'in sıska ofis penceresiyle hemen hemen aynı boyutta ve şekilde - boya sıçramış beyaz bir bezin üzerinde bir şövale duruyordu.

Üzerinde bitmemiş bir resim duruyordu; kalabalık bir metro sahnesi. Yanında, derme çatma bir masada bir palet ve fırçalar duruyordu.

Peabody dolabı açtı. "Ayakkabılar! Muhteşem ayakkabılar! Hunnicut indirim alırdı. Adamım, çok güzel ayakkabıları var. İki numara; altı buçuk, yedi buçuk. Yani ikisi de burada ayakkabı saklıyor."

"Büyüleyici." Eve, üzerinde beyaz bir dolunayın altında New York'un silueti bulunan, siyaha boyanmış bir dolabı açtı.

"Boyama malzemeleri. E'leri şimdilik McNab'a bırakalım. Ana yatak odasını görelim."

Daha geniş olan alanda beyaz bir yorgan, koyu mavi şemsiyeler ve bir sürü süslü yastıkla bir yatak vardı. Yatağın arkasındaki duvarda rüya gibi mavi bir gökyüzünde yaylanan bir gökkuşağı vardı. Tema, soluk, sessiz bir yeşile boyanmış uzun bir şifonyerle devam ediyordu, uzun oval aynanın çerçevesi duvar renginden birkaç nota yukarıda bir maviyi gösteriyordu.

Perdeler yerine, mahremiyet perdeli pencerenin etrafındaki süslemede beyaz boyunca uzanan sarmaşık çiçekleri vardı.

"Burada huzurlu olmak istediler." Peabody biraz iç çekti. "Her yer... her yer için çok zaman harcamışlar, düşünmüşler ve çalışmışlar. Gerçekten çok güzel."

Eve, sadece iki insan, diye düşündü, yuvalarını kuruyor, hayatlarını yaşıyor, asla gerçekleşmeyecek bir geleceğe bakıyorlardı.

"Komodinleri al. Dolap bende."

İçeride, onun ve kendisinin olmak üzere iki bölümde düzenlenmiş giysiler buldu. Aşağıda, el yapımı bir çift yan yana çekmece. Elbette boyanmıştı, çerçevesi soluk yeşil, çekmeceleri ise rüya gibi bir maviydi.

İçlerinde özenle katlanmış kazaklar, sweatshirtler, kıvrılmış kemerler, kışlık çoraplar ve taytlar vardı. Ararken yine onun ve yine onun diye düşündü.

Yan duvarlarda el çantaları asılıydı. Her birini inceledi.

Gizli para yok, gizli mesaj yok.

Eve döndü, elbiselerle yüzleşti. Her iki yanda, şeffaf koruyucu örtü altında, gelinlikleri asılıydı. Bunu yanlış anlamamanın imkânı yok, diye düşündü. Biri straplezdi, kısa bir eteği vardı, döndüğünüzde dışarı fırlayacak türdendi. Albright'inki. Diğerinin ise ince askıları ve bir tutam ışıltısı vardı; daha uzun, daha dolgun bir eteği vardı ve belden aşağıya doğru iniyordu.

İkisi de beyazı seçmişti.

"Gelinlikleri," dedi Peabody arkasından. "Bu çok üzücü. Komodinlerde bazı seks oyuncakları ve her birinde bir tablet vardı. Şifre olarak düğün tarihini denedim ve ikisinde de patladı. İkisinde de üç ay öncesinden başlayan düğün planlarının olduğu klasörler vardı. Düğünü Hunnicut'ın ailesinin Brooklyn'deki evinde yapacaklardı, bahçeleri vardı. Davetli listesi var. Yaklaşık yetmiş kişi. Yemek şirketi, fotoğrafçı, orkestra, çiçekçi, hepsi. Her gelinin ailesi üçte birini, gelinler de üçte birini ödüyordu. Bunun aile desteğini gösterdiğini söyleyebilirim."

"Para konuşur ama size doğruyu söylediğinden her zaman emin olamazsınız.

Şifonyer bende. Banyoyu al.

Eve kapının çaldığını duyunca, "McNab arıyor olmalı," dedi. "Geri gelsin, bana bir özet geçsin, sonra E'leri alabilir."

Parfüm şişelerinin, iki küçük kasenin, birinde şu anda saç tokalarının, diğerinde kırık bir küpenin bulunduğu şifonyere doğru yürüdü.

Dolapta gördüğü parti elbiseleri içinde, bu kez kış kışa, ikisinin çerçeveli bir başka fotoğrafı.

McNab içeri girerken o da ilk çekmeceyi açtı.

"Yirmi dört saatlik yemle ilgili bir vaka yok, LT. Kurbanın ve ortağının kulüpte giydikleri kıyafetlerle saat yirmi bir buçuk civarında birlikte ayrıldıklarını tespit ettim. Kurban bundan yaklaşık iki buçuk saat önce eve tek başına gelmiş. Hunnicut da bundan yaklaşık bir saat önce, yine tek başına."

Konuşurken odanın etrafına bakındı. "Burası güzelmiş. Her neyse, TOD'dan sonra binaya bir çift geldi. Kapıcı onları kiracı olarak teşhis etti, ikinci kattaki bir çift. Buraya gelirken uğradım. Akşam yemeği, gösteri, sonra da başka bir çiftle içki. Faturaları var."

"Tamam. İkinci yatak odasındaki E'lerden başlayabilirsin."

"Üzerinde. Burası gerçekten güzel bir yer," dedi tekrar dışarı çıkarken.

İlk çekmece, bölümlere ayrılmış bir mücevher çekmecesiydi. Görünüşe bakılırsa, kendi takılarını ayırmamışlar, bilezikler, küpeler, yüzükler, kolyeler için bölümler halinde karıştırmışlar.

Ama o bile iki farklı tarzın farkındaydı. Daha cesur ve daha muhafazakar.

İki mücevher kutusu çıkardı, ilkinin açtı. Kenarları boncuklu beyaz altın bir yüzük. İkinci kutudaki yüzük eşleşti.

Evet, diye düşündü Eve onları değiştirirken. Çok üzücüydü.

Onları değiştirdi, çekmece çekmece gezdi.

Hiçbir sır ortaya dökülmedi. Ve açıkça görülüyordu ki her birinin kendi tarafı vardı - yine iki farklı tarz, bu da ona cesur olanın kurban, daha muhafazakâr olanın nişanlı olduğu düşüncesini doğrulattı.

Hunnicut'ın yan tarafında, alt çekmecede kırmızı, menteşeli kapaklı bir kutu buldu. Birkaç parça mücevher daha.

İşini bitirdiğinde Peabody içeri girdi. "İki kadının paylaştığı bir banyodan bekleyeceğinizden başka bir şey yok. Bazı reçetesiz ilaçlar, kaçak yok, makyaj malzemeleri, saç ve cilt bakımı vs."

"Burada da bir şey yok. Birbirlerinden bir şey saklamıyorlardı, görebildiğim kadarıyla. Belki de bu yüzden Hunnicut'tan geziyi sakladığında, işi abarttı.

"Oturma odası, mutfak."

İkinci yatak odasında durdu.

McNab ona, "Öyle bir şey bulamadım Dallas," dedi. "Ortak bir hesapları var ve harcamaları ortadan ikiye bölmüşler. Görünüşe göre kurban ek iş yapmış. Your Event Caterers, Lonestar Grill, Quick and Clean Maid Service'den yapılan ödemeler var -oldukça küçük ödemeler-. Hepsi nakit."

"Masanın altından ona ödeme yaptım."

"Olumlu diyebilirim. Ayrıca sokak satışlarından gelen nakit depozitoları. İyi kayıt tutardı. Birlikte çalıştığı galeri aracılığıyla yapılan satışlardan bazı ödemeler. Hunnicut doğrudan Fancy Feet'ten."

"Albright'ın o biletleri aldığına, Maui'deki oda için depozito yatırdığına dair bir kayıt yok mu?"

McNab bir parmağını kaldırdı. "Bende ama eklemlerinden ayırmış. Bir nevi gömdü. SoHo'daki galeriden sağlam bir ödeme almış. Neredeyse yirmi bin dolar ve birkaç gün sonra da üç bin dolar daha... İkisini de farklı bir hesaba yatırmış, birkaç aydır ek işlerden kazandığı paranın bir kısmını - muhtemelen bahşişler- ve sokak satışları gibi görünen şeyleri de oraya yatırıyor. Hesabında otuz beşten biraz fazla para varmış; Shauna'nın Büyük Rüyası dosyasının alt başlığı."

"Evet, uyuyor."

"Notları, işlemleri gömdüğü matematiği elimde. Biletleri aldı, odayı ayırttı ve bir kısmını yiyecek, içecek ve eğlence için ayırdı."

Yukarı baktı. "Kalp, gülen yüz, palmiye ağacı ve patlayan şampanya emoji'leri eklemiştir. Her yerde çok sevgi ve mutluluk."

"Tamam. İçeri al, iletişimi biraz daha araştır. Belki Albright bazı tepkiler, bazı tehditler, bazı şeyler aldı ve sildi. Belki de davayı açan kişiyle e-postaları vardır ve silmiştir. Şimdilik tabletlere bir göz atın, sonra bitiririz."

Bu kadar temiz, düzenli ve nispeten boş bir yerde bitirmek uzun sürmedi.

McNab'a e'leri Merkez'e götürmesi için nakil emri verdi ve Hunnicut için bir makbuz oluşturdu.

Peabody ile birlikte arabaya ulaştığında Eve zamanı düşündü. "Bir sürü odamız var. Sanat stüdyosuna uğrarız, burada kalan sanatçı var mı diye bakarız. Hepsi yakın oturuyor, biri aynı binada, o yüzden mümkünse hepsini alacağız."

"Bir oyuncak sandığı yapacağım." "Ne?"

"Bella'nın zaten bir tane var. İki Numara için bir tane yapacağım, boyayacağım. Sanatçı değilim ama sihirli ağaçları ve bazı kuşları idare edebilirim, sanırım bir ejderhayı da idare edebilirim. Olabilir. Çocuk odası teması bu."

"Çocuk odası temasını biliyorum." Eve trafiğe girdi.

"Doğru. Sandalye. Kumaşı Leonardo tasarlıyor. Büyük sır, bu konuda fermuarlıyım. Hey, sandalyeyle uyumlu bir şeyler yapmaya çalışabilirim. Bella için verdiğin sandalyeye bayıldılar."

"Lanet sandalyeyi biliyorum, Peabody. Bir cinayet davasındayız."

"Araba sürüyoruz. Belki ön tarafında dışarı açılan kapıları olan bir sandık. Ya da... onu bir hazine sandığı gibi yapın ve kaldırılabilir bir raf yapın. Ya da-"

"Senin ölü, parçalanmış bedenini sandığa doldurup Hudson Nehri'ne atacağım."

Eski bir depodan dönüştürülmüş olan binanın yükleme alanına yanaştı. Görev ışığını yaktıktan sonra dışarı çıktı.

Sokak katında bir sanat malzemeleri mağazası, bir dövme salonu ve bir vegan kafe de dahil olmak üzere ticari alanlar bulunuyordu.

Yukarıda, iki katlı daireler. Dördüncü katın yarısını stüdyo alanı, diğer yarısını ise alternatif bir sağlık kliniği kaplıyor.

"Trina şuradaki Doğal Sağlık Kliniğinde akupunktur yaptırıyor."

"Neden?"

"Bütün gün salonda ya da Yetmiş Beş'te ayakta duruyor. Bunun onu dengede tuttuğunu söylüyor."

"Birinin size iğne batırması nasıl dengede kalmanızı sağlıyor?" "Oh, bu-"

"Bu cevap beklemediğim bir soruydu." Eve konut kapısına doğru yürüdü ve stüdyonun ziline çaldı.

Otuz saniye verdi, tam Anton Carver'ı -sanatçılardan biriydi- arayacaktı ki, titrek ses cevap verdi.

"Jen?"

"Dallas," diye yanıtladı Eve. "Teğmen Dallas ve Dedektif Peabody, NYPSD."

"Ha ha."

"Pek sayılmaz." Tarayıcı yok, Eve fark etti, kapı kamerası da yok. "Donna Fleschner ile konuşmamız gerekiyor, Anton-"

"Sen Donna için mi? Dallas ve Peabody benim için mi?" Parazitten homurdanan bir kahkaha geldi. "Evet, doğru. Genelde şaka yapmaya hazırım ama çalışıyorum, o yüzden-"

"Bizi içeri alın, Bayan Fleschner, yoksa ben içeri girerim." "Kahretsin, sanki bunun için zamanım var!"

Ama zil sesi duyuldu, kilitler açıldı.

İçeride, büyük kargo asansörü nedeniyle girişin dar olduğu görüldü. Eve hiç düşünmeden çınlayan metal merdivenlere yöneldi.

"Bol pantolon. Daha da bol pantolonlar."

Ev sahibi burayı ses geçirmez hale getirmişti, bu yüzden tek gürültü dördüncü kata doğru yürürken metal basamaklara vuran botlardan geliyordu.

Eve, üzerinde bir tabela bulunan geniş çift kapının önünde tekrar vızıldadı:

AÇLIK ÇEKEN SANATÇILAR İŞ BAŞINDA

Kapının yarısı bir aralık açıldı ve parlak mavi bir göz dışarı baktı. Kapının arkasındaki kadın, "Vay anasını! Şaka değil. Vay anasını!"

Kapı kapandı, zincirler takırdadı, sonra kapı ardına kadar açıldı.

"Vay anasını! Dallas ve Peabody. Jen mi getirtti seni? Doğum günüm gelecek aya kadar değil."

"Hayır, yapmadı. İçeri girebilir miyiz?"

"Evet, aynen öyle! Dallas ve Peabody ile kanlı canlı tanışacağımı hiç düşünmemiştim." Donna, şu anda gözleri kamaşmış bir halde, rengârenk çizgili saçlarını arkaya toplamıştı. Sırık gibi bir bedenin üzerine cömertçe boyanmış beyaz bir tank ve bir çift diz boyu şort giymişti.

"Videoyu gördükten sonra ilk kitabı indirdim, ikincisini de okudum ve video için sabırsızlanıyorum. Ve davalarınızı takip etmeye başladım. Çılgınca şeyler! Vay canına, şuna bak! Sizler magazin polislerisiniz. Yani çok magazinsiniz. Burada durduğunuza inanamıyorum. Kahretsin, hiç kahvemiz yok. Bu sabah kahvemi arabadan almak zorunda kaldım. Gidip alabilirim..."

Sonunda aşağı koştu, sonra bir adım geri attı.

"Orada duruyorsun," dedi. "Aman Tanrım, ölü birini mi tanıyorum ben?"

"Erin Albright'ın bu sabah erken saatlerde öldürüldüğünü bildirmekten üzüntü duyuyorum." Şimdi yüzü bembeyazdı ve sendeleyerek iki adım geri attı. "Hayır, hayır,

Bu mümkün değil. O ve Shauna... Dün gece bir grup arkadaşlarıyla Down and Dirty'de parti yaptılar. Crack'i tanıyorum, tamam mı? O adamı *tanıyorum*. Onu tanıyorsun. Onun mekanında böyle bir şeyin olmasına imkan yok."

"Korkarım öyle oldu."

"Ama... hayır. O ve Shauna, birkaç gün içinde evleniyorlar. Böyle bir şey olamaz." Odanın ortasındaki kanepeye doğru sendeleyerek geri döndü. "Erin değil. Bu Erin'in başına gelemez."

"Size biraz su getirmemi ister misiniz, Bayan Fleschner?"

Donna şaşkın ve yüzen gözlerini Peabody'ye kaldırdı. "Lütfen. Arkada bir soğutucumuz var. Lütfen."

Elleriyle yüzünü kapattı, sonra ellerini bıraktı.

"Nasıl?" diye sordu Eve. "Neden? Oh siktir, sadece siktir. Shauna nerede? Tanrım, zavallı Shauna. Birbirlerini seviyorlardı. Birbirlerini sevdiklerini bilmelisin. Shauna asla ama asla Erin'i incitmezdi."

"O bir şüpheli değil. Dün gece neden partide değildin?"

"Baltimore'daydım. Kız kardeşimin bir bebeği oldu, o yüzden bir gün önce doğum sancısı çekerken annemle birlikte servisle geldim. Quentin James MacAbee'nin gelmesi zaman aldı, yirmi saat falan sürdü."

Gözyaşlarını silkeleyerek Peabody'nin uzattığı su tüpünü aldı. Kırdı, içti ve devam etmek için mücadele etti.

"Annem bir hafta kadar orada kalacak, ama dün gece saat dokuzdaki mekikle dönmeye çalışacaktım. Onu kaçırdım, sonra Doğu Yakası'nda lanet olası fırtınalar çıktı ve gece yarısına kadar New York'a inemedim."

Burnunu çekti, biraz daha içti.

"Tüm bunlardan sonra, süslenip püslenip partiye gidecek gücüm kalmamıştı.

Sadece o kadar gücüm yoktu. Belki orada olsaydım-"

Peabody, "Fark etmezdi," dedi ve onun yanına oturdu.

Güçlü, kaslı kollar, diye düşündü Eve. Yeterince uzun. Kontrol etmesi kolay bir mazereti vardı.

"Bize hastaneyi veya doğum merkezini söyleyebilir misiniz ve servis bileti makbuzunuz yanınızda mı?"

"Evet. Baltimore'daki Lady Madonna Doğum Merkezi. Kız kardeşim Alyce. *Y-Fleschner*'lı. Faturalar, gidiş ve gelişler linkimde var."

Cebinden çıkardı, Eve'e 'link'i vermeden önce makbuzları kaydırды.

"Sormak zorunda olduğunuzu biliyorum. Siz mag polisisiniz ve sormak zorundasınız. Yemin ederim Erin'i incitmeden önce parmaklarımı keserdim. Beş yıl önce geçiş yaptım ve o her zaman yanımdaydı. Bu annemi incitti ve ben annemi seviyorum. Eşcinsel olduğumu düşünüyordu ve bunu tereddüt etmeden kabul etti. Ama sevdiği oğlu Don'un içinde bir kadın olduğu gerçeğiyle yüzleşmek? Bu onu incitti. Erin hem benim hem de annemin yanımdaydı. Bana asla geri ödeyemeyeceğim pek çok şekilde yardım etti."

Eve ona 'link'i uzattı. "Sana güvendi."

"Evet, tabii ki. Birbirimize
güveniyorduk." "Yani yolculuktan
haberiniz vardı?"

"Yolculuk mu? Ne
gezisi?" "Maui'ye mi?"

"Maui mi? Tabii, yolun aşağısında. Kurtarmaları gerekiyordu..." Sözüünü
yarıda kesti. "Bekle. Tablolar. O tabloları sattı. Dostum, o tablolar için çok
çalıştı. Ona biraz ağırdan almasını, düğününün yaklaştığını söylüyordum
ama o çok uğraştı. Ve lanet olsun, çok iyilerdi. Onları sattı ama benden
satışı gizli tutmamı istedi."

"Sana nedenini söylemedi mi?"

Yüzen mavi gözler Eve'inkilerle buluştu. "Bana bir şey söylemesine
gerek yoktu. Sadece sordu, hepsi bu. Shauna'ya büyük hayaliyle sürpriz mi
yapacaktı? Partide mi?"

"Öyle görünüyor."

Gözyaşları yuvarlandı. "Tam ona göre. Tam Erin'lik. Gecedен bir şey
yemiş olmalı. Leis ya da ananas ya da..." Donna tekrar yüzünü kapattı.
"Tanrım. Erin."

"Gece vakasını nereden biliyorsun?"

"Benim getirmem gerekiyordu. Birkaç gün önce buraya getirdi. Ne
zaman?" Şimdi de hafızasını zorlamak istercesine elini başının yan tarafına
bastırdı. "Büyük satıştan bir ya da iki hafta sonra. Bilmiyorum, geçen hafta
mı? Sanırım geçen hafta. Tedarik bölümüne geri koydu ve benden partiye
getirmemi istedi."

"Ama içinde ne olduğunu bilmiyordunuz?"

"Ne oldu?" diye sordum ve Shauna'ya bir sürprizi olduğunu söyledi.
Herkes için bir sürpriz, o yüzden bakmayın, sadece partiye getirin. Özel bir
oda ayırtmıştı ve oraya gittiğimde onu odaya koyabilmem için bana bir kart
verecekti."

Donna düzensiz bir nefes aldıktan sonra biraz daha su içti. "Saat dokuzu
kaçırdıktan sonra onu mekik istasyonundan etiketledim. Hayır, hâlâ
yetişebileceğimi düşünüyordum. Daha fazla gecikme duyurmaya
başladıklarında saat on gibi onu etiketledim."

Etiketleri görüntülemek için telefonunu tekrar kaydırđı.

"Dostum, çok mutlu görünüyordu ve mekan şimdiden sallanmaya
başlamıştı. Ona Baltimore'dan ne zaman çıkacağımı bilmediğimi söyledim
ve sanırım

biraz ağlamaklıydı. Gerçekten orada olmak istiyordum ve sıkışıp kalmıştım. Sonra geceyi hatırladım ve daha da ağladım."

Daha fazla gözyaşı sildi. "Her şey benimle ilgili, değil mi? Gece için endişelenmememi, Baltimore'a gitmem gerektiği için her ihtimale karşı bir yedeği olduğunu söyledi. Güvenli bir şekilde uçmak için, sıkışıp kalırsam düğünde nasıl iki kat daha fazla eğleneceğimizi. "Seni seviyorum, bebeğim." dedi. Bana söylediği son şey buydu. "Seni seviyorum, bebeğim."

"Onun yedeği kim olabilirdi?"

"Bilmiyorum. Angie olabilir, Becca olabilir ya da partideki herhangi biri olabilir. Sormadım. Yorgundum, kendim için üzülüyordum. Önemli bir şey mi? Herkese sorabilirim."

"Evet, bu çok önemli. Orada bulunan herkesle konuştuk. Bize çantayı nerede sakladığını gösterin."

"Elbette." Donna ayağa kalkarak, ayaklarının dibinde benekli bir köpekle bankta oturan yaşlı bir adamın resminin bulunduğu şövaleyi işaret etti. "Orası benim alanım. Anton şurada. Daha çok ticari sanat yapıyor; oteller, ofis binaları için. Roy da orada. Son zamanlarda çok fazla duvar resmi yapıyor ama yine de haftada birkaç kez geliyor. Erin de burada."

Diğer istasyonlar gibi burada da bir çalışma masası, bir tabure, kavanozlar ve boya tüpleri, malzemeler içeren raflar vardı. Bitmiş, yarım kalmış, boş tuvaleri duvara yığmıştı. Hiçbiri şövalenin üzerinde durmuyordu.

"Satıştan beri hiçbir şeye başlamamıştı. Ve sokaktaki yerinde satacak bir sürü işi vardı. Ayrıca, yerinde portreler yapardı - kalem eskizleri, karakalemler, pasteller. Turistler bunlara bayılırdı."

O konuşurken Donna bir elini şövalenin üzerinde gezdirdi. "Çantayı şuraya koydu, alt rafa."

"Stüdyo arkadaşlarının onu kurcalamasından endişe etmedi mi?" Peabody sordu.

"Oh, hayır. Başkasının bokuyla uğraşma. Katı ve kesin kural. Ayrıca, ikisi de bunu fark etmezdi."

"Onlardan herhangi birinden kendisi için getirmelerini istemiş olabilir mi?"

Donna Eve'e başını salladı. "Bunu anlayamıyorum. Arkadaşız ve birbirimizin işlerini destekliyoruz. Ama çok sıkı fıkı değiliz. Roy da geceleri çalışıyor, Cuchina'da garsonluk yapıyor, o kadar. Duvar işleri g e l i ş t i ğ i için işi bırakmaktan bahsediyor. Ve Anton-Anton da

Yetenekli bir sanatçı ama sanat dışında bir iyilik isteyeceğiniz türden biri değil.

"Bunun neden önemli olduğunu anlamıyorum."

"Her ayrıntı önemlidir." Eve'in gözü bir tuvale takıldı, bir İtalyan mekanının, bir pizzacının resmine. Parlak renkler, kabinlerde ve masalarda oturan, şarap içen, bir dilim yiyen insanlar, bir tepside yüklü bir turta ile hareket halinde bir garson. İnsanların taburelere oturup New York'un geçişini izleyebildiği ön penceredeki uzun tezgah.

Yalnız bir figür, bir elinde bir dilim, pencereye dönük oturuyordu. New York'a ilk geldiğinde olduğu gibi.

"Orayı biliyorum," diye mırıldandı.

"Evet, Polumbi's, en sevdiklerimizden biri. Harika bir pizza. Havayı gerçekten yakalamış."

"Evet, öyle yaptı."

Kendini dışarı atan Eve tekrar Donna'ya döndü. "Stüdyoya kimin erişimi var?"

"Dördümüz. Roy'un ciddi bir kız arkadaşı var, sanırım o da olur. Shauna." Donna omuzlarını kaldırdı. "Başka birinin neden yapacağını düşünemiyorum."

"Pekâlâ. Zaman ayırdığınız ve işbirliği yaptığınız için teşekkür ederiz. Aklınıza başka bir şey gelirse benimle ya da Dedektif Peabody ile temasa geçin." Eve ona bir kart uzattı. "Tekrar, kaybınız için üzgünüz."

"Shauna ile konuşabilir miyim?"

"Erin'e yakın olan biriyle konuşmanın iyi olacağını düşünüyorum."

"Öğreneceksin, değil mi? Bu sadece bir video değil, değil mi? Bulacaksın."

Erin'e bunu yapan piç kurusu."

Bir soruşturma için asla söz verme, diye hatırlattı kendine Eve. Ama dedi ki, "Bu sadece bir video değil."

Yola çıktıklarında Peabody durdu ve geri döndü. "Üzerinde çalıştığın şeyi çok beğendiğimi söylemek istedim. Bankta köpeğiyle oturan adam. Huzur verici. Adam ve köpek birbirlerini seviyor. Belli oluyor."

"Teşekkür ederim." Donna'nın gözleri tekrar doldu. "Bunun için teşekkürler."

Eve merdivenlerden inmeye başladı. "Baltimore'a gidip gelmek için birini tutabilirdi. Yapmadı," diye ekledi Eve, Peabody konuşmaya başladığında. "Ama mazeretini kontrol edin -doğum merkezi, mekik istasyonu güvenlik kaydı. Hadi onun üstünü çizelim."

"Evet, haklısın. Kontrol etmeliyiz, ama o yapmadı. Albright'ı seviyordu. Adam ve köpek gibi, bu da belli oluyordu."

"Anlaştık. Diğer iki sanatçıyı araştırıp, 2300'den gece yarısına kadar nerede olduklarını teyit edeceğiz. Ama bence Albright'ı çok iyi tanıyordu. Albright'ın ikisine de sormayacağını söylediğinde, ben de o yönde düşünüyorum."

"Ama biz onları tamamen geçiyoruz." "Öyle yapıyoruz."

Sokakta, Down and Dirty'ye olan mesafeyi düşündü. "Buradan Crack'in yerine yürüyerek on dakika. Fleschner'ın Albright'ı Baltimore'dan etiketlemesinden sonra Albright'ın, eğer henüz etiketlemediyse, onu yedeklemesi için bolca zaman var. Buraya geliyorlar, içeri giriyorlar - bu binanın ve stüdyonun kartları Albright'ın çantasında, dairede değil. Katil kulübe gidiyor. Muhtemelen yine arka kapıdan. Kadın ona kartları veriyor - ve çok teşekkür ediyor- o da buraya geliyor, çantayı alıyor ve geri dönüyor."

Peabody, "İkinci seferinde onu arka kapıda karşılamıyor," diye söze başladı.

"Gerek yok." Eve arabaya doğru yürüdü. "Katil arkaya geçer, doğruca mahremiyet odasına gider - ona zaten geçiş izni vermişti. Çantayı yere bırak ve bekle. İş bitince parmak izlerini çantasına geri koy."

"Neden davayı bırakıyorsun? Davayı bırakmak aptallıktır."

Parmaklarını direksiyona vurarak trafikte bir mola verilmesini bekledi.

"Cinayeti planlamak ya da silahı bulmak için fazla zaman yok." "İhtiyaç duymadıklarını söyleyeceğim. Belki de sadece bir fırsat kolluyorlardır. Sonra bir bebek ortaya çıkma zamanının geldiğine karar verir. Buna bir de Doğu Yakası'ndaki fırtınaları, mekik rötarlarını ekleyin, işte size bir tane."

Trafiğe girdi. "Bu bir dürtü değildi. Belki yeri ve zamanı öyleydi. Ama biri Erin Albright'ın ölmesini istedi."

Beşinci Bölüm

"Mazeret kontrolleri." Eve arabayı sürerken, Peabody Baltimore istasyonundan gönderilen güvenlik görüntülerini inceledi. "Yirmi üç yüzdeki terminalde bir sandalyede yarı uyur vaziyette ve birkaç dakika sonra mekiğe bindiğini tespit ettim. İndiği saati ve buradaki istasyondan stüdyoya, dairesine olan mesafeyi göz önüne alırsak, gece yarısından önce varmış olamaz."

"Tamamen çizildi. Partiye katılanlarla ek iş yapanları çapraz kontrol edin."

"Bir tanesinin catering işi olduğunu hatırlıyorum. Notlarımı kontrol edeyim."

"Bunu yapın ve diğer iki mekanla bağlantısını bulabilecek misiniz bir bakın."

Shauna biliyor olabilir ama henüz onunla görüşmek istemiyorum."

"Fleschner'a sormalıydık."

"Bunu tamamen bitene kadar yapmak istemedim. Biz Morris'i kontrol ederken siz de o konuya başlayabilirsiniz."

"Morga kaç sabah gideceğimizi düşünüyorsun?" "Çok fazla."

Karmakarışık bir trafik düğümünü aştıktan sonra Eve park etti.

Ve Peabody ile birlikte şehrin ölülerinin uzun beyaz tünelinden aşağı inmeye başladı. "Tricia Pilly var, yemek servisi. Maura Lang, barmen, ızgaracı. Ve

"Chassie Gordon, Blondina Gordon'un kızı, hizmetçi servisinin sahibi."

"Güzel. Bir koltuk bulun, sohbet edin."

Eve yoluna devam etti, sonra Morris'in iş yerinin kapısını iterek açtı. Elleri göğüs boşluğunda, cesedin yanında dururken yumuşak ve bluesy bir müzik çalıyordu.

Koruyucu pelerininin altında yulaf ezmesi renginde bir takım elbise, soluk mavi bir gömlek ve mavinin daha koyu bir tonunda bir kravat giymişti. Siyah saçlarını, başının üst kısmından başlayan ve koyu mavi kordonla bağlanmış uzun bir örgü şeklinde örmüştü.

Uzun, kara gözlerini Eve'e kaldırdı ve içini çekti.

"Ve böylece bir gelin yerine bir anma töreninin merkezi olacak."

"Yanlışı kişiye güvendi. Henüz kim olduğunu bilmiyorum ama bu onu öldürdü."

Piyano teli mi?"

"Evet derdim. Güzellik ve keyif için tasarlanmış bir şeyin bir hayatı sona erdirmek için kullanılması ne yazık."

"İnsanlar b e r b a t durumda. Hemen hemen her şeyle öldürmenin bir yolunu bulurlar."

"Bir keresinde masamda emzikle öldürölmüş bir kurban vardı." "Bir ne?"

"Bir bebeğin emziğı."

O zaman bile, fiş olarak düşündüğü şeyi tanımlaması bir dakikasını aldı.

"Oh, evet, evet, hatırlıyorum. Benim vakam değildi, ama hatırlıyorum Bunu duyunca. Babası çıldırmış, annesinin boğazına zorla sokmuş, o da boğulmuş. Ona neden emzik diyorlar?"

"Hiçbir fikrim yok. Peabody'miz nerede?"

"Birkaç şeyi araştırıyorum. Piyano telinin izini asla süremeyeceğim."

"Tel hatırı sayılır bir güçle kullanılmış ve olay yerindeki tahminlerinize göre arkadan, yukarı doğru çekilmiş ve sonra arkadan çaprazlanmış."

"Uçlarında bir çeşit tutamak ya da kulp var."

"Bu tür bir güç için, evet. Tırnaklarının altındaki deri ona ait. Laboratuarda süpürgeçilerin kırık tırnakları var ama onların altındaki iz de muhtemelen ona ait. Teli uzaklaştırmak için kendi boğazını kazdı. Ne kadar derinden kesmiş olursa olsun, uzun süre mücadele edemezdi."

Hayır, diye düşündü Eve, cesedi incelerken.

Uzun sürmeyecek. "Başka savunma yarası yok mu?"

"Hiç yok. Buradaki çürükler? Sert bir yüzeye, yani kapıya gelen bir darbe sonucu oluşmuş. Ya bunlar? Yere düştüğünde olmuş."

"Cinayet silahını yanında götürdü. Onu bir çantaya koy, kızın 'link'ini, ondan aldığı mücevherleri ve parasını da cebine koy,

dışarı çıkın. Giderken geri dönüştürücüye atmak kolay. Bunu her seferinde biraz ve birkaç tane kullanarak yapmak daha akıllıca.

"Bir kupa sakladı mı?" diye merak etti. "Bunu öğreneceğiz."

"Ölümden önce ya da sonra cinsel istismara dair hiçbir belirti yok."

"Hayır, katil bunu umursamadı. Bu kişisel bir şeydi ama cinsel değildi. Yarım yamalak bir soygun süsü verilmiş, düpedüz bir cinayet." "Gerçekten de yarım yamalak," diye onayladı Morris. "Hatırı sayılır bir miktarda ne de olsa bir partiydi. Refleksleri yavaşlamış olabilir. Barda bir şeyler atıştırmıştı. Pretzel, biraz nachos ve biraz makarna primavera, saat yedi civarı, TOD'a göre."

Mühürlü ellerini yıkamak için yürüdü.

"Aksi takdirde, alkol bağımlılığı, yasadışı kullanım belirtisi bulamadım. Toksin testi bunu doğrulayacaktır. Sağlıklı genç bir kadın, vücudunda ya da yüzünde herhangi bir çalışma yok, kasları iyi durumda ve sol kalçasında küçük bir kalp dövmesi var."

Ellerini kaldırdı. "Bana daha fazlasını söyleyemez."

"O zaman yeterli olacaktır. Teşekkürler. Shauna'ya ve kurbanın ailesine gelmeleri için sizinle irtibata geçmelerini söyleyeceğim."

Kadın dışarı çıkarken, "İyi avlar," diye seslendi.

Onu fark eden Peabody ayağa kalktı ama 'link' üzerinden konuşmaya devam etti. "Hayır, zaman ayırdığınız için teşekkür ederim ve Shauna'nın nasıl olduğunu öğrenmek için Angie'yi arayabilirim."

Peabody işini bitirdiğinde Eve dış kapıyı iterek açtı.

"Tamam," diye başladı Peabody. "Açıklamalara göre Albright başka bir işi yoksa her zaman kayıt dışı çalışmaya açıktı. Ne zaman elimizdeki üç mekandan biri daha fazla elemana ihtiyaç duysa, onu etiketliyorlardı. O da genellikle evet derdi. Dün sabah da bir temizlik işine evet dedi. Andrew Minor adında biriyle sekizden on bir buçuğa kadar çalıştı. Bu doğrulandı."

Eve, "Oradaki işi bitti, D&D'ye uğrayıp paraları aldı," diye sözlerini tamamladı. "Evet, Minor'a bazı ayak işleri olduğunu söyledi. Nadiren daha fazla olduğu gibi"

Yüz dolar, ona nakit ödediler. O da bar ve yemek işinden bu kadar ya da daha fazla bahşiş kazanıyordu. Hepsinden cana yakın, arkadaş canlısı, verimli, iyi bir çalışan duydum. Chassie annesinin şirketinde çalışmıyor. Met'te (müze) çalışıyor ama ara sıra yardım ediyor."

Peabody arabaya bindi. "O ve kurban liseye birlikte gitmişler ve Albright yarı zamanlı olarak ve yazın bir kısmında temizlik şirketinde çalışmış."

"Tamam. Biz içeri giriyoruz. Koşuları sen yapabilirsin. Diğer sanatçılarla başla. Katilin kalması pek olası değil; cinayet silahından ve cesetten aldığı şeyden kurtulması gerekiyordu. Ama McNab'in grubunu araştıracağız, sadece örtbas etmek için."

"Bunu başlatacağım. Biliyorsunuz, hem Albright hem de Hunnicut'ın sıkı bir arkadaş çevresi var gibi görünüyor ve her iki durumda da bunların bazıları liseye kadar uzanıyor."

"Tamam, ve?"

"Pek çok insan -muhtemelen çoğu- liseden sonra dağılır. Farklı üniversiteler, işler, ilgi alanları, yerler. Ama bu ikisi kendi kabilelerini buldular.

-Ya da kabilelerinin bir üyesi. Erken ve sıkışmış. Sıkışmış ve genişlemiş, sonra harmanlanmış kabileler gibi.

"Sen ve Mavis gibi."

Peabody'nin nereye gittiğini görmesine rağmen, Eve onu bunun için zorlamaya karar verdi. "Mavis ve ben birbirimizle evlenmeyi hiç planlamadık."

"Şimdi düşündüm de..." Peabody başını eğdi. "Çok tatlı bir çift olurdunuz. Ama ne oldu? İkiniz birbirinizi bir şekilde tanıdınız. Yani onu sokak dolandırıcılığından yakalamış olsan da, ikiniz birbirinize bağlısınız. Mavis'le senin sayende tanıştım ve aramızda bir bağ var ama aynı zamanda kendi seviyemizde bir arkadaşlığımız da var. Kabilenin geri kalanıyla da aynı şekilde."

Eve arabayı Central'daki garaja çekti. "Artık bir kabilemiz mi var?" "Elbette. Sen, Mavis, ben, Nadine, Reo, Mira, Trina-"

"Bekle!" Arabadan indikten sonra Eve kapıyı çarptı. "Kabile üyeliği için oy hakkım yok mu? Trina'ya hiç oy vermedim."

"Bu bir demokrasi değil, bir kabile. Louise, Callendar ve Harvo da orada. Birbirimize bağlıyız ve bu bağlantının içinde birbirimize bağlıyız. Hepimiz farklı geçmişleri, kişilikleri olan ayrı kadınlarız, ama birlikte? Kabile."

Garajı geçip asansörlere gittiler.

"Bana Albright ve Hunnicut da aynı şekilde çalışıyormuş gibi geliyor, bu yüzden onların kabilesinin bir üyesinin cinayette herhangi bir rolü olduğunu düşünmek zor."

"Yani, kabileler arası savaş ya da ihanet diye bir şey duymadınız mı?"

Peabody kaşlarını çatarak Eve ile birlikte asansöre bindi. "Tamam, haklısın ama bunu saklamak zor olmaz mıydı? O kadar iyi saklanmış ki, kabileden başka kimse bir ipucu bulamamış?"

"Peabody, eğer insanlar maske takma konusunda en azından yarı yetenekli olmasalardı, asla bir cinayeti araştırmak zorunda kalmazdık. Sadece kabileyi tarar ve şöyle derdik: 'Sen, sen, cinayet yüzlü olan. Tutuklusun.' derdik. Sonra hakim ve/veya jüri duruşmaya çıktığında bir kez bakar ve 'Katil Surat tüm suçlardan suçludur' derdi."

Peabody asansör durduğunda "Cinayet Yüzü" diye tahmin yürüttü. Kapılar açıldığında, iki üniformalı ve palyaço turuncusu saçlı, gökkuşağı askılı mavi poşetli ve üzerinde WHEE!! yazan tişörtlü bir adam asansöre bindi.

"Bir cinayet yüzü neye benzer? Çürük dişler? Kesik gözler?"

Palyaço Saçlı arkasını döndü, sakızıyla küçük mavi bir baloncuk patlattı. Belli ki Feeney'nin adamlarından biri, diye düşündü Eve. "Bu bir tutku cinayeti mi yoksa planlı mı?"

"Planlı."

"Dişleri ve kesik gözleri at. Sen şöyle bir şey yapardın..." Parlak yeşil gözleri vardı, aniden boşalan hareketli gözleri.

Bir polisinki gibi düz değil, Eve fark etti. Ama sadece ölü.

Bir köpekbalığınıninki gibi. Ve kabul etmek zorundaydı ki adam bunu başarmıştı.

"Hayır." Asansör tekrar durup başka polisler de içeri girerken üniformalılarından biri başını salladı. "Ben mi? Ben dost canlısı yüzü tercih ederdim." Geniş bir gülümseme ve deliliğin sınırlarını aşan gözlerle patladı. "O zaman bıçağı boğazlarına dayamadan hemen önce 'Hey, dostum' dersin."

Diğer üniformalı aynı fikirde değildi. "Ben katılmıyorum. Ben çaresiz, hafif sıkıntılı olanları seçerdim. 'Oh, bana yardım eder misin? Yapamıyorum-' Sonra da kafalarına vurursun."

Asansör tekrar durduğunda, arabadaki her polisin Cinayet Surat hakkında bir fikri vardı.

Eve sıkışık bir şekilde dışarı çıktı ve kızaklara yöneldi. Peabody peşinden koştu.

"Cinayet yüzlerinin ne kadar farklı ve çeşitli olduğunu hiç düşünmemiştim." "Konuyu açtığım için özür dilerim."

"Hayır, bu iyi bir nokta. Sadece dış görünüşe bakmıyorum, daha iyisini biliyorum. Ama bu kabiledaki dostluklar bana gerçekmiş gibi geliyor."

"Zehirli şampanyayı, sadık eşi, sevgi dolu kocayı hatırlıyor musunuz?
Bu bağ gerçek oldu."

"Evet, ama o bir profesyoneldi. Aktris yani. Nasıl gösteri yapılacağını biliyordu."

"Her katil nasıl gösteri yapacağını bilir. Bu da ne demek oluyor? Tuz mu? Bunu neden söyledim ki? İşte böyle olur," dedi karanlık bir sesle, "hiçbir anlam ifade etmeyen o sözleri söylemenin içine çekilirsin. İçine çekilirsin."

Süzülüşten atladı ve Cinayet Masası'na doğru ok gibi fırladı.

Kapıdan içeri adımını attığında Jenkinson'ın kravatı, masmavi bir gökyüzünün üzerindeki rengârenk gülen yüzü çizgi film yıldızlarıyla ona saldırdı.

"Dedektif Çavuş."

"Yo, Loo!"

"Durum."

"Sallanıyor ve yuvarlanıyor. Carmichael ve Santiago bir saat kadar önce bir tane yakaladılar. Baxter ve Trueheart" - çenesiyle, keskin takım elbiseli Baxter'ın 'link'ini, ciddi yüzü Trueheart'ın da bilgisayarını çalıştırdığı yeri işaret etti.

-"Bazı ipuçlarını takip ediyorlar."

Baxter onaylamak için parmağıyla şakağına vurarak selam verdi.

"Ben ve Reineke biraz soluklandık, bu yüzden soğuk bir tane çıkardık."

Reineke, "Ne kadar soğuk olursa olsun hiçbir dava rozeti alt edemez," dedi.

"Çözülürse bana haber ver. Peabody, koş ve McNab'den bilgi al."

Doğruca ofisine gitti ve kahve almak için doğruca AutoChef'e gitti. Sonra kahveyle birlikte, aşağıda New York'un sallanıp durduğu sıska penceresinin önünde iki sessiz dakika geçirdi.

Peabody, grubun kurban ve Hunnicut'la kurduğu dostluk ve bağların ne kadar samimi olduğu konusunda haksız değildi.

Ama duygular gerçek değildi. Kızgınlıklar ve daha kötüsü, bir şey - herhangi bir şey- onları kaynatana kadar yüzeyin altında iyice kaynayabilirdi ve kaynadı da.

Bu noktada, kanıtlar kurbanın katili tanıdığını gösteriyordu. Peabody'nin deyimiyle kabilenin bir üyesi mi? Belki, belki de değil. Ama bilinen biri, iyilik yapacak ve sır saklayacak kadar güvenilen biri.

Ve bu, diye düşündü, eşittir: Avantaj rozeti.

Masasına oturdu ve cinayet kitabını açtı.

Kahvesinden bir yudum daha aldı ve tahtasına başladı.

Bir sürü isim ve yüz var, diye düşündü ve bunların büyük bir kısmı TOD'da bulundukları yer nedeniyle çoktan elenmişti.

Ama bu cinayetle bağlantıları olmadığı anlamına gelmiyordu. Kasıtlı ya da kasıtsız.

Çalışırken arkadaşlıkların genellikle karmaşık olduğunu düşündü. Ve dostum, o da buna tanıklık edebilirdi. Sonra daha büyük bir grup içindeki bu bağlantılar farklı seviyeleri, farklı dinamikleri beraberinde getiriyordu.

Arkadaş A harika, diyor Arkadaş B, Arkadaş C'ye. Arkadaş C de aynı fikirde ama Arkadaş A X'i yaptığında canının nasıl sıkıldığını da ekliyor. Arkadaş A'yı etiketlemeden ve Arkadaş C'nin onu X konusunda nasıl aşağıladığını anlatmadan hemen önce.

Bu tür saçmalıkları okulda, Akademi'de ve hatta işte çok duymuştu.

Oturdu, ayaklarını uzattı, tahtayı inceledi.

Ve bu kadar büyük bir grupta, ilişkilerde bazı örtüşmeler olmaz mı? Biri bir başkasıyla yatmış, o da bir başkasıyla.

Bir sonraki adımı düşünmek için ayağa kalktı.

Peabody'nin pembe botları ofisine doğru ilerliyordu.

"Diğer iki sanatçı - ikisi de açık. Anton Carver şehir dışında gösterişli bir akşam yemeğindeymiş. Sanat patronu Lilibeth Warsaw ayarlamış ve gece yarısına kadar orada olduğu anlaşılıyor. Onu evine bırakmış, arabası, şoförü. Her şey kontrol edildi."

"Pekala."

"Roy Lutz Lower East'te bir bardaydı. Arkadaşları ve ailesiyle bir tür açılış. Duvar resimlerini o yapmıştı. Yaklaşık otuz kişi oradaydı ve şimdiden birkaç kişiye sordum, bu sabah neredeyse bire kadar orada olduğuna yemin edecekler. Ve bir randevusu vardı - ciddi bir kız arkadaşı - sonra onun evine gittiklerine yemin ediyor. Kız bu sabah sekiz buçuk gibi işe gittiğinde adam hâlâ uyuyormuş."

Eve sadece başını salladı, sonra durup tahtayı yeni bir açıdan inceledi.

"McNab'ın elinde hiçbir şey yok. E'lerin hiçbirinde silinmiş ya da gizlenmiş bir şey yok-

Maui'deki otel rezervasyonu ve biletleri sipariş eden kurbanla ilgili buldukları hariç."

"Tamam, beklendiği gibi. Gidip Hunnicut'ın eski sevgilileriyle konuşalım. Ve onunla görüşmek için en uygun zamanın ne zaman olduğunu kontrol edelim. Bana on dakika ver. Ben gidiyorum.

Kurbanın ailesiyle konuşun, her şeyin birbiriyle örtüştüğünden ve hiçbir şeyin atlanmadığından emin olun."

★ ★ ★

Eve acılı aileyle konuştu. Yolculuktan, sürprizden haberleri yoktu. Kızlarına zarar verecek kimseyi tanımıyorlardı; ne düşmanları ne de küskün eski sevgilileri vardı. Soruşturmaya kederlerinin ağırlığı dışında pek bir şey katmamışlar.

Eve onu da yanında götürdü.

"Benimle Peabody. Jenkinson sahada. Albright'ın ailesinin yolculuktan haberi yoktu," diye devam etti Eve asansöre doğru yürürken. "Eğer bilselerdi bilet masraflarına katkıda bulunacaklarını söylediler. Ama onlara büyük bir sürpriz yapacağını ve fotoğraflarını göndereceğini söylemiş."

Peabody, "Önce Shauna'nın bilmesini istedi," diye sözlerini tamamladı. "Bu Shauna'nın büyük hayaliydi, o yüzden önce Shauna."

"Ben öyle anladım."

Eve kapılar açıldığında tıka basa dolu asansöre bir göz attı, topuklarının üzerinde döndü ve kızaklara yöneldi.

"Baba bunun bir gasp, bir soygun olduğunda ısrar ediyor, çünkü kızını tanıyan hiç kimse onu öldürmezdi."

"Buna inanmak daha kolay olmalı. Eğer daha kolay olabilirse."

"Şu anda hiçbir şeyin işleri kolaylaştırmadığını söyleyebilirim. Önce Marcus Stillwater," dedi Eve aşağı inmeye devam ederlerken. "Fordam Yayıncılık en yakını. Dairesi oradan sadece bir ya da iki blok ötede."

"Stillwater-bootie buddy, değil mi?"

"Sanırım bunu söylemenin bir yolu da bu."

"Benim hiç öyle bir şeyim olmadı. Senin var mıydı?"

Merdivenlerden garaj katına inerlerken Eve arkasına baktı. "Bunlardan birini neden isteyeyim ki?"

"Bilirsin işte, tanıdığın ve hoşlandığın biriyle kolay, kayıtsız şartsız, endişesiz seks için."

"Peki bunun gerçekten işe yaradığını ne sıklıkla düşünüyorsunuz?"

Peabody kaşlarını çatarak arabaya bindi. "Bilmiyorum, çünkü benim hiç patik arkadaşım olmadı."

"Sanırım en iyi ihtimalle yüz kişide bir. Bir kereden fazla olursa seks karmaşık bir hal alır." Eve garajdan dışarı çıktı. "BB'niz kapıda belirdiğinde ve siz başka biriyle çıplak olduğunuzda ne yaparsınız? Ya da BB'niz her şeye rağmen daha fazlasını istediğine karar verirse ya da sizden daha fazlasını istemezse? Ya da arkadaşlık sisteminden daha fazlasını isteyen sizsiniz ama onlar istemiyor mu? Belki de başka biriyle birlikte oluyorsunuz ve BB'niz 'bu benim kolay seksimi mahvediyor' diye düşünüp sizinle uğraşmanın yollarını buluyor?"

Peabody düşündü. "Biliyor musun, eskiden hiç kalçalı bir arkadaşım olmamasının çok kötü olduğunu düşünürdüm. Şimdi ise olmadığım için şanslı olduğumu düşünüyorum."

"Birinin üzerinde çıplak zıplayın, komplikasyonlara hazır olun." "Sanırım bu iyi bir kural."

"Kimin parmağı?"

"Bilmiyorum," diye karar verdi Peabody. "Gerçekten bilmiyorum." "O zaman bana Stillwater hakkında bilgi ver."

"Marcus Stillwater, yirmi sekiz yaşında. Aslen Virginia'lı, New York Üniversitesi'ne gitmiş. Altı yıldır Fordam'da çalışıyor. Evlilik yok, birlikte yaşama yok. Teşhircilik, reşit olmadan içki içmek, alenen iffetsizlik. Hepsi tek bir olay. On dokuz yaşındayken birkaç arkadaşıyla birlikte bir partide kafayı bulmuş ve pistte çıplak koşma cesaretini göstermiş. Yakalanmışlar."

"Bu kadar mı?"

"Suçlu olarak, evet. İletişim ve halkla ilişkiler diplomaları var. Bir kardeş, kadın, yirmi dört yaşında, hala Virginia'da yaşıyor."

Caddede bir yükleme alanı bile bulamayınca, Eve eski püskü küçük bir otoparka girdi ve fahiş saat ücretini görünce hırladı.

"Roarke tüm şehirdeki otoparkları satın almalı. Zaten gülünç olan servetini ikiye katlar."

"Yapmadığını nereden biliyorsun?"

Bu onu bir an duraksattı. "Hayır. Tarayıcıya plakamı okutmak gibi bir şey yapardı. Değil mi? Ya da belki de okumuştur ve benimle dalga geçiyordur. Arabadan inerken İrlanda aksanını makul bir şekilde taklit ederek, 'Pekala, Komiser,' dedi, 'sadece sormanız yeterliydi. Sonra da kafamı karıştırmak için aslında şuna ve şuna sahip olduğuma dair bir şeyler söylüyordu.'"

Sonra silkindi. "Ama hayır. Boktan otoparklar onun uğraşması için yeterince zorlayıcı değil."

Sıcak çoktan bastırmıştı, bu yüzden havanın kendisi terliyor gibiydi. Güneş ışığı çelikten ve pencere camından yansıyarak gözlerini yakıyor, bu da onu her nasılsa harika güneşliklerine tutunmayı başardığı için memnun ediyordu.

Fordam'ı tutan çelik ve cama ulaştıklarında, geniş otomatik kapılar kayarak açıldı.

Kalabalık lobinin içinde sıcaklık kolayca otuz derece düştü. "Bunu neden yapıyorlar? Neden et dolabına indiriyorlar?"

Şimdi siyah damarlı beyaz karo zeminden geçerken ceketini için minnettar olduğunu fark etti.

İnsanlar iş kıyafetleri, günlük iş kıyafetleri ya da turistlere özel tişörtler ve şortlar giymiş olarak amaçlı bir şekilde yürüyor ya da dolaşıyordu. Kafeler, şarküteriler ve mağazalarla çevrili ve ortasında gürül gürül akan bir çeşme bulunan lobide sesler yankılanıyordu.

Eve güvenlik istasyonuna doğru ilerledi ve rozetini eline aldı. "Marcus Stillwater, Fordam Yayıncılık."

"Bunu sizin için aldım," dedi istasyonda çalışan tuhaf bir şekilde neşeli sarışın. "Rozetinizi tarayabilir miyim?" Bir el cihazını doğrulttu, sonra göz kırptı ve tuhaf neşeli gülümsemesi birkaç derece daha arttı. "Houston Street Tower'a hoş geldiniz Teğmen. Fordam Yayıncılık yirmi sekiz, yirmi dokuz ve otuzuncu katlarda. Yirmi dokuzuncu katta Bay Stillwater var. B bankası, asansörler birden üçe kadar. Yardımcı olabileceğim başka bir konu olursa lütfen bana bildirin."

"Tamam."

"Belki şehirdeki tüm otoparklar değil," diye tahmin yürüttü Peabody, Bank B'ye doğru ilerlerken, "ama Roarke'ın bu binanın sahibi olduğuna dair oldukça iyi bir bahis var."

"Evet, kafamı karıştırmasının bir başka yolu." Asansör beklerken ellerini ceplerine soktu. "Eğer böyle devam ederse, çok yakında hiçbir kapıcıya, resepsiyon görevlisine ya da güvenlik görevlisine söylenemeyeceğim."

"O şeytani biri."

Eve ona bir bakış attı. "Şaka yaptığını sanıyorsun."

Asansöre bindi ve yirmi dokuz numarayı aradı. Asansör çok hafif narenciye kokuyordu. Yirmi dokuzuncu kata çıkarken birkaç kişi binmiş, inmiş, binmiş olsa da hava o hafif, taze kokusunu koruyordu.

Roarke sınıfı, diye düşündü. O da şeytaniydi.

Yirmi dokuz numaralı lobide soluk gri zeminler, krem tonlarında duvarlar, şehir merkezine bakan bir pencere şeridi ve şık siyah bir tezgah bulunuyordu.

iki kişi tarafından yönetiliyor.

Biri bilgisayarında çalıştığı ve kulaklıkla konuştuğu için Eve diğerini hedef aldı. Yasal bir bira satın alabilecek yaşta olabilecek parlak gözlü bir kıızıl saçlı.

"Günaydın, bugün size nasıl yardımcı olabilirim?" "Marcus Stillwater."

"Sizin için kontrol edeyim. Oh, çok zgnm, Bay Stillwater şu anda bir toplantıda. Ben-"

Eve rozetini gösterdi. "Belki dışarı çıkabilir." "Oh! Aman Tanrım! Bana izin ver-"

Ayağa fırladı ve tezgâhın saçındaki cam kapıdan kaçtı.

Eve, ince kırmızı topuklarının üzerinde çok iyi zaman geçirerek gidişini izlerken, sağlam botlarının üzerinde ileri geri sallanıyordu. "Onun ya da iyi tanıdığı birinin polislerle başı derde girmiştir, ne dersin?"

"O bahsi kabul etmiyorum. Bir kuş gibi utı."

"İnsanlar asla onun bir mekik gibi, bir kuştan daha hızlı uçtuğunu söylemez. Her zaman bir kuştur."

Eve beklerken küçük lobinin etrafına bir göz attı. Koyu gri koltukları olan küçük bir bekleme alanı, siyah saksılarda birkaç uzun yeşil bitki, garip, sıçrayan sanat eserleri.

Takım elbiseli iki kişi içeri girdi, her ikisinin de elinde go-cup'lar vardı ve tezgâhın solundaki cam kapıdan geçerken aralarında sayılar ve istatistikler konuşuyorlardı.

Diğer kapıdan bir adam geldi.

Eğer bir ceket ve kravatı olsaydı, onları atardı. Gömleği iyi omuzlarını gösteriyordu. Video yıldızı yüzünü çevreleyen, gevsheke kıvrılmış, güneşte dağılmış sarı saçları vardı.

Mükemmel orantılar, hafif bir bronzluk, kutup mavisi gözler ve yaz güneşi kadar parlak ve sıcak bir gülümseme.

Bir elini uzattı. "Marcus Stillwater. Özür dilerim, Dora isminizi alamadı."

"Teğmen Dallas, Dedektif Peabody."

"şey, Komiser, Dedektif, bugün biraz sıkışık durumdayım, ama neden birkaç dakikalığına burada oturmuyoruz?"

"Ofisiniz daha iyi olur. Bu sabah Shauna Hunnicut ile konuştunuz mu?"

Gülümsemesi biraz dalgalandı. "Hayır, dediğim gibi, bugün sıkışığım. Başı belada mı? Hayal bile edemiyorum, polis belası değil. Bekle, bekle. Dün gece partiydi, değil mi? D&D'deki parti."

Şimdi başını salladı, güldü. "Bana Shauna'nın delilik yaptığını ve kefalete ihtiyacı olduğunu söyleme. Aferin ona diyeceğim ve bu işi ben halledebilirim. Nereye olursa olsun en kısa zamanda birini gönderebilirim. Ne yaptı?"

"Bay Stillwater, ofisinizde konuşsak daha iyi olur."

Şimdi gülümsemesi tamamen kayboldu ve Eve'in kolunu kavradı. "Yaralandı mı?"

"Efendim-"

"Tanrı aşkına, söyle bana."

"Yaralı değil, kefalete ihtiyacı yok. Erin Albright dün gece öldürüldü."

Bronzlaşmış teninin altında solgunlaşmıştı. "Bu bir tür hastalıklı şaka mı?" "Hayır. Buna ofisinizde devam edebilir miyiz?"

"Ben sadece-" Bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Hanna, Bill ve Tricia'ya acil bir durum olduğunu söyle."

Eve'in fark ettiği üzere, kapıdan içeri girdiğinde bir labirentle karşılaştı. Küpler, bir tur, masalar, küçük toplantı odaları, bir tur daha, ofisler.

Birine girdi, bekledi, sonra Eve ve Peabody'nin arkasından kapıyı kapattı.

"Ne oldu? Bana ne olduğunu anlat. Üzgünüm, otur. Shauna'yı etiketleyeyim mi? Bana yalnız olduğunu söyleme. Yapabilirim-"

"Bay Stillwater," diye araya girdi Peabody ve nazıkçe koluna dokundu. "Neden oturmuyorsunuz?"

Dağınık bir masanın arkasına çöktü. "O kadar meşguldüm ki, beni etiketlemeye çalışıp çalışmadığını bile bilmiyordum. Bağlantımı kapattım, dikkatimi dağıtacak bir şey yok. Tanrım. Ne oldu? Erin'e ne oldu?"

"Boğulmuş."

Elini kendi boğazına götürdü. "Boğulmuş mu? Aman Tanrım. Shauna neredeydi? Shauna'nın yaralanmadığını söylemiştin."

"Değildi. Saldırı sırasında Erin'in yanında değildi."

"Ama onlar partideydi. O dün geceydi. Artık bundan eminim. Nasıl -"

"Bay Stillwater, dün gece neredeydiniz?"

Yüzüne geri sızmaya başlayan renk yeniden soldu. "Ben mi?
-"Ben bir şüpheliyim."

"Bu rutin bir durum. Bu bilgiyi verebilerseniz çok yardımcı olur."

"Nefes almam lazım. Nefes al. Erin. Bu hafta sonu evleniyorlar, biliyor muydun? Bunu biliyor olmalısın. Shauna ve ben uzun zamandır arkadaşız..."

Ellerini uzattı, kendini toparladı.

"Tamam, tamam. Tamam, tamam. Geç saatlere kadar çalıştık. Bill, Tricia, Jorge, Liza ve ben. Tanrım, dokuz kadar mı? Büyük bir kampanya üzerinde çalışıyorduk. Sanırım dokuz gibi çıktık, sonra Liza hariç herkes yiyecek ve içecek almaya gitti - Liza'nın evde çocukları var. Küçük çocuklar. "Nereye gittik?"

Duraklayarak parmaklarını gözlerine bastırdı. "Bojo'nun Yeri. Bojo'ya gittik, bir şeyler yedik, bir şeyler içtik, tekrar işin üzerinden geçtik. Sanırım on biri geçene kadar oradaydık, belki de on bir buçuğa yakın. Oradan eve yürüdüm - bağlantımı kapattım çünkü Tricia hala fikir yürütüyordu ve bunun nasıl olduğunu bilirim. İyi bir uyku çekmek istedim."

"Eve ne zaman geldin?"

"Emin değilim. Bojo'nun yeri evimden yaklaşık on blok ötede." "Erin Albright'ı en son ne zaman gördünüz ya da onunla ne zaman konuştunuz?"

"Ah, belki birkaç hafta? Birkaç hafta önce onlarla, Becca ve Greg'le bir şeyler içtik. Düğün konuşmalarıyla doluydular."

"Shauna ile en son ne zaman seks yaptın?"

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve uzun bir iç çekti. "Erin'e aşık olmadan önce belki bir ya da iki hafta. Bu benim için bir sürpriz miydi? Evet, sürpriz oldu. Daha önce hiç bir kadınla çıkmamıştı. Uzun sürmesini bekliyor muydum? Pek beklemiyordum. Ama yanılmışım. Aralarında bir anlaşma vardı, gerçek bir anlaşma.

"Nefes al," diye hatırlattı kendine. "Shauna benim arkadaşım, gerçekten iyi arkadaşım. Onun için mutlu oldum, gerçek bir anlaşma yaptığını gördüğümde mutlu oldum. Ve Erin, onu sevmek zorundaydın."

Duraklayarak yüzünü tekrar ovaladı.

"O kadar çok -nasıl denir? Cesaret. Shauna için olmasa bile onunla iyi geçinmeye çalışırdım. Ama ondan hoşlandım."

"Kim yapmadı ki?"

Ellerini kaldırdı. "Tanrı şahidim olsun, bilmiyorum. Bilseydim sana hemen söylerdim."

"Erin sana Maui gezisinden ne zaman bahsetti?"

Kaşlarını çattı. "Shauna'nın büyük hayali mi? Sanırım Shauna'yla arkadaş olduğumuzdan beri bunu biliyordum. Maui'de bir günlük balayı olayı. Gitmek için para biriktirdiklerini biliyorum, ertelenmiş balayı. Gelecek yıl, belki bir sonraki yıl."

"Erin'in sanat atölyesini hiç ziyaret ettin mi?"

"Evet, birkaç kez. Shauna, Erin'in çalışmalarını göstermeye bayılırdı. Güzel, en azından benim gözümde. Aslında dairem için onun kara kalem çizimlerinden birini satın aldım. Ve daha sonra, resimlerinden birini. Ondan *hoşlandım*, Teğmen. Ondan hoşlandım."

"Shauna'yla konuşmaya, Shauna'ya gitmeye gerçekten ihtiyacım var." "Angie Decker ile kalıyor."

"Angie... Doğru, doğru, Angie'yi tanıyorum. Angie'yi etiketleyeyim mi? Bu daha mı iyi?"

"Olabilir." Eve ayağa kalktı. "Zaman ayırdığınız ve işbirliğiniz için teşekkür ederim." Eve bir kart çıkarıp adamın dağınık masasının üzerine koydu. "Aklınıza başka bir şey gelirse, lütfen benimle ya da Dedektif Peabody ile temasa geçin."

"Pekâlâ." Önce karta, sonra da Eve'e baktı. "Cumartesi günü evleniyorlardı. Shauna insanları oturtmaya yardım edip edemeyeceğimi sordu. Gerçek gibi gelmiyor. Gerçek olabilirmiş gibi gelmiyor."

Ayrıldıklarında Peabody, "Gerçek gibiydi," dedi.

"Öyle ama ben Bojo'nun yerindeydim. On beş dakika içinde D&D'ye yürüyebilirsin. Zamanlamayı kontrol edelim, Peabody. Shauna'nın iyi arkadaşlarından biri. Albright neden ona güvenmesin ki? Ayrıca Donna Fleschner'a mükemmel bir destek olur gibi geliyor."

Altıncı Bölüm

Sokakta, Eve otoparka doğru ilerledi. Sabah öğleden sonraya doğru akmaya başlamıştı.

"Bana gelen diğer eski sevgiliyle ilgili bilgi ver."

"Jon Rierdon. City Style Home Goods'u yönetiyor. Ooooh. Otuz yaşında, bekar, yaklaşık on sekiz ay süren bir birlikteliği var. Suçu yok. New York doğumlu. Şehir merkezinde bir piyano bar olan Swank'ta piyanist olarak çalışıyor."

"Yapacağımız şey şu. Sen Rierdon'u al, ben de oyuncuyu alıyorum. Wade Rajinski-Crack bana tam adını verdi. Sonra birlikte Hunnicut'ı takip edeceğiz."

"Benimle ev eşyaları mağazasına gitmek istemiyor musun?"

"Eğer seninle gelirim, kışını tekmelemem için beni tahrik edeceksin. Hiç havamda değilim." "Kışımı tekmeleyecek havada değil misin?"

Peabody hızlı bir dans yaptı

Karıştır. "Bugün benim şanslı günüm."

"Her zaman kışını tekmeleme havasındayım. Ama senin ışıklandırma ve masa düzenine salyalarını akıtmanla bunu yapacak havada değilim."

"Bu adil," diye karar verdi Peabody. "Peki ya bonus? Korkmadan ağzımın suyunu akıtabilirim." "Taksi paran var mı?"

"Evet, ama aslında burayı biliyorum. Metroyla buradan sadece birkaç durak ötede."

"Tamam. İşiniz bittiğinde beni etiketleyin." Eve otoparkta durdu, tekrar düşündü. "Arabayı burada bırakıyorum. Rajinski'nin evi yürüme mesafesinde, işi de öyle. Kişisel antrenör ve yoga eğitmeni."

"Eminim güzeldir. Stillwater güzeldi."

"Her şeyden sonra kışını tekmelemem için beni zorlayacaksın."

"Hayır. Kırım artık hareketli bir hedef."

Aceleyle uzaklaşırken Eve arkasından seslendi, "Gerçekten iyi nişan alırım." Ama o ters yöne doğru yürüdü.

Öğle sıcağına aldırımıyordu, hatta bunu iç mekânların sahte ve soğuk havasına tercih ediyordu. Ve New York'ta yürümekten hiç yorulmamıştı.

Solgun, terli turistlerle doluyken bile. Birçoğu, tezgahlardan aldıkları pahalı hediyelik eşyalara ve cızırtılı tişörtlere paralarını harcamaktan ya da bir dükkanın önünde veya bekleyen bir Rapid Taksi'nin yanında kırmızı, parlak yüzleriyle fotoğraf çektmekten mutlu bir şekilde kaldırım boyunca ilerliyordu.

Burada hiç turist olmadığını fark etti. Hayır, vitrindeki New York pizzasından ilk dilimi yediği zaman bile. Neredeyse kendini bildi bileli New York onun varış noktası, rozeti ise hedefiydi.

Ve sonunda oraya gitmekte özgür olduğunda, New York onun eviydi. Onun yeri, onun şehri.

Şimdi tüm sesler ve kokularla çevrili bir şekilde yürüyordu.

Korna sesleri, bağırarak söylenen hakaretler, uzaktan gelen bir siren sesi, bir arabanın camından dışarıya vuran müzik, çok sayıda aksan ve dilde birbirine karışan sesler.

Kaynamakta olan soya sosisleri, boktan kahve, bir kaldırım kafesinde masanın üzerindeki tabaktan keskin bir sos. Toplanması gecikmiş bir geri dönüşüm aracı, öğle yemeği yiyen bir kadının yüksek fiyatlı parfümü.

Onun için her şey yolundaydı.

Sokak hırsızlarına karşı gözünü dört açması gerekmiyordu - polis gözleri vardı, bu yüzden eğitilmiş kaldılar. Ama Zihin, Beden, Ruh'a doğru yürürken hiçbirini yolunu kesmedi.

İçeri girdi, i ç e r i d e sert bir Mart rüzgârı esiyormuş gibi hissediyordu. Hızlı, nabız gibi atan müzik de onunla birlikte patladı.

Çok sayıda ayna ve üzerinde terleyen ve şişen insanların bulunduğu çok sayıda parlak makine olduğunu belirtti. Aynalı bir duvarda kendilerini hayranlıkla seyreden birkaç kişinin pompaladığı iyi bir serbest ağırlık alanı.

Öğle yemeği saatindeki savaşçılar olabilir, diye düşündü ve check-in masasına doğru yürüdü.

Arkasındaki kadın meşhur tuğla yığını gibi bir vücuda sahipti ve bunu deri şortu ve çok yetersiz bir sporcu sütyeniyle gösteriyordu. Saçları çok sayıda örgü şeklinde yapılmış ve başının tepesinde bir taç gibi toplanmıştı.

Karın kaslarının kaya gibi sert denizinde bir korsan gemisi dalgalanıyordu.

Küçük beyaz havluları katladı ve bir kulaklıkla konuştu.

"Bekle," dedi, sonra Eve'e baktı. "Sadece kartınızı okutun, müsait olan herhangi bir dolabı alın."

"Üye değilim."

"Tamam." Kulaklıklı mikrofon setine dokundu. "Sana geri döneceğim." Sonra bir adım attı. "Yardım ister misin? Tesisleri gezmek, bir günlük giriş kartı? İşçi Bayramı'na kadar üyeliklerde yaz indirimi var."

Eve rozetini kaldırdı. "Wade Rajinski?"

"Ha. Bir gün polislerle karşılaşacağını düşündüm. İkinci seviye. Yoga dersini bitiriyor olmalıydı."

"Teşekkürler." Sonra dostça bir tavırla tezgâha yaslandı. "Neden polislerle karşılaşacağını düşündün?"

Kadın, kaya gibi sert denizin üzerindeki kayalar gibi kaya gibi sert omuzlarını silkti.

"Çok pürüzsüz, çok parlak. Pürüzsüz ve parlaklığın altında bir şey olmalı, değil mi? Bayanlar konusunda tam bir oyuncu. Orada bir ya da üç kez kazık yedim."

"Dinged?"

"Bir keresinde, bir kadın hızla buraya geldi. Wade, bir müşterisiyle bench press çalışıyordu ve kadın uçarak geldi. Kadının, adamın kendisinden nasıl sıyrılıp kız kardeşinin üzerine sıçradığını haykırışına bakılırsa burada cam kalmasına şaşırdım."

"Bununla nasıl başa çıktı?"

"Pürüzsüz." Bir elini havada gezdirdi. "Tereyağı gibi. Müşterisini bulması için birini ayarlıyor, sonra onu muayene odasına götürüyor. Yaklaşık on dakika sonra, kızarmış ve gözleri parlamış bir şekilde dışarı çıkıyor. Yüzünde bir gülümsemeyle dışarı çıkıyor ve Wade, dışarı çıkıp hiçbir şey olmamış gibi eğitim seansını bitiriyor."

"Sorunsuz." Tekrar omuz silkti. "Bu yüzden arada bir müşteri kaybediyoruz ama yönetim onu seviyor çünkü her kaybettiğimize karşılık üç müşteri daha kazanıyor. Adamın sihirli bir siki var."

Eve'in kaşlarını kaldırması üzerine kadın üçüncü kez omuz silkti. "Elbette. Demek istediğim, tam orada, sadece mecbur kalmaya bakıyor. Bir kadın onu koparacak kadar sinirlenmeden önce, ruh halindeyken neden kullanmayayım diye düşündüm. Ama ben, bir sik için duygusallaşmam, değil mi? Sihirli ya da değil."

"İyi politika."

Eve bu içgörüyle makinelerin arasından geçerek ikinci kata çıkan kavisli merdivenlere yöneldi.

Bir dizi cam kapıdan, bir eğitmen onlara bakarken kalçalarını aşağı yukarı uyum içinde oynatan, önce sağa, sonra sola hızlı adımlarla yürüyen bir düzine insan gördü. Şu dans et-uzaklaş anlaşmalarından biri olduğunu varsaydı. Eğitmen bağılıyor gibi görüldüğünden ve müziğin bangır bangır çaldığını hayal ettiğinden, mekanın mükemmel ses yalıtımı için kredi verdi.

Yan odada beyaz giysili bir kadın, bir düzine kadar yaşlı, yüz yaşlarında ya da yüz yaş civarında bir kadına tai chi yaptırdı.

Rajinski üçüncü sınıftaydı. Siyah deri bir şort ve özelliklerini ortaya çıkaran siyah bir atlet giymişti. Yirmi iki öğrenciden yirmisinin kız olması onu hiç şaşırtmadı.

O izlerken, adam akıcı bir şekilde iki bacaklı, oturarak öne doğru kıvrıldı, altın kasları nemli ve dalgalıydı, altın saçları parlıyordu. Akıcı bir şekilde ayakkabıcıya geçti ve bir akışla kayık pozuna geçti.

Yer pozlarını bitirip savasana'ya kayarken onun formunu kusurlu bulmadı.

Gözünü ayırmayan Eve, 'link'ini çıkardı ve Angie Decker ile temasa geçti.

Ekranada, Angie'nin gözleri kederle doldu. "Teğmen Dallas. Bir şey var mı..."

"Soruşturma devam ediyor. Ortağım ve ben görüşmeler yapıyoruz. Uygun bir zamanda Bayan Hunnicut ile görüşmek istiyorum."

"Şu anda morgdayız. Shauna, Erin'in ailesiyle birlikte. Dr. Morris çok nazik biri, aynen dediğin gibi." "Evet, öyle."

Sınıfta Rajinski ve öğrencileri bağdaş pozisyonuna geçtiler, gözler kapalı, eller dizlerde avuç içleri yukarıda.

"Becca ve Greg az önce çıktılar. Becca Shauna'nın bazı eşyalarını almaya gidiyor, Greg de biraz yiyecek alacak sanırım. Shauna benimle kalacak... Ne kadar ihtiyacı varsa o kadar. Sanırım-" Angie gözlerini kaçırdı. "Aslında, onunla tekrar konuşman gerekirse ne kadar erken olursa o kadar iyi olur. Bir an önce hallet ve biz de yanında olalım."

"Bir saat içinde evinize geleceğiz."

"Pekâlâ. Ona söyleyeceğim. Hepimiz... Bugün uyurgezer gibiyiz. Şimdi dışarı çıkıyor. Ona söyleyeceğim." Eve bağlantıyı kaldırdı.

Rajinski içeride ellerini duaya kaldırdı, eğildi. Çoğu kişi hasırlarını toplamaya başladı ama iki kadın ona doğru bir adım attı.

Alıştırma bitti, diye düşündü Eve ve kapıdan içeri girdi.

Sessiz müzik -anlar, yaylılar, flütler- günlerine devam etmeye hazırlanan insanların gevezelikleri altında çalıyordu. Oda pauli ve biraz da ter kokuyordu.

İki kadın saçlarını savurarak, vücutlarını fırçalayarak ve kollarını okşayarak Rajinski'nin dikkatini çekmek için birbirleriyle yarıştılar.

Her ikisine de gülümsemeyi başardı ve Eve odayı geçerken ona flört eder gibi baktı.

Pürüzsüz.

"Wade Rajinski."

"Evet." Yumuşak bir deniz yeşili olan gözleri, sanki sadece o varmış gibi ona sabitlenmişti. "Merhaba."

Eve rozetini kaldırdı. "Teğmen Dallas, NYPSD." Merak bakışlarına ve sesine sinmişti. "Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten. Sizinle bir soruşturma hakkında konuşmak istiyorum."

"Elbette. Jin, Lea, bana müsaade etmelisiniz. Mükemmel bir gün geçirin ve unutmayın, uykudan önce beş dakikalık meditasyon meşgul zihni sakınleştirir."

Gittiler ve Eve onların kızgınlık dolu bakışlarının sırtını yaktığını hissetti. "Şimdi, sizin için ne yapabilirim, Teğmen? Eğer oturmak isterseniz

ana katta küçük bir su barı var."

Bir su barı, diye düşündü. Anlaşılmıyor mu?

"Bu iyi. Dün gece Down and Dirty'de miydin?" "Evet, bir saat kadar kaldım. Ham, gerçek havasını seviyorum."

"Oradayken Erin Albright ve/veya Shauna Hunnicut ile görüştünüz mü?"

"Birkaç kişiyle *görüştüm* - bu da ortamın bir parçası. Ama bir düşüneyim."

Bir adım attı, raftan rulo haline getirilmiş bir havlu aldı ve yüzünü ve boynunu kuruladı. "Erin ve Shauna, Erin ve Shauna... Evet! Hatırlıyorum. Müstakbel gelinler. İkisi de çok sevimliydi. Mutlulukları gözlerinden okunuyordu. Gruplarıyla biraz zaman geçirmekten keyif aldım. Neşe ve enerji doluydular."

"Dün gecedен önce onlarla ya da gruplarından herhangi biriyle tanışmış mıydınız?"

"Maalesef hayır." Gülümsemesi parladı. "Ama birkaçıyla tekrar karşılaşmayı umuyorum."

"Erin Albright'la bir daha karşılaşmayacaksın. O morgda."

Havlu, kurulama işlemine ara verdi. "Pardon, ne dedin?"

"Erin Albright dün gece Down and Dirty'de öldürüldü."

"Ama bu şok edici. Bu korkunç." Havluyu hasır bir sepete attı. "Hayır, sadece hayır, enerji neşeydi, şiddet değil. Biraz hassasiyetim var ve eminim bu kadar karanlık bir şeyi hissederdim."

"Görünüşe göre kaçırmışsın. Kulüpten ne zaman ayrıldın?"

"Emin değilim ama gece yarısından önce. Belki on bir kırk beş civarı. Bu korkunç şey ne zaman oldu?"

"Neden bana nereye gittiğini, kulüpten ayrıldıktan sonra ne yaptığını söylemiyorsun?"

"Elbette, eğer yardımcı olacaksa. Dediğim gibi, gruptaki kadınlarla bağlantı kurmaktan keyif aldım ama- Açık konuşabilir miyim?"

"Sorulara cevap verirsen istediğin kişi olabilirsin."

Bu küçük iğneleme onun altın kafasının üzerinden kayıp gitti. "Down and Dirty'de bir mola genellikle daha samimi bir bağlantıyla sonuçlanır."

"Seks yapmak için birini seçmeye gidiyorsun."

"Anın samimiyeti," diye düzeltti. "Kadınlardan hoşlanıyorum. Seksi severim. Kadınlarla seks yapmayı ve o anın samimiyetini seviyorum. Hayat yaşamak içindir."

"Öldürülene kadar."

"Aynen öyle. Hayır, yani, korkunç bir şey ama demek istediğim de bu. Yapabiliyorken dolu dolu yaşa."

Bir an boş boş baktı. "Bununla nereye varmaya çalışıyordum? Ah evet, o gruptaki bazı kadınlarla daha samimi bir bağ kurma olasılığını hissetsem de, o gece bunun için uygun bir gece değildi. Onlar bir gruptu ve kutlama yapıyorlardı. Evliliğin doğal özgürlüğümüzü kısıtlamak için tasarlanmış toplumsal bir yapı olduğunu düşünsem de, neşe içindeydiler. Daha sonra bağlantı kurmak için bazı bağlantılar aldım ve onları neşeleriyle baş başa bıraktım."

"Peki ondan sonra ne yaptın Wade?"

"Hâlâ o anın samimiyetinin havasında olduğum için Tango'ya doğru yürüdüm. Down and Dirty kadar çiğ ve gerçek değil, ama biraz daha gösterişli olduğu söylenebilir. Yalnız, güzel bir esmerin ilgisini çektiğimi hissettim ve ona bir içki ısmarladım. Bir Zombie. Konuştuk, yakın zamanda kötü bir ayrılık yaşamıştı. Onun evine gittik ve o anın samimiyetini yaşadık. İki kez."

Sonra gülümsedi. "Bu sabah saat iki buçuk gibi ayrıldığımda artık kendini yalnız hissetmiyordun."

"Bir isim buldun mu?"

"Elbette." Gerçekten de aşığılanmış görünüyordu. "Daralee, ne kadar çekici değil mi? Altı yıl önce Decatur, Georgia'dan New York'a taşındı. Aksanı çok hoştu."

"Soyadın?"

"Soyadlarını gerekli bulmadık ama size adresini ve 'link' numarasını verebilirim."

"Bu işe yarar."

Bir parmağını kaldırdı, küçük bir spor çantasına geçti ve 'link'ini çıkardı. "İşte buradayız," dedi ve verileri okudu.

"Pekâlâ. Down and Dirty'deyken tuhaf görünen bir şey fark ettiniz mi? Neşe dolu olmayan biri?"

"Hayır. Dediğim gibi, biraz hassasiyetim var. Tam anlamıyla hassas değilim ama birazcık fazlam var. Eminim bunu fark ederdim. Şu anda olduğu gibi, içimde bir karanlık hissediyorum."

Ona odaklandı, gözleri sıcaklık, sempati ve anlayış doluydu.

"Karanlığın yaşadığı çok zorlu, stres dolu bir işiniz var. Özel meditasyon uygulamaları sunuyorum. Sizinle çalışmayı, size biraz huzur vermeyi çok isterim."

"Teşekkürler. Stresten kurtulmak için kendi yöntemlerim var."

Şimdi bir mizah dokunuşu ve koluna bir el koyarken sızan seksilik. "Bu konuda da yardımcı olabilirim." Kızın pazularını hızlıca sıktı ve kaşlarını kaldırdı. "Bir söğüt kadar ince ama taş gibi kaslar. Bu şaşırtıcı."

"Elini oynatmazsan gerçekten şaşıracaksın ve sana stres atma yöntemlerimden birini göstereceğim."

Elini kaldırdı, ikisini de havaya kaldırdı ve rahat bir gülümseme ekledi. "Özür dilerim. Alıngan biriyim."

"Hah. Bunu hissettim. Benim de biraz hassasiyetim olmalı. Zaman ayırdığınız ve işbirliğiniz için teşekkürler."

"Teğmenim," dedi kadın yola çıkarken, "ilk adınızı alamadım."

"İlk ismini bunun için gerekli bulmuyorum." Zihinsel bir göz devirmeyle yoluna devam etti.

Tuğla bok çukuru şimdi zavallı bir serseriye makinelerdeki bir devrede çalıştırıyordu. Eve'e bir göz attı. "Ne kızarmış, ne de gözleri parlıyor. Sanırım Wade sana vuruldu. Ama onu tutuklamadın."

"Belki bir dahaki sefere." Bir an durakladı. "Hiç şiddet uyguladı mı, aşırı ısrarcı oldu mu?"

"Doğruyu söylemeliyim. Sadece hayır. Ona geri çekil işareti verirsen, hemen geri çekilir. Sihirli horoza binmek isteyen bir sürü insan var ve o da bunu biliyor. O bir köpek, doğru, ama ısırmaz."

"Evet, anladım."

Brick Shithouse parmağını kaldırarak müşterisine döndü. "Kağıda yaz Paulie. Bana da yirmi dolar ver. Kaslanmana yardım edebilirim," dedi Eve'e, "biraz kas yap."

Eve eğlenerek ağırlık rafına gitti, bir yirmi beşlik aldı ve on tane düzgün biseps buklesi yaptı.

"Benim hatam."

"Pek çok insan bunu başarıyor." Eve ağırlığı yerine koydu ve dışarı çıktı. Otoparka doğru yürürken Eve, Peabody'nin peşine takıldı.

"Arabaya dönüyorum." "Bir dakika içinde çıkıyorum."

"O zaman benimle Angie Decker'ın evinde buluş. Morgdan dönmüş olmalılar."

"Ben oraya gidiyorum. Rajinski ile şansın yaver gitti mi?"

"Kontrol edilecek bir mazereti var, ama olacak. Çok fazla zekâsı olmayan ve sihirli bir aleti olan bir azgın. Adamımız o değil."

"Sihirli horozu nereden biliyorsun?"

"İyi bir otoriteye sahibim. Ve eğer oradan bir şey aldıysan -ve sen yaptın- bunu duymak istemiyorum."

"Görüşmemi engellemediğini ya da etkilemediğini söyleyebilirim. Sihirli horoz hakkında daha fazla şey duymak isterim."

"Decker'a git."

Decker'a doğru yürümeye devam etmeyi düşündü ama zaman kaybedeceğini kabul etmek zorunda kaldı. Ve binadan yarım blok ötede bir park yeri bulduğunda bunun doğru bir karar olduğunu anladı.

Şansından memnun bir şekilde köşedeki arabaya doğru yürüdü ve soya kızartması ile bir tüp Pepsi sipariş etti.

"Yemek yiyorsun." Peabody biraz oflayıp puflayarak onun yanında durdu.

"Seni beklemek zorundaydım, bu yüzden zaman geçti."

"Sebzeli sosisli," diye emretti Peabody. "Hardal, Diet Pepsi. Rierdon çanları çalmadı," dedi Eve'e. "Ama başka yerde olduğuna dair bir mazereti yok. İki aydır bir ilişkisi var ve görüştüğü kadın pazartesi geceleri salsa öğretiyor. Teyit ettim. Eve dönerken paket servisi olan bir döner almış, bu da doğrulandı. Yedi gibi eve varmış, bir bira içmiş."

Köpeği aldı, parasını ödedi. "Teşekkürler. Döner yedim," diye devam etti, "biraz ekran izledim, bir bira daha içtim ve saat on birde uyudum."

Geri dönerlerken, köpeği kemirmeye devam etti. "Açık konuşuyordu. Shauna o hazır olmadan önce ilişkiyi bitirdi, bu yüzden biraz kızgındı ve Shauna'nın yaptığı gibi arkadaş olabiliriz anlaşmasını istemedi. Bu ilişkiye kadar bir daha gerçek bir ilişki yaşamamış. Erin Albright'ı tanımıyordu ama ortak arkadaşları aracılığıyla Shauna'nın orada bir ilişkisi olduğunu, sonra da nişanlandığını duymuştu.

"Bir kızartma mı? Bir kızartma alabilir miyim?" Eve kepçeyi uzattı.

"Sadece bir tane," diye tekrarladı Peabody, bir mantra gibi. "Onun takım değiştirdiğini bilmenin ayrılık konusunda kendisini daha iyi hissetmesini sağladığını söyledi - ve bu doğru çıktı. Sonra bu sabah dükkânı açtıktan hemen sonra cinayeti duymuş ve ismi hatırlamış. Shauna'ya mesaj atmaya başladığını ama sonra ne diyeceğini bilemediğini söyledi."

"Doğrulayacağız, ancak kurbanı tanımıyorsa, büyük sürpriz için onu getirmesi pek olası değil."

Eve binanın önünde durdu, beyaz tuğladan güzelce restore edilmiş, ticari ve konut karışımı bir binaydı ve sokak katında bir Yunan lokantası -gyro yiyebilirdim- ve lüks bir kuaför ve manikür salonu vardı.

Eve bordo renkli konut kapısına doğru yürüdü, Decker'ı buldu ve zili çaldı. Bir erkek sesi cevap verdi, "4202."

"Teğmen Dallas, Dedektif Peabody."

"Sizi içeri alacağım."

Zil çaldığında Eve içeri girdi ve küçük girişteki çift asansörü inceledi. Sonra merdiven kapısını iterek açtı.

"Birden fazla kızartma almalıydım."

"Daha sonrası için planladığınız kardiyo egzersizlerini atlayabilirsiniz."

Peabody parladı. "İyi takas. Ve bazı şüphelileri ortadan kaldırdık."

"İlk geçişte yapılan elemeler her zaman tutmaz." "Doğru, ama bunlar tutacak gibi."

"Merdivenler temiz," diye yorumladı Eve. "Ve şunu duydun mu? Hemen hemen hiçbir şey? Sağlam ses yalıtımı. Muhtemelen buralarda bir yerde bir bebek çığlık atıyordur ama biz duymuyoruz. Sağlam bir bina, güzel bir mahalle. Decker yalnız yaşıyor, henüz otuzuna gelmemiş. Modellik yapıyor ve aynı zamanda ailesinin işinde çalışıyor. Tesisatçılar."

"Bu her şeyi açıklıyor."

"Evet, hafta sonu bir tuvaleti tamir edebiliyorsan, iki kol ve bir bacağı şarj edebilirsin. İki yıldan biraz fazla süren bir resmi birliktelik, erkek, geçen sonbaharda sona erdi. Eğer kadın heteroseksüelse, kurbanla bu şekilde bir ilişki yaşamış olması pek olası değil, ama yaşamış olabilirler."

"Ona mı bakıyorsun?"

"Eğer Albright'ın bir desteğe ihtiyacı varsa, neden düğününde kendisini savunması için seçtiği kişi olmasın? İfadeler TOD'da kulüp alanında olduğunu gösteriyor. Ama eylemi yapıp geri dönmek uzun sürmez. Silahı ve diğer şeyleri atlatmak için bir yol gerekir ama planladıysanız mümkün. Yeterince uzun ve güçlü görünüyor."

Eve üçüncü katta durakladı. "Erin'le bir dargın bir barışık olduklarını söyle. Seks arkadaşlığına geri döndü. Hatta belki de bunu gizli tuttular. Sonra Erin Shauna'ya aşık oldu. Eskisi gibi geçmez ya da yıpranmaz. Yapışır. Şimdi evleniyorlar ve klasik 'Eğer ben sana sahip olamazsam, kimse olamaz' cümlesine geçiyoruz."

Eve bir sonraki uçuşa başladı. "Bu bir teori."

"Shauna kadar sen de onu takip etmek istiyordun."

"Araları çok iyiydi. Ona güveniliyordu. Bakmak lazım."

"Neden Shauna'yı öldürmedi - engelden kurtulmadı?"

"İnsanların söylediği şey neydi? Sevdiklerini her zaman nasıl boğduğunu."

"Sanırım 'incinmiş'."

"Eminim boğulmak acı veriyordur." "Her iki şekilde de, anlıyorum."

"Onlarla konuşurken bunu aklınızda tutun."

"Seveceğim. Ama şimdi keşke ondan hemen hoşlanmasaydım diyorum. DiNuzio'yla birlikte Hunnicut'ı kuşatmaları, üçünün bir bütün gibi bir arada durmaları."

"Ve tüm bunlar doğru olabilir. Ama Albright'ın tanıdığı ve güvendiği biri onu öldürdü."

Dörtte daireye doğru yürüdüler. Eve, kilitlerin iyi olduğunu, dahili telefonlu bir kapı kamerası olduğunu fark etti. O kapıyı çalamadan kapı açıldı.

Erkek sesi olduğunu tahmin etti. Boyu 1.80'in biraz üzerinde, yüz yetmiş yaşlarında, zayıf ve kaslı yapılı, siyah pantolonlu, yakası açık, dirseklerine kadar kıvrılmış, soluk mavi ve gri çizgili bir elbise gömleği giymişti.

Beyaz tenli ve temiz tıraşlı köşeli yüzü, kısa dalgalı kahverengi saçları ve yorgunluktan gölgelenmiş koyu kahverengi gözleriyle bir başka video yıldızı yakışıklısı.

"Teğmen, Dedektif, lütfen içeri gelin. Ben Greg, Greg Barney. Biz... hepimiz oturma odasındayız."

Onları kısa bir giriş holünden geçirerek sokak manzaralı büyük pencereleri olan geniş bir oturma alanına götürdü.

Shauna krem rengi bir kanepeye oturmuş, gül rengi bir yastığı bir koluyla ortasına bastırıyordu. Diğer eli Donna Fleschner'ın elini tutuyordu.

"Gelebileceğimi söylediler," dedi Donna çabucak. "Ben de gelmek istedim." "Sorun değil," dedi Eve ona.

Angie karşısındaki aşk koltuğundan kalkıp kenara çekildi. "Lütfen içeri gelin, oturun. Kahve yapacaktım ama kimse istemedi. Kahve yapabilirim."

"Biz iyiyiz."

Odayı geçerken Eve tabloyu ölçtü. Şık mobilyalar - cesur renk sıçramaları ile sessiz bir zemin.

Duvardaki bazı resimler Erin Albright'a ait olmalıydı; Eve bile tarzını tanıdı.

Becca, Shauna'nın diğer tarafındaki kanepenin koluna oturdu.

Shauna, hayalet gibi solgundu, kızıl saçları geriye doğru toplanmış ve ensesinde bir düğüm haline getirilmişti. Üzerinde ona biraz büyük gelen siyah bir elbise vardı.

Greg ayağa kalktı, elleri sanki nereye yerleşeceklerini bilmiyorlarmış gibi ceplerine girip çıkıyordu.

"Şarküteriye uğradım. Öğle yemeği için etim ve yan ürünlerim var. Shauna, sana bir sandviç yapayım."

"Şimdi olmaz Greg. Şimdi olmaz."

"Yemek yemelisin," diye ısrar etti. "Sevdiğin pastırmadan aldım. Sana bir sandviç yapacağım."

Sadece başını salladı. "Belki sonra."

Becca ayağa kalktı ve onun elini tutmak için yanına gitti. "Otur bebeğim. Etrafta dolanmayı bırak ve otur." Onu bir sandalyeye itti, sonra bir elini omzuna koyarak o kola oturdu.

Shauna uzun bir iç geçirdi. "Şu anda kimse tam olarak ne yapacağını bilmiyor. Daha önce hepimizin yapması gereken bir şey vardı. Erin'i görmeye gitmemiz gerekiyordu. Onu görmeye o yere gittik. Ve Erin'in ailesini. Hepimiz onu görmeye gittik ve Bay -yani Dr.... adını hatırlayamıyorum ama çok ama çok nazikti. Ama insanlar cenazede ya da anma töreninde nasıl derler bilirsiniz, uyuyor gibi görünür."

Shauna'nın içi boş, morarmış gözleri Eve'inkilerle buluştu. "Bu doğru değil. Uyurken olduğu gibi görünmüyordu. Bu doğru değil."

"Hayır," dedi Eve, "öyle değil."

"Erin'in annesi ve babası, anma törenini onların planlaması gerektiğini düşündüm. Doğru olanın bu olduğunu düşündüm. Ama benim de bunun bir parçası olmamı istediler ve ben de düğün çiçeklerimizi ve müziğin bir kısmını alıp alamayacağımızı sordum. Erin'in bunu isteyeceğini düşündüm. Bilmiyorum. Herkes de öyle düşünüyordu ama emin değilim. Sence bu doğru bir şey mi?"

Peabody, "Bence çok güzel," dedi. "Bence tam olarak doğru olan bu."

"Doğru olan buymuş gibi geliyor ama hiçbir şey gerçekten doğru gelmiyor. Olacağını da hiç sanmıyorum."

"Bayan Hunnicut-

" "Shauna."

"Shauna," diye düzeltti Eve. "Burada çok fazla desteğiniz var ve bu size çok yardımcı olacak. Ama sana bir yas danışmanının adını vereceğiz."

"Pekâlâ. Ama ya bunu bırakmak istemiyorsam? Ya kederimi durdurmak istemiyorsam?"

"O zaman onlar ve arkadaşlarınız acınızla yaşamanıza yardımcı olacaklar. Ve sorumlu kişiyi bulduğumuzda, bu da senin bununla yaşamana yardımcı olacak."

"Yine de gitmiş olacak."

"Bunu hiçbir şey değiştiremez. Sen gitmiş olsaydın ve Erin burada olsaydı, o ne isterdi?"

Shauna bir nefes aldı, omuzlarını dikleştirdi. "O orospu çocuğunu bulmanı isterdi."

Yedinci Bölüm

"Shauna, Erin'in daha önce birlikte olduğu ve ona ya da sana karşı kin besleyebilecek birini düşünebiliyor musun?"

"Yapamam. Gerçekten yapamam." Angie'ye doğru baktı.

"Hayır, ben de yapamam. Erin benim uçucu olarak düşündüğüm biriydi. Uçardı, biliyor musun?"

"Dün gece orada olan herhangi biriyle flört etti mi?"

Angie bir nefes verdi. "Evet, bazıları. Wanda Rogan, ChiChi Lopez. Ama kimsenin ciddi bir ilişkisi olmadı. Erin ciddi ilişkilere girmezdi. Shauna bu yüzden sürpriz oldu. Gerçekten iyi biriydi," diye ekledi.

Angie Eve'e doğru kaydı. "Shauna ile Erin'in sanat sergisinde tanıştım ve Erin'i uzun zamandır tanıyorum, bu yüzden onu gördüm. Kıvılcımı. Hatta ona bir şey söyledim. Şöyle bir şey söyledim: "Erin, hayalindeki gözleri takıyorsun ve o heteroseksüel değil mi? O da iç geçirdi, gerçekten de birini unuttuğunuzda yaptığınız gibi iç geçirdi ve şöyle dedi: 'Tutku tutkudur, aşk aşktır. Gerçekten kalbinin kırılacağını düşünmüştüm ve o da bana eğer kalp kırıklığını göze almazsan yaşamıyorsun demektir demişti. Ve hissetti ki...' Sesi kalınlaştıkça konuşması kesildi. "Sonunda yaşamaya başlamış gibi hissetti."

"Bunu o mu söyledi?" Shauna mırıldandı. "O ilk gece mi?"

"Söyledi. Glenda ve ben bunun hakkında konuştuk.

Endişelendik."

"Glenda Frost?" Eve sordu. "Galeriyi işleten kadın mı?" "Evet. Erin'i hem bir insan hem de bir sanatçı olarak çok severdi. Ona ne olduğunu söyledim.

oldu ve bugün New York'a geri dönüyor."

"Hem o hem de Donna partiyi kaçırdı. Gelmeyen başka biri var mıydı?"

Shauna bir elini şakağına bastırdı. "Her şey çok bulanık."

"Kaydee gelemedi." Becca konuştu. "O bir stajyer, acil servis rotasyonu yapıyor. Dün gece on gibi beni aradı. Çok araçlı bir kaza olmuş ve yaralıların çoğunu götürüyorlarmış."

"Hangi hastane?"

"Midtown West."

"Başka biri var mı?"

"Hayır. Angie ve ben davetli listesini yaptık," dedi Becca. "Partileri paylaştık

-Bu ve geçen ayki partide... Gerçi dün geceki planlamanın çoğunu Erin ve Shauna yaptı. Ama işler yoluna girdiğinde sayım yaptım. Bu konuda biraz analığımındır."

Greg başını kaldırıp ona gülümsedi. "Sadece bu şekilde mi?"

Sadece biraz güldü ve onu dürttü. "Belki birkaç tane daha." "Erken ayrılan oldu mu? Bir süre dışarı çıkıp geri gelen oldu mu?" "Ben kimseyi fark etmedim. Angie?"

"Hayır, ben de fark etmedim. Tuvalet molaları ama daha önce konuştuğumuz gibi ikişer ikişer ya da gruplar halinde gidiyorduk. Bu mümkün sanırım ama o kadar büyük bir grup değildik. Becca ve ben herkesi tanıyoruz. Orada bunu yapacak kimse olmadığına yemin edebilirim."

Greg sandalyesinden kalkmaya başladı. "Shauna, sana çay getireyim."

Shauna başını sallarken Becca onu geri itti. "Geziniyor," diye mırıldandı. Adam ellerini çaresiz bir hareketle kaldırınca Eve devam etti. "Peki ya önceki ilişkilerin Shauna? Marcus dışında Stillwater ve Jon Rierdon."

"Bu sabah Marcus'la konuştum." Gözlerine yaşlar doldu ama onları dökmedi. "İşten çıkar çıkmaz buraya geliyor. Bu senin daireni ele geçiriyor, Angie."

"Sadece dur. İhtiyacın olduğu sürece o da senin."

"Başka bir yer bulmalıyım. Artık orada yaşayamam."

Becca ona "Bununla sonra ilgileniriz," dedi. "Şu anda düşünecek bir şey yok."

"Sana yardım edeceğim." Donna bir kolunu ona doladı. "Hazır olduğunda."

"Pekala. Tamam." Shauna tekrar sakinleşmek için bir an bekledi. "Jon'la ne zamandır konuşmuyorum bilmiyorum. Büyük bir kavga etmedik; sadece

benim için çalışmıyordu. Onu en son gördüğümde, sanırım birkaç yıl olmuştu. Jodi'nin partisinde, değil mi Bec?"

"Evet, oradaydı. Sigara içen birini getirmiş."

Shauna gülümsemeyi başardı. "Öyleydi, değil mi? Tek başıma geldim, sanırım bu onun egosunu biraz yatıştırdı. Oldukça büyük bir egosu var. Her neyse, Jon'dan sonra ve Erin'den önce birkaç kişiyle çıktım ama ciddi bir şey olmadı. Ve Jon'dan önce - o kadar geriye gidiyor muyuz?"

"Detaylar önemlidir."

"Simon Pugh vardı. Ona çok aşıkım. O bana aşık değildi."

"Ondan hoşlanmadım," diye mırıldandı Becca.

"Bilmiyor muyum? Üç ay kadar çıktık. Sadece ben, o pek değil. Sonra beni terk etti."

"Wall Street adamı," diye söze girdi Becca. "Kendini beğenmiş. Tanıştık, taksiyi paylaştık."

Greg, "Biraz hıyarın tekiydi," diye yorum yaptı ve Shauna zayıf bir gülümsemeye yetindi.

"Gerçekten öyleydi. Ve beni terk ettiğinden beri beni düşündüğünü sanmıyorum. Üniversitede biriyle çıktım ama o daha çok parti zamanlarıydı ve o anın tutkuları diyelim. Eğer hala geri döneceksek?"

Greg'e doğru işaret etti. "Lise."

"Shaunbar." Ona sevgi dolu bir bakış gönderdi. "Lisedeyken biz "Çift tik."

"Güzel zamanlar."

"Güzel zamanlardı," diye kabul etti. "Sonra üniversite için duygusal bir ayrılık. Çok ağlamıştın."

"Yaptım." Bu anı onu biraz daha gülümsetti. "Sonra üstesinden geldim." "Atlattın. Ve tüm bunlar bana büyük ödülü kazandırdı."

Elini tutup öptüğünde Becca "Ayy," diye mırıldandı. "Hepimiz birbirimizi liseden tanıyorduk - sanırım bundan bahsetmişim. Onlar "Çift ti, ben de "Çok Ciddi Öğrenci "ydım."

"Onur topluluğu, sınıf birincisi," diye devam etti Shauna. "Wheeze."

"Gururla. Sonra Shauna ve ben yeniden bağlantı kurduk -ya da gerçekten bağlantı kurduk-

Greg New York'a taşındığında bir tür mini buluşma yaşadık. Snobby Simon'la taksiye binmeden çok önce değildi. Çifte randevumuz vardı. Greg ve ben aslında çıkmıyorduk, daha çok takılıyorduk. Şimdi düşünüyorum da

Simon Pugh'dan karşılıklı olarak hoşlanmamamız bizi gerçekten çıkmaya itti."

"Bunun için ona teşekkür etmek zorunda mıyız?"

Greg merak etti. "Hayır."

"Beni mutlu ediyorsun." Shauna yumuşak bir sesle konuştu. "İkinizi birlikte görmek beni her zaman mutlu ediyor."

"Dün gece neredeydin? Eve Greg'e sordu ve Greg'in gözleri büyüdü.

"Vay canına. Sanırım buna ben girdim."

"Oh, Teğmen, Greg asla-"

"Sorun yok, Shauna. Cidden, anlıyorum. Ve her şey önemli. On Trend'i yönetiyorum. Şehir merkezinde bir erkek mağazası. Becca dışarı çıktığı için dün gece kapanışı ben yaptım. Saat yedi, yedi buçuk gibi çıktım diyebilirim. Tippler'a gittim, bira ve bar yemeği için bir arkadaşım ile buluştum. Clint Wetz. Parti şöhretli Jodi ile birlikte. Dün geceki partide olmalıydı. Sanırım birkaç saat Tippler'da kaldık. Clint aradı çünkü bugün kahvaltılı bir toplantısı vardı ve güzel bir gece olduğu için eve yürüyerek gittim."

"Bana çiçek almıştın," diye hatırlattı Becca ona. "Kaplan zambakları."

"Doğru, nasıl unutabilirim ki? Eve giderken açık bir ahır vardı. Eve geldim, onları biraz suya koydum. Biraz ekran izleyeyim dedim ve oturma odasındaki kanepeye çöktüm. Saat kaçtı bilmiyorum ama 11'den önceydi. Bir şeyler izliyordum... Neydi o?"

Geçmişini düşünmek istercesine gözlerini kapattı, sonra başını sallayarak tekrar açtı.

"Pardon, bilim kurguyla ilgili bir şey, uzaylılar. Sadece dışarı çıktım ve Becca beni Erin hakkında etiketleyene kadar dışarıdaydım."

"Gelmek istedi." Becca Greg'in omzunu ovuşturdu. "Ama ben hayır dedim. Ne kadar kalacağımızı bilmiyordum, Shauna'yla kalacaktım, bugün ona daha çok ihtiyacı olacaktı."

"Tamam. Teşekkürler, bu kadar yeter. Biz yolunuzdan çekilelim. Dedektif Peabody size yas danışmanlarının bir listesini gönderecek. Erin'in anma törenini ayarladığınızda lütfen bize haber verin."

"Başka bir şey yok mu?" Shauna sordu. "Başka bir şey?"

"Erin bizim önceliğimiz. Bundan emin olabilirsiniz."

"Bir şey bildiğinde ya da düşündüğünde bana söylemeni istiyorum. Ne zaman ne sormak istersen bana sormanı istiyorum."

sorman gerekiyor. Erin burada oturuyor olsaydı ve ben gitmiş olsaydım ne isterdi, onu istiyorum. O orospu çocuğunu yakalamamı istiyorum."

"Biz de bunun için çalışıyoruz."

Dışarı çıktıklarında Peabody arkasına baktı. "Herkes bu kadar gerçek desteğe sahip değil. Herhangi bir düzeyde şanslıysa, orada şanslıdır. Stajyer kontrol ediyor," diye ekledi merdivenlerden inmeye başladıklarında. "Glenda Frost'un mekiği de şu sıralarda New York'a iniyor olmalı. Uçuşu bu sabah dokuzdan hemen sonra ayarlamış."

"Alibi olmayan Rierdon'a daha derin bir dalış yapın. Rogan ve Lopez'e de bir göz atacağız. İçlerinden biri Erin'den daha ciddi olabilir."

"McNab birlikte olduğu biriyle takılsaydı ne hissederdim merak ediyorum."

"Charles'la takıldın ve şimdi de onunla takılıyorsun."

"Uçmadım! Charles'la birlikte uçtuk ama aktif olarak uçuşmadık. Asla. Belki McNab'in aktif olarak kaçamak yaptığımızı düşünmesine izin verdim ama o bir pislik gibi davranıyordu."

Sonra omuz silkti. "Ben de bir pislik gibi davranıyordum ama hepsini hallettik."

Webster'la birlikte aktif olarak uçtunuz."

"Bir vuruş bir kaçış değildir. Webster'la takılmadım. O iş başındaydı, bu iş."

"Ve şimdi Darcia ile gezegen dışında yaşıyor ve Charles ile Louise evlendi. Hayat sallanıyor ve yuvarlanıyor."

"Bazıları da içinden geçip gidiyor."

Eve dışarı çıktı, güneşliklerini taktı. "Greg Barney ve Becca DiNuzio'nun adresi?"

Peabody bakmak için PPC'sini çıkardı. "Lisedeki çiftin yarısına bir göz atmalıyım."

"Bu doğru. Shauna ona güvenirdi, buna şüphe yok. Erin'in güvenip güvenmeyeceğini bilemem ama bir göz atacağız. Söz konusu zaman için mazereti yok, o yüzden bakacağız."

"Ve adresi göz önüne alındığında, işe yarayabilirdi." Eve, "Tak şunu," diye emretti ve arabaya bindi.

"Ayrıca, çiçekleri ne zaman ya da nereden aldığını kim söyleyebilir? Yani, bu oldukça iyi bir ekleme, değil mi? Eve dönerken çiçek almıştım. Ama Albright'ı öldürdükten sonra ya da günün erken saatlerinde almış olabilir."

Peabody derinlemesine düşünerek arkasına yaslandı. "Diyelim ki öğle yemeği saatinde ve işe yakın oturduğu için onları eve götürüyor."

"DiNuzio eve geldiğinde onları görürdü, parti zamanı için üstünü değiştirirdi."

"Doğru, doğru. Ama onları bir yere saklarsa olmaz. Ya da sanki başka bir şeymiş gibi onları bir çantada işe geri getirdiyse."

"Çiçekler susuz ne kadar dayanır?"

"Keyfimi kaçıırıyorsun. Tamam, eve gelirken almış olabilir, fikir tuttu. Çiçekleri alır, masum adımlarımı belirler. Ya da öldürdükten sonra alır. Ya da! Davayı aldığı anda sanat stüdyosuna gidip gelirken almıştır. Akşam teslimatı için sipariş vermiş olabilir. "Vazodaki kaplan zambaklarının izini nasıl sürebiliriz?"

"Zihninizin alaycı bir şekilde çalışmasını takdir etmekle birlikte, teslimat aptalca olur. Eğer çiçek bulamazsanız -ki New York'tayız, yaz mevsimindeyiz, çiçek satan bir tezgah bulursunuz- başka bir şey alırsınız. Nakit bir şey. Büyük ihtimalle, aynen söylediği gibi almıştır. Ya tamamen doğruyu söylediği için, ya da bir kılıf olarak fazladan çiçek istediği için."

Peabody biraz çöktü. "Elbette, eğer daha anlamlı olmasını istiyorsan. Lisede bir çiftimiz vardı. Lauren Beals ve Denny Parker. Bunu neden hatırlıyorum? Bunu hatırlamam hastalıklı mı?"

"Karar senin."

Peabody biraz düşündükten sonra, "Bu biraz hastalıklı," diye karar verdi. "Patolojik değil ama. Tamam, Greg Barney'nin cinayeti işlediğine dair teoriyi gözden geçiriyorum. Hâlâ Shauna'ya karşı bir şeyler hissediyor, Becca sadece sakal. O bilmiyor. Bundan eminim. Shauna'ya yakın olmak için onunla takılıyor. O zaman ne! Shauna başkasına gidiyor!"

"Başka biriyle çıktı ve seks yaptı, birden fazla kişiyle." "Ama şimdi evleniyor."

"Bu konuda sana puan veriyorum. Erkek dükkanı var. Ve bu da onun yerini Crack'inkiyle arasına koyuyor. D&D'ye doğru sağlam bir yürüyüş, sadece onu bağlamak için bunu zamanlayacağız."

Peabody PPC'sine geri döndü. "Peki ya arkadaşıyla tanıştığı bar? Buradan iki blok kuzeyde."

Eve dikey konuma geçti ve ikinci kattaki bir sokak yuvasına düştü.

Peabody kalbini boğazından çıkarıp tekrar göğsüne bastırdı. "Beni hiç uyarmıyorsun. Beni asla ama asla uyarmıyorsun."

"Kaygıdan kurtarır seni. Hadi biraz yürüyelim." "Nereden başlayacağız?"

"Bar." Eve sokak seviyesine inen merdivenleri koşarak indi. "Konuma bakılırsa, Barney'nin en azından yarı düzenli müşterisi olduğuna bahse girerim. Bu arada, arkadaşını tespit et, bakalım doğrulayacak mı?"

Ve buharlı havada yürürken, Erin'in arkadaşları ve uçuş ortaklarıyla konuşmaları gerektiğini düşündü.

Peabody bağlantısıyla uğraşırken Eve hava karardıktan sonraki yürüyüşü hayal etti. Hâlâ trafik vardı, elbette, araçlar, yayalar. Ama hava karardıktan sonra o kadar çok insan yürümüyordu. Daha serin hava, kapalı dükkanlar.

Bir blok kuzeyde, bir çiçek tezgahına rastladılar. Ve Peabody 'link'ini kapattı. "Kontrol edildi. Nerede ve ne zaman buluşmuşlar. Ya da yedi buçukta. Mazerete göre dokuz buçuk civarında birlikte çıkmışlar. Bu sabah kahvaltıda buluştukları doğrulandı."

"Hala barda başlıyoruz. Şu kaplan zambaklarından var mı?"

"Evet, tam şurada üç demet var. Gerçekten çok güzeller."

"Yürümeye devam et."

"Muhtemelen onları oradan almıştır. Neden almasın ki? Yanlarından geçip giderdi. Yani ya tatlı bir jest ya da zekice bir numara. Tatlı birine benziyordu. Kolayca yiyebileceği bir şeyler olsun diye şarküteriye uğramak gibi. Şunu da eklemeliyim ki Becca bana sadece sakalı olup olmadığını anlayacak bir kadın gibi geldi."

"Belki, ama biz bunu oynuyoruz."

Bar açık olduğu için Eve içeri girdi.

Tippler's bira ve bar yemeği kokuyordu - hoş olmayan bir koku değildi. Her ikisinden de yararlanan iyi bir kalabalık vardı.

Eve bara gitti, barmenin dikkatini çekti, pembe köpüklü saçları ve dekolteli, dar siyah bir tişörtün içinde sergilediği mükemmel göğüsleri olan bir kadındı.

"Ne olacak hanımlar?"

Eve rozeti ihtiyatlı bir şekilde avuçladı.

Barmen başını salladı. "Bunu yakalamalıydım. Sorun nedir?"

"Dün gece saat yedi buçuk ile on arasında sopanın üzerinde kim vardı?" "O ben oluyorum. Normalde sekizde çıkardım ama idare etmek zorunda kaldım."

Eve Şimdi Greg'in kimlik resminin ekran görüntüsünü gösterdi. "Greg mi? Hadi ama dostum, polisle başı belada olamaz." "Sadece dün gece burada olduğunu doğruluyorum."

"Evet, adı neydi onun arkadaşıyla. Bana bir saniye ver. Evet, Clint. Birkaç bira, yüklü nachos. Kızları parti veriyordu. Greg de arada sırada gelir. Oldukça sarışın, Şu kırmızımsı sarışın tip.  ilekli diyorlar ama  ilekler kırmızı-kırmızıdır, o yüzden anlamıyorum."

"Ne zaman gittiler?" diye sordu Eve. "Bunu kesinleŐtirmek zor ama geç değil. Saat ondan önce diyeceğim."

Tabii. Arkadaşı erken yatmak istedi. Greg bir bira daha içmeyi düşündü ama parasını ödeyip arkadaşıyla birlikte gitmeye karar verdi. Bu kadar mı?"

"Bu kadar. TeŐekk rl r."

"O iyi bir adam," diye ekledi barmen. " yi bir adamı hanımına nasıl davrandığından anlayabilirsin - ya da erkeğine, hangisi olursa. Nasıl olduğunuzu sorar ve bunu içtenlikle yapar. BahŐıŐlar iyi."

"Bildiğim iyi oldu." Eve uzaklaştı. Peabody'ye "Zaman tut," dedi. "Sabit y r , durakta duraklayalım, sonra apartmana doğru sabit y r ."

" Őaretin  zerine. On dakikaya kadar yürürken bu kadar çok kaçmak zorunda kalmazdı."

"Yeterince yakın olacak. Erin'in partide birlikte olduğu iki kadına bir göz atacağız. Muhtemelen onlara güvenmiŐtir."

"Onlarla birlikte uçtuğu için mi?"

"  nk  onlarla dost kaldı, onları kız partisine davet edecek kadar dost kaldı. Durun."

 i ek tezgahında durakladıkları için Eve satıcıyla konuştu.

"Kaça kadar a ıksınız?"

"Mayıs'tan Ekim'e kadar her gün 10'dan 10'a."

Eve, altmıŐlı yaşlarının ortalarında, kısa kollu gömleği ve iyi ütülenmiŐ hakileriyle bir salon kadar temiz diye düşündü. KırlaŐmıŐ saçlarının üzerine beyaz papatya desenli mavi bir saha Şapkası ve metal çerçeveli güneşlikler takmıŐtı.

"O kadar geç saate kadar tezgahta mı çalışıyorsun?"

"Oh, ben değil, tatlım." O kadar tatlı gülümsedi ki, kız *bal* için onu ısırmadı. "OĞlum gelir, çoğu gün üç civarı devralır. İhtiyacımız olursa taze malzeme getirir."

Eve bir kez daha Greg'in kimlik fotoğrafını gösterdi. "Onu tanıdın mı?"

"Eminim öyledir. Buraya uğrar, kadını için bizim güzelliklerimizden alır. İyi bir genç adam."

"Biz de öyle duyduk, teşekkürler. Çiçek alması da bu kadar sürmeliydi," diye karar verdi Eve yürümeye devam ederlerken.

Yürü işareti için köşede beklediler.

"O vızıltıyı kaybetmeye başlıyorum. Barmenler onu seviyor, çiçek satıcıları onu seviyor." Peabody başını salladı. "Bütün o kadınlar ondan hoşlanıyor."

"Ve tabii ki, sevimli insanlar asla kimseyi öldürmez."

"Yapmamalılar." Yaya akışında karşıdan karşıya geçtiler. "O anda olsaydı daha iyi anlardım. Tutku suçu gibi. Planlı olduğunu ve kutlama yaptıkları bir gecede planlandığını bildiğinizde görmek zorlaşıyor."

"Onu kim öldürdüyse çantada ne olduğunu biliyordu. Bakmışlardır. Neden bakmasınlar ki? Gelini boğacaksanız kesinlikle güvenilir değil. Oldukça kurnazca bir cinayet. Aptalca olan, mücevherleri alıp çantayı bırakarak zaman kaybetmekti. Hiçbir yarı kör polis olay yerine bakıp soygun olduğunu düşünmez. Çantayı almalıydı, hatta en başta hiç almamalıydı."

"Kahretsin, ne zaman aldı?"

"O yedekti - Donna'ya yedeği olduğunu söylemişti, yani Donna davayı ve tüm olayı zaten biliyordu. Erin ona Donna'nın Baltimore'da olması gerektiğini söylemiştir. Davayı ona kendisi bıraktıysa hiç şaşırmam. Ya da ona yedek kartın nerede olduğunu söylemiştir. Sonra Donna şehir dışına çıkar, Erin de onu etiketler. B planı. Bu onun açılışı."

"Eğer Donna'nın kız kardeşi doğuma girmeseydi-"

"O yaptı. Gerçek. Şimdilik buna bağlı kalacağız. İşte bina. Zaman." "On iki dakika, kırk saniye, çiçek molası dahil."

"Acele etseydi, o süreyi kısaltırdı. Buna ihtiyacı olduğunu sanmıyorum." Ayağa kalktı, binayı inceledi. "Kaçınıcı kattalar?"

"İkinci."

"Kentsel dönüşüm sonrası fırlatılanlardan biri - kamera yok, güvenlik berbat, ses yalıtımı da berbat olacak. Eğer akıllıysa, içeri girerken biraz gürültü yapar, belki birinin fark etmesini sağlar. Daireye girer, çiçeklerle ilgilenir, iş kıyafetlerini değiştirir. Ekranda ne olduğunu kontrol eder. Açar. Çok yüksek değil, sadece yeterince yüksek. Çantayı, silahı, eldivenleri alır, özel odaya gider. Eğer onu arkaya alsaydı.

sadece çantayı al ve git. Yani odada. Stüdyonun kayıtlarını -eğer varsa- kadın öldükten sonra çantasına atar."

"Bu yüzden ondan gerçekten hoşlanıyorsun."

"Sadece üzerinden geçiyorum. Giderken sessiz olmak istiyorsun, şimdi görülmediğinden emin olmak istiyorsun. Acele etmemelisin, zaten çok erken. Ve cesaretini toplamalısın. Evet, cesaretini toplamalısın."

Eve başını salladı. "Bir lise anlaşması için çok fazla. Ne kadar oldu, neredeyse on yıl mı?"

"Vızıltılarım bu konuda ölü."

"Bu işi bitireceğiz. Vakit geldi." Eve tekrar yürümeye başladı. "Sokakta, sadece çanta taşıyan bir adamsın ve yağmur yağıyor - daha fazla örtü. Ya da yeni bitmiş bir yağmur. Ama hava nemli, buharlı. Terliyorsunuz. Fikrini değiştirebilirsin, sadece çantayı teslim et. On lanet yıldan sonra seni harekete geçiren ne?"

"Tamam, belki liseden sonra ateş söndü. Güzel zamanlar, güzel anılar falan. Yeniden bağlandınız ve belki Becca ile aranızdaki kıvılcım gerçekte ama siz gittikçe o ateş yeniden alevleniyor."

"O ve Becca ne zamandır birlikteler?"

Peabody notlarını çıkardı. "İki yıl, üç aylık resmi birlikte yaşama."

"Numara yapmak için uzun zaman." Başını iki yana salladı. "Ama oynayın. Kıvılcımı öldüren ve yangını başlatan neydi? Kahretsin, bu çok aptalca." Ama mahalle daha da kötüleşirken yürümeye devam etti. "Hiç mantıklı değil. Neredeyse vardık, bloğun etrafından dolaşıp arka tarafa gidiyoruz."

Eve, "Zaman" dedi. "On altı dakika, on iki saniye."

"Ona fırsat vermeliyiz. Kesinlikle fırsatı vardı, ancak gerekçesi aptalca ve zayıf, araçları ise şüpheli."

Yine de olay yeri mührünü kırdı ve içeri girdi.

Baştan sona oynat.

"Diyeceğim o ki, bu şekilde gelip gizlilik odasına hızlıca ve görünmeden girdiğine göre, muhtemelen buraya daha önce gelmiştir. Etrafı kolaçan etmiştir. Çoktan taramıştır."

Başını sallayarak onaylayan Eve gözlerini kapattı. "Bir dakika geriye gidelim. Sabah bir temizlik işi var ve o işten sonra eve, stüdyoya ya da her nereye gidiyorsa gitmeden önce buraya uğruyor. Crack ona-

Öğlen civarı, dedi. Desteğiyle buluşuyor, Donna Baltimore'da olduğu ve gelemeyebileceği için geçiştiriyor. Desteğe stüdyoya gitmesini söylüyor. Ve işte fırsat geldi."

"Neden çantayı kendisi getirip, okutup, saklamadı?"

"O fark etmedi, yoksa Crack fark ederdi... Zaman faktörü olmalı.

-"Zaman faktörü, kaydırmayı yedeğine aktarıyor."

Öğle vakti diye düşündü. Öğle yemeği saati mi?

"Zamanlamayı, temizlik işini, yeri kontrol edeceğiz. Ama şöyle oldu. Destek, şimdilik Barney'i ön planda tutalım, arkadan geliyor ve doğrudan mahremiyet odasına gidiyor."

Eve, hâlâ hafifçe süpürgecilerin tozu kokan sessiz kulüpte ona doğru yürümeye başladı. "Biri onu gördü mü? Onu tanır mı? Öldürdüğü kişinin üstünü çizebilir, sırrını ortaya çıkarabilir. Ama kimse görmüyor."

Güvenli olmayan mahremiyet odasına girme taklidi yaptı.

"İçeri girmek sadece birkaç saniyemizi alır." Peabody ile birlikte içeri girdi ve kapıyı kapattı.

"Öldürdükten sonra emniyete almayı düşünmüyor. Gergin, muhtemelen gergin, biraz da şok. Bu muhtemelen ilk avıydı.

"Yapabilir misin, bunu gerçekten yapabilir misin?"

Odada bir yataktan başka bir şey yoktu. Kan yerde pıhtılaşmış ve havayı kirletmişti.

Peabody, "Desteğe belirli bir zaman vermiş olamaz," diye yorum yaptı. "Shauna fark etmeden tam olarak ne zaman kaçabileceğini nereden bilebilirdi ki?"

"Ballpark. Partinin tüm hızıyla devam etmesini istiyor, bunun büyük bir anlaşma gibi olmasını istiyor. Ona soramaz ama adam da öylece bırakıp gidemez çünkü kaydırma onda ve kadının ona ihtiyacı var. Onun kalmasını istemesi ya da kalmasını istemesi için başka bir neden yok."

Peabody, "Burada saklanacak yer yok," diye belirtti. "Kapıyı açar açmaz onu görmesi gerekiyordu."

"Bu doğru. Biraz sarhoş, çok mutlu ve muhtemelen iki kere düşünmüyor. Tam orada dur."

Eve dışarı çıktı, sonra tekrar içeri girdi. "Onu gördü ve mutlu oldu, biraz bozuldu, heyecanlandı, bir şeyler söyledi. 'Oh, buradasın. Bunu yaptığın için teşekkürler!' Döndü, kapıyı kapattı. Ve adam onun üzerine atladı. Bin bana."

Peabody öne doğru ilerledi, ellerini Eve'in boğazına dolayarak boğma taklidi yaptı.

"Acı, şok. Çantasını düşürdü. Çığlık atamıyor ama tele pençe atıyor. Bam! Adam kadının kafasını kapıya vuruyor ve kadın bayılıyor, boğuluyor, dehşete düşüyor. Çaresiz. Mücadele ediyor ama çaresiz. Tam buraya düşüyor, bir ayakkabısını kaybediyor."

Peabody'ye geri dönmesini işaret ettikten sonra Eve döndü.

"Çantadan onun 'link'ini alıyor. Ama sadece onu alamıyor, almak zorunda çünkü üzerinde iletişim var, ama mücevherlerini, parasını alıyor, kartları atıyor. Silahı alıyor ve geldiği yoldan çıkıyor."

"Çok uzun sürmedi. Muhtemelen beş dakikadan az. Onu daha uzun süre beklemiş olabilir," diye ekledi Peabody, "ama bu kısım gerçekten hızlıydı."

"Fırsat kapıyı çaldı." Kapıyı tekrar açtı. "Merkeze geri döneceğiz. Wanda Rogan ve ChiChi Lopez'e ulaşmaya çalış ve onları bize getir. Crack'e yarın açabileceğini söyleyeceğim - buraya bir olay yeri temizleyicisi getirdikten sonra."

"Greg Barney mi? Hâlâ listenin başında mı?"

"Onu Rierdon'la birlikte yukarıda tutacağız, daha derin dalışlar yapacağız. Her ikisinde de motivasyon zayıf ve aptalcadır, ancak bazılarında aşk her ikisi de olabilir."

Sekizinci Bölüm

Cinayet masasına döndüğünde Santiago ve Carmichael masalarında oturuyorlardı. Jenkinson, kravatı ve Reineke kendi masalarına oturmamıştı.

Baxter ona, "Soğuk olanla ilgili bir ipucunu takip ediyorlar," dedi.

"Yeterince iyi. Peabody, kurbanın iki eski kaçağını bir kez daha it. Eğer onları buraya getiremezsek, onlara gideriz."

Ofisine gitti, kahve içmek için klimayı açtı. Masasına geçip görüşmeleri yazdıktan sonra panosunu güncelledi.

Durup onu inceledi, sonra Peabody kapısına gelince döndü. "Rogan otuz dakika içinde burada olabilir. Lopez için bir posta daha bıraktım." "Onu salona alalım. Dostça ve sempatik bir şekilde konuşuruz.

liderliği al. Dün gece onunla röportaj yaptınız, yani o bağlantıyı zaten kurmuş durumda."

"Kontrol." Peabody tahtaya bir göz attı. "Çok fazla örtüşme var. Buradaki herkes Albright ya da Hunnicut'la ya da her ikisiyle de bağlantılı. Ve birçoğu da birbiriyle bağlantılı."

"Arkadaşlıklar ensest olabilir."

"Sanırım bu şekilde düşünebilirsiniz."

"Özellikle de cinsel bileşeni eklediğinizde. Kaçamaklar, sevişmeler, tek seferlik ilişkiler. Albright'tan önce Hunnicut'ın tüm kaçamak ve sevişme partnerleri erkekti. Bildiğimiz kadarıyla Albright'ınkilerin hepsi kadındı."

"Anladım, ama bu geçerli mi?"

"Bu aşamada her şey geçerli Peabody. Katil erkek, kadın, eşcinsel, heteroseksüel, biseksüel olabilir. Ama bu kişiseldi. Yöntem, acımasız ve

Korkakça, ama yer, zamanlama -hatta fırsatın kapıyı çalmasını da sayarsak- son derece kişisel. Tanıdığı ve güvendiği biri, düğünden bir hafta önce, etrafı arkadaşlarıyla çevriliyken, bir hayalini gerçekleştirerek sevdiği kadına sürpriz yapmayı planlarken.

"Kişisel bir şeydi."

"Bir arkadaş, eski bir sevgili. Kuruldan biri."

"Yönetim kurulundan biri," diye kabul etti Eve. "Ya da henüz kimsenin bahsetmeyi düşünmediği biri. Ve ben buna fazla önem vermiyorum. Rierdon'a dalın. Ben Barney'i alacağım."

"Hallediyorum. Rogan buraya geldiğinde sana haber veririm." Eve oturdu ve dalışa başladı.

Gregory Barney, yirmi yedi yaşında, New York doğumlu, New York'ta ikamet ediyor. Ebeveynleri: Cynthia ve Walter Barney, yirmi dokuz yıllık evli - bir ay sonra otuz olacak. İkisi de kız olan iki kardeşi vardı, ikisi de yirmi beş ve yirmi üç yaşlarında daha gençti.

Okuduklarına bakılırsa, orta sınıftan olsa da sağlam bir terbiye almıştı. Belirli bir dini aidiyeti yoktu, on dokuz yaşındayken bir üniversite protestosunda standart bir tutuklama ve serbest bırakılma dışında bir suç işlememişti.

Ortaokulda ve lisede futbol oynamış ama bunu üniversiteye taşımamıştı. İleri matematik derslerindeki bazı sorunlar dışında notları iyiydi.

Anlayabiliyordu.

Florida Üniversitesi'nde dört yıl okumuş, bir sömestr sonra bölümünü sosyolojiden işletme yönetimine çevirmişti. Mezun olduktan sonra New York'a geri dönmüş, birkaç ay ailesiyle yaşamış ve perakende sektöründe çalışmıştı. Brooklyn'den Manhattan'a taşınmış. Müdür yardımcılığına yükselene kadar bir erkek oda arkadaşıyla birlikte kendi evini tutmuş, sonra da kendi başına bir daire tutmuş.

On Trend'de kalmaya devam ettiğini ve düzenli olarak terfi ve zam aldığı için bunun onun için işe yaradığını belirtti. Son üç yıldır şimdiki dairesinde yaşıyordu ve birkaç aydır Becca DiNuzio ile birlikte yaşıyordu.

Kadının görebildiği kadarıyla mali kayıtlarında kumar oynadığına ya da çılgınca alışverişler yaptığına dair bir işaret yoktu. İmkânları dâhilinde yaşıyordu, zaman zaman sınırı aşırıyordu ama asla aşmıyordu.

Bir aracı ya da herhangi bir gayrimenkulü yoktu, yılda bir ya da iki kez seyahat ediyordu - plajlar ve tatil köyleri.

Eve arkasına yaslandı. Sıradan, diye düşündü. Sıradan. Ortalama ve sıradan tipler cinayet işlemediğinden değil. Ama bir lise aşkı üzerinden bir cinayeti ortalama ve sıradan olana bağlamaya çalışmak pek de mantıklı değildi.

Ta ki yeni ve güvenilir faktörleri ekleyene kadar. Bu faktörlerin şu anda yönetim kurulunda bulunan neredeyse herkes için geçerli olduğunu itiraf etti.

Peabody geri geldi. "Wanda Rogan burada. Onu salona götüreceğim. Jon Rierdon hakkında elimde ne varsa sana göndereceğim, ama fazla bir şey yok."

"Evet, Barney'de de aynısı var." Masasından uzaklaştı. "Onu aşağı indireceğiz, bakalım fazla bir şey bulabilecek miyiz?"

Wanda yedek kulübesinin dışındaki bekleme bankından kalktığında Eve onun Erin'le hemen hemen aynı boyda olduğunu düşündü. Geniş paçalı beyaz pantolonu ve kırmızı gömleğiyle daha kaslı ve spor salonuna uygun bir vücuda sahipti.

Çikolata kahverengisi saçları bolca sarıya boyanmış, iri kahverengi gözlerin hakim olduğu kalp şeklinde bir yüzün etrafına uzun dalgalar halinde dökülmüştü. Gözlerinin altında zorlu bir gecenin gölgeleri yayılıyordu.

"Bayan Rogan, geldiğiniz için teşekkür ederim. Ben Teğmen Dallas."

"Evet, biliyorum." Sesi dumanlı odaların ve saksafonların görüntülerini canlandırdı. "Dün gece seni gördüm. Yardım etmek için ne yapabileceğimi bilmiyorum ama yardım etmek istiyorum. Erin'i sevdim ve geçen yıl boyunca Shauna'yı da çok sevdim."

"Anlaşıldı. Neden salonumuzda konuşmuyoruz?" Eve eliyle işaret ederek yolu gösterdi.

"Bugün Shauna ile irtibata geçmedim. Arasam mı bilemedim. Angie ile gittiğini biliyorum ve Becca'nın da onunla olduğunu varsayıyorum. Erin'in ailesini tanıyorum ama rahatsız etmek istemedim. Yapılacak doğru şeyin ne olduğunu bilmiyorum."

Peabody ona, "Bence teselli ve destek sunmak her zaman doğru şeydir," dedi. "Dün gece senden ve diğerlerinden hissettiğim de buydu. Rahatlık ve destek sunmaya açıklık."

"Hepimiz Erin ve Shauna'yı ve birbirimizi tanıyoruz. Bazılarımız diğerlerinden daha iyi ama hepimizin arasında bir bağ var. Bunun yaşandığına, yaşanıyor olduğuna hâlâ inanamıyorum."

"Neden oturmuyoruz?" Peabody bir masa seçti. "Size içecek bir şeyler getirebilir miyiz?"

"Kahveyi riske atma," dedi Eve ona. "Tüpte gelen bir şey istiyorsun."

"Buzlu çay var mı?"

"Buzlu çay. Dedektif?"

"Su, teşekkürler."

Peabody'nin önde olmasını istediği için Eve Otomat'a geçti. Ve şimdi lanet makineyle yüzleşmek zorundaydı.

"Bugün benimle uğraşma," diye mırıldandı ve şifresini tuşladı. "Hoş geldiniz Baxter, Dedektif David. Kodunuz doğrulandı ve siz seçim yapmakta özgürsünüz."

"İyi, her neyse." Buzlu çay ve su için program yaptı ve bir Pepsi almaya gitti.

"Lütfen Summer Time Buzlu Çay ve Pepsi seçeneklerinizin yapay tatlandırıcılar ve kimyasal katkı maddeleri içerdiğini unutmayın."

Makine onları listelerken Eve, "Hadi oradan," diye mırıldandı.

"Seçimlerinizin tadını çıkarın, Baxter, Dedektif David. Hesabınızdan para çekildi."

"Harika."

Peabody'nin röportajı yumuşattığı masaya geri döndü. "Demek Erin'le New York'a taşındıktan kısa bir süre sonra tanıştınız."

"Bu doğru. Sadece yirmi yaşındaydım. Küçük bir mirasa kondum - büyük büyükbabamdan - ve üniversiteyi bırakıp buraya taşındım. New York'ta iz bırakacaktım. Mobilyalı, çöplük gibi bir daire kiraladım, o kadar küçüktü ki banyoya gitmek için Murphy yatağın üzerinden sürünerek geçmem gerekiyordu. Lavabosu yoktu. Tek lavabo, mutfak olduğu iddia edilen oturma odasının köşesindeydi. Çok sevmiştim."

"Kansas'tan taşındın."

"Doğru, Kansas'ın kırsal kesiminde harita üzerinde küçük bir nokta. Hayal ettiğim gibi bir şarkıcı, bir süperstar olarak iz bırakmak için fazla fırsatım yoktu. Sevgi dolu ama çok geleneksel bir ailede eşcinsel olduğumu da ekleyeyim. Parlak ışıklar istiyordum, New York istiyordum."

"Evet, ben de. Özgür-Ager ailesi."

"Gerçekten mi?"

"Harikalar ama ben New York'u istedim ve onlar da bu konuda arkamda durdular.

Erin'le nasıl tanıştınız?"

"Yaklaşık bir yıl sonra garsonluk yapıyordum, seçmelere gidiyordum, cesaretim kırılmıştı. Ama SoHo'da bir kafede iş buldum ve o da oradaydı. Sonrasında bana bir içki ısmarladı. O mücadele eden bir sanatçıydı, ben de mücadele eden bir oyuncuydum. Arkadaşlık her şeyden önce gelirdi."

Wanda tüpü kırdı ama içmedi.

"Onun sanatına bayılırdım, param yetmezdi ama severdim. İkinci el bir dükkandan aldığım kırmızı elbiseyle sahneye çıktığım bir resim yaptı ve o yıl Noel'de bana hediye etti. Donna, Angie ve Margo ile tanıştım. Bir gruba sahip olmak çok güzeldi, anlıyor musunuz?"

"Bir kabile."

Wanda ellerini kaldırarak birleştirdi ve gülümseyerek Peabody'ye doğru uzattı.

"Evet, aynen öyle. Garsonluk yapmaktan nefret ediyordum ama bu iş faturaları ödemiyordu. Angie emlak satmayı denememi önerdi. Ben de online bir kursa katılıp lisansımı aldım. Şimdi bu iş faturalarımı ödüyor ve bana daha fazla iş almam için yeterli esnekliği sağlıyor."

Eve'e baktı. "Kocanı tanıyorum - şahsen değil, sadece biliyorum. Ona bir şey satmadım, küçük çaplı bir iş yapıyorum. Ama benim işimdeki herkes Roarke'u tanır. Bu yüzden sizi, ikinizi de aynı şekilde tanıdığımı hissediyorum. Bu yüzden her ne kadar korkunç olsa da Erin'in emin ellerde olduğunu hissediyorum."

Buzlu çayını yudumlarken iri kahverengi gözleri yaşardı. "Buna inanmam gerek. Eğer inanmazsam bunu atlabileceğimi sanmıyorum."

Peabody, "Bir arkadaşısı kaybetmek yıkıcıdır," dedi. "Erin'le bundan daha fazlası var mıydı? Romantik bir ilişkiniz var mıydı?"

"Kısaca ama romantik diyemem. Daha çok, ikimiz de boştayız, birbirimizden hoşlanıyoruz, sağlıklı genç lezbiyenleriz, neden olmasın? Güzeldi ama... Sanırım geleneksel geçmişimin bir kısmını yanımda getirdim. Bu şekilde pek uyuşamadık. Cinsel olarak, elbette, ama arkadaşlık her iki taraf için de daha önemliydi. Onun Shauna'yla yaşadıklarını ben de istedim, hâlâ da istiyorum. O gerçek bağı, o gerçek aşkı, o sonsuzluk sözünü istiyorum. Bu benim için Erin ya da Erin için ben değildi. Yani arkadaşlardı."

"Sana güvendi mi?" Eve sordu.

"Evet." Wanda'nın yüzünde hafif bir kaş çatma ifadesi belirdi. "Yani, umarım öyledir. Sanırım yaptı. Ona kesinlikle güvenmiştim."

"Sırlarla mı?"

"Eğer bende olsaydı, saklaması için ona güvenirdim. Eğer olsaydı ve benimle paylaşırdı, onu kimin öldürdüğünü bulmaya yardımcı olacağını düşünmediğim sürece sana söylemezdim. Hayır, sana bunu söyleyeceğim," diye düzeltti Wanda. "Zararı olmaz. Düğünde müzik grubu ya da profesyonel bir DJ olmayacaktı, ileride büyük bir balayı için para biriktiriyorlardı. Aileleri de katkıda bulunacaktı ama onlar da para içinde yüzmüyorlardı ve zaten katkıda bulunmuşlardı. Erin bana şarkı söyleyip söyleyemeyeceğimi sordu, belki tanıdığım bazı müzisyenlerle konuşup bedava yiyecek ve içecek için gelmelerini sağlayabilirdim. Belki sadece bir set. Özellikle de ilk dans için. Bunun için bir kayıt planlamışlardı. Shauna'ya sürpriz yapacaktı."

Wanda gözyaşlarını sildi. "Sonra Shauna neredeyse aynı istekle bana geldi. Onlara koridorda şarkı söyleyebilir miyim, belki ilk dansı ben yaparım. Tüm düğün ve resepsiyonda çalışmamı istemiyordu ama Erin'e sürpriz yapmak istiyordu."

Bir mendil çıkardı. "Tanrım. İkisine de diğerinden bahsetmedim ve dediğim gibi, Erin'in ailesini tanıyorum. Shauna'nıkini de biraz tanıyorum. Onlara söyledim, böylece perde arkasında bir araya geldik, anlıyor musun?"

"Yaptığınız çok güzel bir şeydi, her biri, aileler ve siz." Peabody uzanarak elini Wanda'nınkinin üzerine koydu.

"Sana dün gece Erin için planladığı sürprizden bahsetti mi?" Wanda gözlerini kurularak başını salladı. "Hayır. Ne sürprizi?"

"Son zamanlarda bazı tablolar sattığını biliyor muydun? Stüdyo çalışması, sokak değil."

"Hiç sanmıyorum. Yani son birkaç haftadır değil. Çok yoğunum. Gündüz işimde bazı iyi akşam ve gece konserleri, gösteriler ve toplantılar alacak kadar şanslıyım. Düğün provalarını da araya sıkıştırdık. Son iki ya da üç haftadır Erin'le pek konuşmadım."

Şimdi gözyaşlarını kırptırdı, saçlarını geriye itti. "O ve Shauna düğün planlarıyla, dün geceki planlarla meşguldüler. Ne sürprizi?" diye tekrar sordu.

"Tabloların satışından gelen parayı aldı, ek işlerinden biraz destek aldı. Maui'ye bilet aldı, otel rezervasyonu yaptırdı."

Wanda gözyaşları a k m a d a n önce Eve'e baktı. "Oh, oh, bu çok Erin. Bu çok Erin."

"Peabody sözlerine şöyle devam etti: "Birisi hafta sonu çantasını getirmişti. "Kostümleri vardı; çimen etek, hindistan cevizi sutyen, leis."

Wanda iki elini de ağzına bastırdı. "Daha çok Erin gibi. Tam da böyle yapardı, tam da böyle yapardı. Büyük sürpriz, büyük eğlence, büyük sıçrama. Shauna'ya sadece hayalini kurduğu bir şeyi verir ve bunu hepimizle paylaşırdı. O böyle biriydi. Erin buydu."

"Sırrı saklaması ve bu davayı açması için kime güvenirdi?" "Ben, sanırım hepimiz. Angie, Donna, ben, bir düzine kişi daha. Erin o kadar Açık. Arkadaşlarına güvenir ve onları severdi. Kabilesine." dedi Peabody'ye. "Ama sana sormadı."

"Hayır. Ben yapardım. Çok mutlu olurdum. Ama sanırım benden zaten bir şey istemişti ve... bunu yaydı. Bunun daha da zorlaşabileceğini düşünmemiştim ama şimdi zorlaştı."

Soğukkanlılığını korumaya çalışarak Eve'e döndü. "Angie'ye sordun mu? Angie çok beceriklidir, ona sorabilirdi. Ama-" "Ama."

"Becca ve Angie duşu yaptılar ve dün geceki partiye de en azından biraz yardım ettiklerini biliyorum. Her şeyi dağıtın," diye tekrarladı. "Donna-bekle, Donna'nın Baltimore'a gitmesi gerekti. Kız kardeşi doğum yaptı. Donna partiye gelemedi."

"Aklına başka kim geliyor?" Eve bastırdı.

"Dürüst olmak gerekirse, önce onlar ya da ben, sonra herhangi biri olabilir. Bir sırrı ağzından kaçırılmakta zorlanan ya da bir sırrı varmış gibi davranmaktan kendini alamayan bir çifti eleyebilirim. Neden, önemli mi?"

"Her şey önemli," dedi Eve ona.

Biraz daha zaman harcadılar, ayrıntıları, cevapları ve anıları araştırdılar ama daha fazlasını bulamadılar.

Peabody Wanda'yı dışarı çıkardığında Eve bir süre daha oturdu.

Wanda'nın ifadeleri sadece doğru olmakla kalmadı, aynı zamanda çınlamadı da.

Muhtemelen yeterince güçlüdür, diye düşündü Eve geri dönerken. Belki topuklularla yeterince uzun. Ama gerisi? Bu bir şey ifade etmiyordu.

Peabody ile yedek kulübesinin dışında buluştu. "Yedim," dedi Peabody.

"Hepsini."

"Bunun için para ödemeyeceğim, ama hayır, o buna uymuyor. Kurbanı altı, yedi yıldır tanıyormuş. Seksi denemişler, uyuşmamışlar, arkadaş kalmışlar. Düğünde şarkı söyleme olayına bir bakalım, ama bu olayda hayır tarafı ağır basıyor.

"Belki çantayı içeri sokmuş olabilir, belki de yeterince güçlüdür. Boyu kısa ama topuklular bunu telafi eder. Yine de odaya geri dönmesi, beklemesi ya da hedefi takip etmesi gerekirdi ve olay yeri bana zaten içeride görünüyor. Sonra cinayeti işler, 'link'i, mücevheri alır, kimsenin fark etmeyeceği bir yere saklar."

"Siz daha çok eski sevgililere bakıyorsunuz, en azından bizimkilere."

"Ben daha çok dışarıdan gelen birine bakıyorum. McNab'in orada grupta birlikte olmayan kişilerle yaptığı görüşmeleri gözden geçirmek istiyorum. Bunu her kim yaptıysa muhtemelen arka kapıdan çıkıp gitmiştir ama belki biri masadan ayrılmış ve geri dönmemiştir."

"Bunu onunla konuşabilirim. Dinle Dallas, orada bulunan gruptaki şüphelileri eliyoruz. Bu işi daraltacaktır. Tabii bu bir komplo değilse ve iki ya da üçü bunu birlikte planlamadıysa."

"Hayır, iki kişi nadiren sır tutabilir. Üç kişi mi? Unutun gitsin. Peki cinayet? Bu olmaz. Tek başına cinayet, tek başına planlayıcı, büyük olasılıkla. Bilinen ve güvenilen biri. Bunlar önemli faktörler. Bunu yazacağım. Sen McNab ile çalış ya da o meşgulse, onun röportajlarını al ve bağlantı takibi yap. Bir kez daha geç."

Jenkinson'ın masasına döndüğünü gördü ve masasındaki ekrana kaşlarını çatarak bakmasından ipucunun işe yaramadığı sonucuna vardı.

"İşin bittikten sonra çıkabilirsin, Peabody. Ben D&D'ye dönüp Crack'le konuşacağım, çünkü olay yeri ekibi tutmayacak kadar inatçı. Onun yeri, o ilgilenir. Sonra da ChiChi Lopez'in izini süreceğim."

"Şimdi git. Ben yazacağım. İpucu bendeydi," diye hatırlattı Peabody ona.

"Doğru, yaptın." Bir elini cebine soktu. "Lanet güneşlikleri nereye koymuştum?"

"Arabandalar."

"Arabadalar. Yarın sabah galeri sahibini götürmek istiyorum. Glenda Frost. Şüpheli değil ama bir şeyler biliyor olabilir."

"Bunu ayarlayabilirim."

"Bunu yap, bana haber ver. Sahadayım."

O geçerken açılan asansör polisleri boşalttıktan sonra boş kaldığından, şansını denedi ve içeri daldı.

Birkaç kat düşündükten sonra Eve Dallas'ın olasılık skalasına göre katilin çantayı arka kapıdan girip doğrudan mahremiyet odasına getirmiş olma ihtimalinin yüzde doksan sekiz olduğuna karar verdi.

Güven faktörünü de ekleyene kadar katilin grubun dışından geldiğine dair yetmiş altıya kesin gözüyle bakıyordu. O grupta kurbanın güvenilebileceği aşağı yukarı birkaç düzine insan vardı.

O zaman altmış beşe indir.

Asansör durmaya ve dolmaya, durmaya ve gitmeye başladığında, süzölmek için itti ve hesaplamalarını yanına aldı.

Erin Albright içeri girdiğinde katilin zaten odada olduğuna dair yüzde doksan sekize geri döndü.

Arkasını döndü, kafasını kapıya çarptı.

Ancak bu, grup içi ya da grup dışı hesaplamasını değıştirmedi.

Zamanlama Greg Barney'nin işine yaradı; sağlam bir mazeretinin olmaması da öyle. Jon Rierdon için de öyle.

Ve daha fazlasını da bulabilirler.

Rierdon güven faktörünü kaybetti. Erin ona neden güvensin ki? Bilinmeyen bir faktör, ama içgüdüsu onu listesinde oldukça aşağılara çekti.

Barney'e gelince? O grup, o kabile varken neden onu işin içine soktun?

Garaj katına ulaştığında, henüz ona çarpmadığını düşündü.

O ve Becca, bunu birlikte mi planlıyorlar? Liseye kadar uzanan bazı kırgınlıklar mı?

Öyle olduğuna karar verdi ve arabayı garajdan trafiğe doğru sürdü.

Hırıltı ve reddedilen erkek arkadaş. Oynayabilir. Shauna'nın kendisini hedef almak daha mantıklı ama... sevdiği birini öldürmek ve onu yas tutarken bırakmak daha acı verici.

Down and Dirty'ye giderken bu açıyla oynadı, parçalara ayırdı, tekrar bir araya getirdi.

Park yeri ararken, bu kesişen arkadaş grubunun pek çok apartmanından, işyerinden ve mekânından çok uygun bir yürüyüş olduğunu düşündü.

Şaşırtıcı değil. Coğrafya sayılır.

Park yerinden kulübe kadar iki buçuk blok yürümek zorunda kaldığında tekrar sayıldı.

İş gününün sonuna yaklaştıkça ya da bazıları için bu saati geçtikçe hava değışmeye başladı.

Artık sokaklarda çok fazla turist yoktu ya da en azından seks kulüplerinin, barların, piercing ve dövme salonlarının hüküm sürdüğü bu yerde yoktu. İki kadını izledi

o salonlardan birinden çıkmıştı. Bir tanesinin koluna dolanan tuhaf çiçeklerden oluşan bir sarmaşığın altında hâlâ pembe bir teni vardı.

Ve yüzü tebeşir gibi solgun.

İş botları ve terli gömlekler giymiş üç adam bir bara girdi. İnşaat sonu biraları.

Caddenin karşısında, erken bir skor peşinde koşarken gergin olan bir keş gördü. Ve onu görmezden geldi.

D&D'nin üzerindeki neonlar karanlıkta kaldı ve ön camlar gölgelendi. İçeride ustalaştı.

Uzun boylu ve yapılı Rochelle Pickering, yıpranmış kot pantolonu ve solmuş tişörtüyle barda temizlik yapıyordu. Siyah tirbuşon saçlarını çiçekli bir bezin altında toplamıştı.

Eve içeri girdiğinde sarsıldı, sonra bir nefes verdi.

"Beni korkuttun. Kimsenin gelmesini beklemiyordum."

"Seni barı temizlerken bulmayı beklemiyordum."

"Wilson olayın olduğu odaya yaklaşmama izin vermiyor, ben de bu şekilde yardım ediyorum. Dün gecedten sonra kimse burayı temizleyemedi. Olanlar çok korkunç. Bu konuda çok hasta."

Ovalamaya geri döndü, konuşurken biraz dirsek yağı sürdü.

"Bana onu tanıdığını, ara sıra ve uzun süredir buraya geldiğini söyledi. Bekarlığa veda partilerini burada yaptıklarını, nişanlısıyla birkaç gün içinde evleneceklerini söyledi. Sadece kalbi kırılmış ve o odayla kendisinden başka kimsenin ilgilenmesini istemiyor."

"Bazen kendin yapmanın faydası olur." "Biliyorum ve öyle olmasını umuyorum."

Bir an için bez parçasını bıraktı ve Eve'e döndü. "Seninle bir ara konuşmayı umuyordum - keşke bundan sonra olmasaydı. Ama Dorian'ın An Didean'da ne kadar iyi olduğunu bilmeni istedim. Danışmanlık, annesinin duygusal ve fiziksel istismarına kadar başına gelen her şeyle başa çıkmasına yardımcı oldu, sözde Akademi'de ona yapılanların kâbusu aracılığıyla."

"Güzel."

"İyiden de öte, Dallas. Geleceğinde çok daha fazla danışmanlık hizmeti var, ama aslında çiçek açıyor. Kaçmadan önce okulunda aldığı notlara göre çok daha zeki. Annesi sadece

iek amasına izin verdi ve Şimdi açıyor. Arkadaş ediniyor, dikkatlice ama ediniyor. Ya ocuk, Mouser-Tom? O sadece bir mucize. Çok eğlenceli ve sadece zeki değil, Dallas. Korkunç zeki. Hemen kapılıyor.

"Onlara bu Şansın verilmesine yardımcı oldunuz ve ben de bunun ne anlama geldiğini bilmenizi istedim."

"Bunu duyduğuma sevindim. İkiisi de bir çocuğun yemesi gerekenden daha fazla dayak yedi. Roarke seni okulun başına getirdi çünkü onlara sadece bir Şans vermekle kalmayıp bu Şansı kullanmaları için onları ikna etmenin yollarını bulacağını biliyordu.

"Sebastian'ı çok gördün mü?"

Rochelle gülümsedi. "Onunla olan sorunlarını ve bu sorunları neden yaşadığını anlıyorum. Aynı fikirde değilim. Zaman zaman onları kontrol ediyor ve sizi temin ederim, bu bağlantıya ihtiyaçları var. Onlara yardım etti - kendi yöntemiyle ama onlara yardım etti."

"Onun yolu... tartıŐmalı."

"Katılıyorum, ama Şu anda, bu iki çocukta, bunun iek açtığını görüyorum. O olmasaydı, siz olmasaydınız, okul olmasaydı, bırakın iek açmayı, uzun süre hayatta kalabileceklerinden bile Şüpheliyim."

TartıŐmak zor, diye düşündü Eve, özellikle de kendi çocukluk kâbusunu yaşadığı ve kendisinden başka kimsesi olmadığı için.

"Bunu duyduğuma sevindim. Crack'i kontrol edeceğim."

Geri döndü, onu elleri ve dizleri üzerinde buldu, yanında bir kova, büyük ellerinde bir fırça vardı.

EŐofman altı, yırtık pırtık bir tişört ve başka bir bez parçası - iekli değil, mürekkep siyahı. Eve'e baktı.

"Siz polislerin kullandığı toz yeterince kötü ama kan daha da kötü. Neredeyse bir saattir buradayım."

"Bana anladın gibi geldi."

"Evet, belki." Yine de fırçayı kovaya atmadan önce biraz daha ovaladı. "Yine de onu hala görebiliyorum. Bunu silmek için fıralamaktan daha fazlası gerekecek."

Adam ayağa kalktı ve kadın kenara çekilerek adamın çıkmasına izin verdi, sonra da onu erkekler tuvaletine kadar takip etti.

Kovayı lavaboya boŐalttıĐında su neredeyse berrak ıktı. Adamın kırmızıdan pembeye koşan sayısız başka kadını da terk ettiğini hayal etti. "Belki bir kez daha denerim."

"Crack, bırak öyle olsun. Yapılması gerekeni yaptın. Bahse girerim o zemin yıllardır olmadığı kadar temizdir."

Biraz gülümsedi. "Buraya Down and Dirty deniyor. Ama yerleri yeterince temiz tutuyorum. Bana söyleyecek bir şeyin var mı sıska beyaz kız?"

"Sana bir şeyler anlatabilirim, iri yarı siyah adam. Bana bir Pepsi al." "Bunu yapabilirim."

Kovayı kulüp alanına taşıdı, sonra durdu ve başını salladı.

"Ro, sen temizlemeye devam et, müşterilerimin hiçbirisi burayı tanımayacak ve tekrar çıkıp gidecek."

Karşıya geçti, kovayı ve bezi ondan aldı. "Dallas'la birlikte buraya oturun. Özel bir partimiz var."

Ama Rochelle o arkaya geçerken ona endişeli bir bakış attı.

"İyi olacak," dedi Eve ona. "Yarın tekrar açabilir ve bu da onu geri kazanmasına yardımcı olur."

"Haklı olduğunu biliyorum."

O geri döndüğünde bir tabure aldı.

"Bir içki içiyorum," dedi ve Rochelle'i işaret etti. "İçki içiyorsun. Hâlâ görevde misin?"

"Öyleyim."

"Kızım." Başını sallayarak ona tertemiz bir bardakta buzlu bir Pepsi doldurdu. Sonra barın altından bir şişe şarap çıkardı, Rochelle için bir bardak doldurdu, kendisi için de bir bira doldurdu.

"Adaletin şerefine. Onun için adaleti sağla, Dallas. Erin için o lanet adaleti sağla."

"Üzerinde çalışıyorum."

"Bu benim için yeterli. Sen ne bilirsin ki?"

"Onun için dava açması gereken kişinin Baltimore'a gitmek zorunda kaldığını biliyorum. Kız kardeşi doğum yaptı. Kontrol edildi. Bu yüzden Erin yedek birini kullanmak zorunda kaldı. Henüz kim olduğunu bilmiyorum."

Sahip olduklarını, en azından onunla paylaşabileceğini düşündüğü şeyleri gözden geçirdi.

"Bu beklediğimden daha fazla, dilediğimden daha az. O piçi yakalamanızı isterdim ama bunun zaman alacağını tahmin etmiştim. Bugün çok fazla şey bilmemeyi bekliyordum."

"Gerçekten arkadaşlarından birinin onu öldürdüğünü mü düşünüyorsun?"

"Evet." Eve, Rochelle'e başıyla onay verdi. "Anlıyorum."

"O zaman öyle oldu." Rochelle Eve'e kararlı bir şekilde başını salladı. "Kardeşimi öldürdüklerinde, aşırı doz almadığını, temiz olduğu konusunda bana yalan söylemediğini hemen anladın. Ve bunu ona kimin ve neden yaptığını öğrendin."

Crack'e baktı ve elini onun elinin üzerine koydu. "Burada tam da bunu yapacak Wilson."

"Buna inanıyorum. Kız kardeşimin ardından ağladığımda bana bir bebekmişim gibi sarıldın. Küçük kızımın bedeni. Bu konuda sana güvenmek için her türlü sebebim var. Erin benim yerime öldü, ben şu anda bulunduğum yerdeyken. Ve bunu kabullenmek benim için çok zor. Bunu kimin yaptığını göreceksin. Buna inanıyorum."

"Aklınıza gelen her şey. Dün gecedan beri düşündüğünüz, hatırladığınız herhangi bir şey? Dinamikler," diye ekledi Eve. "Tam olarak doğru gelmeyen bir bakış. Birinin içeri girip çıkması. Herhangi bir şey."

Biraz bira içti. "O zamandan beri başka bir şey düşünmedim ve elimde hiçbir şey yok. Sadece hiçbir şey. Bir grup kadının stres atması, iyi vakit geçirmesi ve gevşemesinden başka bir şey olmaması beni kızdırıyor. Erin'in nasıl erken geldiğini düşündüm. Bana nedenini söylemedi, sadece Shauna için bir şey planladığını ve bunu şimdi yapabileceğini söyledi."

Omuz silkti. "Elbette, neden olmasın diye düşündüm." "Pazartesi günleri sakın geçer."

"Çok yavaş, zaten rezervasyon yaptırdığı için ona kapalı tutacaktım. Sana bir şey söyleyeyim." Parmağıyla onu işaret etti. "Roarke bana kamera ve benzeri şeylerin planını getirir getirmez içeri girecekler. Bunun tekrar olmasına izin vermeyeceğim. Senden bunu yapanları içeri tıkmadan önce bana beş dakika vermeni istememin bir faydası yok, özellikle de bundan hoşlanmayacak olan hanımımın önünde. Ama bunu ben de istiyorum."

Eve ona, "Çatlamış bir kafa ya da yüze alınan bir yumruk iyileşir," dedi. "Kafesteki hayat devam eder de eder." Taburesini itti. "İzini bulup konuşmam gereken başka biri var. Sana söylediğim gibi, yarın açabilirsin."

"Ve yapacağız."

"İyi şanslar Dallas," diye seslendi Rochelle. Eve, "Ben alırım," dedi ve gitti.

Dokuzuncu Bölüm

ChiChi Lopez'in evini ve işyerini kontrol eden Eve, D&D'den oraya beş, Lopez'in geçimini sağladığı striptiz kulübü Delights'a ise yaklaşık yedi blokluk bir yolculuk yapacağını söyledi.

Bina trafiğini, park yeri bulma sıkıntısını düşündü ve yürümeye karar verdi.

Düşüncelerine zamanı da ekleyerek, işinin ne zaman biteceğini, şehir merkezine ne zaman gideceğini ve eve ne zaman döneceğini tahmin ederek, yürürken Roarke'ı takip etti.

"Teğmen, görüyorum ki dışarıdasınız."

"Evet, geç kalacağım. Bir striptizciyi görmeye gidiyorum."

"Tanıdığım biri mi?"

Yaya geçidinde çok fazla kişiyle birlikte durakladı. "Tanıdıklarınız arasında kaç tane striptizci var?"

"Kim sayıyor? Ben de tam ofisten çıkıyordum. Neden sana katılmıyorum?" "Önce onun evini deneyeceğim, bu yüzden bir gösteri olmayabilir."

"Riske gireceğim. Bana gideceğiniz yeri söyleyin, ben de size doğru geleyim. Araba beni bırakabilir ve eve birlikte gidebiliriz. Belki seni yemeğe götürmem için ikna edebilirim."

"Crack'ten birkaç blok ötede," diye başladı ve adresleri sıraladı. "Bu sırayla."

"Seni bulacağım."

Evet, diye düşündü linkini cebine geri koyarken, öyle olacaktı. Ne de olsa birbirlerini cinayet ve kargaşa dolu bir dünyada bulmuşlardı.

Gece gezintilerine başlamadan önce bir çift sokak LC'sinin arabadan yemek almasını izledi. Mikro şort ve spor sütyeni giymiş bir kadın üçüncü kattaki yangın merdivenine çıktı ve solmakta olan bir saksı çiçeği suladı. Siyah işaretleri olan sıska beyaz bir kedi pencere kenarına oturmuş onu izliyordu.

Girişi meyve tezgâhlarıyla çevrili bir pazarın önünden geçti. Yaz gibi kokuyordu.

Arkası dönük bir saha oyuncusu şapkası takmış bir adam kaldırımdaki bir masada çakma tasarım bileklikler satıyordu. Kancasında birkaç turist vardı.

Bir güneş saatiyle daha iyi olurlardı, ama yaşadınız ve öğrendiniz.

İş çıkışı kalabalığı kaldırımları doldurmaya başlamıştı; hızlı hızlı yürüyor, telefonla konuşuyor, evlerine ya da bir şeyler içmeye, erken bir yemeğe gidiyorlardı. Mutlu saatlerin kaldırımdaki masalara yayıldığı bir barın önünden geçti ve yangın merdivenindeki çiçekler gibi insanlar da sıcaktan solmuştu.

Daha fazlası metro istasyonlarındaki basamaklardan aşağı ya da yukarı döküldü.

Bir köşeyi döndü ve takım elbiseli bir adamın bir hava tahtası üzerinde hızla aşağı inişini izledi.

Konuşmalardan kesitler yakaladı.

Frankie kendini bir kaktüsle becerebilir.

O hesabı kilitlememiz gerek.

Ayaklarım beni öldürüyor. Doğru yoldan gittiğimize emin misin?

Sonra bir kez daha döndü ve ilk adreste durdu.

Şaşırmış bir halde, merdiven sahanlığında solmamış bir saksı çiçek bulunan, beyaz tuğlayla boyanmış bir kasaba evini inceledi.

Üç katlı, sağlam güvenli ve pencereleri pırıl pırıl parlayan bu ev, başka bir dizi ev ile kırmızı-beyaz çizgili tentesi altında kaldırımda hizmet veren Abuela's adlı bir Meksika restoranının arasında yer alıyordu.

ChiChi çok iyi bir striptizci olmalı, diye düşündü Eve ve zile basmak için yürüdü.

Girişte bir dahili telefon olmasına rağmen, sinir bozucu bir programdan bile cevap gelmedi. Bir kez daha çaldırdı ve yandaki kapıdan bir kadın çıktı, elinde küçük bir fare köpekle.

"Evde değil."

Eve aşağı indi ve tepeden topuz yapılmış savaş gemisi grisi saçları olan kadına doğru yürüdü. Eve'in gözünde tam seksen yıl boyunca yıpranmış bir vücudun üzerine çiçekli bir elbise giymişti. Keskin kemikli bir yüzü, altın

rengi bir teni, canlı koyu renk gözleri ve cesur kırmızı dudakları vardı.

Yanındaki küçük fare köpek Eve'in botlarını kokladı. Sonra da sanki biri kaburgalarına tekme atmış gibi havladı.

Bir yay gibi zıpladı.

Kadın İspanyolca bir şeyler mırıldandı, o da oturdu ve hafif çılgın gözlerle Eve'e baktı.

"Bayan Lopez'in işte olup olmadığını biliyor musunuz?"

"Tabii ki işte! Ailemiz geçimini sağlıyor. Bu zavallı Erin'le ilgili. Tatlı bir kız, bir sanatçı." Kadın istavroz çıkardı. "Tanrı onu kollarına aldı ama onu tanıyanlar ve sevenler için çok erken."

Sonra parmağıyla Eve'i işaret etti. "Polisi gördüğümde tanırım. ChiChi'mizden ne istiyorsun? Ben onun *büyükannesiyim*."

"Sen onun büyükannesi misin?"

"Ben öyle demedim mi? Burası benim yerim." Restoranı işaret etti. "Aile işletmesi. Ama ChiChi'nin bu iş için, yemek pişirmek için hiçbir yeteneği yok. Onun başka yetenekleri var."

Büyükanne gülümsedi.

"Evet, hanımefendi. Erin Albright'ı tanıyor muydunuz?"

"Torunumun iyi bir arkadaşı, ailemizin bir dostu. Rahibimiz onun için bir ayın düzenleyecek. ChiChi ile neden konuşmak istiyorsun?"

"Bu rutin bir şey, hanımefendi."

Şimdi parmağını ileri geri sallıyordu. "Polis rutin der ama her zaman bunu kastetmez. Sen onunla konuş, sen de gidip ChiChi ile konuş. Dünyada kötülük var. Masumları avlıyor ve masum canlar alıyor. Bunu zaten biliyorsun."

"İstiyorum."

"O zaman ChiChi ile konuş, ama git şeytanı bul. Köpeğimi gezdirip işe gitmem gerekiyor."

"Evet, hanımefendi. Teşekkür ederim."

Kadının köpeğini kaldırıma çıkarabilmesi için kenara çekildi. Ve devam etti.

Bu karşılaşmanın büyüleyici ve anlamlı olduğunu düşünüyordu. Striptizci büyükannesiyile aynı duvarı paylaşıyordu ve aile restoranının hemen yanındaydı. Ve bu aile Erin Albright'ı tanıyor ve görünüşe göre seviyordu.

Destek için onlardan birini çağırmış olabilir miydi? Mümkün, diye karar verdi ve bu da keşfedilecek başka bir yol açtı.

Delights'a vardığında, Roarke'ın dışarıda, G-string ve pasties giymiş, bir direğe binerken orgazm olmuş gibi başını geriye atmış, iyi donanımlı bir kadının işareti altında durduğunu görmek onu şaşırtmadı.

"Ve işte orada," dedi. "Ben de tam seni etiketleyip doğru mu tahmin ettim yoksa biraz yürüyecek miydim diye bakacaktım."

"Doğru tahmin ettiniz. Lopez işte. Yandaki evde yaşayan büyükannesiyile konuştum. Abuela'nın Yeri'ni biliyor musun, Meksika'da bir yer?"

"Var, evet. Çok iyi işletilen bir restoran. Büyükannesinin o zaman?"

"Aile her neyse. Büyükanne ChiChi'nin yeteneklerinin başka bir yönde olduğunu söylüyor. Kurbanı tanıyormuş."

Konuşurken dış cepheyi taradı. "Beklediğimden daha lüks.

Senin değil,
değil mi?"

"Maalesef
hayır."

"Daha hızlısın. Restoran binasının, bu binanın ve şu evlerin kime ait olduğunu kontrol edin."

PPC'sini çıkardı ve saniyeler içinde cevabı buldu. "Akıllı olan sen değil misin? Lopez Family LLC bu mülklerin ve birkaç tane daha mülkün sahibi - birkaç konut daha."

"Tüm bunlarla birlikte, sanırım ChiChi soyunmayı seviyor. Hadi içeri girelim."

Müzik tıngırdıyordu. Işıklar, üç parçalı bir takım elbise ve bir kilometre yüksekliğinde topuklu ayakkabılar giymiş bir kadının kasıla kasıla yürüdüğü dairesel sahne dışında loştı. Başında eğik bir fötr şapka vardı.

Eve konuşmak için geldiği kadını tanıdı.

Peluş kırmızı koltuklar sahneyi çevreliyordu ve gecenin bu erken saatinde Eve onları şaşırtıcı derecede dolu buldu.

Duvarlarda daha fazla koltuk ve kabin sıralanmıştı ve arkadaki bar da canlı bir iş yapıyordu. G-string ve pasties giymiş servis elemanları tepsiler taşıyordu.

Bazılarında G-string'in içine sıkıştırılmış faturalar vardı.

Köşedeki kabinde oturan bir adam kucak dansının tadını çıkarıyordu ama bakışları kendisine hizmet eden kadından ziyade sahnedeki kadında kalmıştı.

Aldırmıyor gibiydi.

Ve Eve, ChiChi Lopez'in görülecek bir şey olduğunu düşünüyordu.

Kravatını çıkardı, direkte şık bir dönüş yapmadan önce takım elbise

ceketinden sıyrıldı / sallandı. Sırada yelek ve daha fazla direk çalışması vardı.

Eve kadının esnek ve tarz sahibi olduğunu kabul etmek zorundaydı. Tamamen giyinik olduğu halde müşteriler sahneye banknotlar atıyordu.

Müziğin tiz sesleri duyulmaya başlayınca, üzerindeki gömleği yırtarak açtı ve minik, ışıltılı pastillerle vurgulanmış etkileyici göğüslerini ortaya çıkardı.

Bir bacağına direğe doğru fırlatıp ayakta bir split yaptığında daha fazla para uçtu. Kaçış pantolonunu çıkardığında kalabalık vızıldadı ve tezahürat yaptı.

Şapkasını fırlatıp attığında ve siyah bukleleri serbest kaldığında daha fazla alkış koptu.

Eve, küçük pullarla yaptığı direk çalışmasının jimnastikçi, belki de akrobat seviyesine ulaştığını düşündü.

Darbeler, eziyetler, sırt bükmeler, dönüşler ve burgular ve Eve yaklaşık on dakikalık bir rutin için kolayca iki yüz bahşiş aldığını düşündü. Belki de üç. Saat akşamın altısıydı.

"Eğlenceli," diye yorumladı Roarke.

"Kıyafetlerinizi çıkarıyorsunuz ve insanlar size para atıyor. Bu çok garip."

Güvenliği -arkada oturan geniş omuzlu, siyah takım elbiseli adamı- çoktan bulduğu için onun yolunda yürüdü.

Rozetini kaldırdı. "Teğmen Dallas ve sivil danışman, NYPSD. Bayan Lopez ile konuşmam gerekiyor."

"Erin hakkında mı? Ben ChiChi'nin kuzeniyim. *Büyükannemiz* geleceğinizi haber verdi. Oturun-" Bir kabini işaret etti. "İçkiler müesseseden. Kuzenime söylerim."

Adam gittiğinde Eve başını salladı. "Daha da garip. Kuzeni sahnede soyunuyor ve o gözünü bile kırpmıyor."

"Sadece bir iş, Eve."

"İzleyicilerin kuzenin için ereksiyon olduğu bir iş." "Burada da bir sürü kadın var."

"Kadınlarda ereksiyona eşdeğer bir şey oluyor."

Kabine oturdu. "Su içmeye devam et, tamam mı? İş üstündeyiz."

Neredeyse çıplak olan sunuculardan biri yanaştı ve Roarke'a kristal berraklığında bir göz sikişi yaptı.

"Sadece su, lütfen. Hala."

"Sen ne istersen." Mırıldandı. "Hizmetinizdeyim."

"Tanrım," diye mırıldandı Eve hip-rock yaparak uzaklaşırken. "Tam burada oturuyorum."

Roarke sadece gülümsedi. "Söylesene, neden burada çok yetenekli bir striptizciyi sorgulamak üzereyiz?"

"Röportaj. Striptizci partideydi ve bir ara kurbanla soyundu."

"Anlıyorum."

"Kurbanın çantayı -kostüm ve biletlerle birlikte- kulübe getirmesi için bir arkadaşı sıraya girmiş. Ama arkadaşının Baltimore'a gitmesi gerekti -kız kardeşi doğum yapıyordu, falan filan- bu doğrulandı, arkadaşının partiye hiç gelmediği doğrulandı. Erin arkadaşına endişelenmemesini söyledi. Yedeği varmış."

"Destegi arıyorsun."

"Destegi arıyorum," diye kabul etti ve neredeyse çıplak olan sunucu sularını getirirken ona çıplak kemikleri verdi ve ChiChi'yi beklediler.

Roarke, "Bugün çok fazla ayak işi yaptık," diye sözlerini tamamladı.

"Evet, bazı elemeler, bazı belki'ler ve şimdi Lopez ailesiyle birlikte muhtemelen bazı genişlemeler. Ve işte geliyor."

ChiChi, önü neredeyse beline kadar kesilmiş siyah bir deri kıyafet giymişti. Saçlarını açık bırakmış ama sahne topuklu ayakkabılarını siyah spor ayakkabılarla değiştirmişti.

Orada, Eve ona mantıklı olduğu için puan verdi.

Eve ve Roarke'un karşısındaki kabine kaydı.

"Polisler müşterilerimizi tedirgin edebilir."

"Ortağımın e-postalarına yanıt vermiş olsaydınız, burada müşterilerinizi tedirgin ediyor olmazdım."

"Canım istemedi." Servis görevlisi ona maden suyu getirdiğinde omuz silkti. "Bildiğim her şeyi söyledim, ki bu hiçbir şey değil, dün gece. Bir arkadaşımı kaybettim. Bir hap alıp yattım ve öğlene kadar orada kaldım. Aileme söylemek zorunda kaldım ve Erin'i çok sevdiler. Sonra *büyükannemle* kiliseye gittim ve işe gitmek için hazırlandım."

"Erken vardiyada çalışıyorsun," dedi Eve. "Geç kalabalığın daha çok getirisi olacağını düşünürdüm."

"Daha fazlasını getiriyorum." Saçlarını savurdu. "Ve 10'a kadar işim biter."

Büyükannesininkine çok benzeyen gözlerini Roarke'a çevirdi. "Kızıl saçlılardan hoşlanıyorsan, Gia sana ilk kucak dansını bedava yapacağını söylememi istedi."

"Bu çok hoş bir teklif ama ben sırık gibi esmerleri tercih ederim." "Seçim sizin."

Eve, "Bir zamanlar Erin'le ilişkiniz vardı," dedi.

"Karıştık diyemem. Birkaç kez tur attık. Seksi severim, suç değil. Erkeklerle, kadınlarla seks severim, bu da suç değil. Erin'le seksten hoşlandım. Biraz eğlendik, ama porselen desenleri seçmeye çalışmıyorduk. Shauna'yla tanıştı ve artık dönmeyi bıraktık."

"Bu konuda ne hissettin?"

"Nasıl hissetmem gerekiyordu?" Saçlarını geriye savurdu ve Eve'e soğuk, tepeden bakan bir gülümseme verdi. "Etrafına bir bak. İstedığimi seçebilirim ama seks ve işi ayrı tutuyorum. Belki Erin'in Shauna'yla ne işi olduğunu anlamadım ama onun hayatı, değil mi?"

"Ta ki öyle olmayana kadar."

"Shauna'nın hayranı değil misin?"

"Fena değil. Eğer sıkıcı ve sıradan olmayı tercih edersen." Omuz silkerek biraz su içti. "Sadece anlamadım, hepsi bu. Neden bu ayakkabı mağazası müdürünü, bu ölü sıradan insanı ve tüm bu evlilik olayını istediğini."

"Bu konuda ne hissettiğini biliyor muydu?"

"Hata yaptığını düşündüğümü biliyordu, elbette. Yani, daha ne kadar genç olman gerekiyor ki, otuzuna gelmeden kendini bir kişiye kilitliyor? Anlamadım."

"Ama dün gece gittin."

"Elbette, neden olmasın? Bu bir parti ve o benim arkadaşım. Öyleydi." Durakladı, tekrar içti. "Öyleydi. Ben de düşündüm ki, ne yani, D&D gibi bir yerde bu anlaşılmayı mı yapıyorlar? Belki de Shauna sandığım kadar sıkıcı değildir. Her neyse, oraya çıkıp soyunacak kadar kafayı bulmuştu. Ne bir tarzı vardı, ne de çok fazla memesi vardı, ama oyundaydı. Hakkını vermek lazım."

"Dün gecedan beri orada olan herhangi biriyle konuştunuz mu?"

"Hayır. İstemedim. Tekrar tekrar üzerinden geçmek istemedim. Ne anlamı var ki? O benim için bir şey ifade ediyordu. Hayatını boşa harcadığını düşünüyordum, sonra birden boşa harcayacak bir hayatı olmadığını fark ettim."

"Hiç onun sanat atölyesine gittin mi?"

"Tabii. Biz arkadaştık, yani tabii. İçeride ona poz verdim, sonra da yerde yuvarlandık. Büyük adamla da aynısını yaptım. Anton."

"Anton Carver mı? Yani onunla seks mi yaptın?"

"Bir tur, beni çizdikten sonra. O zamandan beri birkaç tur. Neden olmasın?" "Erin Shauna ile tanıştıktan sonra mı?"

"Evet, sonra. Önemli bir şey değil."

"Dün partiden önce burada mı çalıştın?"

"Pazartesi günleri izinliyim."

"Neden bana gününü anlatmıyorsun?"

"Tanrı aşkına." Elindeki suyu sinirli bir şekilde yere bıraktı. "Bakın, bir sonraki gösterime hazırlanmam gerekiyor."

"O zaman çabuk ol."

"Uyuyakalmışım. Öğle yemeği için restorana gittim, bir süre ailemle takıldım ve sonra eve gittim. Yeni bir rol üzerinde çalışıyorum. Bunun üzerinde çalıştım, biraz yoga yaptım, yemek yedim, temizlendim, üstümü değiştirdim. D&D'ye yürüdüm, fırtına başlamadan hemen önce oraya vardım. Belki on."

"Bu kadar mı?"

"Şimdilik bu kadar yeter. Zaman ayırdığınız için teşekkürler."

"Ailede avukatlar var. Daha fazlasını istiyorsanız, onlara gidin."

Kabinden dışarı itti ve uzaklaştı.

"İlginç," diye mırıldandı Eve ve masaya bir onluk koydu.

"Öyleydi," diye onayladı Roarke. "Çok kızgın."

"Uzun boylu ve güçlü." Eve kabinden çıktı ve Roarke'la birlikte kapıya doğru yürüdü. "Sığacak kadar. Kızgın ve Shauna'dan hoşlanmıyor."

"Hoşuna gitmeyen ortadan kaldırmak daha mantıklı değil mi?" "Eğer intikam almak istiyorsan değil." Dışarıda, Eve geri dönmeye başladı gelmişti. "Erin ilişkilerinin o kısmını kesti ve striptizcimizin itiraf etmek istediğinden daha fazlasını kastetti. Erin'in stüdyo arkadaşıyla intikam seks, bu bir ipucu."

"İntikam seks cinayetten çok uzaktır."

"Flört, evlilikten çok uzaktır. Erin ve Shauna bir yıldan biraz fazla bir süre içinde birinden diğerine geçtiler. Neredeyse varıyorlardı. Belki de bunun sadece bir dönem olduğunu düşünüyorsunuz. Uzun sürmeyecek. Bu sıradan insandan sıkılacak ve her şeye kaldığımız yerden devam edeceğiz. Sonra şu Çin usulü şeyi yaparlar ve bu sadece bir aşama değildir. Her şeye kaldığınız yerden devam edemezsiniz. O seni reddetti ve başkasını seçti."

"Ve sizce gününün ana hatları ona yeterince yer açıyor mu?"

"Davayı almak için bolca yer var. Muhtemelen seks turları arasında stüdyoya gidip poz veriyordu. Çantayı oraya sokmak için bolca yer var, sonra parti, parti, parti. Ve bunu dene."

Köşede durakladı ve ona baktı. "Mahremiyet odasının kartını saklıyor, Erin'e büyük sürpriz için üstünü değiştirmesine nasıl yardım edeceğini anlatıyor. İyi bir arkadaş, yardım eli uzatıyor, o da odaya girip bekliyor."

"Çok soğuk ve hesapçı. Daha ateşli ve kızgın görünüyordu."

"Şimdi," diye kabul etti Eve. "Artık bitti ve geri alamaz." Eve eliyle işaret etti. "Burası onun evi, yandaki büyükanne, sonra da restoran."

"Ayrıca oradaki diğer evler de onlara ait. Akşam yemeği için tortilla ister misiniz?"

"Düşündüm, iş yerinde ailesine bir bakayım dedim ama hayır. Eğer o ise, o'dur, muhtemelen onlar değil. Ayrıca, tıka basa dolu görünüyorlar, bu yüzden herhangi bir bilgi almaya çalışmak için iyi bir zaman değil."

"Crack'ın birkaç blok ötesine park ettim. Yarın açması için izin verdim. Rochelle içeride barı temizliyordu. Suç mahallini kendisi yapmış. Kiralamazdı."

"Burası onun yeri. Bu onun için kişisel bir şey."

"Bu seferki tamamen kişisel. Bugün kurbanın atölyesindeydim ve bazı çalışmalarını gördüm. Bana güzel göründü. İlk dilimi yediğim pizzacı olan Polumbi'nin bir resmini yapmıştı. Baltimore'daki sanatçı arkadaşı buranın onların uğrak yerlerinden biri olduğunu söylemişti. Anlamıştı, gerçekten yakalamıştı. Ve pencere kenarındaki bir figürü resmetti. Beni o günlere götürdü."

Onun elini tuttu ve öptü. "Neden şimdi oraya gitmiyoruz? Önceden arayıp bize bir yer ayarlarım."

Hayır demeye başladı, sadece eve gitmelilerdi. Tahtası, kitabı, davası.

"Evet, öyle yapalım. Orayı kullanabilirim, o zamana geri dönebilirim, pizzadan bahsetmiyorum bile."

★ ★ ★

Kokular, ışık, enerji sihrini konuştu. Ön tarafa ve anılara bakacak şekilde oturdu.

Roarke bir sürahi ev şarabı ve pizza sipariş etti.

"Bugün New York'ta epeyce dolaştım," dedi ona. "En azından şehir merkezinde. Ve buranın ne kadar bana ait olduğunu fark ettim. Ve o resim... O tezgâhtaki tabureye oturduğumda hissettiklerimi daha önce hiç hissetmemiştim."

sokağa bakıyordum. Daha önce hiç bu kadar özgür ve evim gibi hissetmemiştim. Benim evim. O ilk pizza lokması'nın yarısı kadar harika bir şey tatmamıştım."

"Ne zaman burayı satın almayı düşünsem-" Kız itiraz edemedi elini kaldırdı. "Ne zaman yapsam, hayır, hayır, bu şekilde bizim olursa senin için ne olduğunu değiştireceğini anlıyorum. Ama tabloyu satın almalısın."

"Tabloyu satın almalı mıyım?"

"Eğer ailesi ya da yetkili kimse satacaksa. Senin için satın alırdım ama bence burayı satın almakla aynı şey. Aynı şey olmaz. Kendin için satın almalısın."

Bunu hiç düşünmemişti ama şimdi... "Belki.

Yine garip mi bilmiyorum."

"Hiç sanmıyorum." Servis görevlisi sürahiyi getirdiğinde şaraplarını doldurdu.

"Bunu düşüneceğim ama önce onu kimin öldürdüğünü bulalım ki bir daha resim yapamasın. Şu ana kadar eski sevgililer üzerinde duruyorum. Erin'in eski sevgililerinden biri, ikisi, muhtemelen üçü.

-Shauna'nın. Birine eski sevgilisini koyarsanız, nasıl olursa olsun, orada bir kazı vardır. Çoğu zaman o kazı dolmak yerine daha da derinleşiyor."

O anlatırken dinledi ve pizza geldiğinde bir dilimi onun tabağına, sonra da kendi tabağına koydu.

"Çizmeden uzağa yaslanıyorsun dostum."

"Uzaklaşıyor ama tamamen de vazgeçmiyor. Bunun için uygun hissetmiyor," diye itiraf etti. "Ama yine de Erin onun yoluna çıktı. Shauna işleri tekrar yoluna koymak istediğinde, o da hemen orada olacak."

"Seks güçlüdür, ama tek başına bir neden olarak seks?" "Şimdiye kadar elimizde olan bu. Zayıf, evet."

Dilimi kaldırdı ve bir ısırık aldı. Ve evet, bu onu geçmişe, her şeyin yeni, parlak ve en önemlisi özgür olduğu günlere götürdü.

"Ama seksin altında kızgınlık, belki de ihanet duygusu vardır. Lopez'den bunu kesinlikle hissettim. 'Benim yerime onu mu seçtin? Ve şimdi benden ona bu büyük anlaşmayı yapmana yardım etmemi mi istiyorsun? Bu rüyayı? Siktir et.'"

"Ve Shauna'nın eski sevgilileri."

"Aynı şekilde başlar. Reddedilme, ihanet. Sonra bir dakika bekle, şimdi de bir kadınla mı birlikte? Bu beni ne yapar? Bana numara mı yapıyordu?"

Numara mı yapıyorsun? Beni kullanmak mı? Sürpriz için ondan yardım istemek, bu hem hakaret hem de fırsattır."

"Ama onu reddeden kişiyi hedef almıyor."

"Belki hâlâ onu istiyordur. Belki egosunu yatıştırmak istiyor, belki de ikisi birden. O zaman engeli kaldırın."

Biraz daha pizza yedi. "Hâlâ zayıf ama elimizde olan bu. Para değil, derin bir sır değil, kıskançlık bulmuyorum. Bulduğum şey kişisel. Seks, tutku, reddedilme, ihanet. Lopez'in gördüğü şekilde bir hata yapmayı da ekle. Zamanlama, Roarke, düğünden günler önce ve bir partide. Bu da sayılır."

Şarabını eline aldı. "Baktığım herkes? Büyük bir suç yok, mali durumları temiz, kumar ya da bağımlılık belirtisi yok. Sıkı bir grup, birbirlerine yakınlar, bir kabile. Peabody kadınlara kabile diyor. Sanırım erkek kısımları bunun dışında kalıyor ama onlar da birbirlerine bağlılar."

"Neden mali kayıtlara daha yakından bakmıyorum? Kurbanın, nişanlısının ve en büyük şüphelilerinizin?"

"Eğer orada bir şey bulamazsanız, bu herhangi bir gerekçe olma ihtimalini kesinlikle ortadan kaldırır."

"Ayrıca, benim için eğlenceli. Sanatının iyi olduğunu söylemiştin."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Peabody de öyle. Görünüşe göre Maui'nin masraflarını karşılayan resimlerin satıldığı galeriyi işleten kadın da öyle düşünüyor."

"Sanatı muhtemelen şimdi daha değerli olacak. Ölü sanatçı, genellikle bunu takip eder."

Eve'in gözleri kısıldı. "Bu bir açı. Bu kabilenin bazılarında onun sanat eserleri var. Ve sonra galeri. Vasiyeti yoktu. Onun yaşındaki ve onun mali seviyesindeki çoğu insan buna zahmet etmez. Peki resimler ailesine mi gidecek, en yakın akrabasına mı yoksa Shauna'ya mı?"

"Sanırım en yakın akrabası yasal cevap olacaktır. Bir çeşit kombinasyon muhtemelen duygusal bir seçim olacaktır."

"Evet, muhtemelen bir şeyler ayarlarlar ve bazı arkadaşlarını da dahil ederler."

Pizzaya geri döndü. "Ama ne kadar olabilir ki? Ve yine de," diye ekledi, "insanlar bu miktardan daha azı için adam öldürüyor. Bu iyi bir bakış açısı."

"Memnuniyetle."

Resimdeki gibi, bir garson elinde tepsiyle geçip gitti. İnsanlar dilimler yedi, makarna sardı, şarap içti.

"Onun eserlerinin kimde olduğunu bulmalıyız. Angie Decker'da olduğunu biliyorum. Nakit sıkıntısı çekmiyor, tabii mali kayıtlarında bunu bulamadıysam. Kurbanın evinde Shauna'yla paylaştığı sanat eserleri var. Shauna'yı bunda göremiyorum ama bakmaya değer. Lopez onun için poz vermiş, bir iki parçası olmalı. Stillwater bize birkaç tane olduğunu söyledi. Wanda Rogan da öyle. Ve o stüdyoda bir sürü tuval vardı. Berbat bir güvenlik vardı. Biri içeri girip istediğini seçebilirdi.

"Bu bir aç." Ve bundan güç aldığını hissetti. "Belki de sonuçta para. Ya da seks ve para-her zaman en iyi kombinasyon."

"Ben de her ikisine karşı büyük bir sevgi besliyorum."

Ona "Ha! Bu bir sır değil. Bugün seks kotanı doldurmuş olabilirsin, çünkü o koca memeli sunucu seni iki kez gözleriyle becerdi."

"Yine de tatmin olmuş hissetmiyorum."

"Kızıl saçlı biriyle bedava kucak dansı yapabilirdin."

"Ve yine de," dedi tekrar, "işte buradayım, sırık gibi esmerimle pizza yiyorum."

"Kızıl saçlılar kızılrsa," diye merak etti, "neden kahverengi saçlılar kahverengi değil? Neden esmerler?"

Şarap kadehini kaldırdı. "Çağlar boyu sorulacak bir soru."

"Sarı saçlı insanlar sarışıdır, eğer aptalca bir nedenden dolayı kadınsa sonuna *e* harfi eklenir. Siyah saçlıysan siyah saçlı derler. Kahverengi saç için yepyeni bir kelime uydurmaya kim karar verdi?"

"Sanırım Fransızca."

"Tahmin etmeliydim." Omuz silkti. "Her neyse. Kucak dansı olayını anlamıyorum. Birine kucağına oturup kasıklarını ovması için para ödüyorsun. Ona elini süremezsın -kulübün bunun için lisansı varsa orada özel bir odada daha fazla ödeme gerekir. O sana masaj yaparken sen de pantolonunla orada oturuyorsun. Yani boşalırsanız, pantolonunuzla boşalırsınız ve bu lanet bir karmaşa olmalı."

Roarke pizzasından bir dilim daha aldı. "Başka kim şarap ve pizza eşliğinde böyle büyüleyici tartışmalar yapar ki? Kucak dansının değeri konusunda genel olarak hemfikir olduğumu söyleyebilirim, ama herkes kendine."

"Her neyse." Tekrar omuz silkti, yedi. "Lopez mi? O memelerle doğmuş. Başka türlü için çok fazla hareket var."

Roarke dilimin üzerinden ona baktı. "İlginç bir yorum. Aynı fikirde olsaydım o göğüslere fazla ilgi göstermekle suçlanabilirdim."

"Ace, eğer o sete dikkat etmediysen, sen benim evlendiğim adam değilsin."

"Ben senin evlendiğin adamdan çok daha fazlasıyım." Gülerek pizzasından bir ısırık aldı.

Roarke şehir merkezine doğru yola çıktığında trafik -sokak ve yaya- en azından biraz sakinleşmişti. Eve zamanı Peabody'yi bilgilendirmek için kullandı.

Lopez listeye giriyor. Raporun tamamını takip edeceğim ama Lopez kızgın, sert bir kadın ve Pazartesi günü davayı toparlamak için bolca vakti vardı. Bana kalırsa kurbana karşı itiraf ettiğinden daha güçlü duygular besliyor ve Hunnicut'tan da gösterdiğinden daha fazla hoşlanmıyor.

Yeni bir bakış açısı: Ölü sanatçı = tablolar için daha yüksek fiyatlar. Galerideki, stüdyodaki, başka yerlerdeki resimleri kim alıyor? Onun resimlerine zaten kim sahip? Bunların arasında kimlerin henüz ortaya çıkarmadığımız para sorunları olabilir?

Vasiyeti yok, yani en yakın akrabası? Ama ortak dairede gördüğümüz birkaç parça var. Yani mülkiyeti Shauna'ya ait. Galerinin bir çeşit sözleşmesi olabilir. Öğrenmemiz gerek.

Frost'la temasa geç, neler yapabileceğini öğren. Daha fazlasına ihtiyacımız olursa, onu yarın getiririz. Bunu ertele. Yarın galeriye gideceğiz. Bu arada, her ihtimale karşı seyahatini iki kez doğrulayın.

Onun eserlerinden herhangi birini satın alan ya da hediye edenlerin listesini isteyeceğim. Açığı oynayalım.

"İntikam için de kullanılabilir," dedi Eve mesajı bitirdiğinde. "Beni bir kenara attı ya da Shauna'nın onu bir kenara atmasının nedeni o. O kaltaktan kurtulmakla kalmam, bundan para da kazanırım. Zor durumdaki genç bir sanatçı arkadaşlarına doğum günlerinde, Noel'de, toplumumuzda taptığımız tüm o lanet olası hediye gerektiren şeylerde ne verir?"

"Bir çizim, bir resim ve muhtemelen alıcı için bir anlamı olan bir şey."

"Ben de öyle diyorum. Kâr miktarı muhtemelen memnuniyet kadar önemli değildir."

"Peki kabilenin dışındakiler bunları nasıl elde ediyor?"

"Belki satın alırlar. Stillwater'ın durumunda, o da kurbanla arkadaş oldu ve bir çift satın aldığını söyledi. Bağlantıyı koparmamış. Barney de aynı şekilde, Becca bağlantısını da ekledi. Rierdon? Öğreneceğim."

"Hiç şüphem yok," diye kabul etti ve arabayı kapıdan geçirdi.

Sakinleşen yaz güneşi batıya doğru alçalırken Roarke'ın inşa ettiği eve baktı. Onun evi, diye düşündü, onun evi olan şehrin içinde.

Sonra ona baktı, evi hiç tahmin edemeyeceği kadar güzelleştiren adama.

"Çok verimli bir pizzaydı."

Onuncu Bölüm

Eve, Summerset'in akşam için odasına çekilmiş olmasını bekliyordu ama o ortalıkta görünmüyordu.

Vampirlerin gün batımında yükseldiğine dair bir şeyler s ö y l e m e y e başlamıştı ki kedi yanından geçip gitti. Sonra botlarına bir santim kala durdu.

Galahad tısladı, sırtını dikleştirdi, sonra gırtlaktan gelen bir hırıltıyla Eve'e iki renkli gözlerinden sert, kedigil bir bakış gönderdi.

"Senin sorunun ne? Fare köpek mi? Dalga mı geçiyorsun benimle? Tanrım, o küçük fare köpeğe dokunmadım bile."

Bu n u n üzerine Galahad ona sırtını döndü, kuyruğunu bir ünlem işareti gibi havaya kaldırdı ve Summerset'e geri döndü.

"Şehirdeki her köpeği kontrol edemem. Aş artık bunu, şişko."

Kendini suçlu hissettiği ve bu da onu gülünç duruma düşürdüğü için başka bir şey söylemeden merdivenlerden çıktı.

Summerset Roarke'a, "Çok özel bir kedi," diye yorum yaptı.

"Öyle görünüyor. Sanırım ikisi de bunu atlatacaktır. Git, rahatla. Akşamınızın tadını çıkarın."

Roarke kalkarken Summerset kediye baktı. "Şimdi, şimdi, çocuklar eve sağ salım döndü ve her şey yolunda. Hiçbir küçük sıçan köpeği senin eline su dökemez."

Görünüşe göre yatışmış olan Galahad merdivenleri tırıs tırıs çıktı.

"Ne ilginç bir aileyiz," diye mırıldandı Summerset ve akşamın tadını çıkarmak için kamerasına döndü.

Ofisinde kara kara düşünen Eve, panosunu hazırlamaya başladı.

"Striptizcinin büyükannesinin aşırı büyümüş bir fareye benzeyen şu havlayan köpeklerinden biri vardı."

"Bir Chihuahua mı?"

"Olabilir. Her neyse. Botlarımı kokladı. Yani, Tanrı aşkına, bot koklayan bir fare köpek arazideki sorunlarımın en küçüğü. Şu anda tek bildiğim, bot koklayan fare köpeği olan kadının torununun bir katil olabileceği. Ama o bunu düşünmüyor."

"Eminim ki öyle değildir, muhtemelen bir kedi olduğu içindir."

Roarke söz konusu kedinin içeri girişini, Eve'i görmezden gelişini ve ardından uyku koltuğunu ele geçirişini izledi.

Bundan bahsetmemenin daha akıllıca olacağına karar verdi.

"Şu mali işlere başlayayım." Ve bu özel alandan emekli olmayı düşündü.

Eve tahtayı bitirdi, kahvesini programladı ve cinayet kitabını açmak için masasına oturdu.

Tavırlarıyla görmezden gelme yeteneğine sahip tek kişi kedi değildi.

Orada bir şey olduğunu bildiği için ChiChi Lopez'i daha derinlemesine araştırmaya başladı.

Büyük büyükanne ve büyükbabası sınırı geçerek Amerika'ya girmişlerdi; belgelerde tam olarak ne zaman ve nerede oldukları belirtilmemişti. Ama çocuklarının dördü de ABD'de doğmuştu. Anna Maria Lopez, kızlık soyadı Delgado da dahil olmak üzere küçük ikisi New York'ta doğmuştu.

Restoran bir yemek kamyonu olarak başlamıştı, sonra iki yemek kamyonu oldu. Anna Maria Delgado, Juan Lopez ile evlendi ve yiyecek kamyonlarının işletilmesine yardımcı olurken dört çocukları oldu - şimdi sayıları üç.

Ve dört çocuklarının da çocukları vardı - Eve'in belirttiğine göre bir sürü çocukları vardı. Aralarında yirmi dokuz yaşındaki ChiChi de vardı.

Bu arada, ChiChi gelmeden beş yıl önce Abuela'yı açmışlar. Altı yıl sonra binayı satın aldılar.

Bulduğu hiçbir şey büyük, çalışkan, anlayışlı bir aileden başka bir şeye işaret etmiyordu. Şüphesiz her birini araştırırsa, bazı tümsekler, bazı sorunlar, bazı problemler bulacaktı, ancak araştırmasıyla ilgili bir şeye rastlamadığı sürece, bu tavşan deliğinden uzak duracaktı.

ChiChi'ye odaklandı.

Özel okul eğitimi, dans dersleri. Okul müzikallerine övgüler yağdıran birkaç makale ortaya çıkardı. Bu da tiyatro bölümünü açıklıyor,

En azından üniversite kariyerinin başında.

Üçüncü yılımda işletme bölümüne geçtim.

Saldırıdan iki kez ceza almış, suçlamalar düşmüş. Öfke kontrolü gerekli.

Önce garson, sonra da restoranda şef olarak çalışmış. Ve 21 yaşında kulüpte dansçı olarak çalışmaya başladı. Bir yıl içinde assolistliğe kadar yükselmiş.

Ve ödedi, Eve fark etti. Hem de çok iyi ödüyordu. Görebildiği kadarıyla Lopez bahşişlerini rapor ediyordu. Muhtemelen hepsini değil ama vergi memurunun kapısını çalmasını engellemeye yetecek kadarını.

Birlikte yaşamak yok, evlilik yok, sivil birliktelik yok.

Mali durumu inceleyen Eve, dans dersleri almaya devam ettiğini, kıyafetlere - çoğu özel dikim - salonlara ve kaplıcalara çok fazla para harcadığını fark etti.

Aşağı Batı Yakası'ndaki bir psikiyatrist olan Dr. Rene Koons'a haftalık ödemeleri vardı. Bir diğeri de masör Stefan Michael'a haftalık.

Ve son sekiz yılda Erin'in eserlerini sattığı galeriye yapılan birkaç ödeme.

Roarke içeri girdiğinde başını kaldırıp baktı.

"Lopez'in saldırı suçundan iki cezası var. Her hafta bir psikiyatriste gidiyor. Hâlâ öfke sorunları olabilir. Üniversiteye tiyatro bölümünden başlamış, yarı yolda işletme bölümüne geçmiş. Daha önce okul müziklerinde bir tür yıldızdı, bu yüzden belki de daha büyük bir yetenek havuzunda başarılı olamadı. Belki de öfke sorunlarının bir kısmı oradan geliyordur. Erin'in bazı çalışmalarının bulunduğu galeride epeyce para harcamış."

"İyi yatırım yapıyor, akıllı yatırımlar. Sigortası aracılığıyla bu paranın ne kadarının Erin'in sanatı için harcadığını bulmak yeterince kolay. Bakacağım. Şimdilik size iyi yatırım yaptığını, gizli hesabı olmadığını ve muhasebesine çok dikkat ettiğini söyleyebilirim. Mali durumu mükemmel."

Çalışma masasına doğru yürürken, kendisi için kahve programladı. "Kardeşleri ve ebeveynleri de öyle. İsterseniz daha da geriye gidebilirim ama bir düzen var. Çok çalışın, akıllıca yatırım yapın, imkanlarınız dahilinde yaşayın ama iyi yaşayın."

"Para -sanat değerindeki artıştan- bu bir bonus olurdu, ana itici güç değil. Duygular, tutkular, öfke, seks - bunlar bunu yönlendirir. Sürekli buna geri dönüyorum. Sağlam bir ailesi olan bir kadın, sağlam bir

Finansal durumu, yaşamak istediği gibi görünmesi haftalık psikiyatrist seanslarını gerektiriyor mu? Ve neden bu kadar kızgın?"

"Bilemiyorum ama bu konuda bir fikriniz olduğunu görebiliyorum."

"Çünkü günün sonunda o yalnız. İnsanların evlenip çoluk çocuğa karıştığı bir aileden geliyor ve o yalnız. Otuz bir yaşında bir ağabeyi var, iki yıl önce evlendi, şimdiden bir çocuğu var. Küçük kız kardeşi geçen Mayıs'ta evlenmiş. Kayıtlarda birlikte yaşadığı biri yok. Erin Albright'ın o boşluğu doldurmasını istemiş olabilir."

Eve ayağa kalkarak volta attı. "Güzel bir evi, güzel bir mahallesi var ve içinde yalnız yaşıyor. Mücadele eden sanatçı Albright'la anlaşıyor. Hayatı onun için kolaylaştırabilir. Benim yanıma taşın, kirayı dert etme, sanatına konsantre ol. Sanatına ve bana."

Duraklayarak tahtayı inceledi. "Lopez'in ailesi Albright'ı tanıyordu, bu yüzden Lopez onu buraya getirdi."

"Onay için düşünüyorsun."

Her zamanki gibi, onun düşünce tarzını takip etti.

"Mümkün, daha çok muhtemel. Bahse girerim bütün yatak arkadaşlarını *büyükannesiyile* tanışmaya getirmemiştir. Hunnicut'tan hoşlanmıyordu ve bana kalırsa bunun çoğu kıskançlıktan kaynaklanıyordu. İkisi de Erin Albright'ı istiyordu ama Shauna Hunnicut onu elde etti."

"Yarı ikna olmuş gibisin. Tamamen ikna olmuş değilsin."

"Yarısı doğru. Eğer o yaptıysa, cinayet silahını, cesetten çıkardığı mücevherleri ve 'link'i ne yaptı?"

"Hepsini yok etmek için çok az zaman var."

Eve, çıkartmanın bu olduğunu kabul etti.

"Az, ama hiç zaman değil. Belki on beş dakika. Ama o kadar uzun süre kaybolduğunu kimse fark etmedi. Yani bu biraz zorlama."

"Bir suç ortağı," diye önerdi Roarke. "Bir aile üyesi ya da sevgilisi ya da seks sözü verdiği biri. Eşyaları arka kapıya götürüp, elden ele dolaştırır."

"İmkânsız değil, bu da onu mümkün kılıyor."

Ama Eve merak ediyordu, Erin'in güvendiği kişi bir başkasına bu kadar güvenebilir miydi?

"Evet, mümkün. Sigortayı kontrol edebilirsin, sanata ne kadar yatırım yaptığını görebilirsin. Bu da işe yarayabilir. Zor kazandığı parasını

istediği kadını destekledi ve kadın onu geri istemedi. 'Sadece arkadaş olalım' dünyanın en kötü hakaretidir."

"Ben de 'Sorun sende değil, bende' diye düşünmüştüm."

"İkisi de aynı şey." Ona döndü. "Eğer seni terk edersem, bu kesinlikle sen olursun, ben değil."

"Bunu takdir ediyorum sevgilim, sen de aynısını yap." Eğlenerek, hızlı bir öpücük için onu kendine çekti. "Ben gidip sanat eserlerine bakayım."

"Güzel. Shauna'nın eski sevgililerine bir kez daha bakacağım. Stillwater bu işin dışında. Mazereti sağlam, ayrıca aralarında duygu ve tutku yoktu. Bu sadece sevgi ve rahatlıktı."

Komuta merkezine geri döndüğünde Galahad bilgisayarının yanında oturuyordu. Roarke'ın bir zamanlar ona verdiği pelüş kediye tuhaf bir şekilde benzediğini fark etti.

Geri dönüp oturdu ve ona onun kendisine baktığı kadar sert bir bakış attı. "Biliyor musun, botlarımda kanla eve geldiğimde, botlarım ölüm gibi koktuğunda hiç çıldırmıyorsun."

İki renkli gözlerini bir kez kırptırdı.

"Çünkü işim bu. Araştırma yaparken bazen birinin evcil fare köpeğiyle karşılaşıyorum. Bu da işimin bir parçası. Seni iş üstünde buldum, değil mi?"

Uzandı, kulaklarının arasını hafifçe kaşıdı. "Fark şu ki, seni eve ben getirdim."

Başını elinin altına soktu, mırıldandı.

Adam sanki ona göz kulak olmak istercesine kumanda merkezine kıvrıldığında, duygular, diye düşündü.

Tutkular, öfke, kıskançlık.

Buraya uyuyordu ve Erin Albright cinayetine de uyuyordu.

Rierdon dosyasını açtı. Okurken, araştırırken saati kontrol etti.

Çok geç değil, gerçi Roarke muhtemelen aynı fikirde olmayacaktır.

Partide bulunan ve kendi partilerini düzenleyen ortak arkadaşları Jodi ile temasa geçti. Şüpheli olarak kalabilmesi için Rierdon'un gelin partisini, ne zaman ve nerede olduğunu bilmesi gerekiyordu.

Ancak Jodi ile yapılan görüşme ve kendisi ve birlikte yaşadığı kişiyle yapılan üçlü görüşme sonuçsuz kalmıştır.

Bundan bahsettiğimi hatırlamıyorum ama belki.

Belki, diye düşündü Eve. Ama bu, tacizleri ve davayı açıklamıyordu ve bunlar hâlâ büyük bir sorun teşkil ediyordu. Erin'in ona güvenmesi, ondan iyilik yapmasını istemesi için aklına hiçbir neden gelmiyordu.

Tam tersi olduğunu itiraf etti.

Liseye dönmeye karar verdi ve Greg Barney'e daha derin bir dalış yaptı.

Hiçbir şey, diye düşündü, sadece hiçbir şey patlamadı. Sıradan bir adam, sıradan bir adam. Ve elbette öldürmüşlerdi ama geçmişinde, şu anki yaşam koşullarında hiçbir şey göze çarpmıyordu.

Mali açıdan... Roarke emin olacaktı ama mali açıdan temiz görünüyordu. Yine sıradan. Galeriden alışveriş yapmamış. Belki de onun kaldırım sanat eserlerinden bazılarını satın almış, nakit ödemişti.

Belki hediye ya da Becca DiNuzio aracılığıyla biraz almıştır. Bunun için sigortayla uğraşırlar mı?

Şüpheli.

Yine de ayağa kalkıp açıyla oynamaya devam etti.

Diyelim ki birkaç parçaları vardı. Shauna'dan hatıra olarak bir tane daha isteyebilirdi. Değeri arttığında nakde çevirirdi.

Bundan daha fazlası olması gerektiğine karar verdi. Ama daha fazlasına sahip değil miydi?

Sevgililer, üniversitede ayrılmışlar, sonra tekrar bir araya gelmişler. Ama sevgililerden biri başkasıyla görüşüyor. Sadece arkadaş olalım.

O da diğer liseli kıza yönelir. Bu onu kabileye ve Shauna'ya yakın tutar.

Ama kabilelerin kendi kuralları yok mudur ve kabile üyesinin birlikte olduğu kişiyle birlikte olmamak en üstte yer almaz mı?

Yeni kız arkadaşınla arkadaş olan eski kız arkadaşına nasıl hamle yaparsın?

Çok yapışkan bir zemin olduğu sonucuna vardı.

Ve kendi kendine, bu zeminde gezinmenin cinayeti nasıl içerdiğini sordu?

Terazinin diğer tarafında, kurban ona güvenebilirdi. Shauna'nın en eski arkadaşlarından biri, partiye davet edilmemiş biri. Yakınlarda yaşıyor ve çalışıyordu. Ve Shauna'nın en eski arkadaşlarından biri olarak, sürprizden mutlu olacağına, bunu gerçekleştirmeye yardım etmekten mutlu olacağına inanır mıydı?

Mazereti yok. Evde takılan ve kız arkadaşının partiden dönmesini bekleyen sıradan bir adam.

Ve eve dönerken onun için aldığı çiçeklere bakın.

Alibi olmayan bir mazeret, diye düşündü Eve. Dükkânı kapatmak, bara gitmek, bir arkadaşıyla bir şeyler içmek gibi adımlarını ona anlatabilmişti.

Roarke içeri girdiğinde panodaki fotoğrafını inceledi.

"Oldukça açık konuştu," diye mırıldandı Eve. "Bunun hakkında düşüneceğim.

Bunu yapabilirsin."

"Eminim yapabilirim. Tam olarak ne yaparsın?"

"Bana gününüzü, zamanları, insanları, toplantıları, yemekleri anlatın. Kafanda bir günlük tutuyorsun. O da tutuyor mu?"

"Kim olabilir?"

"Greg Barney, Shauna'nın lisedeki sevgilisi ve en iyi arkadaşının şu anki birlikte yaşadığı kişi. Oldukça spesifikti. On dokuz-sıfır-iki'de yaya geçidinde durakladığım gibi değil. Ama yeterince yakındı. Ama çiçeklerden bahsetmedi. DiNuzio ona çiçekleri hatırlattı. Gözden mi kaçtı, yoksa bir oyun mu? Evet, doğru, çiçekler için durdum. Bu şekilde kesin konuşmamış olursun."

Tekrar volta atmaya başladı. "Kanepede uyuyakaldığında ekranda izlediğin videoyu tam olarak hatırlamadığın gibi. Sadece uzaylı istilasası gibi bir şey. Ve bu kontroller. *Kopyalar*. Söz konusu gece uzaylı istilasası anlaşması mevcut. Bahse girerim o ekranı kontrol etseydik, söylediği saatte oynuyor olurdu."

"Şimdi ona bakıyorsun çünkü sana akşamını anlatabildi, öyle mi?"

"Bu bir faktör. Onlar büyük bir çiftti - ne demişti ... Shaunbar. Bazı insanlar liseyi asla atlatamaz. Belki o da onlardan biridir. Peabody bugün daha çok saçmalık faktörü için koşturuyordu, ama bilirsiniz, oynayabilir."

Biraz daha volta attı. "Ama mesele şu ki, Shauna en iyi arkadaşından ayrıldığında ona geri dönecek bir tip değil. Bu bana göre değil. Ama o bunu biliyor mu? Bilmeli ama... Ego kördür."

"Bu genellikle aşktır."

"Ego ile de çalışır. Yas tutuyor olacak, bu yüzden savunmasız olacak. Şarküteri etini alıp ona sandviç yapmak için hemen orada."

"Bu yeni bir örtmece mi?"

"Hayır, bu gerçek. Geziniyordu - Becca öyle diyordu ve doğrudu. Ama kahretsin, hepsi onların yolundaydı."

Başını iki yana salladı. "Bunun biraz pişmesine izin vermeliyim. Lopez ve sanat hakkında ne öğrendin?"

"Hatırı sayılır bir koleksiyonu var. Yine akıllıca bir yatırım. Bu koleksiyonda on dört Erin Albright var ve şu anda elli sekiz bin dolara sigortalı."

"Bir sanatçı için çok fazla, değil mi?"

"Öyle, ama arkadaşlığınız var ve büyük olasılıkla belirli bir sanat tarzına karşı bir zevkiniz var."

"Bence bu çok fazla. Bence bu bir sanatçıya ve bir kadına odaklanıldığını gösteriyor." "Sonuncusunu iki hafta kadar önce yine galeri aracılığıyla satın aldı, beş binin biraz üzerinde."

"Maui gezisinin parasını ödeyen tablolarından birini mi satın aldı? Bu seni çok kızdırdı, değil mi? Sen tabloyu alıyorsun, o da parayı başkasının hayaline mi harcıyor? Balayının bir kısmını sen mi ödüyorsun? Ve şimdi senden sadece orada durup büyük sürprizini izlemeni değil, aynı zamanda ona yardım etmeni mi istiyor? Siktir et."

Eve gülümsedi. "Oh, bu iyiydi. Bu 'kutuya gel de sohbet edelim'e çok yakın."

"Bu arada kurbanın ve nişanlısının mali durumlarına iyice bir göz attım. Olabildiğince temiz ve sıkıcı demekten nefret ediyorum. Her ikisinin de katkıda bulunduğu ortak bir hesapları vardı ve ev giderlerini paylaşıyorlardı. Kişisel harcamalar için her birinin kendi hesabı vardı. Giysiler, hediyeler, sanırım, salonlar ve benzeri. İkisi de dikkatli yaşıyordu."

"Kurban üç hafta önce ayrı bir hesap açmış."

"Evet, balayı fonu," diye onayladı Eve. "Onu McNab bulmuş." "Ve o fonu biletleri satın almak için kullandı, rezervasyon için depozito oda. Geriye kalan konaklama, yemek, eğlence, hediyeleşme vs. masraflarını karşılayacak kadar para kaldı."

Tahtaya ve kurbanına baktı. "Yapması çok hoş bir şeydi. Yapmaya çalışmak."

"Dairedeki sanat eserlerini sigortalamışlar mı?"

"Asgari düzeyde kiracı sigortası taşıyorlar."

"Pekâlâ. Tüm bunları düşünmem gerek. Kurban hem Lopez'e hem de Barney'e güvenmiş olabilir. İkisi için de bir sebep bulabilirim. Yine de

galeri müdürüyle konuşmak için."

"İyi bir gece uykusuyla daha iyi düşüneceksin. Dün gece uyuyamadın."

"Bana bir saat daha ver. Bunu yazmak istiyorum, bakalım yazdığım da bir anlamı olacak mı? Bu olayda bir anlamsızlık var Roarke, zaman ve mekânla ilgili. Kişisel olduğunu söyleyen bir anlam."

Tahtayı işaret etti. "Zaten orada olan biri olacak ve şu ana kadar ne ıkanlar Lopez ve Barney. Ama onlara çok fazla baktığım için başka birini gözden kaçırmak istemiyorum."

"Bir saat," dedi. "Daha çok finansal bilgilerle oynayacağım. Her şey açıklandığında o kadar da eğlenceli olmuyor."

"Evet, iş sadece eğlenceden ibaret."

"Benim payıma düşen genellikle yle." Onu öptü, sonra çenesindeki çukura dokundu. "Bir saat."

Her dakikasını kullandı, ancak sonunda hem fiziksel hem de zihinsel yorgunluğun başladığını kabul etmek zorunda kaldı.

Bu yüzden Roarke altmış dakikanın sonunda tekrar içeri girdiğinde itiraz etmedi.

Kapandı ve ayağa kalktı.

"İlginç bir şey buldun mu?"

"Mali tablolar nadiren bu kadar sıkıcı olur," dedi ve elini tutarak onu odadan çıkardı. "Greg Barney hâlâ en büyük şphelilerinizden biri mi?"

Omuz silkti. "O ve Lopez şu anda elimde olan kişiler."

"Bu da sana yirmi dört saatten kısa bir süre içinde iki tane yapar," diye hatırlattı. "Her halükarda, mali açıdan temiz. Vergilerini, faturalarını ödüyor. Kira dışında en büyük harcaması, büyük kısmı işlettiği dükkândan olmak üzere giyim ve yemek. Yatırım yapmıyor, ki bu onun dar görüşlülüğü, ama biraz birikim yapıyor.

"Sanat eseri satın almak yok," diye ekledi, kedinin yatağı çoktan sahiplendiği yatak odasına girerlerken. "Sanat sigortası yok. Becca DiNuzio ile birlikte yaşadığı için oraya baktım."

"TOD'da sahnede yarı çıplak dans ediyordu. Ama alaycı bir polis onun Barney'le birlikte bu işin içinde olduğunu düşünebilir."

"Alaycı bir polis tanıyorum. Mali durumu da temiz ve düzenli, ancak bazı küçük yatırımları var - yine temiz ve düzenli bir portföy."

"Küçük kardeş Wall Street'te alışıyor."

"Ona akıllıca tavsiyelerde bulunan. Galeriden bir şey satın almış. Bir Erin Albright, yirmi beş yüz değerinde, yaklaşık altı ay önce satın aldı ve ikinci bir -satın alma değil- on iki yüz için sigortaladı. Ocak ayının ilk haftasından beri sigortalı."

"Noel hediyesi, bahse girerim." "Aynı fikirdeyim."

"Yeterli değil," diye bitirdi Eve. "Ölü sanatçı bakış açısı için yeterli değil."

İç çamaşırlarına kadar soyunmuş bir halde düşünmeye çalıştı. Sonra başını salladı.

"Alaycı polis bile onu bu işe bağlamakta zorlanıyor. Neden Erin'in ölmesini istesin ki? Bunu anlayamıyorum."

"Onu kapatma zamanının geldiğini düşünün ve sabah size ne geleceğini görün."

Bu hakka sahip olduğunu biliyordu ama zihni dönüp durmak istiyordu. Onu düşündü, boxer'ının içinde zayıf ve muhteşem bir şekilde duruyordu.

"Kapatmak zor. Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım var." Üç koşar adım attı ve kendini ona doğru fırlattı. Bacaklarını adamın beline doladı, kollarını boynuna doladı. "Ve işte buradasın."

"Senin dikkat dağıtıcın, değil mi?"

"Bu işte çok iyisin." Uğultulu sistemi yorgunluğunu bastırana kadar onun ağzını kendi ağzıyla kapattı. "Gördün mü? Şimdiden dikkatim dağıldı."

"Sanırım işi bitirsem iyi olacak." "Tabii ki."

Adam onu yatağa taşıyıp üzerine bırakırken kadın güldü.

Galahad alçak bir hırıltıyla yuvarlandı ve aşağı atladı.

"Bana kızdığı için hak ettiğini buldu." Doğrulup Roarke'ın çenesini ısırdı. "Pekâlâ, as, yapman gereken bir iş var."

"Ve işimi seviyorum."

Şimdi de yavaş, derin, hülyalı bir öpücükle ağzını aldı, bu öpücük sadece sistemini uğultuya boğmakla kalmadı, aynı zamanda çok meşgul olan beynini de bulandırdı. İçini çekti. Adamın elleri yanlarında gezinirken teni karıncalandı.

"Gördün mü, bu işte gerçekten iyiyim."

İçindeki her şey yumuşadı ve günün tüm keskin kenarları sessiz bir hazza dönüştü. Yarım ay gökyüzünün penceresinden bakarken

Yatağa uzandı, parmaklarını adamın kalın saçlarında ve sırtındaki sert kaslarda gezdirdi.

Tekrar iç çekti, adam destek tankını yukarı ve başının üzerine çekerken kollarını kaldırdı. Elleri -içlerinde sihir vardı- kaburgalarından yukarıya, göğüslerinin üzerinden yukarıya, tekrar aşağıya kaymadan önce yüzünü avuçlamak için yukarıya doğru süzüldü.

Nazik bir tutku, onu bir rüya durumuna sokuyor.

Onu böyle, tamamen rahatlamış, tamamen açık görmek hoşuna gidiyordu. Tüm o şiddetli enerji, sadece ona değil, kendine de teslimiyete dönüşmüştü.

O verebilirdi, kadın da alabilir ve karşılığında geri verebilirdi.

Bedenlerin, zihinlerin, kalplerin bu buluşması onu büyülemekten asla vazgeçmedi. Onu ne rahatsız ederse etsin, onu ne sıkıntıya sokarsa soksun, dünyanın gölgelerinde hangi dehşet kol gezerse gezsin, bu armağana, bu aşka, bu tutkuya sahiptiler. Ve bunun aralarında oluşturduğu birliktelik.

Adam pozisyon değiştirerek yuvarlandı ve kadın da onunla birlikte boşaldı, vücudu şarap gibi akışkandı. Ağzı onunkini aradı ve adam sade beyaz külotunu dar kalçalarından aşağı sıyırırken oraya yapıştı.

Tekrar yuvarlandı, bedenler büyük yatağın, pürüzsüz çarşafların üzerinde birbirine dolandı. Sıcak ten sıcağa doğru yaklaşırken, ağzını onun göğsüne kapattı, elini bacaklarının arasına kaydırды.

Serbest bırakılırken haykırdığında, orgazmın o uzun, güçlü bedene doğru roket gibi fırladığını hissetti. Kadın titrerken bile, adam kendini onun içine öyle bir soktu ki, karanlık zevk, karanlık zevkin üzerine katlandı.

Bir dikkat dağıtma değil, hem ani hem de görkemli bir ton değişikliğiyle bir patlama. Daha fazlasını almak, daha fazlasını vermek için dizlerini yukarı ittiğinde onunla uçtu, onunla fırladı.

Ve daha fazlası için çaresizce, her şey parlak, sıcak ve güzel olana kadar onun hızına, aciliyetine ayak uydurdu. Daha fazlası imkansız olana kadar.

Ta ki adını söyleyip içine boşalana kadar.

Onun ağırlığının altında, sersemlemiş ve uykulu bir halde yatıyordu. Adamın kalbinin kendisinininkine çarptığını ya da kendisinininkinin onunkine çarptığını hissetti. Aradaki farkı tam olarak anlayamıyordu.

Ay gökyüzünün penceresinde yeni bir yer edindi, karanlığa karşı beyaz ve berraktı.

Adam elini boynunun kenarına bastırduğında dudakları kıvrıldı. "İşimi yaptığımı inanıyorum."

"Çok iyi iş çıkardın. Tebrikler. Bu da nereden çıktı? Kudos mu? Bu hangi dil?"

"Bir daha dikkatini dağıtmak zorunda bırakma beni." Onu kaydırdı, içine soktu. "Aklını biraz dinlendir."

"İçinde başka bir dikkat dağıtıcı şey yok mu?" "Peki şimdi, eğer bu bir meydan okumaysa-"

"Hayır." Uykulu bir kahkaha atmayı başardı. "Ben bittim." Ama bir elini onun yanağına koydu. Galahad tekrar yatağa atladığında, "Ve kedi geri döndü," diye ekledi.

Uykuya dalmaya başladığında, gerçekten büyük bir yatakları olduğu aklına geldi ve her gece Roarke ile kedinin arasına sıkışarak orada uyudu.

Ve hoşuna gitti.

On Birinci Bölüm

Kendini bir rüyanın içinde bulması onu şaşırtmadı. Ölü kadın zihnini avlıyordu.

Belki de kendisinin de öldürülmek üzere hedef alındığı aynı odada öldürülmesinin bunda rolü vardı. Belki de kendisi gibi düğününden hemen önce ölmesinin de rolü olabilirdi.

Bilinçaltını dürtten sebep ne olursa olsun, Down and Dirty'de müziğin gürültüsü ve holo-band'in rock'ı arasında durdu. Sahnede onlarla birlikte, ikisi de yarı çıplak olan Shauna Hunnicut ve Nadine Furst çılgınlar gibi dans ediyordu.

Peabody, çanağı kesilmiş, sarhoş bir ergen gibi kıkırdıyor ve Angie Decker Mira ile gülüyordu. Mavis, bebek göbeği olmadan, bir masanın üzerinde duruyordu. Barda Crack, Lopez için içki hazırlarken sırtıyordu.

Bunların hepsi oldu, diye düşündü. Farklı zamanlarda ama aynı yerde ve şimdi hepsi bir araya gelerek tek ve vahşi bir partiye dönüştü.

"Çok eğleniyorlar." Erin pembe topuklu ayakkabıları, çim eteği ve hindistan cevizi sutyesiyle yanında duruyordu. "Bizim için kutlama yapıyorlar."

Eve, "Gerçekten bu işin içinde değildim," dedi. "Evlilik olayını istediğimi yeni yeni anlıyordum. Hâlâ ödüm kopuyordu ama istiyordum. Sadece neden istediğimi bilmiyordum."

"Korkmuyordum ve bunu hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyordum. Her şeyden çok." Erin bunu yumuşak bir şekilde, iç çeker gibi söyledi. "Ama ikimiz de sevdik, sen ve ben. Bizi seven birini sevdik ve ikimizin de bunu kutlamak isteyen arkadaşları vardı. Bu gerçekten mag."

Erin kendine baktı ve bir elini çim eteğinin üzerinde gezdirdi. "Bunu giymek ve Shauna'nın hayalini gerçekleştirmek için hiç şansım olmadı. Biz

asla

beyaz elbiselerimizi giyme ve verdiğiniz sözleri yerine getirme şansımız oldu." "Hayır, vermediniz. Özür dilerim. Ben uzman değilim," diye ekledi Eve, "ama sanırım

birlikte sağlam bir hayat kurardınız."

"Senin uzman olmadığını kim söyledi?" Erin çim eteğinin sallanmasına neden olan küçük bir hula yaptı. "İnsanları tanıyorsun. Derilerinin altına giriyorsun ve kim olduklarını biliyorsun."

"İşimiz bu."

"Evet. Senin işin, neden öldüğümü ve beni kimin öldürdüğünü bulmaya çalışıyorsun. Keşke sana söyleyebilseydim ama bu sadece bir rüya."

"Biliyorum."

"Şanslıydın." İfadesinde acımasızlık yoktu, sadece düz bir gerçek vardı. "Şanslı olmadığımı eminim. Nedenini ve kim olduğunu bulmaya çalıştığına göre bulduğuna sevindim. Ama şanslıydın. O pis polis senin ölmeni istiyordu ve eğer sana tam dozu vermiş olsaydı, eğer onun düşündüğü gibi içiyor olsaydın, ölmüş olurdun."

"Ertesi gün evleniyordum. Belki ertesi gün neden evleneceğimi tam olarak bilmiyordum ama ayık kalmak istiyordum."

"Beyaz elbiselerden önce birkaç günümüz daha olması gerekiyordu. Biraz sarhoştum."

Şimdi mahremiyet odasının kapısında duruyorlardı. Eve bir an için kendini Casto'yla savaşıırken gördü. Casto ona biraz ilaç vermiş ve gözünü morartmıştı ama Eve onu alt etmişti.

Ve ertesi gün, parlak bir yaz günü, Roarke'la çiçeklerle dolu bir çardağın altında evlenmişti. Petunyaları taşımış ve ona bu sözleri vermişti. O da ona bu sözleri vermişti.

Onları üç yıl boyunca ellerinde tutmuşlardı.

"Evli olmak güzel, değil mi?"

Erin'e şöyle bir baktı. "Çoğu zaman, evet. Güzel bir şey. Olmadığında da geri geleceğini biliyorsun."

"Kötü polise güvendin, belki yüzde yüz değil ama onunla birlikte olacak kadar. Ama nasıl dövüşüleceğini biliyordun. Ben mi? Ben nasıl resim yapılacağını, nasıl sanat yapılacağını biliyorum. Bar işletmeyi, masalara servis yapmayı, bir daireyi temizlemeyi biliyorum. Nasıl dövüşüleceğini bilmiyorum."

"Dövüşme şansın yoktu. Casto ile kişisel bir mesele değildi. İşle ilgiliydi."

Erin'i şimdi yerde, boğazındaki kanlı kolyeden akan kanla lekelenmiş parti elbisesiyle görüyordu.

"Hiç şansın olmadı."

"Yanlış kişiye güvendim. Shauna da öyle. Ama ben öldüm ve o hala yanlış kişiye güveniyor, değil mi? Beni öldüren kişiye güvendiğini bilmiyor."

Müzik ve kahkahalar onu kendine getirirken Eve, "Hayır," dedi. "Öyle değil."

Uyandığında, evlendiği adamın gözü morarmıştı.

-Çoğunlukla makyajla gizlenmiş bir şekilde kanepede oturuyordu, elinde tableti, kucığında kedisi vardı.

Gri ince çizgili şık siyah takım elbisesinin içinde otururken duvardaki ekranda borsa raporu sessize alındı.

Kahve kokusu alıyordu ve hareket etmek zorunda kalmadan önce birinin ona biraz kahve dökmesini diliyordu.

Rüya hiçbir soruya cevap vermemişti ama eğer önemliyse, soruşturmanın kendi düğününün arifesinde yaşananları ne kadar hatırlattığını açıklığa kavuşturmuştu.

Ve birçok sabah bu şekilde uyanıp onu odanın karşısında otururken görmenin onun için ne anlama geldiğini.

Roarke başını kaldırmadan, "Bu mümkün olmamalı," dedi, "ama aslında beyninin uyandığını duyabiliyorum."

"İçerisi gürültülü olabiliyor."

"Ve çoğu zaman da öyle." Şimdi ona baktı ve yüzündeki rahat gülümseme soldu. "Rüya mı gördün?"

"Evet. Kabus değil, sadece bir rüya."

"Bu seni rahatsız ediyor." Ayağa kalkarak AutoChef'e gitti, kahve programladı. Kahveyi ona getirdiğinde, kadın doğrulup oturdu.

Kahveyi almak yerine elleriyle adamın yüzünü çerçeveledi ve onu öptü. "Kahveye ne kadar ihtiyacım olduğunu bilen ve bana kahve getiren bir adamla evlendiğim için ne kadar akıllı olduğumu gösteriyor."

"Ve sizi en başta gerçek kahveyle cezbetmekle ne kadar akıllıca davrandım."

"Evet, bu oldukça zekiceydi." Şimdi aldı, içti. "New York pizzasının ilk ısırığı gibi, gerçek kahvenin ilk tadımı da bir keşifti."

"Peki ya rüya? Bir vahiy mi?"

"Pek sayılmaz. Belki biraz kişisel düzeyde. Evlenmeden önceki gece D&D'deki cinayet partisini bulanıklaştırdı."

Ve onun yüzündeki morlukları çok iyi hatırladığı için yanağını okşadı.

"Düşünüldüğünde bu pek de mucize sayılmaz."

"Hayır, ve bu olay boyunca benimle kaldı. Düğün öncesi kız meselesi, D&D, aynı lanet oda. Ben şanslıydım, o değil."

"Senin için hiçbir zaman sadece şans değildir Eve. Kurbanın sahip olamayacağı eğitime, becerilere ve reflekslere sahipsin."

"Casto'ya sonuna kadar güvenmedim. Bana ateş etmesine izin verecek kadar ama sonuna kadar değil. Ve..." İtiraf etmek zorunda kaldı. "Peabody ile olan ilişkisinden hoşlanmıyordum. Ona yaklaşma şekli beni rahatsız ediyordu. Ama beş dakikadır yardımcımdı, o yüzden bu konuda ısrar etmedim."

Başını salladı, biraz daha kahve içti. "Her neyse, herkes birbirine karıştı ve kaynaştı. Nadine, Peabody, Mavis, Mira ve diğer grupla birlikte hepsi. Ben de kurbanın yanında duruyorum."

Ona söyledi.

"Burada bir gerçek var," dedi. "Erin yanlış kişiye güvendi ve Shauna da aynı kişiye güvenirdi. Hâlâ da aynı kişiye güveniyor."

"Bu da beni meraklandırıyor, şimdi onun için endişelenmeli miyim? Bu güven

-ya da onu kesen bir ayrıntı veya anı onu hedef haline getirir mi?"

"İkinci kez öldürmek daha kolay ama yine de bu, soruşturmanın daha da dar bir alana odaklanması riskini doğurmaz mı?"

Ona bir polis gibi nasıl düşündüğünü anlatmak için henüz çok erkendi. Ayrıca, ona kahve getirmişti.

"O ilk cinayette çok fazla şans vardı. Planlama, evet ve sanırım Erin'i öldürme niyeti bir süredir çalışıyordu. Ama fırsat bir anda ortaya çıktı. Ve kurban, güvenerek, bu fırsatı teslim ederek katiline kapıyı açtı."

"Şu anda Shauna'nın etrafı arkadaşlarıyla çevrili, sanırım ailesi de. Bu işten paçayı sıyırmak için yeterli korumayla onu yalnız yakalamak? Fırsatlar son derece kısıtlı olacaktır."

"Evet."

"Ama endişeleneceksin." Başına hafifçe vurdu. "Çünkü içerisi çok gürültülü."

"Biraz. Kahve için teşekkürler."

Yataktan kalktı ve duşa girdi.

Etrafı arkadaşlarıyla çevriliydi, diye hatırlattı kendine Eve. Bu arkadaşların arasında olduğu kesin olan katilin Shauna'yı yalnız yakalaması, öldürmesi ve gizlenmesi için şanstın fazlası gerekirdi.

Katilin kimliğini saptamak için dinlenmeye ihtiyacı olduğundan, bu endişeyi aklının bir köşesinde tutması gerekiyordu.

Kurutma tüpünde bir tur attıktan sonra bir bornoz aldı -bu seferki soluk bir lavanta rengiydi- ve dışarı çıktı.

Kahvaltısını kubbelerin altında yaptı ve kediye yere bıraktı. Hâlâ tabletinde çalıştığı için yanına gitti, kahvesini doldurdu ve kendine bir tane daha doldurdu.

"Bu da ne demek oluyor?"

"Biraz ondan, biraz bundan. Polis barınız Off Duty'nin altyapısı iyileştiriliyor. O kadar iyi durumdayız ki, tatile kadar yeniden açabileceğinizi düşünüyorum."

"Ben hiçbir şey açmıyorum. Kendi kendine açılması gerekecek." "Mmm-hmm."

Verdiği yanıt ona fikirleri olduğunu düşündürdüğü ve kahvaltısını bozmak istemediği için bunu görmezden geldi.

"Ve Büyük Ev Projesi'ndeki misafir odaları üzerinde bazı çalışmalar. Her iki tarafta da. Peabody'nin ailesiyle bazı yazışmalar yaptık, yeni eve taşınma hediyelerinin hafta sonuna kadar yolda olacağını bildirdiler."

"Ortağın masası ve üfleme cam tavan lambası. Bana yarım düzine kez söyledi. Daha fazla." Eve kubbeleri kaldırdı.

Waffle! Asla yanlış seçim olmaz.

"Geliyorlar, değil mi? Peabody'ler?"

"Öyle, ama masayı ve ışığı yerinde istediler, umarım sürpriz olur."

"Şu anda sürprizlerle pek aram yok." Waffle'larını tereyağı ve şuruba boğdu. "Ama fermuarlı tutacağım."

"Mavis ve Leonardo için de hediyeleri var. Küçük, sevimli bir çocuk piknik masası ve sevimli bir aile heykeli -Mavis kucağında bir bebek, Leonardo kucağında Bella. Ailelerini Peabody ve McNab'e açtıkları için bir teşekkür."

"Güzel. Cidden tam isabet. Hediye işini hallettik, değil mi?"

"Evet, ve taşınmadan çok önce gelecekler."

"Tamam, güzel. Ortağın masası anlaşması. Bu bizim için asla işe yaramaz." "Ara sıra sizin yardımcınızı kullanıyorum."

"Ara sıra ve kısa süreliğine. Karşında oturmuş bir katili ararken evrenin bir sonraki çeyreğini nasıl satın alabilirsin?"

"Ve ben karşınızda oturmuş evrenin bir sonraki çeyreğinin fiyatını müzakere ederken nasıl olur da bir katili ararsınız?"

"Aynen öyle. Ama Peabody ve McNab için işe yarayacaktır. Evrenin bir çeyreğini satın almak için nasıl pazarlık yaparsınız?"

"Ustaca. Ama bu sabah Avustralya'da küçük bir tatil köyüyle ilgili anlaşmayı tamamlamakla yetindim."

"Avustralya mı? Avustralya'da bir tatil köyü ile ne yapacaksınız?"

"Beş yıldızlı lüks bir spa ve birkaç özel villa da dahil olmak üzere bazı iyileştirmeler yapın. Biraz serbest bırakıldı."

"Demek fırsatı yakaladınız."

"Yaptım, evet. Ama ilk fırsatta senin için o kadrana bakacağım." "Bu beni şaşırtmazdı." Waffle'larını bitirdi ve ayağa kalkıp Dolap.

"Orada neden kanguru var? Onları Bronx'ta zıplarken göremezsiniz."

"Orada filleri ya da lemurları da pek sık göremezsiniz. Sanırım her şeyin bir yeri var."

"Ve timsahlar. Aşağıda timsahlar var. Etrafta yüzüp sizi yemeyi bekleyen bir şey yapmanın iyi bir fikir olduğuna kim karar verdi? Köpekbalıkları. Bir tane daha var. Etrafta yüzüp balıkları ya da fırsat bulduklarında insanları yemekten ve daha fazla köpekbalığı yapmaktan başka ne yaparlar?"

"Ve insanlar New York'un tehlikeli olduğunu düşünüyor," diye devam etti. "Sonra bir lagünde yüzmeye gidiyorlar, la-la-la, ve çıtırdıyorlar. Ya da ormanda yürüyüş yapmanın ne kadar eğlenceli olduğunu düşünürler ve bir yılan kışkırlarını ısırır. Bir kulübede tatil yapmaya karar veriyorsunuz, çünkü huzurlu ve güzel manzaralar. Ve bir ayı sizi öldürene kadar her şey yolundadır."

Roarke, kadın doğadaki çeşitli ölümleri sıralarken onu gerçek bir hayranlıkla dinledi.

"Koca kışkırlı yatında yelken açıyorsun, çok içiyorsun, denize düşüyorsun. Ve bir köpekbalığı bacağını ısıtır. Afrika'da safariye çıkarsanız, içinizin boşaltılmasını, bir ormana sürüklenip yenmeyi istemiş olursunuz. Ama insanlar bunu yapıyor."

Taba rengi bir pantolon, beyaz bir tişört ve lacivert bir ceketle dışarı çıktı. "İnsanlar bunu yapıyor," diye tekrarladı ve silahını takmak için yürüdü

Koşum takımı. "Sonra buraya geliyorlar, cüzdanlarını çıkarıp her şeye bakıyorlar ve cüzdanları çalındığında geldikleri yerdeki insanlar onlara New York'un tehlikeli bir yer olduğunu hatırlatıyor. Oysa Avustralya'ya gidip sevimli kanguruları görmeleri gerekirdi."

Ceplerini doldurdu.

"Ve bunu yaptıklarında, Marge sevimli kanguruların fotoğraflarını çekerken, uzun pençeli büyük piçlerden biri zıplıyor ve Waldo'yu kesip açıyor, böylece bağırsakları yere dökülüyor."

"Hatırlat da seni tesisin pazarlamasına yaklaştırmayayım."

Roarke'a karanlık ve bilmiş bir bakış gönderdi. "Olabilir - cesaret, ben ve pazarlama değil. Sanat galerisinde Peabody'yle buluşmam gerek."

Hâlâ büyülenmişti, ayağa kalktı. Sonra kalçalarını kavradı, onu öptü. "Kangurulara, köpekbalıklarına ve diğerlerine rastlamayı beklemiyorum ama yine de polisimle ilgilendiğini görüyorum."

"Ben yaparım. Galahad hala tabaklarda şerbetin tadını çıkarıyor."

Roarke arkasına baktı ve kedinin bıyıklarını yaladığını gördü. "Lanet olsun.

Dikkatimi dağıttın."

"Sanırım ben de bu işte iyiyim." Ona hızlı bir öpücük daha verdi. "Sonra görüşürüz."

Aşağıya koşarak inip çıkarken dikkatinin dağıldığını itiraf etti.

Yırtıcı vahşi yaşam üzerine düşüncelerle.

Altı inçlik pençeleri olan tek bir kanguruyla yüzleşmektense Zeus'un üzerine atlamış bir haydut çetesiyle yüzleşmeyi tercih ederdi.

Ya da ne kadar uzun olursa olsun.

Muhtemelen bir kanguruyu sağlam bir sersemletmeyle yere serebilirdi, ama bildiği kadarıyla sürüler halinde ya da her ne haltsa öyle seyahat ediyorlardı.

Ve beynini kangurulardan kurtarmak

zorundaydı. Roarke'u ve Avustralya'daki tatil

köyünü suçladı.

Yırtıcı vahşi yaşam yerine tercih ettiği trafiğe çarptı.

Bununla başa çıkması gerektiğinden, uzun yolculuk süresini düşünmek için kullandı.

Bir deliyle karşı karşıya değillerdi, en azından açıkça deli olan biriyle. Ciddi bir hesap makinesi de değildi, çünkü Erin Albright'ı öldürmenin daha

az riskli yolları olmalıydı.

Yani hedefe özel.

Sebepe? Eğer Lopez ise, reddedilmenin intikamı. Barney ise, muhtemelen Shauna'ya karşı hala bir şeyler hissediyordur.

Eğer başkasıysa... şimdiye kadar ölü sanatçı=ödöl, yüksek puan alacak kadar iyi durmuyordu. Ama belki Glenda Frost'tan daha fazlasını öğrenebilirdi.

Partiye katılanların makul bir yüzdesinin öldürmek için yeterince uzun bir süre kaçmış olabileceği doğru olsa da, cinayetin nedeni ve silahın ve geri kalanının olay yerinden uzaklaştırılması sorunu devam etmektedir.

Önce güdü, diye sonuca vardı, gerisi gelirdi. Kazanç neredeydi? Sebepe neydi?

Diğer sanatçı Anton Carver ile sohbet ettiğini de ekledi, çünkü Lopez, Shauna'nın resme girmesinden sonra onunla takılmıştı.

Belki de mazereti sağlam değildi. Ya da belki bir şey biliyordu. En azından Lopez hakkında farklı bir bakış açısı. Becca DiNuzio ile ayrı bir konuşma yapmaya karar verdi. Barney hakkında başka bir bakış açısı.

Peabody'yi galerinin girişinde başka bir kadınla birlikte gördü. Arabasını bir yükleme alanına çekerek Görevde ışığını yaktı ve lanet olası trafiğin durmasını bekledi. Arabadan indikten sonra kaldırıma yöneldi.

Glenda Frost, sarı saçlarını ensesinde örmüş, kolsuz, şık siyah bir elbise ve boyuna yaklaşık beş santim ekleyen siyah topuklu ayakkabılar giymişti. Galeri kapılarının kilidini açarken siyah çerçeveli güneşlikler gözlerini koruyordu.

Yaklaşık beş-üç yaşlarında, omzundan sarkan kocaman siyah çantayı da hesaba katarsak yüz kiloya yakın bir ağırlığı vardı.

Şehir dışında olduğuna dair mazereti olmasa bile, fiziksel özellikleri onu Eve'in listesinde alt sıralara yerleştirirdi.

Verilerine göre, Frost -kırk altı yaşında, boşanmış, bir çocuk sahibi- on iki yıldır sanat galerisini yönetiyordu.

Parlak, çekici, kulaklarında gümüş halkalar ve sağ bileğinde karmaşık bir şekilde oyulmuş geniş bir gümüş manşet vardı.

"Teğmen Dallas," dedi Peabody, "Glenda Frost."

"Bayan Frost, bizimle buluştuğunuz için teşekkürler."

"Yardım etmek için elimden geleni yaparım." Sesi de geri kalanı gibi cilalıydı. "Erin sadece yetenekli genç bir sanatçı değil, aynı zamanda bir arkadaşı. Lütfen içeri gelin."

Sanat eserlerini sergileyen ışıkları açarak yolu gösterdi. Beyaz duvarlara asılmış, kaidelerin ve parlak beyaz ya da siyah masaların üzerinde duruyordu.

Bazılarını Eve anlıyor, hatta beğeniyordu. Bir kadının portresi, yüzü kesinlikle bir asırlık yaşamın haritası, güneş ışığına yakalanmış koyu turuncu çiçeklerden oluşan kobalt vazo.

Diğerleri onu şaşırttı. Beyaz bir tuval üzerine kırmızı ve mavi noktalar, özenle detaylandırılmış bir soya cipsi paketi.

"Şuradaki portre." Peabody yaşlı kadını işaret etti. "Bu Erin'in işi, değil mi?"

"Evet. Çok iyi bir göz, Dedektif. Bunu yaklaşık üç ay önce büyük büyükannesinin bir fotoğrafından yola çıkarak tamamladı."

"Bence bu harika."

"Ben de öyle."

Glenda güneş gözlüklerini çıkarıp çantasına attı. Beyaz zemini geçerek siyah bir tezgâha gitti ve çantasını tezgâhın arkasına yerleştirdi.

"Kısa süre önce üç parça sattı," dedi Eve.

"Evet, bir triptik, karamsar natürmortlar, ışık ve gölgenin güzel kullanımı. Onları yapım aşamasında gördüm ve ona bir alıcım olduğunu düşündüğümü söyledim. Kız kardeşim bir iç mimar ve mükemmel olacağını düşündüğüm bir müşteriyle çalışıyor."

Glenda tezgâha geri döndü. "Devam eden çalışmaların fotoğraflarını çektim, kız kardeşime gösterdim, o da kabul etti. Ama bir teslim tarihi vardı ve Erin onları bitirmek için çok çalıştı. Bu onun tek seferde yaptığı en büyük satışı. Çok mutlu olduk."

"Ayrıca sizin aracılığınızla bir single sattı. Yaklaşık iki hafta önce mi?"

"Evet, ChiChi sergilediğimiz Erin'inkilerden birini satın aldı. O bir koleksiyoncu. Bu çiçek açmış bir duman ağacı. Erin bunu High Line'daki bir ağaçtan resmetmiş, arkasında fırtınalı bir gökyüzü var, bulutların arasında şimşekler çakıyor. Dramatik ve detaylı. Düğüne bu kadar yakinken beklenmedik bir ikramiye olduğunu düşündük."

"Bu satışlardan elde ettiği parayla ne yapmayı planladığını size söyledi mi?"

"Hayır. Dün Shauna'yı gördüğümde o yaptı." Glenda dudaklarını birbirine bastırarak portreye baktı. "O kadar Erin'di ki, her şey. Yolculuk, sürpriz, bunu duyurma şekli. Bu portredeki hayatı görüyor musun?"

Glenda yaklaşarak yaşlı kadını işaret etti. "Gözlerindeki ışık, ağızının kıvrımındaki mizah? Erin'i orada, büyük büyükannesinde görebiliyorum. Yetmiş yıl sonra bu o olmalıydı. Biri ondan o yılları, o ışığı, o hayatı çalmış."

"Pazartesi gecesi partiye gelmedin."

"Hayır." Arkasını dönerek Eve'le yüzleşti. "Seyahatimi ve programımı duşa ve düğüne yetişecek şekilde ayarlamıştım. Perşembe günü dönecektim -yarın- ama..."

Bunun peşini bıraktı.

"Onu en son atölyesinde görmüştüm. Kız kardeşimin müşterisi için yaptığı tabloları taşımak üzere kutulamasına yardım ettim."

"Orada başka kimse var mıydı?"

"Anton. Genellikle geceleri çalışır. Aslında tabloları aşağı taşımamıza yardım etti. Yardım etmek için işini yarıda kesmesi beni şaşırttı ama Erin'in mutluluğı bulaşıcı olabiliyor. Ve o çok mutluydu."

"Stüdyoyu paylaşan diğerk sanatçılarını kıskanıyor musunuz?"

"Bu alışılmadık bir şey değıl." Glenda boş boş boynunun arkasındaki yuvarlağı okşadı. "Mizaçlar, egolar. Yaklaşık yirmi yıldır sanatçılarla çalışıyorum. Bazıları -aslında çoğı- zorlayıcı olabiliyor. Ama orada böyle bir şey fark etmedim.

"Roy -bu Roy Lutz- duvar çalışmalarına odaklanıyor ve bu onun için akıllıca bir seçim. Kız kardeşim onu birkaç kez görevlendirdi. Anton mu? O daha çok ticari sanat yapıyor. Ofisler ve ticari alanlar için büyük parçalar. Yaptığı işte oldukça iyi. O ve Roy, tarz ve kişilik olarak birbirlerine zıtlar. Roy'un tatlı bir doğası var, Anton'un ise ekşi. Donna mı? O ve Erin çok yakınlardı ve birbirlerini her yönden destekliyorlardı."

"Stüdyoya giriş izniniz var mı?" Eve ona sordu. "Bir kaydırma mı?"

"Hayır. Buna hiç ihtiyacım olmazdı. Çoğunlukla, uğrayıp işi görmek için ayarlama yapardım. Habersiz ziyaretler çalışmayı sekteye uğratır. Komisyonlarda, bazen sanatçının biraz dürtölmeye ihtiyacı olur, ancak sürece müdahale etmek istemezsiniz."

"Erin'in stüdyoda sakladığı çok sayıda çalışması vardı. şimdi onlara ne olacak?"

"Bu, burada sergilediğimiz şeylerde olduğı gibi Shauna ve Erin'in ailesine bağılı. Mümkünse, bir gösterim yapmayı teklif etmek isterim. Çünkü

sanat için, sanat işi için. Ve Erin için, Shauna ve Erin'in ailesi için." "Sanat işiyle ilgili olarak, onu satabileceğinizi düşünüyor musunuz? Çalışmak mı?"

Glenda portreye tekrar baktı ve biraz gülümsedi.

"Evet. Eğer parçaları seçebilirim, doğru sergileme ve pazarlama ile eserlerinin çok iyi satılacağını düşünüyorum. Bu benim işim," diye ekledi, "ve aynı zamanda bir arkadaşına saygı duruşu."

"Tüm sanatçılarınızla arkadaş mısınız?" Eve merak etti.

"Kesinlikle hayır. Ama Erin bir arkadaşım. Onunla sokak sanatına göz atarken tanıştım, sık sık yaptığım ve yaptığım bir şey. Ve onun çalışmalarında bir şeyler gördüm - Tanrım, bu yaklaşık beş yıl önceydi. İki eserini satın aldım; biri gün batımında şehir manzarası, diğeri de bir bar manzarası. İkisi de düşük fiyatlıydı ve pazarlık yaparak fiyatlarını düşürdüm. Sonra ona kartımı verdim ve en iyi iki eserini bana getirmesini söyledim."

Glenda gözleri nemlenirken bile güldü. "Bana onları yeni aldığımı ama kendisinde daha fazlası olduğunu söyledi. Böylece profesyonel ve kişisel ilişkimiz başladı. Ona yardım ettim. Ona yardım ettiğimi düşünmek hoşuma gidiyor. İşinin olgunlaşması ve gelişmesi gerekiyordu ve iş anlayışından yoksundu. Ona yardım ettiğimi düşünmek hoşuma gidiyor."

"Sanat konusuna gelince," diye söze başladı Eve, "yukarıdaki portrenin fiyatı nedir?"

"Kırk yedi yüz."

"Ve eğer onu sergilemeye devam ederseniz, bunu göstermeyi başarabilir misiniz?" "İki katına çıkarırım." İç çekti. "Sanatın işi bu."

★ ★ ★

Eve dışarıda arabaya doğru yürümeye başladı.

Peabody, "İki katına çıkarın," dedi. "Bu büyük bir sıçrama."

"İşlerin nasıl yürüdüğünü, ne elde edebileceğini bildiğini söyleyebilirim. Arkadaşı olsun ya da olmasın, eğer ölmüş bir sanatçısı olsaydı, ölümünden sonra sergi açmaya çalışırdı. Muhtemelen, menajer olarak, satış yapan bir sanatçı bulunduğu ve belki de bir sergi düzenlediği için pay alıyordur."

Eve arabaya bindi, parmaklarını direksiyona vurdu. "Şehir dışındaydı, ama büyük olasılıkla, para bozdurmak için başka biriyle çalışmış olabilir."

bir şey. Ama ben göremiyorum. Arkasında ölü sanatçılardan oluşan bir nehir olmadığı sürece bu mümkün değil."

Peabody, "Bu ticari açıdan da pek mantıklı değil," dedi. "Bir sanatçı bul, getir, sonra da yüksek fiyata satmak için öldür. Er ya da geç sanatçıların tükenecek ya da kötü bir şöhretiniz olur."

"Bad juju." Eve gözlerini devirdi, sonra kaldırımından uzaklaştı. "Büyü konusunda yanılmadığını söylemekten nefret ediyorum. Ölümünden sonra sergilenip sergilenmediğini ve/veya galeri aracılığıyla satılıp satılmadığını kontrol et ve gör. Ama bu pek mantıklı değil."

"Anton Carver'la konuşalım." "Çok sağlam bir mazereti var."

"Evet, belki onu gevşetebiliriz. Ya da belki o bir şeyler biliyordur. Sanat eserlerini stüdyodan çıkardıklarında oradaydı. Belki de Erin ona geziyi ayarlayacağını söyleyecek kadar mutlu olmuştur. Donna'ya göre özel arkadaş değıllermiş, bu yüzden Shauna'ya boşboğazlık etmeyecektir. Kız mutlu, heyecanlı, birilerine anlatmak istiyor. O da tam orada."

"Ve eğer bir şey söylediyse..."

"Belki başka birine bir şey söylemiştir ya da o söylemiştir," diye bitirdi Eve. "Ya da belki o ya da gelen başka biri kadının sakladığı çantaya baktı. Her şey oradaydı, biletler, kostüm, not."

"Carver ve Lopez stüdyoda seks yaptılar, en az bir kere."

"Evet, bunu raporunuzda gördüm. Yani belki birden fazla kez. Belki de dava oradayken."

"Kızgın ve şimdi daha da kızgın. 'Beni istemiyorsun, kimseye sahip olamayacaksın. Erin ondan davayı getirmesini ister ve o da bu fırsatı değerlendirir. Ya da Erin davayı başka bir şekilde getirir ve Lopez başına gelecekleri bildiği için onu odaya kadar takip eder. Erin ona "Üstünü değıştirmene yardım edeyim." der. Önce o içeri girer ya da Erin'e kapıyı kontrol etmesini, güvenli olduğundan emin olmasını söyler. Onu öldürüyor, soygun gibi göstermeye çalışıyor, kapıyı emniyetsiz bırakıyor."

"Erin'in kime söylediğini bilen tek kişi Erin ve o da öldü." "Durum bu."

B ö y l e sıkı bir grup, senin kabile anlaşman. Sen olsan Böyle büyük bir sürprizin ortalıkta dolaşacağını düşünmemiştim."

"Jenkinson'ın DS sınavına gireceğini biliyordun ve takımda oldukça sıkı bir grubuz. Kimseye söylemedin."

"Jenkinson Reineke'ye söylemiş. Evet, ortağı," diye ekledi Eve ve park etmek için berbat bir yere yerleşti. "Ve Reineke onu kasada sakladı. Bu bir saygıdır. Ama bu sürpriz bir şey, profesyonel değil. İnsanlar bilmekten hoşlanır ama şu ana kadar kimse bildiğini söylemedi."

"Donna elimizde." Peabody yürümek için arabadan indi. "Davayı biliyordu ama ne için olduğunu bilmiyordu. Bu konuda ona inandım."

"Ben de öyle. Ama Erin ona bir yedeği olduğunu söyledi ve bu da bana Donna Baltimore'a gittiğinde, yani partiden bir gün önce, birini devreye soktuğunu söylüyor. Ya da belki Donna'nın Baltimore'a gitmek zorunda kalabileceğini bildiği için önceden bir yedek ayarladı. Her ihtimale karşı."

Peabody, "Bu onun için önemli bir anlaşmaydı," diye yorumladı. "Ne olur ne olmaz diye bir şey görebiliyorum."

"Decker bana en mantıklısı gibi geliyor ama o zaten zaman ve zahmete katlanmıştı."

"Ve sen de -Erin- üstelemek istemiyorsun. Lopez mantıklı. Raporunuzda Pazartesi günü izinli olduğu yazıyor, Erin de 'o temiz' diye düşünecektir."

"Öte yandan, neden kabile dışından birine sormuyorsunuz? duşlarla, düğün hazırlıklarıyla, sarhoş kız partileriyle işi olmayan biri var mı?" "Bu da muhtemelen Greg Barney'i işaret ediyor."

"Shauna'nın en iyi arkadaşının birlikte yaşadığı kişi. Ayrıca mantıklı. D&D'ye yürüme mesafesinde yaşıyor ve çalışıyor. Aslında Lopez'den daha yakın. Dava için stüdyoya daha uzun bir yürüyüş ama çok değil. Ya da kadın davayı ona götürüyor ve o da saklıyor."

"Shaunbar'a karşı hâlâ bir şeyler hissetmesinin nedeni."

"Bu kişisel bir mesele. Onu kim öldürdüyse," diye ısrar etti Eve, "kişiseldi. Seks, aşk, tutku. Kişisel."

Sokak kapısında Eve, A. CARVER için düğmeye basmaya başladı, sonra içeri girmeye karar verdi.

"İkinci kat. Yaşasın."

Merdivenleri tırmandılar.

"Kabilenin dışında bile enstest bir grup. Shauna'nın lisedeki sevgilisi, aynı okuldan en yakın arkadaşıyla takılıyor. Lopez önce Erin'le, sonra Carver'la seks yapıyor. Barney'nin diğer üyelerden biriyle içki içmesi. Galeri yöneticisinin kız kardeşinin bir müşterisi için Erin'in sanat eserlerini satın alması ve diğer sanatçıyı -Lutz'u- duvar resimleri yapmakla görevlendirmesi."

"Frost'un arkasında ölü sanatçılardan oluşan bir nehir yok ama dört yıl önce Anton Carver için galeride birkaç sergi açtı."

İki yıl önce. Lutz'un kız arkadaşı da heykel yapıyor. Frost onun bazı çalışmalarını taşıyor."

"Ensest," diye tekrarladı Eve ve ikinci kattaki dairenin kapısını çaldı.

Eve'in kapının arkasından çok sinirli bir erkek sesi duyması bir saniye sürdü.

"Ne istiyorsun lan?"

"Sizinle konuşmak için Bay Carver. Teğmen Dallas, Dedektif Peabody, NYPSD."

"Benimle konuşmak istiyorsan, üç saatten fazla uyuduğumda gel."

"Artık buradayız. Kapıyı açmaya ne dersin?"

"Arama izniniz yoksa, yatağıma dönüyorum. Vızıltıyı kes."

"Bir tane almamızı ister misin? Sonra bu konuşmayı Merkez'de mi yapalım? Yoksa kapıyı açıp bu işi bir an önce bitirmek mi istersiniz?"

"Tanrı aşkına. Polisler tam bir baş belası."

"Evet, işte bu yüzden boktan paralar kazanıyoruz. Bir kadın öldü, Bay Carver, tanıdığınız bir kadın, üç yıldan fazla bir süre aynı stüdyoyu paylaştığınız bir kadın. Eğer kapıyı açmazsanız, baş belası bir polis olarak, nedenini merak etmeye başlayacağım."

Zincirler takırdadı, sürgüler kaydı, kilitler gümbürdedi.

On İkinci Bölüm

Adamın omuzları Park Avenue kadar genişti ve yaklaşık altı-beş yaşlarında duruyordu, çıplak göğsünde saldırmaya hazır bir kobra dövmesi vardı. Siyah uyku pantolonu kalçalarından sarkıyordu.

Omuzlar, çıplak göğüs ve geri kalan her şey çok etkileyiciydi.

Kahverengi saçları vahşi ve düzensiz bukleler halinde o etkileyici omuzlarına dökülüyordu. Sağ işaret parmağının yan tarafında parlak sarı bir boya lekesi olan büyük elleri vardı.

Sert, kızgın yeşil gözler, birkaç günlük kirli sakalları olan çarpıcı bir yüzden hırıliyordu.

Duşa ihtiyacı olan bir adam gibi kokuyordu.

"Ben zaten buradakiyle konuştum." Boya bulaşmış parmağıyla Peabody'yi işaret etti. "Biri Erin'i öldürdüğünde o lanet seks kulübünün yakınında bile olmadığımı söyleyecek düzinelerce insan var."

"O zaman hızlı bir konuşma yapmakta sorun yaşamazsınız. Burada içmek ister misin?"

Carver koridorun karşısındaki kapıya öfkeli bir bakış attı. "Biddy şu anda muhtemelen gözünü Yahuda deliğine dikmiştir. Bu doğru, seni yaşlı yarasa!"

Geri çekildi, başparmağını salladı. "Çabuk ol. Kahrolası güzellik uykuma ihtiyacım var."

Kapıyı arkalarından çarptı.

Daire sanki bir hafta boyunca parti vermiş gibi görünüyordu. Bardaklar, tabaklar, paket servis poşetleri, bir pizza kutusu, giysiler masaları, sandalyeleri ve bir kanepeyi doldurmuştu.

Ve duvarlar sanat eserleriyle doluydu. Çerçevesiz, çerçevesiz, bazıları sanatçının kendisi kadar büyük, bazılarıysa ancak elinden daha geniş, bir renk, şekil ve doku cümbüşü içinde her yere asılmıştı.

Aralarında Eve, Lopez'den birini fark etti. Sadece siyah bir silindir şapka ve gök yüksekliğinde kırmızı topuklu ayakkabılar giyerek arkaya yaslanmış bir sandalyede oturuyordu.

"Oturmak istiyorsan, yerde bir yer bul. Hiçbir şeyin yerini değiştirmeyeceğim." "Neden bize Erin'i en son ne zaman gördüğünü ya da onunla en son ne zaman konuştuğunu söylemiyorsun?"

Albright."

"Söyleyemem. Dikkat etme."

"Ona ve Glenda Frost'a bazı tabloları taşımalarında yardım ettin."

"Evet, evet. Onun için büyük satış. Baş dönüyor. İyi iş." Omuz silkti. "Oldukça iyi bir iş. Bunun için fazladan zaman harcadı, bu yüzden bazı geceler stüdyodaydık. Çenesini kapalı tuttu. Onunla bir sorunum yoktu."

"O geceler çalışırken onu ya da sizi görmeye gelen oldu mu?" "Kimse gelmedi. Çalışırken ben istemedikçe kimse gelmez. onlara."

"Kimse onunla iletişime geçti mi?"

"Söyleyemem. Söyleyemem," diye ısrar etti. "Ben çalışıyorsam çalışıyorumdur. Diğerleri durur, etiket alır, yaparlar. Ben yapmam. Gürültü yapmadıkları sürece de dikkat etmiyorum. O zaman onlara kesmelerini söylerim."

Omuz silkti. "Roy, stüdyoyu haftada birkaç kereden fazla kullanmıyor, kullandığında da gündüzleri çalışıyor. Artık Donna ve bana kaldı, bu yüzden kirayı ödemek için başka birini bulmamız gerekecek. Lanet olası ev sahibi sizi kazıklıyor ama burası iyi bir yer."

"Meslektaşınızın öldürülmesinden dolayı pek üzgün görünmüyorsunuz."

"*Meslektaşım* biraz abartıyor. Aynı mekanı paylaştık. O iyiydi. İnsanlardan hoşlanmıyorum. Zaman ayırmaya, çaba harcamaya değmezler. Ama iyiydi. İyi iş çıkardı, kendi alanında kaldı. Kabardı. İnsanların köpürmesinden nefret ederim ama o kendi alanında kaldı."

"Bir dava getirdi." "Bir kasa ne?"

"Siyah bir gece çantası."

"Onun bölgesinde ne sakladığı beni ilgilendirmez."

"Onun bölgesinde olduğunu söylemedim."

Ona bıkkın bir bakış attı. "Bir şey getirdiyse başka nereye koyacaktı ki?"

"Resimlerin indirilmesine yardım ettikten sonra ne hakkında konuştunuz?"

Bir elini buklelerinin arasından geçirdi. "Tanrım. Bilmiyorum. Büyük bir satıştı, tamam mı? Tebrikler falan dedim. Fırçalarını temizlemek için geri geldi ve teşekkür etti ya da her neyse, para için büyük planları olduğunu söyledi."

"Ne planı?"

"Bilmiyorum. Sormadım ki. Neden umurumda olsun ki? Onun parası, onun işi."

"ChiChi Lopez onu ne sıklıkla görmeye gelirdi?"

Bakışları tabloya kaydı. "Bildiğim kadarıyla ara sıra. Erin yaklaşık bir yıl öncesine kadar çoğunlukla akşamları çalışıyordu. Çoğu gün kaldırımında çalışırdı. Ben stüdyodayken ChiChi ara sıra gelirdi. Aralarında bir şeyler vardı."

Ellerini uyku pantolonunun ceplerine soktu. "İnsanların neler yaşadığını görmek için onları sevmek zorunda değilsiniz. Sık sık portre yapmıyorum, çünkü insanlar, ama bir sanatçı gözlemlemeli, görmeli."

"ChiChi'nin portresini yapmışsın."

"Evet. Güzel bir vücudu ve çok güzel bir yüzü var."

"Onunla bir ilişkin vardı."

"Çok kısa bir şeydi ve Erin'le birlikte olmadıktan sonra. Stüdyo arkadaşının zıpladığı birinin üzerine zıplarsan sorun çıkar. Bir sürü konuşma ve saçmalık. Kimin buna ihtiyacı var ki?"

"Portreyi ne zaman yaptınız?"

"Onun üzerinde bir iki kez zıpladıktan

sonra." "Bir ya da iki kez mi?"

"Üç ya da dört - kim sayıyor?"

"Erin ve Shauna hakkında ne hissediyordu?"

"Nasıl olur da-" Sözüünü kesti, kaşlarını çatı. "Shauna kızıl saçlı olan, değil mi? Erin'in yasal ilişki kuracağı kız?"

"Bu doğru."

"Harika saçlar. Göze çarpıyor."

"ChiChi onlar hakkında ne hissetti, birlikte, bunu yasal hale getirmek üzereyken?" "Bana ne?"

"Sana bundan hiç bahsetmedi mi?"

"Bilmiyorum. Belki de. Kahretsin."

Tekrar saçlarını karıştırdı. "Kızıl saçlıdan hoşlanmadı, Erin'le uğraşıp sonra da kışına tekme basacağını düşündü. Kızıl saçlı kızın stüdyoya ne sıklıkla geldiğini öğrenmek istedi. Söyleyemedim, ben de onu susturmak için üzerine atladım. Kimin dramaya ihtiyacı var ki?"

Sonra kaşlarını çattı. "Erin'i ChiChi'nin öldürdüğünü mü düşünüyorsunuz?" "Rutin sorular, Bay Carver."

"İçinde acımasız bir çizgi var. Bunu gözlerinde, hatta hareketlerinde bile görebilirsiniz. Onu yeterince kızdırırsan, evet, bunu yapabilir. Ama Erin'le arasını düzeltmek istiyorsa, bunu kızıl saçlıya yapması daha mantıklı."

Sonra başını salladı. "Kahretsin. Şimdi bütün o lanet yol boyunca uyanıktım. Stüdyoya gitsem iyi olacak. Orada kimse olmayacak. Bu kadar mı?"

"Bir tane daha." Eve 'link'ini çıkarıp Greg Barney'nin fotoğrafını gösterdi. "Hiç stüdyoya geldi mi?"

"Söyleyemezdim. Çalışırken söyleyemezdim. Herkes tam bir Amerikalı. Kemik yapısı iyi. Sıkıcı görünüyor. Bak, Erin için üzgünüm, tamam mı? O iyiydi. Ama bunların hiçbirinin benimle ilgisi yok."

"Sanırım öyle değil. Zaman ayırdığınız için teşekkürler."

"Daha fazlasını aramaya gelme." Kapıyı açtı. "Ama kızıl saçlı kızı görürsen, ona arkadan resmini yapmamın sakıncası olmadığını söyleyebilirsin. Saçlar göze çarpıyor."

"Doğru."

Merdivenlerden inmeye başladıklarında Peabody bir nefes verdi. "*Zorlu* uyumlar. Kimse onun umurunda bile değil."

"Mazeretini tekrar araştırın. O büyük ve güçlü. Bunu yapabilecek kadar büyük ve güçlü. Birini öldürecek kadar önemseydiğini sanmıyorum ama yine de tekrarlayın."

"Ondan biraz hoşlanıyordu. Yetenekli görüldüğü kadarıyla."

"Evet, birazcık. Lopez'in üzerinde zıplamayı severdi. Lopez de Shauna'dan bir şeyler koparabilmek için onun üzerinde zıplıyordu. Muhtemelen bunu bilecek kadar zekiydi ama zıplamayı seviyordu. İyi bir gözün olduğuna göre, duvarlarında Erin'in çalışmalarından herhangi biri var mıydı?"

"İyi gözlerim hepsinin ona ait olduğunu söylüyor. Ama evet, sanat işinden anlıyor, erişimi var ve stüdyodaki tablolar arasında yolunu bulabilir. Çalışmalarının iyi olduğunu söylediğinde, bu onun için büyük bir övgüdür."

"Anlaştık. Ve eğer ona para için planları olduğunu söylediyse, belki de -

onun söylediği gibi - geri kalanını balonlaştırmıştır. Belki de onu kızdırdı.

Bir şeyler. Belki ChiChi ona yardım etmesi için ikna etmiştir. Tam olarak oturmadı ama ChiChi'nin Erin ve Shauna'nın birlikte olması fikrinden hoşlanmadığını doğruladı. Kötü bir huyu var, bunu bizzat gördüm. O yüzden biraz zorlayacağız."

Otoparkta tekrar arabaya bindi. "Barney'i stüdyoda hiç görmediyse, bu Barney'nin orada olmadığı anlamına gelmez. Gün içinde ya da Carver orada değilken. Geçen yıl en az bir ya da iki kez gitmediğine inanmak daha zor."

Arabayı otoparktan çıkardı. "Merkeze doğru gideceğiz. Biraz düşünmek istiyorum."

"Düşünme süresinden önce, Büyük Ev Projesi konusunda iki dakikaya ihtiyacım var. Kendimi tuttum," diye devam etti Peabody, Eve cevap vermeden önce. "Kahramanca bir itidal gösterdim. Bana bir madalya takın."

Eve bu kısıtlamanın çok önceden kırılmasını beklediğinden ve zihinsel olarak kendini beş dakikalık ev gevezeliğine hazırladığından, omuz silkti.

"İki dakika. Mark."

"Tamam, tüm banyolar yapıldı ve hepsi de çok güzel. Üç buçuk banyosu olan bir yerde yaşayacağım. Buna inanamıyorum. Aydınlatmaların çoğu yapıldı ve çok güzeller. Hâlâ biraz boya, sonra rötuş, el işi odasındaki gömme dolaplar ve zımbalama işleri var ama Roarke gelecek ay diyor. Orada yaşayabiliriz. Eylül'de girmiş olacağız. Mavis ve Leonardo'nunki o kadar ilerlemiş değil, çünkü daha büyük bir alan. Ama Roarke hala Eylül diyor."

"Güvenlik açısından, McNab ve senin önce taşınmanızdan zarar gelmez." "Bunu düşündük ama hep birlikte taşınmak istediğimize karar verdik.

Çünkü bu hepimiz için özel. Eşyaları taşımaya başlayabiliriz. Mavis'in stüdyosu hazır ve vay canına, sadece vay canına. Leonardo'nun çalışma alanı da aynı şekilde, Bella'nın oyun odası tamamlandı ve çocuk odası gerçekten ilerliyor.

"Tüm kışlık kıyafetlerimi topladım ve yanıma aldım. Sezon dışı kıyafetlerimi saklayabileceğim bir yerim var!"

Peabody hızlı bir yolcu koltuğu dansı yaptı.

"Ve hepimizin garajda bekleyen dekor gibi eşyaları var. Ayrıca, kumaşlarımın, ipliğimin çoğu, üzerinde çalıştığım bir projem olmayan her şey."

Eve arabasını Central'daki garaja çekerken Peabody içini çekti. "İki dakika için teşekkürler. Sadece bir şey daha var."

"Çabuk ol." Eve arabadan indi.

"Şimdiden evimiz gibi hissettiriyor. İçeride mobilyalarımız ya da çok fazla kişisel eşyamız ve güzel şeylerimiz yok ama şimdiden ev gibi hissettiriyor. Ve hala, ne zaman içeri girsem, bunun gerçek olduğuna inanamıyorum. Bu gerçekten oluyor. Burası bizim evimiz olacak. Orada yaşayacağız, orada çalışacağız, orada uyuyacağız, orada kavga edeceğiz, orada seks yapacağız."

"Üç buçuk tuvaletinize işeyin."

"Evet!" Peabody başını geriye atarak güldü. "İsteyebileceğim her şey var, bu yüzden gerçekmiş gibi görünmüyor. Ona çok iyi bakacağım."

"Gördüğüm kadarıyla zaten öylesin."

Asansörün kapısı açıldığında Peabody'nin gözleri doldu.

"Zaman doldu!" Eve devreye girdi. "Hüngür hüngür ağlayan merdivenleri kullansın."

"Zırlamayacağım." Peabody gözle görülür bir çabayla gözyaşlarını geri kırttı. "Ama bunu söylediğin için teşekkürler."

"Gerçek gerçektir. Ve cinayet sadece cinayet değil, araştırmak için para aldığımız şeydir. Şu anda evin her tarafına koymak için aldığınız kutu kutu eşyanın garajda depolanmasının nedeninin maaşınız olduğu gerçeğini de ekleyin."

"Gerçek bu. Ve her şey mükemmel! Kutuları açmak Noel'in karesi gibi olacak."

"O maaşı almaya devam etmek istiyorsan, kışını masa sandalyene yaslayacak ve Carver'ın mazeretinin görüldüğü kadar sağlam olup olmadığına bakacaksın."

Kapılar açıldı; polisler içeri doluştu.

Peabody, "Metaforik olarak, kışım zaten orada," dedi. "Gerçekten de mazeretimin geçerli olacağını düşünüyorum."

"Yine de kontrol et." Asansör yukarı çıkmaya devam ederken Eve topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Onu kızdıran birinin kafasını kırabilecek bir tip. Anın içinde, anın tutkusu. Bu kadar zaman, düşünce, risk-soğukkanlılık gerektiren bir şeyi planladığını görmek zor. Ama yine de kontrol edin."

Asansör tekrar durdu ve başka polisler de bindi. Mira içeri girdiğinde Eve kaymak için itmeye başladı.

"Hey, Dr. Mira."

"Peabody, günaydın. Ve Eve."

Kısa, dirsek hizasında imen yeşili ceket ve beyaz kılıfıyla  niformalıların arasında sabah tazeliğinde görünüyordu. Yüksek topuklu ayakkabıları ceketle uyumluydu.

"Hızlı bir danışma için boş vaktiniz var mı?" diye sordu Eve. Mira zamanının, düşünme zamanından daha fazla fayda sağlayabileceğine karar verdi.

Mira bilek ünitesine baktı. "Aslına bakarsanız, şu anda biraz var. Seninle ofisine kadar geleceğim. Ev nasıl gidiyor Peabody?"

"Ben de Dallas'a anlatıyordum." Peabody de Mira'ya ayrıntılı olarak anlattı.

Mira'dan danışmanlık istediğinden beri Eve kayma hareketinden kaçabileceğini düşünmüyordu. Bu yüzden asansörün durup kalkmalarına, Peabody'nin evinin fokurdamasına ve Mira'nın kendi seviyesine ulaşana kadar fokurdamaya duyduğu coşkuya katlandı.

Eve, "Mazeretini söyle," diye emretti.

Jenkinson'ın bahar nergislerinin rengindeki peyniri kemiren, tropik deniz renginde, iri, böcek gözlü bir farenin olduğu kravatını görünce yüzünü buruşturdu.

"Hey, Dr. Mira. Bir saniyeniz var mı patron?"

Retinasını riske attı ve masasına doğru adım attı.

"Bir ipucunu takip etmek istiyoruz, soğuk bir ipucunu. Hava ısınıyor ama Boston'da yaşayan olası bir kaynakla konuşmamız gerekiyor. Kurbanla evli olduğu ve daha sonra onun en yakın arkadaşıyla evlenip boşandığı için hassas bir konu. En iyi arkadaşı baş ş phelimiz olduğu için bunu yüz yüze yapmak istiyoruz."

Eve zamanı ve bütçeyi düşündü. "Ne kadar sıcak?"

"Oldukça ısınıyorum. Feeney ile konuştum - onun davası değil, ama o zamanlar LT'ydi - ve doğru yolda olduğumuzu düşünüyor. alışıyor mu? Adamın kafasına şömine demiriyle vurulmuş. Haneye tecavüz gibi gösterilmiş ama sahte ve  zensiz. Evdeki tek kişi, karısı. Başının ağrıdığını, saat dokuz gibi ilaç ve uyku hapı aldığını iddia ediyor. Sabah onu alt katta  l  bulmuşlar. Ondan önce yemeğe çıkmışlar ve kavga etmişler, kadın bunun için onu öldürebileceğini söylemiş ve çekip gitmiş.

"Onu evlerine girerken yakaladık - Yukarı Doğu'da güzel bir yer - yirmi otuz. Sonra güvenlik sistemi yirmi    geçe devre dışı kaldı. Vic o saate kadar eve gelmemişti. Ondan on beş dakika sonra restorandan ayrıldı ve nerede olduğunu bulamıyoruz."

"Neden karısı değil?"

"O hiç kırılmadı, LT. Hikayeye sadık kaldı. Adli tabip, ona vurulduğu açıdan vurmak için nasıl bir tabureye ve belki de o miktarda bir güçle vurmak için biraz Zeus'a ihtiyaç duyacağını söyledi. Son olarak, dışarıdaki güvenlik sistemi uzaktan kumandayla çökmüş. Ve o da içerideydi."

"O zaman neden Boston'a gidiyorsun? Ve neden en iyi arkadaş?"

"Üç yıl sonra, ilk kocasının en yakın arkadaşıyla evlenir. Cinayetten önce birlikte olduklarına dair bir kanıt yok. Dokuz yıl önce boşanmışlar ve kadın Boston'a taşınmış, adam da oldukça iyi bir tazminat almış."

"Yani kurbanın kavgadan sonra en yakın arkadaşına söylenmeye gittiğini, en yakın arkadaşının da onu öldürmeye karar verip güvenliğini sıkıştırdığını mı düşünüyorsunuz?"

"Sistemi en iyi arkadaşı kurdu, böylece orada bir ayağı olacaktı. Kurban ve en iyi arkadaşı üniversiteye birlikte gittiler, oda arkadaşları, kurban parayla evlendiğinde kurbanın düğününde sağdıç oldu. Ve paralı bir yakışıklı. Vic, TOD'da oldukça içkiliydi, bu yüzden en iyi arkadaşının 'Hey, seni eve götüreceğim' dediğini söyledi, işi yaptı, hırsızlık olayını sahneledi, sonra dul kadını teselli etmek için oradaydı - dul kaldıktan yaklaşık bir yıl sonra, kendi güvenlik işini kurması için ona borç verdi. Onun parasıyla oldukça iyi yaşadı. Hâlâ da öyle."

Jenkinson ellerini kaldırdı. "O zamanlar ona takılacak bir şey yoktu Dallas, ama o zamandan beri olanlara bakınca kokmaya başlıyor. Onu kovmadan önce adamla altı yıl evli kalmış. Bildiğini bilmediği bir şey biliyor olabilir. Ama bu hassas bir konu."

Jenkinson'ın içgüdülerine en az kendisi kadar güvendiği için başıyla onayladı. "Boston'a git."

"Teşekkürler."

Mira ofisine doğru yürürken ona eşlik etti. "Benim hesabıma göre, on sekiz yıllık bir dava üzerinde çalışıyor."

"Adamın kafası ezildi ve kimse bunun için para ödemedi. Bu ilk. Sonra? Paçayı kurtardıklarından emin olduklarında birini alaşağı etmenin farklı bir tatmini var."

"Ve sence en iyi arkadaşını indirecekler mi?"

"Bence Feeney doğru iz üzerinde olduklarını söylüyorsa, muhtemelen Jenkinson'ın şu anda kokladığı şeyin kokusunu dava henüz tazeyken almıştır ama müfettiş bunu tespit edememiştir. Ve benim için ne yaptı? Evet, kokuyor."

Eve'in ofisine girdiklerinde Mira tahtaya doğru baktı. "Seninki artık taze."

"Evet ve onu sabitleyemiyorum. Masa sandalyesini al. Bende çay var." "Özetinle birlikte biraz alsam fena olmaz."

"Kurban, Erin Albright, düğün öncesi kız partisinde piyano teliyle boğuldu. Down and Dirty'de kendi tuttuğu özel bir odanın içinde." "Crack's'te. Bu onun için çok zor." Mira bacak bacak üstüne attı, sakın mavi gözleriyle Eve'i izledi. "Ve sen, orada saldırıya uğradığında düğün arifesinde."

"Aynı mahremiyet odasında. Buna ek olarak." Eve çay ikram etti, kendisi için kahve aldı. "Başka bir kadın olan nişanlısı da oradaydı."

Eve özeti verdi.

"Güvendiği biri, evet, neredeyse kesinlikle," diye tamamladı Mira. "Genç, aşık, heyecanlı ve sevdiği kadına bu hediye o zaman ve o yerde vermek istiyor. Gerçekleşen bir rüyanın sevincini paylaşacaklarına kesinlikle inandığı arkadaşlarının eşliğinde."

"Birisi yapmadı. Davayı teslim etmemiz istendiğinde ortaya çıkarsa plan yapmak için fazla zamanımız olmaz. Sanırım onun ölmesini istemek bundan önce geldi."

"Ve talep kapıyı açtı," diye bitirdi Mira. "Kurbanın daha önce kendini tehdit altında hissettiğine dair bir belirti yok mu? Erişimi olan herhangi biriyle sorunlu bir ilişkisi var mıydı?"

"ChiChi Lopez orada beliriyor." Eve panodaki fotoğrafa dokundu. "Seks, birkaç kez, görünüşe göre Lopez, Hunnicut'la tanıştıktan sonra bu yönünü kesen Albright'tan daha ciddiye aldı. Lopez daha sonra kurbanın stüdyo arkadaşlarından Anton Carver'la bir dargın bir barışık cinsel ilişkiye girmiş. Bu da onun stüdyoya ve stüdyoya girdikten sonra da davaya kolayca ulaşmasını sağlamıştır. Partideydi, muhtemelen sıvışmış, Albright'ı öldürmüş ve geri dönmüş olabilir. Albright ondan çantayı getirmesini istemiş olabilir, bu da onun mahremiyet odasına girmesini sağlar."

Gözleri tahtada olan Eve biraz kahve içti. "İçinde acımasız bir çizgi var ve Hunnicut'tan pek hoşlanmıyor."

"Kişilik mi yoksa kıskançlık mı?"

"İkisi de diyeceğim. Artı, yataktan atıldı, değiştirildi. Dahası, evleniyorlar ve bu konuda mutlu davranması gerekiyor. Zamanlama sıkışık ama yapılabilir."

"Carver." Eve başını salladı. "Davaya erişimi var ama o kadar bencil ki neden umursasın ki? Aynı zamanda Lopez'le seks yapmayı seviyor, neredeyse sürekli kızgın gibi görünüyor. Mazereti sağlam görünüyor ama Peabody tutup tutmadığını kontrol ediyor. Kurban daha yeni üç tablo satmıştı, neydi o? Triptik. Bir tane de Lopez'e. Bu konuda iyi görüldüğü doğrulanmış olsa da, belki de değildi."

"Kıskançlığa geri dönelim."

"Evet. Jon Rierdon, Hunnicut'ın eski sevgililerinden biri. Albright'tan önce ayrılmış ve Hunnicut bundan hiç memnun olmamış. Mazereti yok ama stüdyoya giriş izni olması ya da kadının dava ve teslimat konusunda ona güvenmesi mümkün değil. Fiziksel olarak bunu yapabilecek kadar güçlüydü ve ortak arkadaşları partiden, zamanından ve yerinden ona bahsetmiş olabilirdi. Sebep kıskançlık ve reddedilme olabilir ama ben fırsat göremiyorum."

Şimdi de Greg Barney'nin kimlik fotoğrafına dokundu. "Bir başka eski sevgili, Hunnicut'ınki, ama lise yıllarına dayanıyor. Tüm belirtilere göre üniversite zamanında karşılıklı olarak ayrılmışlar. Daha sonra New York'ta tekrar bir araya gelmişler ama arkadaş olarak. Ve Hunnicut'ın en iyi arkadaşıyla birlikte yaşıyor. Aynı liseye gitmişler."

"Orada güveni görüyorsun."

"Güveniyorum. Evet, ona güvenirdi. Sağlam bir mazereti olmadığına göre fırsat bu fırsat. Yani fiziksel olarak yetenekli. Sebep? Hâlâ bir şeyler hissediyor mu? Belki de kızın en iyi arkadaşını kullanarak aradaki bağı sıkı tutuyor, gururunu koruyor. Belki de kız başkasıyla evlenene kadar o hisleri olduğunu fark etmedi."

"Ona bir sandviç yapmak istedi."

"Sandviç mi?"

"Ona bir sandviç yap, çay getir." Eve omuz silktikten sonra ellerini ceplerine soktu.

"Onunla ilgilenmek. Ama hepsi ona bakmak istiyordu, Hunnicut'a. Sıkı bir grup -Peabody kabile gibi diyor. Herkes herkesi seviyor. Lopez benim için burada öne çıkıyor, çünkü o sevmiyor. Ama hepsi onunla ilgilenmek için oradayken Barney takipteki tek erkekti."

"Bu dar grupta yanlış yerleştirilmiş güvene, kıskançlığa, yakınlığın ve seksin reddine bakıyorsunuz."

"Elimde olan bu. Ve bu ikisinin öne çıktığı yer. Lopez ve Barney. İkisi de tam oturmuyor. Hunnicut'a duyduğu kızgınlığı ve bir tür küçümsemeyi gizleme zahmetine girmiyor. Önceden Hunnicut sadece erkeklerle çıkıyordu, bu da ne böyle? Nereden geldi, nasıl değerlendiriliyor? Ben daha seksiğim, daha iyi bir vücudum var. Onun için beni terk etti, sonra da benden iyilik mi istiyor? Her şeyi mahvedeceğim."

Eve başını salladı. "Onda bu var. Benimle sevişirse, ben de ona daha sert karşılık veririm."

İşte burada."

"Ya Greg Barney?"

"Lisedeyken önemliydik. Büyük çift. Shaunbar. Şimdi onun en iyi arkadaşıyla takılıyorum. Aynı şey değil, önemli değil. Yani ben önemli değilim. Onu geri almak istiyor ve aniden başka bir kadınla mı birlikte oluyor? Bu beni ne yapar? Bunu geri almanın tek yolu engeli ortadan kaldırmaktır."

Kaşlarını çatarak Jenkinson'ın faili meçhul davasını düşündü. "Ve pek de dul olmayan kadını teselli etmek için orada ol."

"Orada başka bir engel daha olurdu, değil mi? Birlikte olduğu en iyi arkadaşı. Bir kabilenin kodları vardır."

"Evet, biraz zaman alır, biraz manevra gerektirir. Ama zaten zaman aldı. Liseden beri."

Eve her iki kimliği de işaretledi. "Bu ikisi öne çıkıyor, ama başka kimsem olmadığı için mi öne çıkıyorlar, yoksa içlerinden biri yaptığı için mi?"

"Onu o yer ve zamanda öldürmek, derin bir cezalandırma, mahvetme ihtiyacına, evliliği engellemek için fırsat ve risk alma isteğine işaret ediyor. Katili bu riski almaya iten şey bir hediye, bir yolculuk, bir rüya olabilir."

"Plan yapmak, zamanlamayı ayarlamak, silahı yapmak ya da ona erişmek için fazla zaman yok. Ama evet, bu uyuyor. Çantaya ve içindekilere bakmış olabilirler mi? Ciddi bir pislik."

"Yersiz güven, katılıyorum. Kontrol altında tutulan, gizlenen bir kızgınlığı barındıran biri. Ve çok sembolik olan hediye bu kızgınlığı ateşledi. Bu kişisel bir şey," diye ekledi Mira. "Çok kişisel bir cinayet. Engellenen bir evlilik - asla yemin edemeyecekler, asla eş olamayacaklar. Engellenen bir balayı - balayı gibi seks ve yakınlığa vurgu yapan bir rüyayı asla göremeyecekler."

Mira elindeki bardağı bir kenara bıraktı. "Planlanmış olsa da, dediğin gibi, yöntem için, zamanlama için, bir tutku anıydı. Soğuk ve sıcak kan aynı anda akıyor. Buna hakları yok, bu olmayacak. Buna izin vermeyeceğim."

"Beni reddettiği için mi? Yoksa yoluma çıktığı için mi?"

Mira gülümseyerek ayağa kalktı. "Korkarım bu sizin için, ama bunu her kim yaptıysa maske takmakta ve belki de maske takmadığına inanmakta çok iyi. Yapılması gerekeni yaptılar, ne eksik ne fazla. Düşün -bu hakaret- şimdi bir anma töreni olacak. Hiç şüphesiz katılacaklar. Hatta biraz yas bile tutabilirler, ama suçluluk duymadan."

"Maskeler kayar."

"Öyle," diye kabul etti Mira. "Bunu izleyeceksin ve inanıyorum ki izlediğinde altında ne gördüğünü anlayacaksın. Benim gitmem gerekiyor."

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler."

"Eğer daha fazla konuşmak istersen, bana haber ver."

Mira'nın topukları koridorda tıkırdarken Eve güven ve seks diye düşündü. Biraz daha kahve aldı, masa sandalyesine oturdu ve tahtayı inceledi.

Yapılması gerekeni yapmak için sıcak ve soğuk kan birlikte çalışıyordu. Bunun ilginç bir düşünce olduğunu fark etti.

Peabody'nin geldiğini duydu, etrafına bakmaya zahmet etmedi. "Mazereti tuttu."

"Evet, Carver'ın bunu yapmasına imkan yok."

"Hayır." Yeterince soğukkanlı değil. "O işin içinde değil. Bakalım en iyi iki arkadaşla tekrar konuşabilecek miyiz - Hunnicut için DiNuzio, Albright için Decker. Ama ayrı ayrı. Bakalım ayrı ayrı gelmelerini sağlayabilecek miyiz?"

"Böl ve fethet?"

Gözleri tahtada olan Eve başını salladı. "Bunun gibi bir şey. Onlara biraz pislik bulaştırmayı kolaylaştırır. Bana yirmi dakika ver, sonra haber ver. Gerekirse onlara gideriz ama ben onları içeri çekmeyi tercih ederim."

"Salon mu kutu mu?"

"Kutu. Resmi olsun, belki biraz da göz korkutucu."

"Anladım."

Eve tahtasını yeniden düzenlemek için ayağa kalktı.

Herkes bazen maske takar, diye düşündü. Kibarlık için, duyguları incitmemek için bile olsa. Ama onları kutuya koy, doğru düğmelere bas ve bu

Maske genellikle kayardı.

Ne zaman ne göreceğinizi ya da duyacağınızı asla bilemezsiniz.

Tekrar oturarak, Lopez ve Barney'nin en üstte, kurbanın ortada ve Shauna Hunnicut'ın da onun yanında yer aldığı yeni yönetim kurulu düzenini inceledi.

İkisi de kurban - biri hayatı elinden alınmış, diğeri hayatını içinde bu kayıpla yaşayacak olan.

Oradan, diğerk arkadaşlar bağlantılarını vurgulayarak yayıldılar. Çok fazla kesişme olduğunu belirtti. Evet, bir sürü kesişme.

Ancak bu kesişmelerden bazıları sadece bir yıl önce başlamıştı, bazıları ise daha derin ve daha uzun sürdü.

Hunnicut'a en derin ve en uzun: Barney ve DiNuzio- birbirleriyle bağlantıları olduğu gibi. Stillwater'ı da ekleyin, ama o da Rierdon gibi bu işin dışındaydı.

En derin ve en uzun Albright'a: Frost, Fleschner, Decker, Lopez.

Arkasına yaslanıp botlarını yukarı kaldırarak gözlerini kapattı ve zihninin dönmesine izin verdi.

Önce DiNuzio ve Decker'ı alın ve bir şey çıkarsa ne çıkacağını görün.

Stillwater'da bir vurgun daha. Uzun zamandır ganimet arkadaşı ve insanlar yatakta seksten sonra başka türlü söyleyemeyecekleri şeyler söylediler.

Sonra Fleschner-sadık dost, mutlak güven, sürprize yardımcı olmak için ilk seçim. Birlikte resim yapmak, bu bağı paylaşmak. Albright onunla başka ne paylaşmış ya da bir kenara, bir gözlem olarak atmış olabilir?

Sıkı bir gruptu elbette, ama sıkı grupların bile sorunları vardı.

Doğru düğmelere bastığında, diye düşündü, belki de bu sorunlardan bazıları ortaya dökülür.

Peabody'nin geri geldiğini duydu. Gözlerini açtı ama botlarını çıkarmadı.

"Bu senin yirmi doların ve DiNuzio dışarıda işlerini hallediyor. Yaklaşık otuz dakika sonra gelebilir. Decker, Shauna Erin'in ailesiyle bazı ayarlamalar yapmak için gittiğinde gelebileceğini söyledi. Anma törenini hemen yapmaya karar verdiler, yarın gibi."

"Çabuk."

"Evet, düğün tarihine daha fazla yaklaşmasını istemiyorlar. Decker'ın birkaç saate ihtiyacı var."

"Bu işe yarar." Eve botlarını indirdi, etrafında döndü. "İşte nasıl oynanacağı."

On Üçüncü Bölüm

Bir dava tıkanıldığında, geri dönün ve bir şeyleri -herhangi bir şeyi- gevşetmek için bir alan arayın.

Eve'e göre bu, tanık olarak duran kurbanın kabilesi ve şüpheli havuzuyla başlıyordu. Gelinlerin en yakın arkadaşları Becca DiNuzio ve Angie Decker bu listenin başında yer alıyordu.

İnsanlar bildiklerini fark etmedikleri şeyleri biliyor, fark etmedikleri ya da hatırlamadıkları şeyleri sorulmadan görüyorlardı.

Ya da polis deneyimine göre, sadece kendilerinin gerçekten anlayabileceği şeyler yapmışlar ve bu eylemlerini masumiyet kisvesi altında saklamışlardır.

Becca DiNuzio lise yıllarını Shaunbar'ın parlak çemberinin dışında geçirdi. Eve, bir genç olarak bu tür bir çemberin dışında durmayı çok iyi anlıyordu. Her ne kadar hayatının o noktasında giriş yemeği istememiş olsa da, birçok kişinin bunu arzuladığını da anlıyordu.

Kıskançlık ya da kızgınlık mı vardı? Belki de dikkatsiz bir davranış ya da dikkatsiz birkaç söz içten içe kök salmıştı?

Şimdi dışarıdaki içeride duruyordu. Birinin en iyi arkadaşı, diğerinin birlikte yaşadığı adam. Ama birlikte yaşadığı adamın -kendi deyimiyle- "havada asılı kalması" nasıl bir duyguydu?

-Lise aşkı yüzünden mi? Shaunbar'ın iki yarısının yakın ilişkisi bu kırgınlığı körüklemiş miydi?

Şimdi Shauna evlenmek üzere, ama sen değilsin. O bir rüyanın gerçekleştiğini görmek üzere ve sen değilsin.

Yine, onun polislik deneyimine göre, insanlar daha azı için öldürülüyordu.

Fırsat mı? Hayır. Diğer tanık ifadeleri Becca'nın TOD'da sahneye çıktığını gösteriyor. Ama bağlantılar kesişti. Ve Barney vardı.

Albright, DiNuzio'dan davayı teslim etmesini ister. DiNuzio, Albright'ı öldürmek için Barney ile komplo kurar.

Görüşme A'da Eve arkasına yaslandı. "Saçmalık. Saçmalık gibi kokuyor."

Ama bunu bir olasılık olarak açık bıraktı.

Dahası, Becca'nın kutuya girip bildiği, gördüğü, fark etmediği ya da anlamadığı bir şeyi -yine herhangi bir şeyi- sökmeye çalışmasını istiyordu.

Grup dinamikleri, gagalama düzeni ve bağlılıklar hakkında daha iyi bilgi sahibi olmak istiyordu.

Kapı açıldığında Eve dosyayı kapattı ve Peabody Becca'ya eşlik ederken ayağa kalktı.

"Geldiğiniz için teşekkürler," diye başladı Eve.

"Hayır, sorun değil. Yardım etmek istiyorum ve zaten dışarıdaydım." Becca çilek sarısı saçlarını kuyruk yapmış, mavi gözleri gölgeli bir halde odaya baktı. "Burası şüphelileri sorguladığınız yer mi?"

"Görüşme. Burası bir görüşme odası. Lütfen oturun. Sizi fazla tutmamaya çalışacağız. Bunu kaydedeceğiz."

Peabody, "Ayrıntıları düzgün tutmaya yardımcı oluyor," diye ekledi. "Neden sana içecek bir şeyler getirmiyorum? Kahveyi tavsiye etmem."

"Oh, um, bir kola alabilir miyim? Canlanmaya ihtiyacım var. Hiçbirimiz çok fazla uyuyamıyoruz."

"Tabii. Pepsi, Teğmen?"

"Evet, teşekkürler." Peabody dışarı çıkarken Eve tekrar oturdu. "Kayda başlayın. Dallas, Teğmen Eve, Erin Albright cinayeti soruşturmasıyla ilgili olarak Becca DiNuzio ile görüşüyor."

"Kulağa gerçekten resmi geliyor."

"Öyle. Erin'i kimin öldürdüğünü bulmaya odaklanmış durumdayız."

Gözdağı faktörü iyice yerleşince taktik değiştirdi. "Shauna nasıl?"

"Aslında biraz daha iyi, sanırım, çünkü kızgın. Kızgınlık şu anda onu idare ediyor. Ama yarın için endişeleniyorum. Yarın Erin'in anma töreni var."

"Çok hızlı."

"Biliyorum ama Erin'in ailesi ve Shauna da mümkün olduğunca çabuk olmasını istediler. Çünkü düğünün bu hafta sonu olması gerekiyordu ve

Bu çok zor. Erin'in annesi aslında bir anma hizmeti şirketinde çalışan birini tanıyor, bu yüzden hemen ayarlayabildiler."

Ellerini kaldırarak parmaklarını gözlerine bastırdı. "Bu çok fazla."

"Anlıyorum. Peabody, Dedektif Delia, görüşmeye giriyoruz. Shauna hâlâ Angie'de mi kalıyor?"

"Teşekkürler." Peabody'den tüpü aldı ve kırdı. "Evet. Aslında eve hiç dönmek istemiyor. Asla. Mobilyaları ya da eşyalarının çoğunu istemiyor. Yaptığım işlerden biri de ev sahibiyle konuşup kira kontratı bitene kadar daireyi mobilyalı olarak kiraya verdiğini açıklamaktı. Başka bir yer bulacak."

Endişe dolu gözlerle tüpü elinde evirip çevirdi. "Bunun doğru bir şey olup olmadığını bilmiyorum ama onun istediği bu. Ve o O bu kadar üzgünken, yas tutarken tüm bunları yapmak, tüm bunlara karar vermek. Bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum."

"Onun için endişeleniyorsun," dedi Peabody. "Bu çok doğal."

"Evlerine gittim ve gelinliklerini aldım." Becca tüpten derin bir yudum aldı. "Onları bir konsinye mağazasına götürdüm."

Peabody, "Bu senin için zor oldu," diye mırıldandı.

"Tanrım, korkunçtu. Elbiseleri seçmelerine yardım ettik. Ben, Angie, Donna, Jodi. Bir parti yaptık. Ama bence doğru olan buydu. Bence doğrusu buydu. Onlara tekrar bakmaya nasıl dayanabilirdi?"

"Senin gibi bir arkadaşı olduğu için çok şanslı," diye araya girdi Eve.

"Birbirimize sahip olduğumuz için şanslıyız. Greg'e bir şey olursa o benim yanımda olur. Tanrım, bunu hayal bile edemiyorum ama benim için orada olacağını biliyorum."

"Uzun zamandır arkadaşız. Ama hayır, pek sayılmaz," diye düzeltti Eve. "Lisedeyken arkadaş değildiniz. Shauna'nın -ya da Greg'in- sosyal çevresinin bir parçası değildiniz."

"Ben mi?" Biraz güldü. "Kesinlikle hayır. Onlar altın gibiydiler ve ben de her zaman yanlış kıyafetler giydiği halde her sınavda başarılı olan beceriksizin tekiydim."

"Lise zor bir okul. O yaşta yara almak ve yaraları sonrasında da taşımak çok kolay."

"Sanırım ciddi bir yara alamayacak kadar dikkatsizdim." Hafif bir gülümsemeye kolasını yudumladı. "Birkaç sıyrık belki. Birkaç arkadaşım vardı - hırıltılı ve/veya inek arkadaşlar. Biri savaştan hemen sonra donanmaya katıldı."

Mezun olduktan sonra onu bir daha görmedim. Diğeri yaklaşık dört yıl önce bir iş için Londra'ya taşındı. Fırsat buldukça görüşmeye devam ediyoruz."

"Ama Shauna ya da Greg ile arkadaş değildiniz?"

"Hayır. Onları tanıyordum -herkes tanıyordu- ve Shauna da beni tanıyordu, sayılır, çünkü birlikte birkaç dersimiz vardı. Bir keresinde bir kimya ödevinde laboratuvar partneriydik. Birbirimize tekrar rastladığımızda, itiraf etmeliyim ki bunu ya da beni hatırlamasına şaşırdım."

Becca gülümseyerek biraz daha kola yudumladı. "Hâlâ özümde bir hırıltı var sanırım ama artık daha iyi giyiniyorum."

"Ya o ve Greg? Shaunbar yeniden canlanmadı mı?" "Hayır. İkisi de hayatına devam etti. Benim şansına."

Boynunda birbirine kenetlenmiş bir çift kalp bulunan altın bir zinciri parmakladı.

"Yine de kurallara uydum."

"Kural mı?"

"Bilirsin, bir arkadaşının eski sevgilisiyle çıkmak hakkında. Birkaç yıldır konuşuyor olsak bile. Greg bana çıkma teklif ettiğinde, programımı kontrol edip ona geri dönmekle ilgili bir şeyler mırıldandım ve Shauna'yı etiketleyerek onun için sorun olmadığından emin oldum."

"Anlıyorum, öyleydi."

"Bir kıvılcım gördüğü için deneyeceğimizi umduğunu söyledi. Onun benim en iyi arkadaşım olmasının bir nedeni var, Komiser. Sevgi dolu, nazik biri. Kolay lokma değildir ama hiç kimseyi kasten incittiğini görmedim. Lise kraliçesiyken bile, asla yumruk atmazdı."

"Bunun olmasından nefret ediyorum. Nasıl olduğunu anlayamıyorum."

Peabody ona, "Burada bulunarak nasıl, neden ve kim olduğunu bulmamıza yardımcı oluyorsun," dedi. "Shauna, Greg ile olan ilişkiniz konusunda çok iyiydi. Erin'le tanıştığında ne düşündün?"

"Şaşırdım -ilk tepkim- çünkü bu kez hiç beklemediğim bir yerde bir kıvılcım gördüm. Shauna'ya Erin'in ona aşık olduğunu biliyor muydu gibi bir şey söyledim ve o da bana aşık olmuş gibi göründü. Başından savmaya çalıştı ama sonra kızardı. Kızılın laneti," dedi kendi saçına dokunarak. "O da 'Belki' dedi. Sadece çalıştılar, birbirlerine uydular, birbirlerini mutlu ettiler."

"Diğer ortak arkadaşlarınız Erin'e, ilişkinize nasıl tepki verdi?" Eve sordu.

"Sanırım biraz şaşkınlık vardı, benim ilk tepkim gibi. Ve sanırım bazıları bunun sadece bir aşama olduğunu düşündü ama bu düşünce uzun sürmedi çünkü öyle olmadığı çok açıktı. Greg biraz garipsedi."

"Tuhaflaştı," diye sordu Eve.

"Evet, WTF gibi şaşırdı. Ama o bir erkek, hem de daha önce birlikte olduğu bir erkek."

-İlk kez bir erkekle birlikte oldu ve bir erkek gibi tepki verdi.

Marcus'la karşılaştım-" "Marcus Stillwater mı?"

"Evet, öyle. Sokakta karşılaştık, bir şeyler içtik ve o da biraz şaşkındı. Çocuklar." Omuz silkti.

"O ve Marcus hiç ciddi olmuşlar mıydı?"

"Hayır, iki tarafta da değil. Dostlar. İyi dostlar, ama bundan fazlası değil. Erin'le dostluk kurması da uzun sürmedi, ama iyi bir dostluk. Onlara Tippler'da küçük bir nişan partisi verdi. Orası bazılarımızın gittiği bir bar."

Peabody, "Shauna'nın çevresi Erin'i de içine almış gibi görünüyor," diye yorum yaptı.

"Evet, öyle de denebilir. İlk olarak, sanırım Shauna onu sevdiği için, ama daha da önemlisi herkes onu sevdiği için. Eğlenceli, yetenekli ve her zaman neşeliydi. Ve Shauna'yı ne kadar çok sevdiği, Shauna'yı mutlu etmeyi, onunla iyi bir hayat kurmayı ne kadar çok istediği çok belliydi."

"Sen ve Angie Decker iyi arkadaşlara benziyorsunuz," dedi Eve. "Erin'in çevresi de aynı şeyi yaptı mı, Shauna'yı absorbe etti mi?"

"Sanırım öyle. Yani Angie, Donna ve Erin geri döndü. Onların yanında kendimi rahat hissettim. Düğünün planlanmasına yardım etmek, partiyi düzenlemek falan derken sağlam dostlar olduk diyebilirim. Şimdi bildiğim kadarıyla, özellikle Angie ve Donna'nın Erin'in kalbinin kırılacağından endişe ettiklerini söyleyebilirim. Shauna'nın bazı arkadaşlarının Shauna'nın bir dönemden geçtiğini düşünmesi gibi. Ama bu uzun sürmedi."

"Çemberlerden bahsettiğinize göre, sanki çember genişlemiş ya da çemberler birbirine bağlanmış gibi. Benim gibi bir lise öğrencisi için bu kadar çok kadın arkadaşına sahip olmak kişisel bir mucize. Ve şu anda birbirimize ihtiyacımız olduğu kesin."

Eve, "Çok çeşitli, ilginç bir grupsunuz," dedi ve dosyaya atıfta bulunuyormuş gibi dosyayı açtı. "Şimdi hepinizle konuştuk. Sanatçılar, menajerler, yöneticiler, iş kadınları, profesyonel anneler, doktorlar, şefler, restoran ve emlak sahibi bir ailesi olan bir striptizci."

Yukarı baktı. "ChiChi Lopez ve Erin'in bir zamanlar ilişkisi vardı."
"Bunun doğru kelime olduğundan emin değilim. Belki de yine bennies
ile arkadaş

En azından Erin açısından. Marcus ve Shauna'da olduğu gibi, yardımlar
kesildi."

"Peki ChiChi bunu Marcus kadar kolay kabul etti mi?"

Becca kıpırdandı ve ilk kez tereddüt etti. "Sanırım öyle. Onu Marcus'u
tanıdığım kadar iyi tanımıyorum."

Eve rahat bir gülümseme sundu. "O kadar arkadaş canlısı değilsin."

"Pek sayılmaz. Yani, iyi anlaşıyoruz. Bir grubumuz onun performansını
izlemeye gitti ve vay canına, bu göz açıcıydı." Göstermek için gözlerini
kocaman açtı. "Sadece çıplak kısmını kastetmiyorum, bazı hareketleri var."

Eve bir süre bekledi. "Ama?"

"Tamam, o biraz kaba biri. Bir ısırığı var ve ben de ısırılmaktan
kaçınmaya çalışıyorum, bu yüzden pek arkadaş canlısı değiliz."

"Shauna'yı hiç ısırды mı?" Peabody merak etti.

"Birkaç ısırik. Shauna bıraktı. Yani, bana söyledi ve Shauna gerektiğinde
karşılık verebilir. Doğruyu söylemek gerekirse, bence ChiChi biraz
kıskançtı ve Shauna'dan pek hoşlanmıyordu. Ya da beni."

Bunun üzerine omuz silkti.

"Sanırım Erin dışında kimseyi sevip sevmediğini bilmiyorum. Donna'nın
bana söylediği gibi ChiChi ona eğer geçiş yapacaksa daha iyi göğüsler için
para ödemesi gerektiğini söylemiş. Bu çok kaba ve cahilce. Donna bunu
şaka gibi söylediğini söyledi ama çok acıdı."

"Ama Erin ona güvendi."

"Elbette. Eskisi kadar sıkı olduklarını sanmıyorum, ama emin
olamıyorum, çünkü onları, bilirsiniz, kankayken tanımıyordum. Ama
arkadaşlar Erin için önemliydi - Shauna ile ortak olan bir diğer nokta da
buydu. Arkadaşlarını tutarlardı, arkadaşlarına değer verirlerdi."

"Becca, bunu muhtemelen arkadaş olarak gördükleri biri yaptı."

"Buna inanamıyorum. Sanırım inanmak da istemiyorum."

"Shauna ile sahnedeysen, saat gece yarısına yakınken ve siz
yukarıdayken, kulüpte olmayan birini fark ettiniz mi? Tuvaleti kullanmak
için dışarı çıkan birini gördünüz mü?"

"Düşünüyorum ve düşünüyorum. Gözlerimi her kapattığımda oraya geri
dönüyorum. Çok içmiştim ve inanın bana, kendimi bir seks kulübünde yarı
çıplak dans ederken hiç hayal etmemiştim. Sadece bir bulanıklık."

"ChiChi sahneye çıktı mı?"

"Hayır." Becca gözlerini devirdi. "Birkaç kişi yapması gerektiğini söyledi. Bilirsiniz, 'Bize nasıl yapıldığını göster!' gibi. Ama o sadece bunun için nasıl para aldığını söyledi. Pistte çok fazla dans edip etmediğini bile bilmiyorum. Giyinikti falan ama pek dikkat etmedim ya da onunla takılmadım."

"Kim yaptı? Onunla mı takıldın?"

"Erin, sanırım. Angie biraz. Oh bekle, biraz dans etti. O adamla -İçeri giren. Uzun boylu, sarışın, yapılı. Seksi dans, ama bu daha önceydi. Erin'in gittiğini görmedim. Sadece görmedim."

Bilek ünitesine baktı. "Gerçekten üzgünüm ama gitmem gerek. Hâlâ yapmam gereken bazı işler var."

"Gelip bizimle konuştuğunuz için teşekkür ederiz."

"Nasıl yardımcı olacağını bilmiyorum ama umarım olur. Bizden biri olduğuna inanmak istemiyorum ama eğer öyleyse, onları alaşağı etmenizi istiyorum."

Peabody de onun gibi ayağa kalktı. "Seni geçireyim."

Eve, "Görüşme sona erdi," dedi ve not almak için dosyayı açtı.

Birkaç dakika sonra Peabody geri geldi ve oturdu. "Onun bu işin bir parçası olduğunu düşünmüyoruz."

"Hayır. Liseden kalma bir kızgınlığı olduğu fikriyle oynadım, Shauna evlenip istediği her şeyi elde edince bu kızgınlık alevlendi. Ama tutmadı. Fiziksel olarak bunu başaramazdı ve bu konuda birlikte yaşadığı kişiyle komplo kurduğunu düşünmüyorum. Ya da Lopez'le. Belli ki Lopez'den hoşlanmıyor. Denedi ama olmadı."

"Benim görüşüm buydu. Ama elimizde olmayan birkaç şey var."

"Evet, Barney'nin WTF tepkisi. Stillwater'inkinden farklı bir ton, öyle görse de görmese de. Söyleyiş tarzına bakılırsa Barney biraz sinirlenmiş, Stillwater ise şaşırmış. Ve bunu şuna bağladı: Erkekler."

"Bazı insanlar insanların içindeki iyiliği görmeye çalışır."

"Evet, onların nesi var?" Peabody'nin gülmesi üzerine Eve başını salladı. "O da onlardan biri. Ama Lopez'den hoşlanmıyor."

"Onu kızdırmak istemedim," diye gözlemledi Peabody. "Ama biz polisiz, bu bir cinayet ve o da bildiklerini ya da hissettiklerini söylemek zorunda olduğunu hissetti. Kötü niyetli, Shauna'dan hoşlanmıyor, kıskanç. Lopez orada birkaç atış yaptı."

"Evet. Ayrıca Donna'da en azından odaktan ziyade desen gösteren bir tane aldım. Decker'ı çalıştırıp neyin uyup neyin uymadığına bakacağız."

"O gelmeden önce biraz zamanımız var. Ben gidip otomattan bir şeyler alacağım."

"Tamam."

"Ya da." Peabody kelimeyi uzattı. "İkimiz de senin AutoChef'ten bir şeyler alabilir ve ptomaine riskine girmeyebiliriz."

"Tamam. Buraya getir."

"Harika. Ne istiyorsun?" "Ne istersen."

Peabody hüzünlü bir iç geçirdi. "Keşke yemek hakkında her şeyi düşünebilseydim. Pantolonum sadece bollaşmakla kalmaz, düşerdi."

"Sonra, onlara takılıp yüzünü çarptığın için, seni uygunsuz teşhirden tutuklamak zorunda kalacağım. Sonra da yedek kulübesinin eğlencesi için bir video çektim."

"Şimdi yemekle ilgili her şeye karşı olan tavrımdaki bilgeliği görüyorum. Biraz makarna salatası alacağız."

"AC'de makarna salatası olduğunu nereden biliyorsun?" "Yemeğe karşı bilge tavrım sayesinde."

"Tamam, hazır elin değmişken çikolatayı da al." "Klimada şeker mi var? Ne tür?"

Eve ona uzun uzun baktı. "Bunu bilmen gerekmiyor mu?"

"Yapmadığım için pişmanım ama bol pantolonlar yüzünden şeker konusunda dikkatli davranıyorum."

"Şekeri boş ver."

Eve notlarına geri döndü ama Peabody dışarı çıkınca durakladı.

Ortağı korkunç Şeker Hırsızı olabilirdi ama... bugünlerde şeker konusunda dikkatli davranıyordu. Bu Eve'in sakladığı şekeri çalmadığı, sonra da bol pantolon giydiği için kendini ödüllendirmediği anlamına gelmiyordu.

Şu anda, Nixie'nin ona verdiği resmin arkasında bantlanmış boş bir şeker ambalajı vardı. Şeker Hırsızı'na kasıtlı bir tokat.

Acil durum çikolatası ise masasının alt çekmecesinin arkasında duruyordu ve tamamen çıkarılması için bir alet ve biraz uğraş gerekiyordu.

Her ihtimale karşı bunu kontrol etmeli.

Peabody iki porsiyon makarna salatasıyla geri döndüğünde Eve yine notlarına dalmıştı.

"Gerçekten güzel bir makarna salatası. Renkli."

Eve, rengin sadece varis renkli makarnadan değil, aynı zamanda sebzelerden de geldiğini belirtti.

Her neyse demişti ve anladı.

"Sebep para değil," diye söze başladı ve çatalını eline aldı. "Bu derin bir sır, eski bir suç olmayacak. Seks, tutku, kıskançlık, belki de ego. Bunların bir kombinasyonu. Belki de hepsi."

"Eğer bu doğruysa, Erin'i öldürmenin Shauna'yı ödöl yaptığını söyleyebilirsin." "Ya da Erin'i sen ona sahip olamadığın için öldürdün, artık kimse sahip olamaz." Peabody yedi, başını salladı.

"Huysuz. Lopez."

"Ya da," diye devam etti Eve, "Erin'i öldürün çünkü o sizin istediğinizi elinizden aldı."

"Meşale yanıyor mu? Barney. Becca DiNuzio ile birlikte yaşamıyor olsaydı daha fazla eğilirdim."

Eve biraz makarna bıçakladı. "İnsanlar eşlerinin, birlikte yaşadıkları kişilerin, sevgililerinin burnunun dibinde ilişkiye giriyorlar. Hem de her zaman. Ve bu o bile değil."

"Shauna'nın ayağı kaymadıysa belki? Belki de liseli kahramanla bir tur daha atmıştır. Pişman olur, kimseye söylemez. Barney'e 'Korkunç bir hata' dedi. "Bir daha asla olmayacak."

"Seni sevmiyorum. Seni istemiyorum. Ben Erin'i seviyorum ve ikimiz de Becca'ya ihanet ettik. En azından yüzeysel olarak kabul ediyor. Ama Erin ortadan kalkarsa ona tekrar sahip olabileceğine inanıyor. Belki sonuna kadar, belki de bir kenarda."

"Bir kez yaptıysa" -Peabody çatalını salladı- "yine yapar." "Bunu Lopez'le de oynayabilirsin. Stüdyoya gelir, Erin kayar ve aynı temel senaryo, en iyi arkadaş eklenmeden."

"İkisi hakkında da bildiklerimize pek benzemiyor ama insanlar hata yapar, aldatır. Ve eğer ilişkilerinin başlarında olduysa, bunu satın almak kolaydır. Mesela Shauna için, Erin gerçekten sadece bir evre mi? Erin'le, Shauna gerçekten istediğim şey mi?"

Eve arkasına yaslanıp düşündü.

"Mira, Maui gezisinin tetikleyici olabileceğini düşünüyor. Kızgınlık, kıskançlık, hatta Erin'i ortadan kaldırma düşüncesi bile vardı ama gezi son düğmeye bastı."

"Neden?"

"Balayı. Sadece büyük rüya değil, balayı. Tekrar seks."

Peabody işaret etti. "Sadece seks değil, rüya seksi. Hawaii'de seks. Romantizm, mavi sular, sahilde mehtaplı yürüyüşler."

Eve arkasını işaret etti. "Rüya seksi. Bu iyi bir şey. Katil onların düğün gecelerinde çekiç gibi vuruşacaklarını biliyor, ama şimdi? Maui'de yapacaklar. Rüya seksi, romantik, tutkulu. Daha da kötüsü, Erin onlardan bunun gerçekleşmesi için yardım ister, hem de büyük bir şekilde. Son dakikaya kadar ister çünkü ilk tercihi Baltimore'da sıkışıp kalmıştır."

"Beni hafife alabileceğini mi sanıyor?" Peabody kötü yüzünü takındı. "O kaltak."

"Çalabilir. Şimdi, kimin etrafta bir garrote'si ya da hızlı bir şekilde bir araya getirme yeteneği var?"

"Ben olsam ilkinin seçerdim. Zaten var."

"Çünkü onu kullanmanın bir yolunu bulmayı, Erin'i öldürmeyi ve bunun için yakalanmamayı umuyorlar."

"Ve onlara yol gösteriyor."

Eve makarnasının yanında küçük bir parça brokoliye tahammül etti. "Listedeki ilk ikiye geri dönüyorum ve ikisinin de çalışıyor olması canımı sıkıyor."

"Ya ikisi de birlikte çalıştıkları için çalışıyorlarsa?"

"Bununla oynuyorum. Çantayı oraya götürür ve ona bir tokat atar. Bu şekilde, TOD'da kulüpte görünür olacak. Adam da odanın içinde bekler."

"Hitch."

"Evet, aksaklıkları biliyorum, ama onları ortaya koy."

"Neden birbirlerine güvensinler ki? Aynı çevrelerdeler, birbirleriyle bağlantılılar ama ayrılar. Eğer öldürmek için komplo kuracaksanız, motivasyondan daha fazlasına ihtiyacınız var. İş batırmamak ya da yuvarlanmamak için birbirinize güvenmelisiniz."

"Doğru, ama neden cinayet işlemek için komplo kuran insanları bu kadar sık yakalıyoruz?" "Çünkü çuvallıyorlar ya da yuvarlanıyorlar. Ama Becca Barney'le takılıyor ve

Lopez'le pek alakası yok. Aynı şeyi istediklerini bilmek için birbirlerini yeterince tanımaları gerekir. Belki farklı sebepler ama aynı şey."

"Başka bir aksaklık, tabii onun kulüpte biraz zaman geçirdiğini bulamazsak."

"Ve onu vampirleştirebilirdi. Hey." İlham alan Peabody çatalını salladı. "Onu vampirleştirmiş olabilir çünkü öncelikle yakışıklı bir adam ve Shauna ile olan geçmişini biliyor. Belki de her şeyi birlikte planladılar ya da eğer bunu yapmazsan -ki yapmak istediğini biliyorsun- Becca'ya benimle bir ilişki yaşadığını söyleyeceğini söyledi."

"Bu fena değil. Ama yumurtadan çıkışın hızlı olması, iyi zamanlanması ve uygulanması gerekiyordu. İşte beni durduran da bu."

"Erin'in zaten yedeği varmış, Donna'ya öyle söylemiş. Yani bu daha fazla zaman demek."

"İşte bu noktada benim için işler biraz açılıyor. Birlikte ya da ayrı ayrı, listenin başında onlar var. Rierdon listeye yaklaşan tek kişi ama o da yeterince yakın değil. Erin'in ona güvenmesi ya da ondan yardım istemesi için bir neden yok. Bu konuda Barney'le ya da Erin ikisinden birini dinlediyse Lopez'le bağlantı kurması için de bir neden yok."

"Ayrıca, Shauna ilişkisini bitirdiğinden beri eskisi kadar bağlı değil. Ayrılmasının nedeni Erin değil. Ve bana pek çekici gelmedi Dallas."

"Her zaman değil," diye mırıldandı Eve. "Ama o da bana vurmuyor. Birkaç yıl önce birkaç ay çıktığı biri için fazla kişisel. Daha önce onu zorlamış olabilirdi ama o zorlamadığını söyledi."

Kaseyi bir kenara itti. "Teorilerimiz, açılarımız, spekülasyonlarımız var. Ve sağlam bir şey yok. Biraz ısıya ihtiyacımız var."

"Decker yakında burada olur. Belki biraz alırız."

Eve ayağa kalktı. "Heteroseksüel en iyi arkadaş, uzun süredir. Sanat eseri satın alabilecek kadar varlıklı, değerini biliyor. Ölü sanatçı değeri, ama bu açı yumuşak ve daha da yumuşaklaşıyor. Mesele para değil. Belki para ek bir faydadır ama asıl neden değildir."

Isınmak için Pepsi tütünü aldı ve volta atarken içti.

"Erin'e ya da Shauna'ya aşık değil. Saldırı sırasında kulüpte açıkça görülmüş. Ortada bir sebep yok ve Erin'in neden ondan sürpriz için yardım istemediğini hala merak etsem de, fırsat yok. Yeterince formda ve bunu yapabilecek kadar uzun, ama bu yeterli değil. Listede alt sıralarda kalıyor."

"Becca gibi o da bize elimizde olmayan birkaç şey verebilir ya da bazı spekülasyonları doğrulayabilir."

"Denemek lazım. Büyük olasılıkla Erin'i herkesten daha iyi tanıyordu. Arkadaşlıklarının süresi göz önüne alındığında, muhtemelen Shauna'dan daha iyi ve daha ayrıntılı. Sadece bir yılları vardı."

Peabody, "Samimi bir yıl," diye belirtti.

"Evet, ama kuralların devreye girmesi, insanların kiminle birlikte olduklarını görmesi ve hikayelerin ortaya çıkması zaman alıyor."

"Sanırım McNab ve ben hala birbirimiz hakkında bir şeyler öğreniyoruz. Sır gibi şeyler değil, sadece ufak tefek tarih parçaları ve bunun gibi şeyler."
Eve hâlâ volta atarak boş tüpü yuvarladı.

"Evet, bu zaman alır ve onların sadece bir yılı vardı. Decker daha uzun süredir oradaydı ve seks olayını çıkarırsak, bu bir komplikasyonu ortadan kaldırır."

Ve bu sebep, diye düşündü Eve.

"Ayrıca, burada sadece biz varken, düşüncelerini veya duygularını duyacak arkadaşları yokken Barney ve Lopez hakkında ne söyleyeceğini merak ediyorum."

"Bu konuda Becca'dan biraz daha çekingen görünüyor."

"Evet, öyle. Bunu biz hallederiz. Hadi burayı temizleyelim ve hazırlanalım."

Bölüm On Dört

Peabody, Angie'ye görüşmeye kadar eşlik ettiğinde Eve sadece yorgunluk belirtilerini değil, yakın zamanda ağladığını da fark etti. Dikkatli makyaj her ikisini de gizlemekte iyi bir iş çıkarmıştı ama yine de belli oluyordu.

"Geldiğiniz için teşekkürler," diye başladı Eve. "Bunun zor bir zaman olduğunu biliyorum.

Lütfen oturun."

Becca gibi Angie de odanın etrafına temkinli bir şekilde baktı. Oturdu ve konuştuğunda sesi bile bitkin çıkıyordu. "Ben şüpheli miyim?"

"Hayır, değilsin."

"Size içecek bir şeyler getireyim mi?" Peabody teklif etti.

"Su. Sadece biraz su, teşekkürler. Shauna, Erin'in ailesiyle birlikte yarın için bazı ayarlamalar yapıyor. Onun için kendimi tutmak zorunda hissettiğimi fark ettim ve o zamandan beri ilk kez gerçekten yalnızdım. Bu yüzden parçalara ayrıldım. O benim en yakın arkadaşımdı. Kız kardeşimdi. Beni başından sonuna kadar tanıyan ve yine de seven tek kişiydi. Ve o gitti. Gitti."

Angie gözlerini içinde dönen yaşlara kapadı. "Böylece yalnız kaldım ve paramparça oldum."

Peabody elini onun omzuna koydu. "İhtiyacın vardı. Suyunu getireyim. Teğmen?"

"Aynısı, teşekkürler. Angie," diye devam etti Peabody dışarı çıktığında, "sorumlu kişiyi bulmak için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz."

"Öyle olduğuna inanmak zorundayım. Eğer inanmazsam buna dayanabileceğimi sanmıyorum." "Bize yardım edebilirsin."

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum ama deneyeceğim. Becca sen onunla konuştuktan sonra beni etiketledi. Çok fazla sorunuz olduğunu söyledi ve cevaplamaya çalıştı. Ama yardımcı olduğunu düşünmedi."

"Her soruya verilen her cevap yardımcı olur."

Eve'e bakarken Angie'nin gözleri açıldı. "Bunu hiç düşünmemiştim. Bu şekilde düşünmemiştim. Bana bir şey sor."

Peabody elinde su tüpleriyle içeri girdiğinde Eve ona, "Bunu kaydedeceğiz," dedi. "Kayda başlayın. Dallas, Teğmen Eve ve Peabody, Dedektif Delia, Erin Albright cinayeti soruşturmasıyla ilgili olarak Angie Decker ile görüşüyorlar."

Angie bir kez ürperdi. "Tanrım, böyle duymak. Sadece duymak. "Erin Albright'ın öldürülmesi."

Uzun bir nefes verdi. "Bana her şeyi sorabilirsin," diye tekrarladı.

"Angie, geldiğin için tekrar teşekkürler. Down and Dirty'deki partinin planlanmasına yardımcı oldun."

"Evet. Becca ve ben -Becca DiNuzio ve ben- düğünde Erin ve Shauna'yı savunacaktık. Bize sorduklarında, etkinlikleri birlikte planlamaya karar verdik. Gelinlik mağazası gezisi, gelin partisi, düğün öncesi parti. Davetiyeler konusunda yardımcı olacaktık."

"Erin'le çok yakın arkadaşınız ama size Maui gezisinden bahsetmedi mi?"

"Hayır." Tüpü kırıktan sonra Angie içti. "Erin sürprizleri severdi. Büyük açıklamaları severdi. Shauna'yı Hawaii'ye götürmeyi ne kadar çok istediğini biliyordum, çünkü bu Shauna'nın hayalindeki balayıydı. Ama Shauna çok pratik biri ve Erin de öyle olmaya çalışıyor. Çoğunlukla başarılı olur, bu yüzden bunu doğru bir şekilde yapana kadar ertelemeye karar verdiler. Bunu başaracak kadar resim sattığından ya da seyahat için rezervasyon yaptırdığından haberim yoktu."

Angie'nin gözyaşlarını tutamadığı görülüyordu.

"O da bana sürpriz yapmak isterdi. Yani hepimizi. Shauna merkezde ve geri kalanımız onu çevreliyor. Bu tam Erin'e göre. Kostüm? Tanrım, o da Erin'di. "Büyük yapın ya da unutun, eğlenceli yapın ya da ne anlamı var?"

Tekrar içti.

"Bütün bunların içinde bir üzüntü daha var biliyor musun? O yolculuk mu? Shauna küçüklüğünden beri bu hayali kuruyordu. Şimdi asla gidemeyecek. Bu

Gitmek onun kalbini yeniden kıracaktı. Yani o hayal de öldü. Belki bu küçük, aptalca bir şey ama-

"Hayır, değil," dedi Peabody. "Küçük ya da aptalca değil."

"Şu anda dayanıyor. Çok kızgın ve bu da dayanmasına yardımcı oluyor. Öfkemi tekrar bulmam lazım ama şu anda? Kızgın olamayacak kadar yorgunum."

"Shauna seninle kalıyor."

"Dairelerine geri dönmek istemiyor. Onu suçlayamam, çünkü ben de oraya gitmekte zorlanacağım. Ama Erin'in ailesinin eşyalarını almasına yardım etmek istiyorum. Becca, Shauna'nın bazı eşyalarını aldı. Shauna kiraya verecek, başka bir yer arayacak. O zamana kadar benimle kalabilir."

"Bu çok cömertçe. Onu sadece bir yıldır tanıyorsun."

"Erin onu severdi," dedi Angie basitçe. "O da Erin'i severdi. Güvenli bir yere ihtiyacı var ve benim de odam var. Erin benden bunu beklerdi."

"Becca'nın odası yok mu?"

"Becca ve Greg mi? Hayır, pek sayılmaz. Onu araya sıkıştırırlardı, kesinlikle bunu yaparlardı. Ama benim odam var, özel bir misafir odası ve iki banyo. Shauna ve ben son bir yıl içinde iyi arkadaş olduk, ikimiz de Erin'i seviyorduk."

"Sence Erin neden Donna'dan davayı sana değil de D&D'ye getirmesini istedi?"

"Olayı öğrendiğimizden beri kendime tekrar tekrar sorduğum bir soru var ve onu getirenin öldürdüğünü düşündüğünüzü fark ettim. Eğer bana sormuş olsaydı..."

Angie başını salladı. "Oraya gitmenin bir anlamı yok. Sanırım Donna'ya sordu çünkü neredeyse her gün görüşüyorlardı, aynı stüdyoyu paylaşıyorlardı ve Shauna'nın sürpriz karşısında tökezlememesi için Erin davayı oraya getirdi. Donna da düğünden sonra kız kardeşi doğum yapmadan önce birkaç günü olduğunu düşünüyordu."

Peabody, "Görünüşe göre bebekler istedikleri zaman geliyorlar," diye yorum yaptı. "Evet." Becca'nın yaptığı gibi Angie de tüpü evirip çevirdi.

"Donna, kız kardeşi son ziyaretinde ebenin her an doğum olabileceğini söylediğini öğrendiğinde endişelenmeye başladı."

"Oh?" Eve bunun yeni olduğunu düşündü. "Ne zamandı o?"

"Ben... Emin değilim. Hayır, bekle. Geçen Cuma olmalı. Kız kardeşinden haberi aldıktan hemen sonra Donna ile konuştum. Hatırlıyorum çünkü

bebek için çok heyecanlıydı ama parti için gerçekten endişeliydi ve Erin'e haber vermesi gerektiğini söyledi."

Angie ellerini kaldırdı. Angie gülümseyerek, "O zaman aşırı tepki verdiğini düşünmüştüm ve bunu yapabilir," diye ekledi. "Ama Erin için gece çantasını getirmesi gerektiğini bilmiyordum."

"Erin'i grubunuzdan birinin öldürdüğüne inandığımız gerçeği sizi şaşırtmış ya da sarsmış gibi görünmüyor."

Angie Eve'in bakışlarını eşit bir şekilde karşıladı. "Sanırım ben de buna inanmak zorundayım. İlk başta kulüpte çalışan başka biri olduğunu düşünmek zorunda kaldım. Ama bunun ne anlamı var ki? Biri onunla o odaya giriyor, onu o şekilde öldürüyor ve ne için? Sahip olduğu neredeyse hiçbir şey için mi? Bir yabancı o odadayken ya da odaya girerken tesadüfen o odaya mı giriyor?"

Peabody, "Ancak grubunuz tuvalete ikili ya da gruplar halinde gitmeyi kabul etti," dedi.

"Böylece kimse vurulmaz ya da köşeye sıkıştırılmazdı. Ama Erin'e olan bu değildi. Böyle bir şeyi savuşturmaya çalıştığına dair hiçbir şey söylemedin."

"Bunu çok düşünmüşsün," dedi Eve.

"Tanıdım. Onun beni tanıdığı kadar ben de onu tanıyordum. Tanımadığı hiç kimsenin o odaya girmesine izin vermezdi. Eğer biri zorla girmeye çalışsaydı, kavga ederdi ya da etmeye çalışırdı. Bu yüzden tanıdığı biri olmalıydı ve dövüşme şansı olmadı."

Angie dudaklarını birbirine bastırdı ve sesi kısıldı. "Hiç şansı yoktu. Bu bir yabancından çok daha kötü, çok daha kötü. Ve onları *gömmeni* istiyorum."

Tekrar ürperdi, sonra omuzları sakinleşti, doğruldu. "Ve işte orada. İşte öfke. Tekrar hoş geldin."

"Kim?"

Angie'nin artık karanlık ve sıcak olan gözleri Eve'inkilerle buluştu. "Eğer en ufak bir fikrim olsaydı, sana söylerdim. O benim insanımdı, Teğmen. Benim için dünyadaki herkesten daha önemli olan kişiydi."

"Pekâlâ. Donna Baltimore'a gittikten sonra -ya da belki Donna ona partiyi kaçırmak zorunda kalabileceğini söyledikten sonra- kime sorardı sence?"

"Ben de orada sıkışıp kaldım. Sanırım bana ya da Becca'ya sormadı -ki ilk tahminlerim bunlar- çünkü yük olmak istemedi. Becca'nın durumunda ise, belki de Becca'nın ağzından bir şey kaçabilirdi - Shauna'ya değil ama bana söyleyebilirdi çünkü her şeyi planlıyorduk ya da Greg'e bir partnerle yaptığınız gibi bir şey söyleyebilirdi. Becca size her zaman sırlar ve sürprizlerle dolu aşılmaz bir kasa olmadığını söyleyen ilk kişi olacaktır. Ama herhangi birimiz, gerçekten."

"Pekâlâ, bunu deneyin. Kime sormaz ki - büyük olasılıkla," diye ekledi Eve. "Oh, şey. Glenda, çünkü Glenda Avrupa'da olurdu. Muhtemelen Jodi, çok meşgul olduğu için. Wanda'nın da meşgul olması pek olası değil. Kaydee ise tam da olanlardan dolayı -ER doktorları acil durumlarla ilgilenmek zorunda."

Birkaç tane daha saydı. Şehrin öbür ucuna taşındı, çılgın bir iş yükü var, pek güvenilir değil.

"Shauna'nın tüm arkadaşlarını bir şey söyleyecek kadar iyi tanımıyorum. Erin geçtiğimiz yıl bazılarını benden daha iyi tanıdı."

Peabody, "Hâlâ oldukça sıkı bir grup oluşturmuşsunuz," diye yorum yaptı.

"Evet, öyle. Bu kadınları seviyorum ve içlerinden birinin bunu yaptığını düşünmek çok zor."

"Wanda ve Erin'in cinsel bir ilişkisi vardı."

"Görüştüler, kısa bir süreliğine ve iki taraf için de ciddi bir şey olmadı. Ve dürüst olmak gerekirse, Erin'in Wanda'nın kalabalık programını bildiği halde ondan böyle bir şey istediğini düşünemiyorum."

"Ayrıca ChiChi Lopez ile cinsel ilişkisi vardı."

"Evet." Angie biraz daha su içti. "Evet, öyle yaptı. Erin bu konuda kesinlikle ciddi değildi. Shauna'dan önce onun bu kadar ciddi olduğunu hiç görmemiştim."

"ChiChi ciddi miydi?"

Angie tüpü yere bıraktı ve ellerini masanın üzerinde birleştirdi. "ChiChi'nin neyi ciddiye aldığını söylemek zor. Erin'in ona sormuş olup olmadığını bilmek istiyorsunuz ve sanırım bu mümkün."

"Arkadaşlıklarını sürdürdüler mi?" "Evet."

"Lopez'i arkadaşın olarak görüyor musun?"

"Erin yaptı." Angie ellerini çözdü. "ChiChi... zor biri olabilir. Bazı ortak noktalarımız var. İkimiz de belirli avantajlarla büyüdük - duygusal ve finansal güvenlik ağları sağlayan başarılı bir aile. ChiChi'nin ailesiyle çok sevgi dolu bir ilişkisi var, tıpkı benimkiyle olduğu gibi. Onun sağlam bir iş ahlakı var ve ben de öyle olduğumu düşünmek istiyorum."

Eve gülümsedi. "Ama?"

"Pekala, her soruya her cevap yardımcı olur. ChiChi ya buna hazırlıklı ya da gerçekten keskin küçük oklar atmaktan hoşlanıyor. Yargılayıcıdır ve sert olabilir - kasıtlı olarak sert. Donna ve Erin yakın oldukları için bazen Donna'ya ateş ederdi. Donna Erin'e söylemezdi."

"Ama sana söyler miydi?"

"Yapardı, çünkü ChiChi de sık sık aynı sebepten beni eleştirirdi. Onları görmezden gelebilirdim ve geldim de.

Donna daha hassas." "Yani, bölgesel."

"Evet, bu iyi bir terim. Ve ego. 'Ben senin dünyanın merkezi olmalıyım. Bana bak.'"

"Shauna için heyecanlanmış olamaz."

"Hayır. İyi bir rol yaptı ama hayır. Aynı zamanda Erin'e karşı güçlü ve özel hisleri vardı. Erin'i bu şekilde incitmesini içtenlikle kabul edemiyorum. O odada Shauna olsaydı? Ne deniyordu ona? Tutku suçu. Shauna'ya zarar verdiğini görebilirdim."

"Onu ya da herhangi birini on bir buçuk ile on bir kırk beş arasında odadan çıkarken gördünüz mü?"

"Sayısız kez düşündüğüm bir şey daha var. Sadece fark etmemiştim. Becca ve Shauna müthiş bir gösteri yapıyorlardı. Jodi de oradaydı, en azından bir süreliğine, ve birkaç kişi daha. Ama Becca ve Shauna'ydı. İkisi de karakterlerinin dışındaydı, bu yüzden daha eğlenceliydiler. Kalabalığın içindeydim, yarı dans ediyordum ama çoğunlukla onları izliyor ve gürültü yapıyordum. Erin'in de öyle olduğunu düşündüm."

Masaya doğru baktı. "Bunu gerçekten düşünmedim ve aylarca partilerin kraliçesi olacak partinin planlanmasına yardım ettiğim için kendimi kutluyordum."

"Peki ya sormuş olabileceği kadın grubu dışındaki insanlar?" "Ah." Angie kaşlarını çatarak gözlerini kıstı. "Bunu hiç düşünmemiştim. "Bunu düşünmemiştim."

diğer stüdyo arkadaşlarına sorduğunu gördüm. Anton biraz hıyarın teki ve Roy da nadiren ortalıkta oluyor. Marcus Stillwater ile iyi arkadaş olmalı. Shauna'yı seviyor ve belli ki Erin'i de sevmeye başlamış. Shauna ve Marcus geri döndüler. Ona sorduğunu görebiliyorum ama yine de içtenlikle söylüyorum, onun Erin'i incittiğini düşünemiyorum. Ya da herhangi birini."

Bir an durakladı ve düşünürken şakağını ovuşturdu.

"İşte karşı komşuları. Tanrım, bir saniye. Burgerler. Evet, Burgerler. Erin çocuklarına birkaç sanat dersi vermiş. Ama bunu gerçekten anlamıyorum ve neden ikisi de onu öldürsün ki? Clint var, Jodi'yle birlikte ve Erin onu benden daha iyi tanıyordu ama neden ona sorduğunu anlayamıyorum. Bir de Greg var, onunla tanışmıştın. Becca'nın adamı. Lisedeyken Shauna'yla çıkmıştı. Marcus gibi, Erin'in ona sorduğunu görebiliyorum ama onu incittiğini göremiyorum."

"Becca, Shauna ve Erin birlikte olduklarında hem Marcus'un hem de Greg'in şaşırdığından bahsetti."

"Öyle mi? Şaşırdıklarına şaşırmadım. Ben de şaşırdım. Ama aslında daha çok endişeliydim. Erin'in kalbinin kırılacağından. Shauna'nın bunu kasten yapacağından değil, Erin'in onun için daha çok bir kaçamak olduğundan."

"Çok çabuk farklı olduğunu anladım. Herkes de öyle."

"Erin ile hiç cinsel ya da romantik bir ilişkiniz olmadı mı?"

"Hayır. Bunun için erkeklerden hoşlanıyorum."

"Shauna da öyle."

Angie yarım bir kahkaha attı. "Bu doğru. Erin'le aramızda hiç böyle bir duygu ve bu kadar güçlü bir dostluk olmadı diyebilirim. Bana bu duyguyu yaşatan başka bir kadınla tanışmadım. Bunun Shauna için bir kaçamak olmasından endişelenmemin nedenlerinden biri de buydu."

"Marcus ya da Greg'in Shauna için hissettiklerinden herhangi biri olduğunu söyleyebilir misiniz?"

"Marcus ve Shauna-o asla romantizm değildi. Koşulsuz, endişesiz bir arkadaş seksiydi. Ben de böyle bir arkadaş bulmak isterdim. Greg'in Becca'sı var ve benim bakış açıma göre, gerçekten çalışıyorlar. Shauna'ya karşı hâlâ böyle hisler beslediğini düşünemiyorum. Gördüğüm kadarıyla daha çok kardeşçe. Aynı yaşta olmalarına rağmen bir tür ağabey gibi."

"Becca hepinizin Lopez'in kulübündeki performansını izlemeye gittiğinizi söyledi." "Evet, gitmiştik, geçen sonbahar olabilir. Sanırım o zamanlar."

"Bu adamlardan kaç o gruptaydı?"

"Dur bir düşüneyim. Marcus değil. Greg öyleydi, Jodi'nin adamı ve ilişkisi olan birkaç kişi daha var."

Gözlerini kapadı, düşündü, sonra diğer dört adamın adını söyledi. "Sanırım bu kadar."

"Lopez performansından sonra gruba katıldı mı?"

"Bir süreliğine - başka birkaç gösterisi daha vardı ama bir süre sonra çıktı. Birinin onun ne kadar esnek olduğu hakkında bir şeyler söylediğini hatırlıyorum ve Shauna'nın hemen önünde Erin'e sürtündü ve Erin'in onun bu yönünü hep sevdiğini söyledi."

Angie kaşlarını çatarak su tüpünü kenara itti. "Kaba ve yersizdi. Ama Shauna? Sadece güldü, sonra bacağını arkasına doğru bükte -Bileğini kavradı ve bacağını başının üzerine doğru bükte. Ve 'Ben de' dedi."

Kaşlarını çatması gülümsemeye dönüştü. "Ona bu yüzden aşık oldum. Ses tonunu ayarlaması hoşuma gitti. 'Beni rahatsız etmiyorsun, kardeşim'. Korkarım sana yanlış bir izlenim veriyorum, çünkü ChiChi beni sık sık yanlış yönlendiriyor. Bu bir kişilik meselesi. Ama tekrar söylüyorum, Erin'e zarar vermesine imkan yok. Her ne kadar yetenekli olsa da, Erin'i seviyor. Onu seviyor."

"Anlaşıldı. Çok yardımcı oldun Angie. Geldiğin ve zaman ayırdığın için minnettarız."

"Hissediyorum... Bütün bunları söyledikten, böyle konuştuktan sonra, sonuçta bir yabancı olmalıydı. Bu hiç mantıklı değil. Ama bizden biri olması da öyle." İç çekti. "Ve işte öfke gidiyor."

"Onu kimin öldürdüğünü bulduğumuz zamana saklayın. Dedektif Peabody ve ben mümkünse yarınki anma törenine katılacağız."

"Bu iyi olur. Bence herkesin seni orada görmesi, bunun senin için önemli olduğunu bilmesi -Erin'in senin için önemli olduğunu bilmesi- iyi olur."

"Öyle. Görüşme bitmiştir. Dedektif Peabody size çıkışı gösterecek."

Eve daha önce olduğu gibi olduğu yerde kaldı ve notlarına eklemeler yaptı. Peabody döndüğünde ayağa kalktı.

"Kayıtları kaydedip dosyalayalım."

"Bazen görmek için çok yakın olursunuz."

"Evet," diye onayladı Eve. "İkisi de içlerinden birinin Erin Albright'ın boynuna o teli geçirdiğini göremiyor. İkisi de Lopez'den pek hoşlanmıyor - kişilik meselesi - ama onun bunu yaptığını göremiyorlar."

"Öyle mi?"

"Bunu görebiliyorum. Onun yaptığı anlamına gelmez ama görebiliyorum. Ve Mira'nın hızlı profiline yeterince iyi uyuyor. Bize verdiği tüm isimleri araştıracağız - grupla birlikte kulübe giden adamları. Bu Lopez'le bağlantılı."

Yola çıktıklarında Peabody başını salladı. "Kulüpte Erin'in esneklerden hoşlandığına dair söyledikleri? Çok çirkindi ve Shauna'yı sadece Lopez'e değil, Erin'e de kızdırmak için tasarlanmıştı."

"İşe yaramadı."

"Muhtemelen biraz yaptı, ama o saptırdı. Lopez'le henüz tanışmadım bile ve şimdiden ondan pek hoşlanmıyorum."

"Yarın bir şansınız olmalı. Muhtemelen orada olacaktır. Ve o olsa da olmasa da, katil muhtemelen orada olacaktır."

Saati kontrol etti. "Bak, ben koşuları yapacağım, bunu yazacağım. Sen ayakkabı dükkanına git. Bakalım Lopez ya da gruptan başka biri gelmiş mi? -Ve Shauna'ya sorun çıkardı. Eğer öyleyse Becca'ya söylememesini anlayamıyorum ama belki de söylememiştir."

"Beni bir ayakkabı mağazasına gönderiyorsun! Solo!"

"Kendi ayakkabılarımı kışına tekmelemek zorunda kalmadan önce ayakkabılara salyalarını akıtmanı izleme zahmetinden kendimi kurtarıyorum."

"Kayıtlarla ilgileneceğim ve belki McNab'in kapanmaya ne kadar yakın olduğuna bakarım. Ağzımdan salyalar akmasına aldırılmaz."

"Sadece halledin. Sanırım Lopez'le bir konuşma daha yapmak için yeterince kanıtımız var. Anma töreninden sonra. Önce Stillwater'la ve Barney'le tekrar konuşalım."

"Birincisi zekâ olarak -gözlemler, izlenimler- ikincisi şüpheli olarak mı?" "Bu sırayla, evet."

Eve ofisine döndü. Kahveyle birlikte, raporu yazmak için önce oturdu -Ve ne olursa olsun Mira'yı taklit etmeye karar verdim.

Fırsatınız olursa/olduğunda, fikrinizi almak isterim. Her ikisi de kayıtlar kaydedilir ve dosyalanır. Kurbanın anma töreni Yarın daha fazla gözlem yapmayı ve daha fazla görüşme gerçekleştirmeyi umuyorum.

Zaman ayırdığınız için minnettarım. Dallas

Eve koşmaya başlarken balık tutuyorum, diye düşündü. Ama eğer Angie'nin Erin'in kimlere sormuş olabileceğine dair görüşüne inanırsa -ki inanıyordu- havuz biraz küçülmüştü.

Onları gibi bir arkadaşlığı vardı, hem de sonuna kadar. Mavis bu soruyu tam olarak cevaplayabilirdi. Peabody de öyle, diye karar verdi. Ortaklık, işe yaradığında, samimiyet barındırırdı.

Tanrı biliyordu ki Roarke'da bu her şeyiyle vardı ama yine de Mavis'in onun bilmediğini bildiği şeyler vardı. Sırlar değil ama Peabody'nin dediği gibi, daha önce ortaya çıkmamış şeyler.

Bir keresinde ona her şeye sahipken neden büyük bir teknesi olmadığını sorduğunu hatırlıyordu. O da ona kaçakçılık yaptığı günlerde denizde çıkan bir fırtınadan bahsetmişti.

Bilmiyordu çünkü bu konu daha önce hiç gündeme gelmemiştir.

Ancak inandırıcı olsun ya da olmasın, katilin bir ortağı olma ihtimali nedeniyle koşuları yaptı.

İşini bitirdikten sonra ya kapıyı kapatmaya ya da biraz daha açmaya karar verdi ve dördüyle de temasa geçti.

Rutin soruşturma, falan filan.

İkisi birbirinin mazeretiydi. Poker oyunu, aylık anlaşma-üç kişiyle daha. Gece yarısı ayrılmışlar.

Kolayca kontrol edildi ve doğrulandı, o da öyle yaptı.

Üçüncüsü ise gece vardiyasında MT olarak çalışmıştır; bu da kolayca kontrol edilip doğrulanabilir.

Sonuncusu, artık kulüpte birlikte olduğu kadınla değil, evde, yatakta olduğunu iddia etti. Ama yalnız değildi.

Eve kontrol etti ve doğruladı.

Eve ayağa kalkarken daha küçük bir havuz olduğunu düşündü. İçgüdüleri ona Lopez ve Barney'nin büyük olasılıkla kaldığını söylüyordu. Angie Decker'ın arkadaşı hakkındaki görüşü de öyle.

Garaja yöneldi ve kurbanın dairesine uğrayıp komşularla konuşup konuşamayacağına bakmaya karar verdi. Kimin, ne sıklıkla ziyaret ettiğine dair izlenimler.

Çok uzakta değildi ama trafik ona çok daha uzakta olduğunu hissettiriyordu. Park yeri buldu, bunu bir bonus olarak değerlendirdi ve sıcak Ağustos akşamında apartmana doğru yürüdü.

Birçok terli insan iş gününü bitirmiş, happy hour'a ya da eve, iş sonrası randevusuna ya da arkadaşıyla erken bir videoya doğru yola çıkmıştı. Burger'lerin de iş gününü bitirip evlerini seçmiş olmalarını umuyordu.

Binaya girdi ve yukarı doğru yöneldi.

Duyduğu kadarıyla binadaki pek çok kişi evini seçmişti. Bu sefer bebek çılgılığı yoktu ama daha büyük bir çocuğun çılgın kahkahası ona Bella'yı hatırlattı.

Ve Mavis'in ikinci çocuğu doğmadan önce emin olması gereken lanet sandalyeyi hatırlattı.

Bu ne zamandı ve başka bir doğuma tanık olmaktan ve bu görüntülerin beyninde taze taze yanmasından nasıl kurtulabilirdi?

"Bunu düşünme," diye mırıldandı ve dördüncü kata çıktı.

Başka bir çocuğun yüksek sesle tuvalete kakasını yaptığını söylediğini ve bunu yetişkinlerin alkış ve tezahüratlarının izlediğini duyunca şansının yaver gittiğini düşündü.

Zile cevap veren kadının kısa sarı saçları vardı, biraz solmuş siyah keten bir elbise giymişti ve ayakları çıplaktı. Eve akşam yemeğindeki şeyin kokusunu alabiliyordu ve Çin yemeği yemeye karar verdi.

"Yardımcı olabilir miyim?"

Eve rozetini kaldırdı; o konuşmadan kadın arkasına baktı. "Allen, p-o-l-i-c-e ile koridora çıkmam gerekiyor." Kapıyı hafifçe aralayarak kapattı.

"Bu Erin'le ilgili. Bu konuda hastayız. Bu konuda hastayız. kızlarımızın henüz duymasını istemiyoruz. Daha çok küçükler." "Baba, kıcımlı sil!"

"Tuvalet eğitimi," dedi Bayan Burger. "Çok gurur duyuyor. Biz de öyle." "Tamam."

"Bu çok korkunç. Çok tatlı bir kızdı. Her ikisi de. Erin, Trixie'ye resim dersleri verirdi." Burger gülümsedi. "Büyük kızımız. Altı yaşında. Erin'in zaman ayırması çok hoştu."

"Koridorun karşısında oturduğunuz için ziyaretçileri fark etmiş olabilirsiniz."

"Bazıları, elbette. Bir sürü arkadaşları vardı. Gürültülü partiler yoktu, ki bunu takdir ediyoruz. Yani bazılarını duyabiliyorduk -burada ses yalıtımı yok- ama iğrenç değillerdi."

"Bu sadece rutin bir soruşturma. Size bazı fotoğraflar gösterebilir miyim? Sadece kimin, ne sıklıkla ziyaret ettiğini anlamak için?"

"Elbette. Oh evet." Burger Angie'nin kimlik fotoğrafını inceledi. "Adı ne? Andi, hayır, Angie. Angie ve diğer güzel saçlı. Becca! Özellikle son birkaç aydır buraya çok geliyorlardı. Düğüne yardım ediyorlardı."

Durdu, biraz gözyaşı döktü. "Oh, bu çok korkunç. Olaydan beri Shauna'yı görmedim ama ona sarılmak istiyorum. Becca uğradı - bana olanları anlattı - bazı eşyalarını almak için. Ve Tanrım, gelinliklerini."

"Evet. Buna ne dersin?"

Burger Lopez'i inceledi. "Sanırım öyle, evet. Diğer ikisi gibi değil. Ama onunla birlikte asansöre bindiğimi hatırlıyorum." Omuz silktili. "Biraz kendini beğenmiş, ki Erin ve Shauna öyle değil."

Eve fotoğrafları inceledi, pozitifleri, negatifleri aldı, sonra Barney'ninkileri getirdi.

"Tabii, tabii. Bazen şu güzel saçlı olanla-Becca. Sanırım birlikteler. Bazen de tek başına. Çok iyi giyinirdi. Hatırlıyorum. Sanırım geçen hafta Shauna ve onunla birlikte gitmiştim."

"İkisi mi?"

"Evet. Sanırım hepimiz aynı saatte işten çıktık. İş yeri buradan çok uzakta değil. Sanırım yirmi dakika kadar sonra tekrar dışarı çıktılar. Onlarla birlikte aşağı indim, kıyafetlerini değiştirmişti. Çamaşır yıkama sırası bendeydi, ben de üzerimi değiştirdikten sonra onlarla birlikte aşağı indim. Bu konuda gülüştük.

"Ben çamaşırhaneye gidiyordum, onlar da akşam yemeği için ortaklarıyla buluşmaya gidiyorlardı. Onlarla yemeğe gitmeyi tercih edeceğimi söyledim, onun gibi bir şey. Bana öyle geliyor ki ara sıra onunla eve kadar yürüyordu. Sanırım Erin liseden beri arkadaş olduklarını söylemişti. Bu çok hoş."

"Evet, teşekkürler. Gecenizi böldüğüm için özür dilerim."

"Hiç sorun değil. Ondan gerçekten hoşlandım. İkisini de. Tam da istediğiniz türden komşular. Umarım bunu yapanı bulursunuz."

Eve o içeri girene kadar bekledi, sonra dönüp koridorun karşısına baktı. Orada bir hareket duymuştu ve içeri girmeyi ya da sadece beklemeyi tartıştı.

Kapı açıldığında karar vermesine gerek kalmamıştı.

Greg Barney elinde büyük, kapaklı bir kutuyla dışarı çıktı.

Sarsıldı, gözlerini kırptırdı ve sonra bir nefes verdi. "Tanrım, beni korkuttun. Tekrar içeri girmen mi gerekti? İşinin bittiğini sanıyorduk ama seni içeri alabilirim."

"Sorun değil, sadece eve giderken rutin bir kontrol. Kutunun içinde ne var?"

"Buzdolabından, klimadan bir şeyler. Becca düşündü, o bir şeyler düşünür. Shauna geri dönmek istemediği için Becca bunları temizlememiz gerektiğini söyledi. İçeride pek bir şey yok aslında."

Arkasına baktı. "Burası artık onların evi gibi bile gelmiyor. Mobilyalar, tabaklar falan orada olsa da şimdiden boş gibi geliyor. Becca Shauna için bir şeyler almaya geliyor. Angie de Erin'in ailesinin eşyalarını almasına yardım edecek."

Eve'e baktı. "Anma töreni yarın."

"Evet, biliyorum. Shauna kendisi için böyle bir şey yapacak arkadaşları olduğu için çok şanslı."

"Önemli bir şey değil. İşten sonra kısa bir mola. Bunu istemiyor bile." Kutunun yerini değiştirdi. "Becca bizim eve götürmemizi söyledi. Gıda bankası gibi bir şey yapabiliriz. O kadar da çok değil."

Ayaklarını kaydırды, kutuyu kaydırды.

"Ama buzdolabında bozulabilecek bazı şeyler var, o yüzden-" "Ben de seninle geleceğim."

Ve o lanet kutuya bakmak için bir arama emri ya da geçerli bir nedeni olmasını diledi.

Asansörü beklerken "Shauna nasıl?" diye sordu.

"Şu anda kırılğan, belki de hala şokta. Neredeyse hiç yemek yemiyor, hiç uyumuyor. Ama insanların düşündüğünden daha güçlü."

"İnsanlar mı?"

"O küçük, biliyorsun. Minyon." Asansör kabinine bindi, lobiye doğru ilerledi. "Bu yüzden insanlar onun narin olduğunu düşünüyor. Şu anda çok şey yaşıyor ama iyi olacak."

"Ona yardım etmek için oradasın."

"Kesinlikle. İlerleme kaydediyor musun? Çok uzun zaman geçmediğini biliyorum."

"Sanırım öyle, evet. İpuçlarını takip ediyoruz."

"Bu iyi haber." Kutuyu tekrar kaydırды. "Kulüpten biri olmalı, serserinin teki, değil mi? Keşke öyle bir yere gitmeselerdi. Bir grup kadın öyle bir yere gidiyor. Eleştirmek istemem ama kötü bir seçim gibi görünüyor. Ve öyle de oldu. Öyleydi."

Eve'in lobiye çıkmasını bekledi, sonra da kapıya ulaşmak için kutuyla hokkabazlık yapmaya çalıştı.

"Ben hallederim."

"Teşekkürler. Ağır değil ama garip. Sanırım bununla her zaman uğraşıyorsun. Yani, bu bir iş. Bizim içinse travma, trajedi. Umarım o aşâğılık herifi bulursunuz da Shauna bunu geride bırakmaya başlar. Belki orada çalışan biri. En mantıklısı bu gibi görünüyor, değil mi? Öyle bir yerde çalışan biri."

"Tüm olasılıkları değerlendiriyoruz. Sizi bırakmamı ister misiniz? Şuraya park ettim."

"Oh, hayır, teşekkürler. Uzağa gitmiyorum ve gerçekten ağır değil. İyi akşamlar."

Onun uzaklaşmasını izledi.

Yardımsever arkadaş, diye düşündü. Soruşturma hakkında bilgi toplamaya çalışan çok gergin yardımsever arkadaş.

Ve o lanet kutunun içinde klimadan ya da buzdolabından çıkmayan bir şey vardı.

Düşünmen gereken bir şey var.

Ayakkabı dükkânı sadece birkaç blok ötede olduğu için, bunu düşünecek ve oraya yürüyecekti.

On Beşinci Bölüm

Kavşağa varmadan önce, 'link'i sinyal verdi. Ekranda Roarke'ı gördü, sonra da onun yüzünü. O parlak mavi gözler ona gülümsüyordu.

"Teğmen." "Sivil."

"Yine dışarıdasın, değil mi? Benim gibi. Şehir merkezinde bir toplantı vardı. Nerede olabilirsin?"

"Şehir merkezindeki bir ayakkabı mağazasına gidiyorum."

"Şok nedeniyle hafif bir felç geçirmeden önce, bunun saha çalışması olduğunu varsayacağım."

"Beynin güvende. Bölgede başka bir durağım daha vardı." Yürü işaretiyle karşıdan karşıya geçen yaya nehrine katıldı. "Peabody muhtemelen çoktan oraya varmıştır, ama zaten şu anda bu kadar yakınım."

"Bana adresi ver. Seninle buluşup eve döneceğim." Adresi ona verdi. "Hızlı bir durak olmalı."

"Ben de hızlı olacağım, çünkü ben de yakınım."

Linki cebine geri koydu, güneşliklerini buldu ve taktı. Sağ tarafında bir minibüs hırıldayarak durdu. İnsanlar mülteciler gibi akın ediyordu.

Hepsi de birbirinin aynı siyah poşetler giymiş üç genç, selden çıkıp bir oyun mağazasına girdi.

Sarı saçları kışına kadar inen bir kadın salına salına yürüyordu - bunun için tek kelime buydu. Mor mikro şort, ona uygun bir atlet ve mor ayak tırnaklarını gösteren üç inçlik platformlu sandaletler giymişti.

Omzunda büyük çiçekli bir çanta taşıyordu. Minik, sivri kulaklı bir köpek çantadan çıkıp Eve'e baktı.

Galahad'ı düşünerek cüzdan köpeğine uzak durdu.

Her ikisi de Fancy Feet logolu alışveriş poşetleri taşıyan iki kadın sokağa doğru ilerliyordu. Yanından geçerlerken, içlerinden birinin şöyle dediğini duydu:

"Sezon sonu indirimine denk gelmek gibisi yok!"

Neden satış için mevsimler vardı? Eve merak etti. Sezon bitiyorsa, sezon sonunda aldığınız şeyleri giymek için bir sonraki yıla kadar beklemek zorunda mıydınız? O zaman muhtemelen sezon öncesi indirimlere katılır ve sezon içi bir şeyler almadan önce bir dolap dolusu sezon öncesi ve sezon sonu eşyası alırdınız.

Bir hastalık, diye karar verdi. Hepsi bir hastalıktı.

Bu açıdan sağlıklı olmaktan memnun, mağazada durdu ve sezon sonu indirimini duyuran tabelaları inceledi.

50'YE VARAN

İNDİRİM! SINIRLI

BEDENLER!

YAZINIZI ŞİK AYAKLARLA BITİRİN!

Görünüşe göre modaaya uygun ayaklar sandalet-platform, topuklu, düz ayakkabı anlamına geliyordu. Ya da burnu açık ayakkabılar. Burnu açık botlar, ki bu onun zihninde neredeyse hiçbir anlam ifade etmiyordu. Bir sürü şeker rengi ya da ona daha anlaşılabilir gelen, ayağınızın tamamını açıkta bırakan şeffaf olanlar.

Ancak kapıyı hafif bir kaosa açtığında, pazarlamanın işe yaradığına karar verdi.

En az bir düzine insan, her ikisi de şarapnel gibi dağılmış ayakkabı yığınlarıyla birlikte küçük sandalyelerde ya da dar banklarda oturuyordu. Tezgâhtarlar daha fazla kutu getirmek, daha fazla kutu götürmek için koşuştururken daha fazlası rafları ve rafları doldurdu.

Gürültü seviyesi müthiş bir seviyeye ulaştı.

Peabody ve McNab'i arkada, yirmili yaşlarının ortalarında, New York siyahı giymiş Asyalı bir kadınla ve o garip, şeffaf, açık burunlu botlarla gördü. Kıvrıla kıvrıla geri dönmeye başladı.

Peabody onun geldiğini gördü. "Oh, hey. Teğmen Dallas, bu Mae-Lu, müdür yardımcısı. Mae-Lu bize Bayan Lopez'le karşılaşmasını anlatmak üzereydi."

"Gerçek," dedi Mae-Lu ve Queens'le çınlayan bir sesle konuştu. "Bana gösterdikleri resimdeki kız geliyor, değil mi? Bu geçen sonbaharda, ben terfi etmeden önceydi ve bugünkü kadar yoğun değildik, değil mi? Müşterilerimiz vardı ama Roxy'deydiler ve ben de boşum, o yüzden ona bir şey gösterip gösteremeyeceğimi sordum, o da bir bakış attı, hepsi bu: Sanki, ve müdürü istediğini söyledi."

"Onu ismiyle mi sordu?" Eve merak etti.

"Hayır, sadece 'müdür', ve düşündüm ki uh-oh, o da bir şey hakkında şikayet etmek için gelenlerden biri. Ben de Shauna'nın bazı işlerle ilgilendiği arka tarafa gittim ve ona söyledim. Dışarı çıktı ve şöyle dedi: "Merhaba, ChiChi" - bu ismi hatırlıyorum çünkü teyzemin ChiChi adında bir kedisi var. Neyse, kadın ayakkabı bakmak istediğini söyledi, ben de ona yardımcı olabilirdim, değil mi? Ama Shauna onunla ilgilendi."

"Yani ayakkabı mı aldı?"

Mae-Lu görünmez açık burunlu botlarının üzerinde kaydı, sonra bir yumruğunu eğik kalçasına koydu.

"Hayır, olay şu. Bir müşteriyle meşguldüm, sonra ChiChi kadının orada nasıl oturduğunu fark ettim, etrafta bir sürü ayakkabı ve kutu vardı - bu olur - ama bu konuda şirret davranıyordu ve Shauna'yı yere yatırdı, sanki Külkedisi'ymiş gibi ayakkabılarını giyiyordu, değil mi?"

"Dediğim gibi o kadar da yoğun değildik, ama bahse girerim bu Shauna'yı ileri geri gönderirken ben üç müşteriye hizmet etmişimdir. Tekrar boş kaldığımda gidip Shauna için ayakkabılardan bazılarını geri alabilir miyim diye sordum ve Bayan Cinderella bana yine o bakışı attı ve bir yöneticinin nasıl idare etmesi gerektiğini söyledi."

Mae-Lu göz kamaştırıcı oniks gözlerini anlamlı bir şekilde devirdi.

"Sonra kendi ayakkabılarını giyiyor ve bu mağazada sahip olmaya değer hiçbir şey olmadığını söylüyor. Shauna'ya kötü kötü baktı ve 'Hiçbir şey yok' dedi. Sonra da kraliçe gibi çıkıp gitti. 'Çok kabaydı' gibi bir şey söyledim ama Shauna 'Önemli değil' dedi."

Mae-Lu omuz silkti. "Bu yüzden müdür o, evet. O yuvarlıyor. Her neyse. Bütün ayakkabıları kaldırdık ve biraz kızgın, biraz zgn olduğunu görebiliyorum ama işine geri döndü, değil mi? Shauna tamamen profesyonel ve çok da iyi biri. Beni terfi ettirdi. Nişanlısının başına gelenler için gerçekten çok zgnm."

Akik rengi gözleri nemlendi. "Arada bir gelirdi, Erin. Herkes onu severdi."

"ChiChi yine geldi mi?"

"Ben çalışırken olmazdı, olsaydı da muhtemelen diğer çalışanlardan birinden duyardım. Çünkü, vay canına, kabalıktan bahsediyoruz. Ve iyi türden değil, değil mi?"

"Evet, teşekkürler."

"Shauna'yla konuşursan hepimizin gerçekten zgn olduğunu söyle. Ve buradaki işleri halledeceğiz, tamam mı? Hiçbiri için endişelenme. İşe geri dönmem gerek. Büyük satışıımız çok iyi gidiyor."

"Devam edin. Tekrar teşekkürler." Peabody'ye döndü. "Hadi dışarı çıkalım."

Ve kargaşanın içinden, mkemmek takım elbisesi içindeki Roarke'un kaldırımında durup sergilenen ayakkabıları incelediği yere geldi.

"Merhaba, Peabody, Ian. Teğmen. Gördüğüm kadarıyla oldukça yoğun bir kovan." Peabody, "Hepsi bu," diye onayladı. "Gerçekten iyi bir satış."

"Bunu aklından bile geçirme," dedi Eve.

"Düşünmemek zor. Sizi beklemiyordum ocuklar."

"Geçerken uğrayıp komşuyla konuşmaya karar verdim. şuraya park ettim." Eve işaret etti. "Yr ve konuş."

Peabody mağazaya hüzünlü bir bakış atsa da sıraya girdi. Roarke, yanında McNab'la birlikte arkalarından yürüyordu. Eve onların Büyük Ev Projesi hakkında e-geek bir şeyler anlattıklarını duydu ve onları duymazdan geldi.

"Bayan Burger ile konuştum, birkaç fotoğrafı tanıdı."

"Arkadaşlar uğrar, uğrar, uğrar."

"Bunlar yaptı. Lopez-Burger de dahil olmak üzere onu kibirli buldular." "Haksız değil."

"Barney'nin bazen Shauna'yla birlikte geldiğini söylüyor, mesela işten sonra. Bazen Becca'yla, bazen de tek başına. Ve ben oradayken bir kutu taşıyarak daireden ıktı. Oldukça büyük bir kutu."

"Neyin?"

"Arama iznim olmadığı için doğrulayamıyorum. Becca'nın önerisi üzerine buzdolabını ve klimayı temizlemek için geldiğini söyledi."

"Oh, şey, bu mantıklı."

"Öyle. Beni koridorda gördüğünde kelimenin tam anlamıyla sarsıldı. Gergindi."

Eve'in yanında Peabody yayaların arasından geçti. "Polislerin insanlara bunu yapabildiğini söylemeliyim. Bunu insanlara gerçekten yapabiliyorsunuz."

"Gururla. Dava hakkında sorular sordu, bu da çizgiyi aşmadı, ancak birkaç kez, personelde veya kulüpte grup dışında bir serseri olması gerektiğini zorladı."

"Decker gibi değil," diye devam etti Eve. "O tonda değil. Onunki umut ve keder üzerine kuruluydu. Onunki sanki beni oraya itmek ya da odaklandığımız yerin orası olup olmadığını öğrenmek ister gibiydi."

"Ona meylediyorsun."

"Lopez hâlâ yarışta. Rakibinin işyerine gitmek, o zamanı almak, Shauna'nın zamanını boşa harcamak ve onu küçük düşürmeye çalışmak. Ve Shauna'nın bunu Erin'e şikayet etme riskini göze almak."

Arabaya ulaştıklarında Eve durdu. "Lopez sadece yatakta değiştirilmedi, aynı zamanda geride bırakıldı. Onun tipi buna katlanamaz. Bu hareketiyle tamamen dışlanma riskini göze aldığını biliyor olmalıydı ama yine de yaptı."

"Kontrol eksikliği."

"Evet, küçük düşürme ve gücü ele geçirme ihtiyacı. Barney de bir hoverer. Partiyi asla D&D gibi bir yerde yapmamaları gerektiğine dair sesler çıkardı. Ortaya çıkıp Erin'in bunu istediğini söylemedi ama ima etti."

"Ben de ondan hoşlanmamaya başlıyorum."

"Ve o kutuda bir şey vardı. Klimadan ya da buzdolabından almadığı bir şey. Görünüşü, tutuş şekli."

Eve apartmana doğru baktı. Doğrulayamam, diye düşündü. Ama biliyorum.

"Bunları sıralamam lazım. Yıgılın. Sizi bırakalım."

"Biz aslında eve gidiyoruz. Bizi bırakabilirsin," dedi Peabody Eve'in yüzünü okuduğunda. "Yani, Mavis'in çetesi orada ve sizi özleyecekleri için üzülürler ama bizi bırakabilirsiniz."

"On dakika." Roarke'a bir bakış fırlattı. "On dakika."

"Senin kararın, sevgilim. Neden ben sürmüyorum? Ian, hazır oradayken iletişim sistemine hızlıca bir göz atarız."

"Mag. Evden eve tıklamak işe yarayacaktır." O da bindi. "She-Body, bizi daireye bırakmalarını istemediğine emin misin? Birkaç kutu alalım mı?"

"Şey..."

Eve ön koltukta zamanın daha da geçtiğini hissetti. "İyi, iyi. Tamam, tamam. Oraya gideceğiz, bekleyeceğiz ve seni eve götüreceğiz."

Peabody, "Hızlı olacağız," diye söz verdi.

"Evet, evet." Roarke'ın eğlenen bakışını görmezden geldi ve o arabayı sürerken zihnini tekrar çalışma moduna soktu. "Stillwater'la tekrar konuşmak istiyorum. Listede adı yok ama grupta o da var. İzlenimleri olacaktır. Bu aptalca bir cinayet. Hiçbir şey kazandırmaz. Ve deli saçması da değil. Cinayet sebebi var, hedef belli ama kazanç nerede?"

Peabody, "Shauna ölü bir kadınla evlenemez," diye belirtti.

"Evet, hepsi bu kadar. Elimizde olan bu."

Roarke apartmanın dışındaki bir park yerine kayd.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" Eve talep etti. "Gideceğimiz yerde park yerini nasıl buluyorsun? Ne yani, park tanrılarına rüşvet mi veriyorsun?"

"Elime geçen her fırsatta."

"Hızlı olacağız," diye söz verdi Peabody, McNab'la birlikte dışarı çıkarken. "Şimşek gibi olacağız."

Eve onların el ele tutuşarak binaya doğru koşmalarını izledi.

"Arkadaşlıklar etrafta dolaşır, suçluluk duygusunu bulur, ta ki bir apartmanın önünde park etmiş bir arabanın içinde bekleyene kadar."

Roarke onun elini okşadı. "Uzun sürmeyecek. Ve şunu da düşün. Sağlıklı ya da sağlıksız arkadaşlıklar soruşturmanızın bir parçasıdır."

"Her yerde dolaşıyorlar. Ama konuştuğum hiç kimse, biraz derine indiğimde, Lopez'i pek sevmedi. Erin sevmiş olmalı. Mesele sadece seks olsaydı, geçen yıl içinde yumuşardı. Ama öyle olmadı. Herkes Barney'i seviyor gibi görünüyor, etrafta dolaşan Bay Yardımsever."

"Görünüşe bakılırsa bilmiyorsun."

"Gergindi," diye mırıldandı. "Neden gergindi? Tamam, önce beni salonda görünce sarsıldı. Beklenmiyordu. Ama sonra."

"Ve sen kutuda başka bir şey olduğunu düşünüyorsun."

"Biliyorum. Ama ne olduğunu hayal edemiyorum. Evin altını üstüne getirdik ve suçlayıcı hiçbir şey bulamadık. Ama gergindi."

Şimşek gibi değillerdi ama Barney'nin yaptığı gibi her biri kapaklı bir kutu taşıyarak çıktıklarında yeterince hızlıydılar. Roarke direksiyonun arkasından bagajı açarken Eve onlarınkinin mühürlü ve etiketli olduğunu fark etti.

Peabody arabaya geri dönerken "Çok teşekkürler," dedi. "Eşyaları bu şekilde oraya götürmek son taşınmayı çok daha kolay hale getirecek ve yan tarafa yardım etmek için daha fazla zaman ayırabileceğiz."

"Mavis'in çok fazla yük taşımasını istemiyorum," diye ekledi McNab. "Ve August orada olmadığına, birinin Bella'ya göz kulak olması gerekiyor."

Arkadaşlıklar, diye düşündü Eve tekrar, insanı içine çekiyorlar.

Peabody, "Yukarı çıkarken Mavis bizi etiketledi," dedi. "Bu gece gelip gelemeyeceğimizi öğrenmek istedi. Geleceğinizi duyunca çok heyecanlandı. Ona fazla kalamayacağınızı söyledim. Anladı."

Yine de bu da bir şeydi.

Arabayla geldiklerinde kapılar açıldı ve aile büyük verandadaki parlak renkli sandalyelerde oturuyordu. Bella, saçları başının iki yanında iki yüksek kuyruk halinde, önlüklü şortu gözleri kadar mavi, çocuk boy sandalyesinden fırladı.

Mavis patlamadı ama kendini yukarı kaldırdı. Eve nasıl olduğunu bilmiyordu - o kadar uzun zaman olmamıştı - ama dar yeşil tişörtün altındaki göbek her zamankinden daha büyüktü.

Tişört, patlayan saç topuzunun rengiyle ve beyaz tenis ayakkabılarının üzerindeki girdaplarla uyumluydu.

Nazik dev Leonardo, Mavis'in elini tuttu ve kolsuz gömleği ve ayak bileklerine kadar inen şalvarıyla Mavis'in yanında durdu.

Eve arabanın kapısını açar açmaz Bella verandadan fırladı.

"Das burada! Das, Ork, Peadoby, Nab. Arkadaşlar!"

Eve, uçan sarışın roketi yakalarken günün temasının bu olduğuna karar verdi.

"Selam, selam, selam!" Bella gülümsedi ve Eve'e coşkulu ve özensiz bir öpücük verdi. "Bunu ben hallederim, Peabody." Roarke bagajdan bir kutu çıkardı.

"Teşekkürler. Bizim tarafa doğru götürebilirsiniz."

McNab ona, "Onları bırakıp iletişim sistemine bir göz atacağız," dedi. "Yıldırım olacağız," dedi Eve'e.

Artık gevezelik eden Bella'yı verandaya taşıdı.

"Kalamayacağını biliyorum, yazık." Eve'i kucakladı, hem çocuğu hem de henüz gelmemiş olanı aralarında sandviç yaptı. "Ama limonata yaptım! Yani Summerset'in bana verdiği tariften yaptım. Kim bilebilirdi ki? Ve kesinlikle, kesinlikle berbat etmedim, değil mi ayçöreği?"

"Çok lezzetli."

Sürahi, bardaklar ve bir buz kovası masanın üzerindeki tepside duruyordu. "Kulağa hoş geliyor."

"Das pray!"

Eve sadece bakabildi. "Dua etmemi mi istiyor? Ne için?"

"Bella." Leonardo limonatayı doldururken Mavis güldü. "Pl-pl-pl."

"Pl-pl-pl-ay. Das play."

"Bunu da yapamam." Nasıl yapılacağını bilse bile. "Bir dakika içinde işe gitmem gerekiyor."

"Aww."

"Belki bir dakika içeri gelirsin. Bakalım ne düşünüyorsun. Dallas'a gösterelim, küçük kızım."

"Bak, bak!" Bella aşağı koştu ve Mavis kapıyı açtığında içeri fırladı.

Elinde limonata, Eve onu takip etti.

Girişteki duvarlar ... neydi onlar? Eve merak etti. Turuncu. Ama gerçek bir portakal ya da balkabağı gibi değil, daha derin, belki de daha yumuşak bir tonda ve bir şekilde kalın, koyu renkli doğramalara uyuyordu.

Tavandaki madalyondan çok kollu bir ışık sarkıyordu. Zeminin büyük kısmı bir tür koruyucu kâğıdın altındaydı ama görebildiği kadarıyla parıldıyordu.

"Işığı seviyorum!"

Mavis, Peabody'ye sırtıttı. "Biliyorum! Daha bugün kurdular. Burada işleri neredeyse bitmek üzere."

Girişten oturma alanına geçiliyordu, duvarlar aynı renkteydi, akşam güneşi hâlâ pencerelerden içeri süzülüyordu. Kalın, oymalı çerçevesiyle şömüne eski ve önemli görünüyordu. Onu çevreleyen gömme dolaplar için yine yeşil, derin ve yumuşak bir renk seçmişti.

"Renklere sahip olmalıyım. Sadece ona sahip olmalıyım." "Anlıyorum. Ve işe yarıyor."

Renkler, eski ve önemli olanın dikkatini dağıtmak yerine bu odağı daha da güçlendirdi.

"Evimdeymişim gibi hissediyorum." Leonardo mutlak bir memnuniyet ifadesiyle etrafına bakındı. "Mobilyalar olmasa bile, burası zaten evim."

Eve, Peabody'nin de aynı şeyi söylediğini hatırladı.

"Roarke önümüzdeki hafta mobilyaları taşımaya başlayabileceğimizi söyledi, burası kesinlikle mag'in ötesinde. Salona ya da oturma odasına da. Buraya."

Bebeğinin karnını okşayarak koridoru geçti ve zengin, doygun bir maviyle kaplanmış daha küçük bir alana geçti.

"Bence daha çok çalışma odası gibi bir şey çünkü burası için aldığım kanepede kestir diyor ve cep kapılarıyla odayı kapatabiliyorsun."

"Işıklandırma gerçekten çok iyi," diye gözlemledi Peabody. "Her şey birbiriyle uyumlu ama uyumsuz değil. Modern ama doğru bir gerilimle eskinin içine kayıyor."

"Çok yardım aldım. Sen, Leonardo, Roarke."

"İyi görünüyor," dedi Eve. "Gerçekten iyi. Üçünüze benziyor." "Evde kimse var mı?" McNab'in sesi bir hoparlörden geliyordu. "Başarmışlar!"

Mavis zıplarken bebeğin karnı sallanıp duruyordu.

Duvardaki bir düğmeye doğru koştu. "Geldik! Tamir etmişsin! Koca slooch!"

"Merhaba, merhaba, merhaba," diye

bağırdı Bella. "Selam, Nab." "Hey,

Bellamini. Hemen geliyorum."

Hâlâ zıplayan Mavis geri döndü. "McNab bu özelliği eklemek istedi. Evden eve anlaşıma." Dağ gibi göbeğini okşadı. "İki Numara zamanı geldiğine karar verdiğinde alarmda olmak istediklerini söyledi."

Peabody, "O zaman kesinlikle," diye onayladı ve Bella'yı kucağına aldı. "Ve yolun aşağısında, bu sadece kolaylık."

"Ek güvenlik." Mavis gözlerini devirdi ama gülümsedi. "Sizi tanıyorum çocuklar."

Roarke ve McNab içeri girdiğinde, Bella Peabody'yi bırakıp ona saldırdı.

"İşte şu güzel kız."

"Ork güzeli," dedi ve gözlerini kırıştırdı.

Onunla birlikte güldü, sonra başını kaldırıp baktı. "Işıklar çok iyi görünüyor, ben de senin evinde gördüklerim için aynı şeyi söyleyeceğim, Peabody. Hepinize aferin."

"Hepinize aferin," diye yineledi Bella ve kirpiklerini tekrar

kırıştırdı. "Katılıyorum, ama gitmemiz gerek."

"Bıraktığın için teşekkürler," dedi Peabody. "Büyük teşekkürler."

"Sorun değil."

"Geri gel." Mavis yine sertçe sandviç yaptı. "Gerçek zamanın olduğunda. Her iki tarafta da yapılan daha çok Şey var ve tamamen harika. Dallas'ın onay mührünü istiyorum."

"Sende zaten var, ama evet, gerçek zamanım olduğunda. Limonatayı da harika yapmışsın," dedi ve bardağı ona geri uzattı.

"Gerçekten yaptım! Summerset'e söyle!" "Biri söyleyecek."

"Hadi bakalım Bella, babanın yanına git. Yakında tekrar grŐeeēēiz."

"Gle gle, gle gle. Gle gle Ork, gle gle Das." Yola ıktıklarında Leonardo'nun kalçasına öpücükler kondurdu.

"İŞte Şimdi." Roarke direksiyonun başına geçti. "Fazla zaman almadı."

"Fazla değil."

Arkasına baktı. Bütün grup verandada duruyordu. Aile gibi. Arkadaşlar. Tüm bu bağlantılar aprazlama.

"Aptalca mutlu olacaklar. Zaten yleler, ama daha da aptalca mutlu olacaklar. Evden eve mi? İyi fikir."

"Başlangıçta bunu ben nermedim. Bazıları bunu müdahaleci bulabilir.

Onlar bulmuyor." "BirleŐtiler. Evet, ayrı alanları olacak, ayrı hayatlar ve tüm bunlar. Ama birleŐtiler."

"Ve bunu izlemek çok güzeldi. Gerginsin."

"yle miyim?" Omuzlarında daireler ızdı, sancıları hissetti. "Belki biraz." Yzmeyi düşündüğünü hatırladı, ama arkadaşlık zihinsel programında o zamanı tüketmiŐti.

"Bana bugünden bahset. Konuşmak seni rahatlatacaktır." "Rahatlatır. Bu garip mi?"

"Sizsiniz, Teğmen. Ve eve döndüğümüzde, bir kadeh Şarap ve bir yemek ekleyeeēiz."

"ğle yemeēinde makarna salatası yedim." Şöyle bir baktı.

"Gönüllü olarak mı?"

"Peabody başardı. Ve son birkaç gündür New York'ta ne kadar çok yürüyüş yaptığımı düŐünürsek, muhtemelen iyi bir Şey."

"ğle yemeēi yemek zayıflık belirtisi değildir."

"Hayır, sadece çoğu gün bunu düşünmüyorum. Bu seferkinde bol bol yürüdük ve konuştuk" dedi.

Kendi kapılarından içeri girdiklerinde, en azından biraz rahatlamıştı.

"Şaraptan zarar gelmez," diye karar verdi. "Tahtamı yeniden düzenlemem, bazı şeyler yazmam gerekiyor ve Marcus Stillwater ile konuşmak istiyorum. Ama şaraptan zarar gelmez."

Eve doğru yürürlerken onun elini tuttu. "Bugün köpeklerle temas kurdun mu?"

"Yok. Güvende olmalıyım."

Ve içeri girdiklerinde, Summerset'in yanında oturan kedi, bacaklarının arasından kurdeleye doğru ilerledi.

Summerset, "Geç kalmış," diye not etti, "ama kanı akmamış."

Roarke ona, "Peabody ve McNab'i eve götürdük," dedi.

"Çok güzel gidiyor diye düşünmüştüm. Bugün biraz limon devraldığımda bir tur attım."

Eve küçümseyici bir açıklama yapmak yerine ona şunu söylemek zorunda hissetti: "Limonata yaptı. İşe yaradı."

"Çabuk öğreniyor Mavis."

Onu orada bırakarak, Eve merdivenlerden yukarı çıkmaya başladı.

"Kendini baskı altında hissediyor," diye gözlemledi Roarke, "ama onlara zaman ayırdı." "Aşk her zaman bir yolunu bulur. Barbeküde pişmiş güzel bir tavuk var. Bu

Teğmen'in çok sevdiği patates kızartmasıyla iyi gider." "O zaman ben hallederim. Teşekkürler."

Yukarı çıktığında onu çoktan ceketini çıkarmış ve tahtasının başında buldu.

"Önce bunu yapmak istiyorum, görseli istiyorum. Sonra Stillwater ile iletişime geçmek istiyorum."

Sonra-"

"Şarap ve diğerlerinden önce bir yemek." Yeterince adil görünüyordu.

"Bana yirmi ver."

"Yirmi olsun." Ve kendi ofisine gitti. Kadın görüntüyü aldıktan sonra geri çekildi ve başını salladı.

Eğildiği yere eğildiğini itiraf etti. Ama Stillwater'ın görüşünü alacaktı. Sonra da anma töreninde ne göreceğine bakacaktı.

Eğilmekten çok daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Komuta merkezinde Stillwater'ı aradı. Hemen cevap verdi.

"Teğmen, bitti mi?"

"Eğer bir tutuklama yaptık mı diye soruyorsanız, hayır."

Gözleri umuttan sönüklüğe döndü. "Sanırım ekranda adını gördüğümde umutlandım. Angie'den yeni çıktım. Sonunda Shauna'yı bir şeyler yemeye ve biraz uzanmaya ikna ettik. Onun için zor bir gündü."

"Eminim öyledir. Orada başka kim vardı?"

"Angie'nin yerinde mi? Olağan şüpheliler demeye başladım ama bu şartlar altında kulağa çok yanlış geliyor. Angie, tabii ki, Becca, Greg, Donna. Donna ben gittiğimde gitmişti."

"Shauna'nın apartmanında Greg'e rastladım."

"Öyle mi? Hiç bahsetmedi. Sanırım yiyecekleri temizlemeye gitti. Shauna geri dönmek istemiyor. Onu suçlayamam."

Arkasında onun dairesi olduğunu düşündüğü şeyi görebiliyordu.

Soluk gri duvar, daha koyu gri raflarla çevrili devasa bir ekran.

Roarke gibi onun da gerçek kitapları vardı.

"Bay Stillwater-"

"Marcus. Ben Marcus."

"Marcus, ChiChi Lopez'i tanıyor musun?"

"Tabii, biraz. Pek iyi sayılmaz. Aile restoranı harika." "Hiç sahne aldığı kulübe gittin mi? Delights?"

"Aslında hiç yapmadım. Bir kadını soymak konusunda daha becerikliyim sanırım ama yetenekli olduğunu duymuştum."

"Doğru. Şu anda izlenimlerimi soruyorum. Onunla başlayabiliriz."

"Tamam, ama dediğim gibi, onu o kadar iyi tanımıyorum. Seksi, kendinden emin, biraz... *sert* tam olarak doğru kelime değil. *Sinirli* daha iyi olabilir."

"Peki Erin ile ilişkisi?"

"Bu Shauna ile sona erdi, işin seks kısmı. Sonrasında bir arkadaşlıkları olmadığından değil, yoksa sanırım onunla hiç tanışmazdım."

"Yine izlenimler. Shauna, Shauna ve Erin hakkında ne hissetti?"

"İzlenimler mi? Özellikle sıcak değil." Tereddüt etti, etrafta dolanırken böylece onun yaşam alanından daha fazla parça yakaladı.

Ve inandığı şey Erin Albright'ın şehir manzarasıydı.

"Tamam, Shauna'dan hoşlanmıyordu. En azından Shauna bana hoşlanmadığını söyledi ve Shauna da ondan pek hoşlanmıyordu. Sanırım Becca ya da Erin yerine bana söyledi çünkü ben kızlardan biri değilim. Shauna, Becca ve Erin'i

Dalgalar. ChiChi Erin'in arkadaşıydı ve aralarında sorun çıkmasını istemedi."

Omuz silkti. "Ben de aynısını düşündüm. Neden işleri berbat edeyim ki? Ve ona zaman geçtikçe her şeyin düzeleceğini düşündüğümü söyledim. Sence ChiChi-"

"Sadece izlenimlerimi topluyorum. Peki ya Greg Barney?"

"Onu daha iyi tanıyorum. İyi bir adam. Pek takılmayız ama iyi bir adamdır. Modayla, programlarla çok ilgili ama yaptığı iş bu. O ve Becca'nın iyi bir ritmi var. Benim açımdan Shauna'nın ağabeyi gibi. Bazen onu rahatsız ediyormuş -bana söyledi- ama iyi niyetliymiş. Lisedeyken aralarında bir şeyler vardı."

"Farkındayım."

"Ama herhangi bir düşmanlık yoktu, ne ben gördüm ne de o bana söyledi. Bence söylerdi. O ve Becca gerçekten çok yakınlar. Daha iyi bir ritim. Eski yaralar olsaydı bu olmazdı, anlıyor musunuz? Yani benim izlenimim yara izi yok ama üçü arasında bir bağ var."

"Shauna ile cinsel bir ilişki yaşadığınızın farkında mı?"

"Elbette." Şimdi siyah bir sandalyeye oturmuştu. "Bununla ilgili bir sorunu yoktu -en azından benim söyleyebileceğim kadarıyla. Shauna ve ben seks yapmayı planlamadığımız zamanlarda bile, dördümüz bazen dışarı çıkardık. Yemeğe, kulübe, sadece bir şeyler içmeye. Ona eski sevgilisinden çok kız kardeşi gibi davranırdı."

"Tamam."

Onu gruptaki diğer kişilerle tanıştırdı. Ve onun gözlemci, oldukça anlayışlı olduğuna karar verdi.

Roarke içeri girip şarap dolabına doğru yürüdüğünde, "Zaman ayırdığınız için minnettarım," dedi. "Erin'in arkadaş çevresi hakkında farklı bakış açıları edinmeye yardımcı oluyor."

"Geniş ve iyi bir ailesi vardı, sanırım. Yarın hepsinin anma töreninde olmasını bekliyorum. Shauna ailesi ve Erin'le birlikte gidecek. Bazı işleri ayarlayabilirsem Angie ve Donna ile birlikte gitmeye çalışacağım."

"Dedektif Peabody ve ben gelip saygılarımızı sunmayı planlıyoruz. Zaman ayırdığınız için tekrar teşekkürler."

"Yardımcı olacak bir şey olursa bana haber verin. O benim de arkadaşımdı." "Biliyorum ve yapacağım. Güle güle."

Eve kapattı ve arkasına yaslandı. "Bu yardımcı oldu mu?"

"Belki. Belki."

Soğutulmuş bir şişe sauvignon blanc açtı. "Bildiğini sanıyorsun."

"Bildiğimi sandığım şey değişiyor ama oturmaya başladı. Kendime ait bir

Yarınki anma törenindeki izlenimler. Her iki durumda da, bu aptalca bir cinayet."

İki bardak doldurdu, birini ona getirdi. "Biraz şarap al. İstedğin kadar içebilirsin. Ben yemekle ilgileneceğim."

"Makarna salatasında sebze vardı." "Bunu aklımda tutacağım."

Mutfağa gitti, onu umutlu kedi izledi. Eve ayağa kalktı ve biraz şarap içti.

Ve volta attı.

On Altıncı Bölüm

Adam tabakları getirdiğinde volta atmaya devam etti. "Bu çok kötü."

"Cinayet mi?" Tabakları balkon kapısının yanındaki masaya koydu. İkisi de havanın tadını çıkarırken, ona dönmeden önce kapıları açtı. "Evet, öyle."

"Elbette, ama bazen doğrudan temiz ya da çılgınca, dürtüsel ya da maksatlı. Bu ise kaba, aptalca ve kişisel."

"Cinayet seni rahatsız ediyor." Roarke şarabı masaya getirdi. "Genellikle seni üzüyor ya da kızdırıyor -ya da her ikisi birden. Bu da seni rahatsız ediyor."

Kaşlarını çatarak tahtasına baktı. "Sanırım öyle."

"Her zaman kurban için hissedersiniz. Siz onların adalet temsilcisisiniz." "Eve Dallas, Adalet Ajanı." Yarı gülerek gözlerini devirdi.

"Bir halkası var. Her zaman geride kalanlar için üzülürsünüz. Ve o panoya baktığınızda, kayıp olduğunu iddia edenlerden birinin hayatını kaybettiğini biliyorsunuz."

"Evet, ama böyle şeyler olur." Hayal kırıklığına uğramış ve evet, sinirlenmiş bir halde ellerini ceplerine soktu. "Olmadığından daha sık oluyor."

"Ve tüm bunlarla her gün başa çıkıyorsunuz. Ama bu aptallığı, bir arkadaşın bir arkadaşı öldürmesini ve arkadaş olduğunu iddia ettikleri pek çok kişiyi, o kurbanın hayatının yeni bir evresine başlamasını kutlamanın eşliğinde olan pek çok kişiyi kedere boğmasını görüyorsunuz."

Gördü. Hissetti. Ve evet, itiraf etti, cidden sinirlenmişti.

"Amaç buydu, ya da bir parçası. Başlamadan bitirmek. Casto benim için geldiğinde, aynı odada, aynı tür bir anlaşmada, umursamadı

hiçbiri hakkında. Sadece beni bitirmesi gerekiyordu çünkü onu ifşa etmeye çok yaklaşmıştım. Bu mantıklı. Aptalca değil. Mantıklıydı."

Şarap kadehiyle tahtayı işaret etti. "Bu bütün bunları önemsiyordu."

"Gel de ye artık. Kendini hayal kırıklığına uğratiyorsun."

"Muhtemelen öyleyim." Tabaklara doğru yürüdü, başını eğdi. Soslu parlak tavuk, bir yığın patates kızartması ve aslında mor olduğu için sevdiği mor havuçlar. "Gerçekten güzel görünüyor."

Şarabını bıraktı, yanına geldi ve onu öptü.

"Çünkü o gece Casto'nun kışını tekmeledim, şimdi burada oturup gerçekten güzel görünen şeyleri yiyebiliriz."

Yerine oturdu, bir kızartma kaptı. "Burada görünüş aldatıcı değil. Kendimi biraz hayal kırıklığına uğratiyorum," diye itiraf etti. "Ölü ressamın tablolarının değerinin geçerli bir açığı gibi görüldüğü zamanları daha çok seviyordum."

"Çünkü para kazanmak için cinayet işlemenin en azından bir mantığı vardır."

"Evet, yine de kaba, aptalca ve biraz özensiz olurdu ama mantığını görebilirdiniz. Ama mesele bu değil. Belki bir düzeyde, kuruldaki hemen hemen herkesin onun resimlerinden en az birine sahip olması bir fayda sağlıyor. Ama sebebi bu değil."

Tavuğun tadına baktı ve onu kaplayan şeyin mükemmel bir tadı olduğunu gördü. Roarke şarabını doldurduğunda, bunun iyi olduğuna karar verdi. Zaten sadece dönüp duruyordu.

Bir kenara koy, dedi kendi kendine. Bırak dönsün, ama bir kenara koy. "Neden şehir merkezindeydiniz?"

"Off Duty kulübünüzde bir toplantı."

"Bundan zevk alıyorsun, değil mi? Benim kulübüm olduğunu söyleyerek."

"Sizin olduğu gibi, ve evet, biliyorum. Stone'un yukarıdaki dairesi için başvuran kiracılarınız var zaten."

"O pislik. Öyle mi?"

"Var. Biraz inceleme yaptıktan sonra seçim yapabilirsin." "Araştırabilirim. Ben bir polisim."

"Öylesin." Gülümsedi, sorunun cevabını zaten bilen bir adamdı. "İster misin?"

"Kesinlikle hayır."

"Birkaç ay içinde müdürler, barmenler, mutfak ve garsonlar vb. için mülakatlar yapacağız. Bu süreçte liderlik etmek ister misiniz?"

Bu mu?"

"Kes şunu." Gülererek bir havuca uzandı. "Bütün bunları sana bir hediyeye gibi veriyorum, çünkü hoşuna gidiyor."

"Teşekkür ederim sevgilim."

"Bir şey değil." O yemeğini yerken uzaktan gök gürledi.

Erin Albright'ın öldürüldüğü gece fırtına çıktığını hatırladı. Grup eğlenip dans edip içerken, fırtına içeri girmiş ve tekrar dışarı çıkmıştı.

"Bu güvenliği D&D için yapıyorsun."

"Yapıyoruz. Bir hafta içinde bir sistem kurup çalıştırmalıyız. Eğer zaten bir sistemi olsaydı ne kadar farklı olurdu merak ediyorsunuz."

"İnsanlar yeterince zeki ve motive olmuşlarsa, bunların etrafından dolaşmanın bir yolunu bulurlar. Ama evet. Yarın Rochelle ile birlikte anma törenine katılacak. Bu onun için de kişisel bir mesele."

"Onun yeri."

"İşte bu. Ve onu tanıyordu. Onu severdi. İnsanlar onu sevmeye meyilliydi," diye ekledi. "Karşı komşuları onu severdi. Çocuklarından birine resim dersi verirdi, para almazdı. Partileri vardı ama gürültülü ve iğrenç değildi. New York'un her santimetrekaresine sahip olmak için o binayı satın aldığınızda, ses yalıtımı da ekleyin."

"Not alacağım. Onun iyi bir fotoğrafını çekmişsiniz."

"Evet, var. Hepsinin iyi bir fotoğrafı var. Yine de insanların alttan alta akıntıları vardır. Mavis'e ve onun evine bakıyorum, değil mi? İşte orada, yeşil saçlı ve kim bilir onu bir daha gördüğümde ne olacak? Bu beni şaşırtmıyor."

Şarabını kaldırdı, içti.

"Bir çocuk daha doğuracağını bilmek bile beni şaşırtmıyor. Onun yolu Leonardo ile değişti. Bu temel Mavis'i değiştirmez ama..."

"Onu genişletti."

"Evet ve İki Numara'yı düşündüğünüzde kelimenin tam anlamıyla. O odalardaki renkler sürpriz değil. Ama çalışma şekli, tüm mekanın çalışma şekli, bahçecilik olayı, İsa, gerçek limonlardan limonata yapmak, tüm bunlar geri adım atıp tüm bunların her zaman orada olduğunu fark edene kadar beni hala şaşırtabilir. Sadece bunu yapacak yolu, araçları, insanları yoktu.

"O hala Mavis, ama yol değişti ve o da bu yolu kullanıyor."

"Benimkini değiştirmişsin."

Kadın tekrar ona baktı. "Sanırım yaptım. Bu her iki taraf için de geçerli. Burada oturmuş yemek yiyoruz. Kedi odanın öbür ucunda uyuyor çünkü ona sevdiği kedi şekerlerinden vermişsin. Bir esinti var çünkü o ve gök gürültüsü fırtınanın yaklaştığını söylüyor. Ve birkaç yıl önce bunu asla hayal edemezdim.

"Sen de."

"Hayır. Bir pırıltı bile yoktu. Ta ki talihsiz takım elbisenden çıkan o gri düğmeyi alıp cebime koyana kadar. O zaman bile, sadece bir parıltı."

"Bana kahve gönderdin ve belki bir parıltı gördüm. Sadece anlamadım. Ama işte buradayız. Yine de, her şeyin altında, her şeyin içinde, neyseki oyuz. Ben hâlâ bir cinayet polisiyim, sen hâlâ bir zenginsin."

"Bize, kim olduğumuza uygun."

"İyi bir şey, yoksa gerçek patatesten yapılmış bu kızartmaları yiyemezdim." Bir tane yerken onu inceledi. "O düğme hâlâ sende mi?"

Elini cebine attı ve çıkardı.

Başını salladı; kalbi yerinden fırlayacak gibiydi. "Sap."

"Bu bölgede," dedi kolayca. "Ama senin o ilk ve zorlu savunmanı kahveyle aşacak kadar da akıllı."

"Evet, bu oldukça zekiceydi." O inanılmaz yüzü tekrar incelerken gerçek patatesten yapılmış bir kızartma yedi. "Başka birini seçseydim beni öldürecek miydin?"

Kaşlarını kaldırdı, şarabını aldı. "Şimdi keskin bir dönüş var." Onun tahtasına baktı. "Hayır. Dünyanın kahve stokunu satın almış, sonra da sizi hatanıza ikna etmiş olabilirim. Ya da alternatif olarak rakibimi diskalifiye etmenin bir yolunu bulabilirdim."

"Diskalifiye etmek mi?"

"Öyle ya da böyle, cinayet dışında," diye ekledi. "Senin bir cinayet polisi olman beni bu taktikten vazgeçirirdi. Ya sen?"

"Ben mi? Beni baştan çıkarıcı kahvenle kandırıp sonra da terk etseydin mi? Cinayet polisleri iz bırakmadan öldürmenin pek çok yolunu bilir. Ama bunun dışında? Seni bir kafese attırına kadar karanlık geçmişinin peşini bırakmazdım."

Tahtaya bakmak için başını çevirdi. "Orada biri kısa durmamış."

"Rakibi mi yoksa onları reddeden kişiyi mi öldürmek?"

"Tam olarak emin değilim. Ama Lopez'in Shauna'yla yatmak için o ayakkabı mağazasına girdiğini biliyorum. Geçen yıl içinde Erin'e asılmaya çalıştığından hiç şüphem yok. Bunun için ona biraz para yatırırdım."

"Şimdi mi?"

"O bahsi tuttum çünkü Barney'nin elinde buzdolabından ve kutudaki AC'den çıkanlardan başka bir şey vardı. Gergindi, gergin kaldı ve dava hakkında bilgi almak için baskı yaptı. Beni ölçmeye çalışıyordu."

Geriye doğru kaydı. "Bir şey aldı, belki de sadece küçük bir şey. Ve bu aptalca, tıpkı cinayetin aptalca olduğu gibi. Shauna'ya karşı bir şeyler hissediyor. Cinsel bir şey değil, hatta romantik bile değil, ama bu bir şey."

"Bahsini değiştiriyorsun."

"Henüz değil." Patates kızartmasını bitirdi. "Henüz değil, çünkü ikisi de bunu yapabiliirdi. Ve ikisi de yapmak istedi."

"Ortaklık mı?"

"Bununla oynadım. Biraz daha oynayabilirim, ama benim için tutmuyor. Sallanıyor," diye karar verdi. "Onları bir arada göremiyorum, ne bunun için ne de başka bir şey için."

Omuz silkerek şarabını tekrar aldı ve yarım kadeh kaldırdı. "Yarın onları anma töreninde gördüğümde daha fazlasını öğreneceğim."

O içerken, şimşek gökyüzünü çatlattı. Yağmur yağmaya başladı. "İşte geliyor," dedi. Sonra ayağa kalktı. "Bulaşıkları yıkadım." "Sana yardım edebileceğim bir şey var mı? Koşu? Finans?"

"Pek sayılmaz, hayır." Yağmuru izlemek, rüzgârın kırbacını hissetmek için pencereye doğru yürüdü. "Bunu yazmam gerekiyor ve Mira'yı taklit edeceğim. Belki yazmak bir şeyleri yerine oturtur."

Adam açık kapılarda ona katıldığında, kadın ona yaslandı. Sadece iki insan, diye düşündü, fırtınanın şehirlerinin üzerinde şiddetle esişini izlerken.

"Yarın hepsini bir arada görmem gerekiyor. Ölüm karşısında nasıl tepki verdiklerini, nasıl etkileşime girdiklerini. Birbirleri hakkındaki bazı izlenimlerini, pek çok dinamiği biliyorum. Her şeyin nasıl geliştiğini görmem gerekiyor."

Ona doğru baktı. "Ne yapıyorsun?"

"Oh, biraz ondan, biraz bundan. Kendimi yeterince eğlendireceğim."

"Bir saat beklesen, sonra da bir videoyla kendimizi eğlendirsek nasıl olur?" Fırtınayı seyredirken bir eliyle kızın saçlarını okşadı. "Bir video, öyle mi?"

"Eğer bir şeyler tutmazsa, dönüp durmaya devam edeceğim."

"Bir video benim için işe yarar. Bir saat de olur."
Bir süre daha fırtınayı izledi. "İyi ki o düğmeyi kaybetmişim."
"Ve kahve ile kazanılabileceğini sezmiştim." "Evet.
Neyse, bulaşıkları yıkayayım."

★ ★ ★

Herhangi bir ilerleme kaydettiğini ya da yeni yollar açtığını düşünmese de Eve bir saatini ayırdı.

Her zamanki video yerlerine, yatak odasındaki kanepeye yerleştiler. Videonun aksiyonu ve karmaşıklığı onu bir süreliğine soruşturmanın dışına çıkardı. Ardından gelen yavaş, tembel seks de öyle.

Roarke ve kedinin arasına kıvrılmış, huzur içinde uyuyordu. Ta ki uyumayana kadar.

★ ★ ★

Kulübe geri döndüğünde, barda Crack ve holo-band çılgınca çalıyordu. Arkadaşları, Erin Albright'ın arkadaşları karışmış ve renkli, sarhoş bir kız partisine dönüşmüştü.

Neden buraya dönmüştü? Eve merak etti. Burada yeni bir şey yok. Ayık kalmıştı, diye düşündü. Yarın evleniyor.

"Sanırım ben de ayık kalmalıydım." Yanında oturan Erin de Eve gibi insanlara, renklere ve hareketlere baktı. "Ama hafta sonuna kadar evlenmeyecektik. Ve hepimiz çok eğleniyorduk."

"Ne olacağını bilemezdin." "Sen de bilmiyordun."

"Evet, yeterince doğru. Ama ayık olsan bile, eğitilmiş değilsin. Arkadan böyle bir pusu mu? Hiç şansın yoktu."

"Onu çok seviyorum." Shauna'nın sahnedeki dansını izlerken Erin'in gözlerinde yaşlar birikti. "Artık asla Maui'ye gidemeyecek. Orası onun için mahvoldu. Beni öldürdüler, evet. Ama onun içindeki bir şeyi de öldürdüler."

"Amaç bu olabilirdi."

"Her şeyi baştan yapacak olsaydım, kime güvenip kime güvenmeyeceğimi bilirdim." "Güvenmiyorsun ve güvenmedin de. Neden buraya geri döndüm ki?"

"Bana sorma. Ben ölüyüm."

Kaçırdığı bir şeyi mi arıyordu? O küçük odada neyi kaçırmış olabilir ki? Ama rüyayı takip etti, kulüp alanından çıktı, koridorda yürüdü ve mahremiyet odasına döndü.

Casto, elinde Ölümsüzlük ilacıyla dolu şırıngayla onun üzerine atladı. Kendini korumak için, onu indirecekti. Onu saf dışı bırakacaktı.

Adam kızda bir iz bulmayı başardı ama kızın da söylediği gibi içki içmemişti. Sabah evleniyordu!

Onu yaraladı, gözünü morarttı, kaburgalarına vurdu, ama bu eğitim, hayatta kalma kararlılığı onunkiyile kafa kafaya çarpıştı.

Ve onu indirdi.

O izden dolayı biraz sersemlemiş olan kadın onu kelepçeledi. Tökezleyerek kapıya doğru ilerlemeye başladı.

Tel boynuna dolandı ve derisini ısırды. Nefes almak için soluklanırken boğazından ılık kan damladı.

Erin'in aksine, teli pençelemedi ama vücudunu saldırgana doğru geriye attı ve bir dirsek darbesi ekledi.

Bir saniyeliğine, sadece bir anlığına, tel gevşedi. Ama tekrar sıkılaştığında, kendini zayıflamış hissetti. Acı, kesici bir acı. Hava yoktu, zihni griye kaymaya başlamıştı.

Onu bekleyen Roarke'u düşündü. Kulüpteki insanların ikisini de kutladığını düşündü. Asla bilemeyeceği hayatı düşündü.

Roarke onu yukarı çekti.

"Uyan artık. Uyan, lanet olsun, ve nefes al. Eve, *nefes al!*"

Boğulan bir kadın gibi havayı içine çekti, titreyerek dışarı verdi. Hâlâ rüyanın kıyısındayken bir elini boğazına götürdü.

Onu kesen bir tel yoktu, kan aşağı kaymıyordu.

"Tanrım, Tanrım, bu çok gerçekçiydi."

Kolları onu sarmış, kedi başını kalçasına dayamışken, başını Roarke'ın omzuna yasladı.

"Ben iyiyim. Her şey yolunda. O kadar gerçekti ki."

Galahad başını o n a vurmayı bıraktı ve ağır bir şekilde sırtına yaslandı.

"Boğuluyordun. Nefes almıyor gibiydin." Yüzde onluk ışıkları çağırırken onu geri çekti. "Tanrım, çok solgunsun."

"Beni biraz sarstı."

Nefes alış verişini düzene sokmaya çalışırken birazdan da fazla diye düşündü.

Acıyı hissetmişti, paniği hissetmişti.

"Beni çıkardığın için teşekkürler." Etrafına uzandı, bir eliyle kedinin üzerini okşadı. "Sana da. D&D'ye geri döndüm, sonra odaya girdim, Casto ile dövüştüm - o pislikle. Onu yere serdim, kelepçeledim. Sonra arkamda biri boynuma kelepçeyi geçirdi. Başım dönüyordu ve kaybediyordum. Ölüyordum."

Eve sırayla ona sarıldı. "Ama sen oradaydın, beni geri çekiyordun." "Ne kadar süre nefes almakta zorlandığını bilmiyorum. Daha yeni yürümüşüm.

Bir toplantıdan geliyorum. Hâlâ biraz titriyorsun." "Bu sen olabilirsin."

"Olabilir. Bir dakika daha otur. Sana kahve getireyim."

Oturmuş, loş ışıktaki onu izliyordu. Şık takım elbisesini, saçlarının akışını, yaşadığı şoka rağmen hareketlerindeki zarafeti.

İkisi için de kahve programladı, geri döndü ve ona bir fincan uzattı.

"Evli olmak çok güzel," dedi. "Aramızdaki ilişkinin yürüyüp yürümeyeceğini bilmiyordum, nasıl yürüyeceğini göremiyordum. Ama işte buradayız ve evli olmak çok güzel."

"Benimle sıkışıp kaldın."

"Her iki şekilde de." Biraz kahve içti, kendini yeniden canlı hissetti. "Korkuttuğum için gerçekten üzgünüm. Bunun neyle ilgili olduğunu bilmiyorum. Oraya geri dönmenin hiçbir yararı yok."

"Sen yaşadın; o yaşamadı. Koşullar nedeniyle onunla ilişki kuruyorsun."

"Sanırım öyle. Koşullar dışında birbirimize hiç benzemiyoruz. Ama Bu paralellikler üzerinde durmak aptalca ve verimsizdir."

"Katılmıyorum." Kadının saçlarını düzeltti, sonra rengi yerine gelirken elini yanağına koydu. "Onu görmene yardımcı oluyor ve kurbanı görmene gerekiyor."

"Bu benim tarafsızlığımı bozuyor. Üzerine gölge düşürüyor."

"Eğer o gölgeleri kullanmasaydınız, Komiser, olduğunuz gibi bir polis olamazdınız. Ama Tanrı biliyor ya, keşke senin de içine girmeseydi dediğim zamanlar oluyor."

Sonra içini çekti. "Yine de seni sen yapan şey bu. Yani ben de sıkışıp kaldım, değil mi?"

"Bana öyle görünüyor. Saat kaç?"

"Toplantıyı bitirdiğimde saat beş buçuktu, yani altıya geliyordu."

"Tamam, pek âlâ. Uyandım, biraz egzersiz yapıp kendime çeki düzen vereceğim."

"Bu yeni programı denemelisiniz, kentsel bir engel parkuru. Program New York Challenge. Bu unvanı hak etti."

Onun yanağını okşadı. "Buna hazır olup olmadığını göreceğiz." Kulağa mükemmel geldiğine karar verdi.

Program bu unvanı hak ettiğini kanıtladı ve o da buna hazır olduğunu kanıtladı. Üç dakika içinde koşarken, tırmanırken, bel verirken, tünelde sürünürken, kaçarken, zıplarken ve Midtown'da sallanırken ter döktü.

Bunu havuzda on tur atarak tamamladı ve yukarı çıkarken kendini yeniden normal hissetti.

Yatak odasında Roarke ve kedi kanepede oturuyordu. Ekran stok raporlarıyla dolup taşıyordu. Ve kişisel dünyasında her şey yolundaydı.

"Program konusunda haklıydın, tam bir katil. Ben de buna hazırdım." "Yine kendine benziyorsun," dedi.

"Beni heyecanlandırdı."

Kahve programladı, duşa giderken yanında götürdü.

Dışarı çıktığında masanın üzerinde iki kubbeli tabak vardı. Galahad yatağın ayak ucunda somurtuyordu.

Roarke kubbeleri çıkarırken ona gülümsedi. "Krep gibi bir gün gibi görünüyor."

İkisini de korkutmuşken onu şımartmak, diye düşündü.

"Her zaman krep gibi bir gün olmalı."

"Anma törenini sonra yaparsınız."

"Evet, sen de beni güçlendiriyorsun ama ıspanakla değil. Bunlar kek değil," dedi onun yanına otururken. "Ayrıca onları ızgara gibi bir şeyde yapmıyorlar mı? Ama yine de onlara krep diyorlar."

Onları şurupta boğdu. Ve ilk ısırıktan sonra, onlara ne dediklerini umursamadı. Onlara iyi diyordu.

"Beni geri çekmesine yardım ettiği için kediye ne verdin?" "Kahvaltıda biraz tütsülenmiş ton balığı yedi."

"Ve hâlâ kızgın çünkü o da krep alamıyor." Bir ısırık daha aldı. "Evli olmak güzel bir şey. Erin Albright'ın bunun kendisi için güzel olup olmayacağını öğrenme şansı bulamadığını düşünüp durmam aptalca."

"Aptalca değil." Roarke duygulanarak onun parmaklarını öptü. "Merhametli ve bu merhamet senin polis beynini nasıl etkiliyor? Hiç de değil, sevgili Eve. Hem de hiç."

"Belki de değil."

"Kurbanınızı tanımak zorundasınız. İşler hep böyle yürür. Kurbanı tanı, katili bul. Bu benim için büyüleyici. Sonsuza kadar."

"Belki. Olabilir. Aptalca, çaylakça hatalar yaptılar. Çantayı içeri sokmamalıydılar - ya da fark edilmeleri durumunda bu bir kılıfsa, ayrılırken yanlarında götürmeliydiler."

"Şans," diye devam etti Eve, "fark edilmedikleri, görünmeden girip çıktıkları için saf aptal şansı. Ve yarım yamalak bir soygun düzenlediler. Aptalca. Ama onun 'link'ini almak zorundaydılar. Orada iletişim olmalı. Elimde yeterince olsaydı, şüphelilerin e'leri için arama emri çıkartabilirdim. Ama yok."

"Kayıtsızlar bununla kolayca başa çıkabilir," diye hatırlattı ona.

Kaşlarını çatarak biraz daha kahve içti. "Eğer başka bir hayatın daha tehlikede olduğunu hissetseydim, oraya gitmek isterdim. Ama hissetmiyorum. İş tamamlandı. Hedef Erin'di. Shauna'nın yaralanması ya bir yan ürün ya da ek bir fayda. Ama başka birinin tehlikede olduğunu gösteren hiçbir şey yok."

"Fikrinizi değiştirirseniz, müsait."

Krepleri bitirdi ve ayağa kalktı.

"Bir anma törenine gidiyorum. Siyah giyeceğim."

"Anlaşıldı."

"Sadece bunu aradan çıkarmak istedim."

"Sıcaktan dolayı biraz ara vermemiz gerekiyor ama ketenle gitmek isteyebilirsiniz."

Dolabına doğru ilerlerken isteksiz bir ses çıkardı. Hangisinin keten olduğundan her zaman yüzde yüz emin olamıyordu.

Siyah tişört, siyah ceket, siyah pantolon ve botlar, kemer. Olabildiğince kolay, diye karar verdi. Ceket ve pantolon keten değilse bile hafifti.

Silah kayışını almak için dışarı çıktı.

"Renkleri severim," diye başladı. "Renkleri severim ama renkleri hiç icat etmemiş olsalardı, sabahları giyinmek çok daha kolay olurdu. Ürkütücü," diye fark etti silahını kuşanırken. "Muhtemelen ürkütücü olurdu ve kaçan bir şüphelinin kimliğini tespit etmeyi zorlaştırırdı."

"Sıkıcı ve ürkütücü. Bununla birlikte, siyahlar içinde saygılı ve heybetli görünüyorsunuz."

"En iyi iki şüphelim gözünü korkutmak istiyorum."

"Paramı her zaman sana yatırıyorum."

Ayağa kalktı, ona doğru yürüdü ve onu öptü. "Benim zorlu polisime iyi bak." "Planlıyorum." Onu tekrar öptü, hızlı ve sert bir sarılma ekledi.

"Evet, bu

Evli olmak güzel. Sonra görüşürüz."

Başladı. Birden beyninde parladı, içine sıçradı ve yapıştı. Arkasını döndü ve geri gitti.

"Bu bir hata değildi. Lanet olası bir hata değildi. Kasıtlıydı." "Dava mı?"

Tanrım, onu anlayan birinin olması inanılmazdı.

"Çanta, evet, lanet olası çanta ve içinde ne vardı. Onu orada bırakmak bir hata değildi, kasıtlı bir atıştı. Shauna'ya. Büyük hayali sonsuza dek mahvoldu. Onun hayali ve Erin'in ona vermek istediği, vereceği bir hayal."

Eve adım atmaya başladı. "Katil çantayı, biletleri, kostümü, o pembe ayakkabıları D&D'ye götürmek zorunda değil, ama götürüyorlar. Tamam, belki de

-Bu bir avantaj. 'Oh, bu bir sürpriz. Şşş.' Ama onları bir amaç için bıraktılar.

"Rüyayı yok etmek için."

"Çok doğru, hiç de aptalca değil. Kaba, kindar ve maksatlı."

Arkalarında bir kubbe yere çöktü. Roarke döndüğünde kedinin bir tabaktaki şurubu yalamakla meşgul olduğunu gördü.

"Lanet olsun."

"Kesin şunu," diye tersledi Eve. "Aşağı. Şimdi!"

Kedi sıçrayıp uzaklaştığında Roarke hırladı.

"Şimdi hakarete uğradım. Lanet olası kedi. Ona söylediğinizde sinip kaçması çok aşağılayıcı."

"Boş ver onu. İkisi bir arada. Erin öldü ama Shauna sadece onu kaybetmekle kalmadı, gördüğü rüyayı da kaybetti. Sadece kaybetmekle kalmıyor, aynı zamanda ona sahip olmaya bu kadar yakın olduğunu da biliyor. Şimdi gitti, hepsi gitti. Bu kasıtlıydı, Roarke. Kasıtlı olduğunu görmedim."

"Artık biliyorsun, değil mi? Ben de haklısın diyorum. Çok mantıklı, değil mi? İkisini de cezalandırın."

"Hata değil," dedi Eve tekrar, "başlangıçta onlara verdiğim krediden çok daha akıllılar. Yarım yamalak soygun mu? Gerçek bir seçenek yok. 'Bağlantı'dan kurtulmak zorundayım. Orada ilgili bir şey var, bu yüzden onu ortadan kaldırmak zorundayız - ve geri kalanı vitrin süslemesi."

Bir sonraki geçişinde kubbeyi alıp masaya geri fırlattı. "Bir ilk cinayet, bundan eminim, ilk cinayet. Ama düşündüğüm kadar aptalca değil. Dürtü belki -fırsat kapıyı çaldı, ama her zaman planlıydı. Her zaman Shauna'ya bir tokat atmak amacıyla. O da bedelini ödemek zorunda kaldı."

"Size kim olduğunu söylüyor mu? Polis olmadığım için göremiyorum."

"Ben bir polisim ve emin değilim. Hem Lopez hem de Barney için işe yarıyor. arpık, bencil, şirret bir şekilde. Ama işleri biraz değiştiriyor. Görünüşe göre o rüya o kadar da zaman kaybı değilmiş."

"Bu sonuçlara beni korkutmadan varmanı çok isterdim."

Ona doğru bir adım attı ve onu bir kez daha öptü. "İleride ne yapabileceğime bakacağım. Kedi masayı dağıttı. Sonra görüşürüz."

"İyi avlar," dedi Roarke ve tekrar masaya baktı. Kızın haksız olmadığını fark etti.

"Lanet olsun," diye karar verdi.

Summerset'ten daha sonra özür dileyecekti.

On Yedinci Bölüm

Şehir merkezine doğru giderken yuvarlanmasına, dönmesine ve geri gitmesine izin verdi. Önemli olduğunu düşündü. Sadece her ayrıntı önemli olduğu için değil, aynı zamanda -eğer doğru vurmuşsa- nedeni genişlettiği için.

Yine de aptalca bir cinayet, ama bire iki yapsaydı o kadar da aptalca olmazdı. Bir can al, bir hayali yok et.

Lopez için, sizi reddeden kişinin hayatını alın ve onun yerine seçtiği kişinin hayalini yok edin.

Barney için, yıllar sonra bile olsa sizin yerinize geçen kişinin hayatını alın ve sizden uzaklaşan kişinin hayalini yok edin.

Lopez'le birlikte daha güçlü hissettiğine karar verdi ve bu düpedüz adi bir cinayetti: zaman, yer.

Ama Barney o lanet kutuya bir şey koymuştu. Sinirler, bir parça suçluluk. Haksız da sayılmazdı.

Erin tokatlamayı ve davayı ikisinden birine verebilirdi.

Katilin arka taraftan geldiği neredeyse kesin. Lopez'in arka tarafa geçip çantayı odaya koymasını ve partiye katılmasını engelleyecek bir şey yok. Aslında, bu tam olarak Erin'in istediği şey olmaz mıydı?

Ve görülme riski dışında Barney'nin kaydırmayı kullanmasını, içeri girmesini ve beklemesini engelleyecek hiçbir şey yok.

Her iki şekilde de görebiliyordu ve bunu inanılmaz derecede rahatsız edici buluyordu.

Merkeze girdiğinde Mira'yı etiketlemeyi düşündü. Henüz değil, diye karar verdi, henüz bir anlamı yoktu. Spekülasyon, hem de çok fazla, ama henüz değil.

Anıtı daha iyi hissedene kadar bekleyecekti.

Kapılar açıldığında asansör garaj katlarından henüz çıkmamıştı. Yasal bir içki içmek için yeterince yaşlı görünmeyen iki üniformalı, belli ki bağımlı bir keşi içeri taşıdı.

Vahşi kızıl saçları, vahşi mavi gözleri vardı ve bir haftadır boşaltılmamış, sonra da bir grup sarhoş tarafından üzerine işenmiş bir çöp konteyneri gibi kokuyordu.

Eve'in aklına gelen tek şey "Hadi ama dostum" oldu. "Üzgünüm, Teğmen."

Vahşi mavi gözler Eve'e döndü. "Ben kaptanım. Senden üstünüm. Kaptan benim. Sadece tadına bakmam lazım. Bana sadece bir tat ver!"

O feryat ederken, ikinci polis iç çekti. "Sakin ol, Jack. Görüldüğünden daha güçlü. Bir serseriye yirmi dört/yedi numaralı binanın penceresinden atmaya çalıştı."

Kapı tekrar açıldığında, Eve kokudan uzaklaşmak için dışarı adım atmaya başladı. Keş Jack üniformalılardan sıyrıldı ve kendini bir gülle gibi Eve'in üzerine fırlattı.

"Ben kaptanım!" İkisi de asansör kapılarından içeri uçarken bağırdı.

Kalçası şarkı söyleyecek kadar sert bir şekilde yere çarptı ama yuvarlanarak kurtuldu. Elleri kelepçeli olan Jack, yüzü ve vücuduyla kaymaya devam etti. Ayağa kalkmaya çalıştığında, Eve sadece bir bacağını uzattı, ona çelme taktı ve tekrar kaymasını sağladı.

"Özür dilerim! Üzgünüm, Teğmen!"

Üniformalılar onu iki yanından tutup ayağa kaldırdı.

"Tanrı aşkına, memur beyler! Tutuklunuzun kontrolünü elinizde tutun."

"O kaygan. Kelimenin tam anlamıyla, efendim. Yağlı domuz kayganlığında. Tıbbi yardıma ihtiyacınız var mı?"

"Hayır, tıbbi yardıma ihtiyacım yok. Belki duman tüpü, ama tıbbi değil."

Jack titremeye, hıçkırmaya, gülmeye başlayınca, hak ettiği bir azarlamanın sadece süreci geciktireceğine karar verdi.

"Tıbbi yardıma ve tanka ihtiyacı var. Tanrı aşkına, sizinle Processing'de buluşması için tıbbi yardım getirin. Sistemi harap olmuş, Psych'e ihtiyacı var ve şimdi de burnu kanıyor. Senin sorumluluğunda," diye tersledi ve kızaklara doğru ilerledi.

İki çaylak nasıl olur da birlikte sokağa atılır diye merak etti. Kesinlikle bir eğitmene ihtiyaçları vardı.

Kısa süreli temasın kıyafetlerini kirletmiş olma ihtimaline karşı gömleğini kokladı.

Yeterince açık görünüyordu.

Cinayet Masası'na vardığında, bir kahve daha içmeye fazlasıyla hazırды.

İçeri girdiğinde Jenkinson'ın bir gün önceki gibi aynı fare kravatını taktığını gördü.

"Ne, sende iki tane mi var?"

"Günaydın patron. Reineke kahve için dinlenme odasına gidiyor.

Kıçını yakaladık. En iyi arkadaşını. Pislik herif arkadaşını bir hiç uğruna öldürdü." Faili meçhul davayı hatırladı. Boston'a gitmesine izin vermişti. "Onu kafeste mi yakaladık?"

"Oh evet. Boston bize kolu verdi, Dallas. Dul kadınla yüz yüze görüştüğümüzde, piçin ifadelerindeki bazı tutarsızlıkları anlattı. Tüm bunları olay olduğunda değil, daha sonra düşünmüş."

Reineke elinde iki fincan polis kahvesiyle dinlenme odasından çıktı.

"Ama kocasına zarar verecek bir şey yapacağına inanmıyordu, çok iyi arkadaşlıklar ve hepsi bu." Reineke raporu aldı ve Jenkinson'a bir kupa uzattı. "Nasıl da yıkılmıştı."

Jenkinson, "Nasıl da onun yanında olmuştu," diye devam etti. "Anma törenini planlamasına yardım etti. Onu neşelendirmek için nasıl çiçekler getirdiğini."

"Oturup saatlerce ölen adam hakkında konuşurlar ve birbirlerinin omzunda ağlarlardı." Kahvesini yudumlayan Reineke, ortağının masasının köşesine oturdu. "Ve asla ona karşı bir harekette bulunmadı, sadece teselli etti, destekledi."

Eve, "Kavga ettikleri için kendini suçlu hissettiğini de ekle," diye tahmin etti.

"Ah evet. Ölen adamın onu nasıl sevdiğini ve onun da kendisini sevdiğini bildiğini söylerdi. Evli insanlar kavga eder."

Jenkinson kupasıyla işaret etti. "O kadar çok içmişken ölü adamın eve yürümesine izin verdiği için ne kadar üzgün olduğunu anlattı. Hayatının geri kalanında keşke onu gece kalmaya ikna etseydim diye düşündüğünü."

"O zaman otomatik olarak bunun onun hatası olmadığını söylerdi."

Jenkinson Eve'e başıyla onay verdi. "Bir tanesinde var. Biraz zaman tanıyor, sonra onu dışarı çıkarıyor - sadece arkadaşlar. Parası var ve sosyeteye giriyor, bu yüzden süslü partiler ve gala saçmalıkları."

"Ve ona smokin falan almakta ısrar ettiğinde 'Oh, zorunda değilsin, hayır, yapmamalısın' diyor." Reineke başını salladı. "Uzun vadeli oynuyor. Acele etmiyor, kıza bir şey yapmadan önce biraz para kazanıyor."

"Kız buna canıyor," dedi Jenkinson. "Kadın buna hazır ve adam onunla tatlı tatlı konuşuyor, romantizm yaşıyor, ama yükü kadın ödüyor. Onunla evlendikten sonra bile her şey bir süre güzel ve tatlı kalıyor."

"Sonra daha fazlası için bastırmaya başlıyor," diye ekledi Reineke. "Daha fazla seyahat, bir tekne, onun parasıyla kendine büyük dolarlık ıvır zıvırlar alıyor ve kadın bazı sınırlar çizdiğinde sinirleniyor."

"Hatalar yapmaya başladı." Jenkinson ortağına baktı. "Her zaman yaparlar. Tartışırken yanlış şeyler söylerler. Mesela ölen adamı ne kadar mutsuz ettiğini, adamın boşanmak istediğini. Ve en kötüsü?"

"Olayın olduğu gece, ölen adam en iyi arkadaşıyla kalmak istemiş ama arkadaşı onu eve, şirret karısının yanına gitmeye zorlamış."

"Tutarsızlıklar," diye bitirdi Eve.

"Bunu düşünmeye başlar ve ölen adamın en iyi arkadaşının para konusunda nasıl sızlandığını, arkadaşının ihtiyacından daha fazlasına sahip olduğunu söyler. Arkadaşının hiç geri ödemediği bazı borçlar verdiğini."

"Cebinde zengin bir karın var." Reineke başını salladı. "Ölen kocasının ona arkadaşının böyle şeyler söylediğini anlattığını hatırlıyordu. Zengin bir karısı olsaydı nasıl yaşayacağını ve arkadaşlarına nasıl yardım edeceğini bilirdi."

"Çiçek gülden koptu." Jenkinson fare kravatını salladı. "Biraz zaman aldı ama o gül çiçeklerini kaybetti. En iyi dostum, ölen adam hakkında ileri geri konuşuyor, portföyünden çıkarana kadar para çekiyordu."

"Adamın kendisini korkutmaya başladığını, bu yüzden boşanma davası açtığını ve ev kendisine ait olduğu için adamı dışarıda bıraktığını söyledi."

"Tekrar içeri girdi," dedi Jenkinson. "Kurulumu yaptığınan beri güvenliği ve nasıl aşılacağını biliyordu. Bu da onun düşünmeye başlamasına neden oldu. Yeterince düşününce güvenliği değiştirtti, evi kapattı ve kışını Boston'a taşıdı. Orada adamları var."

"Yaşadığı tutarsızlıkları, hissettiği bu duyguyu polise anlatmadı mı?"

"Hayır, LT, yapmadı." Jenkinson omuz silkti. "Bize onun böyle bir şey yapacağına kendini gerçekten inandıramadığını söyledi. Yapacağını kabul etti"

Onunla parası için evlendi, ama onu öldürecek kadar yutkunamadı, tümüyle yutkunamadı."

"Onunla konuştuktan sonra kendisiyle de konuştuk, soruşturmayı yeniden açtığımızı ve tekrar görüşmeler yapacağımızı bildirdik."

"O herifin suratı." Jenkinson geniş bir gülümsemeyle başını salladı. "Her şey yüzündeydi. Yaptıkları yanına kâr kalmıştı. İstediklerini almış ve hiçbir şey ödememişti. Ama şimdi biz koklamaya geldik."

"Ve terlemeye başladı. Hikayesini karıştırdı - iddia etti, cehennem, kim hatırlayabilirdi. Ama sürekli takılıyordu. Biz de onu buraya getirdik. Resmi bir görüşme yaptık. Biraz zamanımızı aldı."

"Biraz zamanımızı aldı ama onu yakaladık. Belki de suçluluk duygusu onu yiyip bitiriyordu ya da biz onu kıracak kadar karıştırdık."

"Ya da yaptığımız işte çok iyiyiz."

Reineke sırtıttı, beşlik çıktı. "Biz buyuz. Onu yakaladık, on sekiz yıl sonra ama yakaladık."

"İyi iş. Dul kadına haber verdin mi?"

"Dokuzdan sonraya kadar bekleyeceğim. Medeni bir şekilde," dedi Jenkinson. "Bence biliyor. Endişelendiği ya da merak ettiği için ondan boşandığı çok açık. Sonra biz kapıda belirince anladı."

"Kapatın. İyi iş," diye tekrarlardı ve Peabody pembe çizmelerini gıcırdatarak içeri girerken ofisine döndü.

Saçlarını yüksek bir kuyruk yapmıştı. Eve daha kötü olabileceğine karar verdi. Saçındaki çizgiler kırmızı yerine pembe de olabilirdi. Belli ki anma törenini düşünmüş ve gömleği soluk mavi olsa bile siyah pantolon ve ceket giymeyi tercih etmişti.

"Herkes güneydin."

Eve, "Ofisime," dedi ve oraya doğru yöneldi.

"Elbette. Eşyalarımı yerleştireyim." Peabody çantasını masanın çekmecesine yerleştirdikten sonra Eve'in peşinden koştu. "Bir şey mi kırıldı?"

"Hayır, mola yok." Eve, tahtayı bir kez daha incelerken biri sade, diğeri normal olmak üzere iki kahve programladı. "Sadece motivasyonda bir değişiklik belki. Benim için bir tıklama."

Kahve içerken Peabody'ye her şeyi anlattı.

"Bunu görebiliyorum. Lopez'i o kutuda tamir etmek Barney'den daha kolay. Shauna'nın hayalindeki geziyi, düğününü ya da başka bir şeyi yok etmekte hiç zorlanmaz."

Barney'i görmek benim için daha zor. Uzun bir arkadaşlık, en iyi arkadaşıyla ortaklık."

"Jenkinson ve Reineke eski bir davayı kapattı. En iyi arkadaş cinayeti. Karısı için bir şans istemiş ve sonunda elde etmiş. Yine de onu elinde tutamamış. Adam, karısını ve parasını alabilmek için arkadaşının kafasını ezmiş. Belki Barney de Shauna'yla tekrar takılmak istiyordur."

Peabody kaşlarını çatı. "Belki de -dikkatli bir şekilde- bunu önermiş ya da küçük bir hamle yapmıştır."

"Şimdi takip ediyorsun. Belki de suları test ettin. Bu zor bir hayır ve yine reddedilme açınız var."

"Tamam, bununla ikisinden birini görebilirim. Hangisini? Genelde bilirsiniz ya da en azından bu noktaya geldiğimizde güçlü bir hissiniz olur."

"Eğer iş üzerine bahse girersem?" Eve bir kimlik kartına dokundu. "Gerçekten mi? Kahretsin, Lopez üzerine bahse girmişt看." "O da geçerli bir bahis."

"O zaman neden Barney onun yerine geçti?"

"Onun yüzünü görmedin," diye mırıldandı Eve. "O kutuyu taşıyarak daireden çıktığında yüzünü görmedin. Yüzünü görmemiş olsaydım muhtemelen Lopez'le giderdim."

Eve sıska penceresine doğru ilerledi, dışarıya baktı. "Oraya geri dönmek istemediğini söylüyor ve eğer adam onun sözüne inanırsa, belki de istediği bir şeyi alır."

"Eğer değerli olsaydı-"

"Hayır, değerli bir şey yok. Daha çok duygusallık. Shauna'nın sormayı düşünmeyeceği bir şey. Ya da istese bile bulamayacakları bir şey. Sadece küçük bir şey. Çünkü o onun. Eski kız arkadaşı, arkadaşı, üzerine titreyeceği, işten eve yürüyeceği. Onun."

"Tamam. Beni ikna ediyorsun."

Eve başını salladı. "Lopez'le de hemen hemen aynı şeyi yapabilirim. Bu sabah anma törenine gitmeden önce Shauna'dan daireyi tekrar gözden geçirmek için izin alacağız. Belki o kutuda ne çıkardığını görürüz -ya da görmeyiz-."

"Kazabileceğim bir şey var mı?"

"Her iki veriyi de bir kez daha gözden geçirin. Ben de aynısını yapacağım. Bir ilk cinayet," diye mırıldandı Eve. "İlk öldürme gibi görünüyor ve öyle hissettiriyor. Ve bu

Bana öyle geliyor ve öyle görünüyor ki, düğüne sadece birkaç gün kalmış olması, balayı anlaşımasının zaman ve mekânı sağlamlaştırması ve riske girme isteğiyle birlikte asıl tetikleyici oldu."

Tekrar tahtanın yanında durakladı. "Becca ile bir konuşma daha yapmamız gerekiyor. Tıpkı Jenkinson ve Reineke'nin kapattığı faili meçhul davada olduğu gibi, bir şeyler görmüş, duymuş, hissetmiş ama görmezden gelmiş olabilir. Aşık olduğu adamın öldürebileceğine ya da öldüreceğine inanmaz."

"Peki ne için?" Peabody ekledi.

"Kim olduğunu öğrendikten sonra ne olduğunu da öğreneceğiz."

Eve masasına geri oturdu ve daha önce defalarca incelediği bilgileri gözden geçirdi. Ancak arka plandaki verilerden bir kıvılcım çıkacağı hissinden ya da belki de sadece umudundan kurtulamıyordu.

Lopez, kendisinden önce gelenlerin sıkı çalışması ve girişimleri sayesinde ayrıcalıklı olarak doğmuş bir kadındı. Yine de iş ahlakı güçlü kaldı. Seçtiği kariyer onu ve vücudunu spot ışıklarının altına yerleştirdi.

Para için, faturaları ödemek için, masaya yemek koymak için soyunmadı. Stil için, ilgi çekmek için ve bu işte iyi olduğu için soyundu.

Ama para hiçbir şey değildi.

Nispeten çeşitlilik gösteren bir aile, ancak çoğunluk kendi köken kültürleri içinde evlenmiş. Evlenmemiş olanlar da aynı sıkı aile ve mali bağlara sahip görünüyordu. On yıllar boyunca, tüm göstergeler tarafından da kabul edilen bir dizi eşcinsel evlilik.

Oldukça geniş bir aileydi, bu yüzden bir avuç suçluyu, hapiste ya da rehabilitasyonda bir süre yatmış birkaç akrabayı görmek onu şaşırtmadı.

Dikkatini çeken, bir düzen görmesini sağlayan bir şey yoktu.

Otuz yaşına yaklaşan, yasal birlikteliği, evliliği ve çocuğu olmayan, hali vakti yerinde bir kadın. Seçtiği meslekte özenle çalışan biri. Ve acımasız bir çizgisi vardı.

"Hali vakti yerinde olanları çıkarırsanız, bu beni birkaç yıl önce tarif edebilir." Arkasına yaslandı ve başka bir fark olarak büyük, sıkı, destekleyici bir aile ekledi.

Bir planlamacı, diye düşündü Eve. Kostümleri seçmek, koreografiyi hazırlamak, emlak işlerinin kendi payına düşen kısmını halletmek için öyle olmalıydı. Tutkulu, öfkeli, huysuz, seksi intikam ya da teselli olarak kullanan biri.

Egoyu, şirretliği ekle.

"Uyuyorsun, Lopez. Yeterince yumuşak kayıyorsun."

Barney'ye geçti ve onun geçmişini yeniden incelerken aynı şeyi düşündü.

Maddi açıdan o kadar ayrıcalıklı değildi, büyük bir ailesi yoktu ama otuzuna yeni basmış, yakışıklı bir beyaz erkekti. Bu da yerleşik bir ayrıcalık duygusu getirdi.

Ortalamadan daha iyi bir öğrenci, okul yazları ve tatillerinde yarı zamanlı çalışma. Sorumluluk sahibi. Futbolda oyun kurucu, takım kaptanı, lisede harfli. Ve tabii ki Shaunbar'ın erkek yarısı.

İki kız kardeş, daha genç, her biri bir kez evlenmiş ve otuz bir yıl boyunca evli kalmış ebeveynler. Baba tarafından iki amca, anne tarafından bir teyze ve toplam altı kuzen.

Hayır, o kadar da sıkı değil, diye düşündü Eve, aile son birkaç kuşakta dağılmıştı.

Kuzenler arasında bir eşcinsel evlilik ve bir boşanma, bir de basit saldırı suçlaması var. Hiçbiri şu anda New York'ta yaşamıyor.

İşletme yönetimi okuduğu ve liderlik dersleri aldığı için kariyer hedefine ulaştığını düşünmüştü.

Evlilik yok, bekar ve şu anki eş, çocuk yok.

Başka bir planlamacı - başka türlü başarılı bir şekilde yönetemez ve liderlik edemezdi. Takımın kaptanı olacak kadar tutkulu, tek bir kariyer hedefinin peşinden koşuyor ve bunu başarıyor.

Ego, evet. Kötü niyet? Görünürde yok.

Tahtaya, adamın yakışıklı, tam bir Amerikalı olan yüzüne baktı.

"Bahse girerim sen Lopez'den daha iyi saklıyorsundur. Onunkini kimin gördüğü umurunda bile değil. Senin umurunda olurdu."

Yeter, diye düşündü ve dosyaları kapattı, bu kadar dönüp dolaşmak yeter. Shauna ile temasa geçti.

"Teğmen, onları buldunuz mu?"

"Şu anda sizin için herhangi bir bilğim yok. Üzgünüm." Eve ona baktığında, genellikle hayatta kalanların yorgunluğu olarak düşündüğü şeyi gördü.

"Umut etmeye devam ediyorum..."

"Aktif olarak araştırıyoruz, size söz veriyorum. Zor bir gün geçirdiğinizi biliyorum ve rahatsız ettiğim için özür dilerim. Dedektif Peabody ve ben dairenizi tekrar gözden geçirmek için izninizi istiyoruz."

"Daire mi?" Shauna donuk mavi gözlerle öylece baktı. "Anlamıyorum."

"Tam olarak emin olmak için bir kez daha bakmak istiyoruz."

"Geri dönmedim. Gitmeyeceğim ama Becca bazı eşyalarımı getirdi. Kıyafetler falan. Greg bozulmasın diye elimizdeki yiyecekleri temizledi. Erin'in ailesi... bugünden sonra eşyalarını alacaklar. Anma töreninden sonra. Angie ve Donna onlara yardım edecek."

Bir elini yüzünde gezdirdi. "Son birkaç gündür onlar olmadan ne yapardım bilmiyorum. Ya da Becca, Greg, Marcus. Ne yapardım bilmiyorum."

Gözlerini kapattı. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Umarım yas danışmanlığı ayarlarsınız."

"Bugünü atlatmam lazım. Daireye girebilirsin. Daire umurumda değil."

"Pekala, bu sabah anma töreninden önce geçeceğiz. Saygılarımızı sunmak için gelmek istiyoruz."

"Çok nazıksın. Greg daha önce yatıştırıcı almam gerektiğini söylüyor ama almayacağım. Endişelenmesin diye içtiğimi söylüyorum ama içmeyeceğim. Hissetmeye ihtiyacım var, hepsini."

Yapacaksın, diye düşündü Eve kapattıktan sonra. Her şeyi hissedeceksin.

Bir dakikasını daha ayırmak için kahve aldı ve penceresinin önünde durdu. Dışarıda kaç kişinin daha bu yorgunluğu, bu kederi, her şeyi hissettiğini bilmek Shauna'ya yardımcı olmazdı, bugün olmazdı.

Yatıştırıcı almak (gezinmek?) kötü bir tavsiye değildi, ama her şeyi hissetme ihtiyacını anlıyordu. Şimdi hissetti, hissetmesine izin verdi, çünkü bu onu yapmaya yemin ettiği işi yapmaya itmeye yardımcı oldu.

Erin Albright'ı koruyamazdı, bunun için artık çok geçti. Ama ona hizmet edebilirdi ve edecekti.

Çalışma odasına doğru yürüdü ve tüm dedektiflerinin masalarında işlerini yaptıklarını gördü. Eninde sonunda sahaya, başka bir olay yerine, başka bir cesede çağrılacaklardı.

Ve her zamanki gibi ölümlere hizmet edeceklerdi. "Peabody, benimle gel."

"Shauna ilk mi?" Peabody ona yetiştiğinde sordu.

"Evet. Barney'nin yiyecekleri temizlediğini biliyordu, o yüzden gizlice yapmadı. Erin'in ailesi anma töreninden sonra eşyalarını topluyor. Angie ve Donna onlara yardım ediyor. Barney, Shauna'yı anma töreninden önce emzik alması için zorluyor. Shauna ona aldığını söyleyecek, o da vazgeçecek."

"Yine ona meylediyorsun ve lanet olsun, ben neredeyse tamamen Lopez'in tarafındayım."

"Önce sen."

"Tamam. Bir kısmı kişilik. Sert bir yapısı var ve istediğini elde ediyor. Bunun için çalışıyor ama elde ediyor. Almaya ve evet ya da hayır diyen kişi olmaya alışkın. Erin ona hayır dedi. Ve eğer o -Erin'e karşı gerçek duygular besliyorsa, yani seksten öte duygular besliyorsa, bununla nasıl başa çıkabilirdi?"

"Pekala, iyi bir soru, iyi bir nokta."

"Sadece seks olduğunda, devam etmek daha kolay, değil mi?"

"Seks ne kadar iyi?" diye sordu polislerden biri.

"Ayrıca iyi bir soru, iyi bir nokta. Tahmin edeceğim, oldukça iyi."

"Oldukça iyi bir seksten sonra devam etmek kolay değil. Ve belki de olduğundan daha iyi olduğunu düşünmeye başlarsınız. Bana eski karımı sor."

"Sorun değil," dedi Eve ona. "Bunu kendine saklayabilirsin."

Peabody ısrarla, "Hâlâ sadece seksle yetinmenin, duygusal öğeler içeren bir seksle yetinmekten daha kolay olduğunu düşünüyorum," diyor. "Özellikle de bu duygusal öğeyi genellikle hissetmiyorsanız, belki de hiç hissetmiyorsanız."

"O unsur bende de vardı." Yorgun gözlü, kırılmış bir dedektif olan polis başını salladı. "Bir şekilde başladım, sonra sonunda o terazinin diğer ucuna çarptım. İlerlemeye zorlanıyorsun, bu seni kızdırıyor."

"Şu." Peabody onu işaret etti. "Ben de bunu söylüyorum. Erin, Lopez'i hayatına devam etmesi için zorladı ve bu duygular dibe vurdu. Bu yüzden onu öldürdü ve Shauna'nın büyük hayalini mahvetmek için bunu ayarladı."

"Makul bir senaryo," diye kabul etti Eve ve asansör arkadaşlarını indirmek için kapılar açıldığında, "Eski karını öldürmedin, değil mi?" diye sordu.

"Hayır. Eğer yapsaydım bana çok kızacak bir çocuğum vardı. Ben sadece onun mutsuz olduğunu hayal ediyorum ve bu da adımlarımı hızlandırıyor."

Peabody, "Sadece yapmadığı için," diye söze başladı ve Eve onu başından savdı.

"Anlıyorum Peabody ve bu sağlam bir özet. Sanırım duygular konusunda haklısın. Gerçek ya da değil, kim bilir, ama kesinlikle hisler var."

"Ama hala Barney'e meyilli misin?"

Eve garaja doğru adım attı.

"O Bay All-Amerikalılardan biri. Heteroseksüel, beyaz, erkek. Otuzuna yaklaşıyor, yakışıklı, sağlam bir işi var, şık giyiniyor. Ayrıca istediğini hemen hemen elde etmiş. Lisenin popüler çocuğu ve parlayan çiftin bir parçası. Oyun kurucu-oyunları söylüyor. Takım kaptanı falan. İki kardeşi var, küçük kız kardeşler. Yani o -potansiyel olarak- büyüyen bir prens."

Arabaya bindi. "Lopez gibi o da çalışıyor ve Lopez gibi kendi seçtiği bir kariyerde çalışıyor. Anne ve babası hâlâ evli ve banliyöde bir evde yaşıyorlar; büyüdüğü evde. Kendisinin, Shauna'nın, Becca'nın ve küçük kardeşlerinin okula gittiği semtte."

"Bunun nasıl geçerli olduğunu anlamıyorum."

"Birincisi, o bir ağabey. Belki de bu rolü çok ciddiye alıyor. İkincisi, çok geleneksel bir ailenin ağabeyi gibi görünüyor. Onun -buna kariyer diyorlar, değil mi?- lüks bir lise kariyeri vardı. Bir tür yıldızdı -Becca kraliyet dedi. Shauna'nın -ve sanırım Shaunbar'ın- lisenin kraliyet ailesinden olduğunu söyledi.

"Ve üniversitede gayet iyiydi - kraliyet ailesinden değildi ama iyiydi." Arabayı sürerken gözünde canlandırdı.

"Önce eve geri taşındı - yerel, yine lüks bir alışveriş bölgesinde bir erkek mağazasında çalışıyor. Sonra şehre taşındı. Ama ikisine de baktığımda, tahmin edin şehre ilk kim taşındı?"

"Ah." Peabody dudaklarını büzdü. "Shauna?"

"Evet, ondan yaklaşık üç ay önce. Şehre taşınmakla kalmadı, şu anda işlettiği erkek mağazasında bir iş buldu ve Shauna ile aynı binaya taşındı."

"Aynı bina mı?" "O

zamanlar, evet."

"Bunu kaçırdım. Bunu kaçırmış olmak çok kötü."

"İkimiz de bunu daha önce kaçırdık mı yoksa zamanlamasına mı bakmadık bilmiyorum. Becca zaten şehirdeydi ve üniversiteden sonra doğrudan işine girmişti. O sırada köşeyi dönmüştü ve Shauna ile yeniden bağlantı kurdular. Sonra üçü yeniden bir araya geldi. Shauna başka biriyle çıkıyor ve Barney de Becca'yla takılıyor."

"Ama siz onun şehre ve şehrin neresine Shauna yüzünden taşındığını düşünüyorsunuz."

"Bence bu mümkün. Ve şimdi, ne? Başka bir kadınla mı çıkıyor?
Nişanlandı mı? Evleniyor mu?"

"Ego meselesi mi? Penisimin nesi varmış gibi?"

"Bu sağlam bir nokta. Bu bir kelime oyunu
değildi."

"İyi bir tane olurdu."

Eve artık tanıdık gelen yükleme alanına girdi ve görev ışığını yaktı.

"Eve sözlerine şöyle devam etti: "Yani penisinin yönlendirdiği egosu Erin'in gitmesi gerektiğine karar veriyor. "Ya da ağabeyi Shauna'yı bir hata yapmaktan kurtarmak için gitmesi gerektiğini söylüyor. İkisi bir arada işe yarayabilir."

Apartmana doğru yürürken düşündü. "Bu Mira'dan sekecek bir şey. Hem senin hem de benim için."

"Ama o olduğunu düşünüyorsun."

"Bu noktada, Peabody, bu içgüdüsel bir şey. Şarküteri eti-'Sana bir sandviç yapayım' ve Becca'nın sıradan 'Etrafta dolanmayı bırak. Bunu yapmaya meyilliymiş gibi. İşten eve onunla birlikte yürümesi ve buraya taşındığı zaman ve taşındığı yer."

Binada, efendisini çıkardı.

"Ve tüm bunların üstüne? Beni koridorda gördüğündeki yüzü. Kutunun yerini değiştirmesi, benden bilgi almaya çalışması ve serseri teorisini ortaya atıp durması.

"Ve Crack'in yeri hakkında konuşma şeklini beğenmedim. Kişisel olabilir, ama bunu sevmedim ya da mağduru utandırmanın sınırlarını aşması hoşuma gitmedi."

İçeride, merdivenleri tırmandılar.

"Kanıt yok," diye ekledi. "Bunu içgüdülerimden başka bir şeye dayandıramam. Lopez'in de mantıktan başka dayanağı yok. İkisinden birini ya da ikisini birden içeri tıkmaya yetecek kadar kanıt lazım. Sadece bunun için yeterli. Bu bir ilk cinayet ve eğer bir cinayet aynı anda hem planlı hem de düşüncesizce işlenebiliyorsa, bu seferki öyleydi.

"Onu ya da kadını kırarız. Öldürmek onlara göre değil. Kontrol etmektir." "Evet, kontrolcü," Peabody de aynı fikirdeydi. "İkisi de. Haklısın.

Bu. Barney'nin durumunda iyi huylu olabilir ama yine de kontrolcü bir yapısı var." Eve, "Davayı bırakmamalıydılar," dedi.

dördüncü kat. "Hangisi yapmış olursa olsun, davayı bırakmamalı, Shauna için acı üzerine acı ekleme ihtiyacına direnmeliydiler. O olmasaydı elimizde neredeyse hiçbir şey olmazdı."

"Keşke sahip olduğumuzdan daha fazlasına sahip olsaydık."

"Umut sizi kurutabilir. Onun yerine çalışın. Barney'nin ne aldığını söyleyemeyiz ama bir şey var mı diye bakacağız."

O ustalaştı.

Yaşam alanını hızlıca taradıktan sonra önce sola, sonra yana doğru işaret etti. "Fotoğraflar gitmiş, şurada ve şurada. İkisinin fotoğrafları."

"Bunları istemiş olabilir. Ben de isterdim." "Evet, bakalım bulabilecek miyiz. Sanat hâlâ ayakta."

Mutfağa girip buzdolabını kontrol etti. Sadece boş değil, tertemizdi. Görünürde tek bir döküntü bile yoktu.

Peabody kontrol ettikten sonra, "Klima da boş," dedi.

Dışarı çıktılar. Peabody yatak odasını, Eve de ofis/stüdyoyu aldı.

"Gelinlikler gitmiş."

"Evet, Shauna'nın ayakkabılarından bazıları orada."

"Şifonyer de öyle, Dallas. Shauna'nın bazı eşyaları. Boyutları ve tarzı, neyin onun neyin Erin'in olduğunu görmeyi kolaylaştırıyor."

Eve yatak odasına geçti.

"Şifonyerin üzerinde başka bir fotoğraf daha vardı - bir sürü fotoğrafı barındıran ve istediğiniz zaman onları kaydıran şu e-çerçevelerden biri."

"Mücevherlerin bir kısmı gitmiş," dedi Peabody ona. "Yine Shauna'nın diyeceğim, tarzı bu. Erin'in eşyaları daha cesur sanırım. Sanatsal."

Peabody banyoya doğru ilerledi. "Temel malzemeler eksik. Saç, cilt malzemeleri, biraz makyaj malzemesi, reçetesiz satılan ilaçlar, bunun gibi şeyler."

"Tamam, tamam. Tamam. Tamam. Görebildiklerimizi gördük. Galeriye gidip Frost ile konuşmak istiyorum, sonra da anıta gideceğiz."

"Frost?"

"Sanatla ilgili neler olduğunu bilecektir. Hadi öğrenelim."

On Sekizinci Bölüm

Onlar içeri girdiğinde Glenda galeriyi yeni açmıştı. Eve onun anma töreni için -ya da iş için- giyindiğini düşündü; bu da ince bir sırt elbisesi demekti.

Otuzlu yaşlarında, siyah takım elbiseli, parlak sarı saçları küçük bir topuzla toplanmış bir adamla birlikte durdu ve Eve'e bir dakika vermesini işaret etmek için bir parmağını kaldırdı.

"Essie, Stenner suluboyasını nakil için hazırlayacak. Bayan Eglin öğlen saatlerinde onu alması için bir ulak gönderecek. Her şeyin hazır olduğundan emin ol. Dale Wisebrenner ben ayrıldıktan sonra onayladığım bronzu getirirse, güney galerisine yerleştirilmesini istiyorum."

"Glenda, bana söylemiştin. Onu aldık. Çömlekler için Bay Gibbets'le temasa geçeceğimi ve Wilfred saat bire kadar gelmezse onu etiketleyeceğimi biliyorum. Endişelenme, lütfen endişelenme. Aklında yeterince şey var."

"Seni azarlamak aklımdakileri unutmama yardımcı oluyor." Konuşurken onun kolunu sıktı. "Bana bir saniye ver."

Eve ve Peabody'nin yanından geçerken, adam onlara yer açmak için gizlice bir oyuğa doğru ilerledi.

"Anma törenlerinden nefret ediyorum," dedi. "Kimsenin onlardan hoşlandığını sanmıyorum ama ben nefret ediyorum. Ayrıca tatilden yeni döndüm ve günün çoğunu izinli geçiriyorum. Ekibimizin üzerine çok yük bindiriyorum. Bu da Erin'in anma törenine gitmekten ne kadar nefret ettiğimi düşünmemek için bir bahane," diye ekledi. Anılmak için çok gençti. Onlarca yıl daha yaşamalıydı."

Elini mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş saçlarının üzerinde gezdirdi. "Ve şimdi saçmalıyorum. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Erin'in sanatı için herhangi bir planınız olup olmadığını merak ediyorum. Ölümünden sonra bir sergi açmayı umduğunuzu söylemişsiniz."

"Evet. Aslında Erin'in annesi dün beni aradı. Görünüşe göre aile ve Shauna bu konuyu konuşmuşlar. Erin'in resimlerinden bazılarını kendileri için seçecekler. Sonbaharda bir sergi düzenlemek isteyip istemediğimi sordular. Erin'in adına sanat öğrencileri için bir burs başlatmak istiyorlar."

Gözlerini sıkıca kapattı. "Lanet olsun. Beni etkiliyor. Bu cömert bir fikir ve Erin buna bayılırdı. Hiç şüphe yok. Sahipleri için bir teklif hazırlamak istiyorum. Şu anda Floransa'dalar. Yüzde payımızdan feragat etmek ya da en azından büyük ölçüde azaltmak istiyorum."

"Yani sattıkları ya da hediye ettikleri dışında kalan tüm resimleri ve ailesi ile Shauna'nın saklamak istedikleri."

"Aynen öyle. Hiçbiri kâr etmek istemiyor ve bunun yerine anlamlı bir şey yaratmak istiyor. Stüdyoda sakladığı çok sayıda çalışması var."

"Evet, gördük. Madem bunu planlıyorlar, benim de önceden satın almak ya da teklif vermek istediğim bir parça var."

"Oh?"

"Pizza salonu, iç mekan. Çok fazla renk ve hareket ve pencere kenarındaki tezgahta oturan yalnız bir figür."

"Evet, parçayı biliyorum. İyi bir eser. En iyisi değil, fikrimi sorarsanız -Bu da onundu. Ama bu iyi. Neden istediğinizi sorabilir miyim?"

"Buranın benim için kişisel bir anlamı var."

Glenda biraz gülümsedi. "Yani fiyatını iki katına çıkarabilirim ama yapmayacağım."

Her halükarda, Erin'i kimin öldürdüğünü bulursanız, bunu size hediye etmek isteyeceklerdir." "Bunu kabul edemem. Bu iş böyle yapılmaz."

"Anlaşıldı. Onlarla konuşacağım. Kişisel anlamlar önemlidir." Glenda yaşlı kadının portresine doğru baktı.

"Artık her şey kişisel."

"Ama sergilediğiniz ve sattığınız resimleri siz mi fiyatlandıracaksınız?" "Evet, bu benim işim."

"Peki ya sakladıkları tablolar?"

"Eğer isterlerse, sigorta için ya da sadece bir kayda sahip olmak için onlara değer biçeceğim. Bu konuda bir şey sormadılar."

"Başka kimse var mı?"

"Hayır." Gözleri kısıldı. "Biri yaparsa size haber vermemi istersiniz."

"Evet."

"O zaman yapacağım. Eğer sebep paraysa, umarım onları bulmakla, yakalamakla kalmaz, hapishanede uzun ve sefil bir hayat yaşarlar."

"Onları bulduğumuzda, yakalayacağımızı umuyorum. Yardımlarınız için teşekkürler."

Dışarı çıkıp arabaya doğru yürüdüler.

"Bu para değil," dedi Eve. "Belki, belki katil bunun kullanışlı bir yan fayda olduğunu fark eder, ama para değil."

"Para kişisel değildir, ama bu kişiseldi."

"Bu öyleydi ve öyle. Ama ölü bir sanatçı üzerinden para kazanmak? Tatlı bir bonus."

Arabaya ulaştıklarında Eve direksiyonun arkasına geçti. "Anma törenine gidiyoruz."

"Biraz erken."

"Evet. Bu şekilde insanlar içeri girerken onları izleyebiliriz."

★ ★ ★

Eve anma törenlerine düşkün olduğunu iddia edemezdi ama Tanrı biliyordu ki payına düşenden fazlasını yapmıştı.

Tesis sessizdi, sessiz renkleri ve hafif çiçek kokulu havasıyla ağırbaşlıydı. Pencereleden biraz ışık sızıyordu ama o bile filtreler ve gizlilik perdeleri sayesinde belli belirsiz sızıyordu.

İkinci kattaki oda, cesur renkli çiçeklerden oluşan vazolar ve vazolarla, anıtaştırılanların fotoğraflarından oluşan uzun bir masanın üzerine serpiştirilmiş daha fazlasıyla, ince ve sessiz olanla tezat oluşturuyordu. Eve'in belirttiğine göre çocukluğundan hayatının sonuna kadar.

Odanın diğer tarafında, başka bir uzun masada parmak yiyecekler, kahve, çay ve daha fazla çiçek vardı.

Eve'in kendi portresi olduğunu düşündüğü şey geniş odanın önündeki şövalenin üzerinde duruyordu. Ayakta duran bir çiçek sergisinin diğer tarafında, Erin ve Shauna'nın yanak yanağa gülümserken çekilmiş büyütülmüş bir fotoğrafının bulunduğu başka bir şövale duruyordu.

Eve, çok erken gelmediklerini fark etti. Erin'in ve Shauna'nın ailesinin ön vitrinin yanında toplandığını fark etti.

Shauna, sert siyah bir takım elbise giymiş, parlak saçlarını aynı sertlikte arkaya toplamış, onlarla birlikte duruyordu. Eve ve Peabody'yi görünce elini bir kadının -Erin'in annesinin- koluna koydu, sonra da yanlarına geçmek için geri çekildi.

Daha önce bağlantı ekranında bitkin görünüyorduydu da şimdi yorgunluktan neredeyse grileşmiş görünüyordu. Makyaj yapmak için elinden geleni yapmıştı ama belli oluyordu.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim. Bana söyleyecek bir şeyiniz olduğunu sanmıyorum." "Henüz yok."

Shauna sadece başını salladı ve sanki nerede durduğunu unutmuş gibi etrafına bakındı. "Erin çiçekleri severdi. Canlı renkleri severdi. Düğünümüz için bunları seçtik."

Peabody nazik bir şekilde, "Çok güzeller," dedi.

"Onun isteyeceği şeyi istedik." Yumuşak ama sabit bir ritmi olan müzik çalarken başını kaldırıp baktı. Ve biraz gülümsedi. "Erin için ağıt yok. O da canlı müziği severdi. Gelip onun ailesiyle ve benimkiyle konuşur musun?"

"Tabii ki."

Eve, Peabody ile birlikte cesur kokularıyla canlı çiçeklere doğru yürüdü ve yas tutanlarla konuştu.

"Bir şey yok mu?" Erin'in annesi kızına gözlerini vermişti ve şimdi Eve'e yalvarıyorlardı. "Bize söyleyebileceğin bir şey yok mu?"

"Erin'in önceliğimiz olduğunu söyleyebilirim ve onun hayatını kimin aldığını, onu sizden kimin aldığını bulmak için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz."

"Çok parlaktı." Anne kızının portresine doğru baktı. "Çok parlak ve hayat doluydu."

Titremeye başladıklarında kocası kolunu onun omuzlarına doladı. "Hadi ama. Bir dakika oturalım. Şuraya oturalım."

İnsanlar içeri doluşmaya başlayınca Eve, Peabody'ye işaret etti. Arkada duracaklardı. Ve izleyeceklerdi.

Angie doğruca Erin'in ailesinin yanına gitti ve ikisini de kucakladı. Erin'in annesi fenalaşınca onu tekrar kucakladı ve öylece tuttu.

Donna içeri girdi, gözyaşları çoktan akmaya başlamıştı ve Glenda elini tutuyordu.

Crack ve Rochelle'in koyu renk takım elbiseleriyle içeri girdiklerini görmek onu şaşırtmadı.

Becca içeri girdi, Greg'in kolu onun beline dolanmıştı ve Shauna'ya doğru ilerlediler. İkisini de üç kişilik bir kucakta tuttu, sonra Shauna'nın alınına bir öpücük kondurdu.

İçecek masasına gitti, iki fincan çay doldurdu, sonra onlara geri döndü ve fincanları almaları için ısrar etti.

Diğerleri de geldi, bir serpinti, sonra bir akıntı. Başka bir yaşlı çift - Barney'nin ailesi, Eve teşhis etti. Doğruca Shauna'ya gittiler, sonra da onun ailesine.

Diğerlerini partiden tanıyordu, bazıları başka kadınlarla ya da erkeklerle, bazıları yalnızdı. Sesler müziğin üzerinde mırıldanıyordu.

Gümüş saçlı bir adamın kolunda Lopez'in büyükannesini gördü. Peki Lopez neredeydi? Merak etti.

"Bir sürü insan," diye yorumladı Peabody. "Hepsini tanıyamadım."

"Burada olmayan biri var."

"Evet, anladım. En azından ortaya çıkmaması oldukça garip."

Marcus Stillwater aceleyle içeri girdi, tedirgin görünüyordu. Eve'e şöyle bir baktıktan sonra mırıldandı: "Trafığe yakalandım, lanet olsun. Onlara bensiz gitmelerini söyledim, sonra da trafiğe yakalandım."

Aceleyle Shauna'ya gitti, onu kucakladı, sonra ailesini, sonra da diğerlerini. Crack ve Rochelle arka tarafa ve Eve'e doğru ilerlediler.

Crack, "Pek çok insan o kıza değer veriyordu," dedi. "Önemsemeyen birini bulacaksın."

"Üzerinde çalışıyorum."

"Az önce gelen mi? Anma konuşmasını o yapacak. Shauna, onun üstesinden geleceğini bildiği için ona sorduğunu söyledi. Bir şeyler yazmaya çalışmış ama kırılabacağından endişelenmiş."

Rochelle, "Artık zar zor dayanıyorum," diye mırıldandı. "Hayal bile edemiyorum."

Stillwater bir mikrofon taktı ve odanın ortasına doğru ilerledi.

Sesi netti ve mırıltıları kesip onları susturacak kadar yüksekti.

"Erin'in ailesi, Shauna ve ailesi adına, Erin'i anmaya geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Ben Marcus ve Erin'i sadece bir yıldan biraz daha uzun bir süredir tanıyor olsam da, hayatıma büyük bir ışık ve sevgi getirdi."

Ondan bir arkadaş, bir kadın, bir sanatçı olarak bahsetti ve çok da iyi bahsetti. Sözleri gözyaşları, biraz kahkaha, daha fazla gözyaşı getirdi ve Eve muhtemelen rahatladığını düşündü.

Bitirdiğinde, birkaç kelime söylemek, bir hikaye anlatmak, düşüncelerini paylaşmak isteyen herkesi davet etti.

Angie uzun dostluklarından, Donna ise Erin'in sarsılmaz sadakatinden bahsetti. Glenda, Erin'in yeteneği ve coşkusu hakkında daha fazlasını ekledi.

Diğerleri kişisel hikayelerini paylaştı.

Barney, Becca ve Shauna'nın arkasında, her ikisinin de omuzlarında birer eliyle duruyordu.

Shauna öne çıktığında, adam ona bir şeyler söyledi. Ama Shauna elini salladı ve ön tarafa doğru yürüdü.

"Erin hayatımı değiştirdi," diye başladı birbirine kenetlediği elleri gibi titreyen bir sesle. "Hayatımı genişletti ve aydınlattı. Bir çift pembe ayakkabının bu kadar önemli olabileceğini kim bilebilirdi?"

Alçak bir kahkaha dalgası ve hayalet gibi bir gülümsemeyi başardı.

"O ayakkabılar olmasaydı, bana aşkın ne olduğunu, ne olabileceğini, ne olması gerektiğini asla gösteremeyebilirdi. Birlikte geçirdiğimiz on altı ay benim dünyamı, zihnimi ve kalbimi açtı."

O aşktan bahsederken, Eve göz ucuyla bir hareket yakaladı.

Lopez geldi.

Kırmızı giymişti, durgun ışık kırmızısı. Vücudu saran ve uyluğun ortasında biten bir elbiseyi, aynı cesur renkteki yüksek topuklu ayakkabılarla eşleştirmişti.

Eve'in içgüdülerini harekete geçiren bir yürüyüşle kalabalığın içinde ilerledi.

"Bunun sonu iyi bitmeyecek," diye mırıldandı ve onu takip etmeye başladı. Lopez, Shauna'dan bir adım ötede durdu ve bir elini kalçasına koydu. "Bu saçmalık."

Stillwater ChiChi'ye doğru hareketlendi ama Shauna başını salladı. "Onu rahat bırak. Saçmalık nedir, ChiChi?"

"Bu, sen, hepsi. Ağlamaklı gözlerin ve siyah takım elbisenle orada durmuş, Erin'i tanıyormuş gibi ondan bahsediyordun. Tanımıyordun! Onun ne olmasını istediğini biliyordun. Ondan ne istediğini biliyorsun ve bu saçmalık."

Lopez'in büyükannesi alçak sesle İspanyolca konuşuyordu-Eve'in sert bir azarlamayı anlamak için dile ihtiyacı yoktu.

Lopez sadece elini salladı.

"Onu tanıyordum. Onun kim olduğunu biliyordum. Onu dönüştürdüğün sıkıcı paspas değil. Onun bir *hayatı* vardı ve sen o *hayatı* onun içinden çekip aldın. Seni lanet olası

onu öldürdü. Seni kaltak, o senin yüzünden öldü."

İnsanlar beklendiği gibi nefes nefese kaldı. Stillwater tekrar ilerledi ama bu Lopez'in şok olmuş sessizlikte çınlayan bir tokat atmasından önce olmadı.

Ve ne o ne de Eve, Shauna yumruğunu savurduğunda onu durduracak kadar hızlı hareket etti.

Stillwater, Lopez'i yakalamayı başardığında Eve, iyi yumruk, diye düşündü.

"Bunu hak etmişti." Shauna nefesini dışarı verdi. Yüzü griye çalan yorgunluk yerine öfkeyle parlıyordu. Donuk gözleri de onunla birlikte ışıldadı. "Üzgün değilim. Bunu hak etmişti."

Büyükanne ve büyükbaba ayağa kalktı. Kadın vakarla Shauna'ya yaklaştı. "ChiChi'nin davranışları ve böyle bir zamanda yaptığı saygısızlık için özür dileriz. Onu evine götüreceğiz."

"O, ah, dışarıda." Stillwater korku ve hayranlık karışımı bir ifadeyle Shauna'ya baktı. "Onu dışarı taşıyabilirim. Sanırım."

"Odadan çıkın," dedi Eve ona. "Tıbbi yardıma ihtiyacı olursa, çağırırız. O zaman saldırı suçundan yargılanacak."

"Oh, ama-" Shauna konuşmaya başladı ama Eve'in keskin ve sert bakışıyla durdu. "Ben de karşılık verdim."

"Nefsi müdafaa."

Bayan Lopez, "Aşırı sinirliydi," diye söze başladı.

"Evet hanımefendi, öyleydi. Sakinleşmesi için ona zaman vereceğiz. Kendine geliyor. Anma törenine devam edebilmeleri için onu dışarı çıkarabilirsiniz, gerisini biz hallederiz."

"Ona bir bedel ödeteceksin." Bayan Lopez içini çekti. "Belki de en iyisi budur."

Avukatımızla irtibata geçmeliyiz. Bir avukatı olmalı mı?"

"Bu size bağlı. Bir tane alma hakkı var. Eğer birini getirmeye karar verirsiniz, Polis Merkezine gelebilir. Peabody, git Bayan Lopez'e haklarını oku ve tıbbi yardım isteyip istemediğini sor."

"Evet, efendim."

Büyükanne Shauna'ya döndü. "Senden, Shauna'dan ve bu önemli günde Erin'i onurlandırmaya gelen herkesten özür dilerim."

"Hayır, senyora."

"Evet," diye ısrar etti. "Çok özür dileriz. Bize izin verirsiniz." Büyük bir vakarla kocasının koluna girdi ve dışarı çıktı. Shauna, "Suç duyurusunda bulunmak istemiyorum," diye söze başladı.

"Evet, öyle. Eylemler sonuç gerektirir. Eğer her şey bir tokatla sonuçlanacaksa, o da bir tokatla kurtulacaktır."

"Sence-"

"Ben öğreneceğim. Bunu bize bırakın ve yapmak için burada olduğunuz işi bitirin."

Eve odanın içinde şaşkın ve büyülenmiş yüzlere baktı, sonra hepsini kendi haline bıraktı.

Lopez'in büyükanne ve büyükbabasıyla birlikte bir kanepede oturduğu ve Stillwater'ın Peabody'nin yanında şaşkın ve isteksiz bir muhafız gibi durduğu yere doğru yürüdü.

"İçeri gir Marcus," dedi Eve ona. "Drama bitti." "Tabii.

Tamam. Vay canına."

"Bayan ChiChi Lopez şu anda herhangi bir tıbbi yardıma ihtiyacı olmadığını belirtiyor."

"Güzel. Onu hakları konusunda bilgilendirdiniz mi?"

"Daha fazla saçmalık," diye tersledi Lopez. "Ama onları sıraladı."

"ChiChi." Büyükbaba ilk kez konuştu, hem de şu tonlarda mutlak otorite. "Diline dikkat et."

Morarmış çenesini düzeltti, dudaklarını -köşesi yarılmış alt dudaklarını- birbirine bastırdı. Ve başka bir şey söylemedi.

"Eve ona, "Daha fazla sorun istemiyorsan kelepçelerden vazgeçelim," dedi. "Onlarla git." Büyükannesi Lopez'in elini okşadı, sonra ayağa kalktı.

"Mantıklı davranın. Gerekirse avukat gelecektir."

"Bir lanet şeye ihtiyacım yok-" Büyükbabasının soğuk bakışları karşısında sözünü kesti. "Evet, *Abuela*, teşekkür ederim."

Ayağa kalkan Lopez, Eve ve Peabody'nin arasına girdi.

"Bu saçmalık." Kulak kesildikten sonra hırladı. "Ve sen de bunu biliyorsun. Ben de kaltağı tokatladım. Aman ne önemli."

"Evet, saldırı olarak bilinen büyük bir olay. Buna bir de sözlü saldırıyı ekleyelim ve sırf bu yüzden huzuru bozma suçunu da ekleyelim."

"Bundan zevk alıyorsun."

"Aksini söyleyemem. Ben de işimi yapıyorum."

Dışarıda, Lopez'i arabanın arkasına bindirirken bir elini başına koydu.

"Alenen sarhoş olmayı da ekleyebiliriz, değil mi Peabody?"

"Şey, Komiser, bu sabah kesinlikle bir çiftten fazlasını içti."

"Birkaç kadeh içki içtim. Yeterince yaşlıyım ve değer verdiğim biri öldü. O aptal, mızımız kaltak yüzünden öldü."

Eve arabayı trafiğe çekti. "Peki Erin tam olarak nasıl oluyor da Shauna yüzünden ölüyor?"

"Tanrım, sen aptal mısın?"

"Tanrım, Peabody, ben aptal mıyım?"

"Aptallığın tam tersini söyleyebilirim. Özellikle de konu cinayet olduğunda."

"Bu güven oyu için teşekkür ederim Peabody. Ama ChiChi, madem sordun, neden aptal olabileceğimi düşünüyorsun?"

"Çünkü bu çok açık." Yüzünü buruşturarak kelimeleri ağzından çıkarırken çenesini sıktı. "Eğer o titiz kaltak olmasaydı, Erin hâlâ hayatta olacaktı."

Oynamaya istekli olan ve kuralları anlayan Peabody arkasına bakmak için yana kaydı. "Yani Shauna Erin'i mi öldürdü?"

"Oh, Tanrı aşkına. Sadece aptal değil, beyin ölümü gerçekleşmiş. Cesareti yok. Omurgası yok. Ya da beyni. İkinci sınıf bir ayakkabı mağazası müdürü, başka bir kadınla soyunmaya çalışıyor. Eğlence olsun diye. Macera için."

"Bu hafta sonu evlenmeyi planladıklarına göre, oyundan daha fazlası gibi görünüyor. Tekme ve maceradan daha fazlası."

"Belki de ilgi çekmek için bunu yapardı."

Ama zaten uzun sürmezdi."

Eve arabayı garaja çekti.

"Şunu denemeye ne dersiniz? Bu konuda bizden çok daha zeki olduğunuza göre, yukarı çıkıp Röportaj'a oturalım. Bize düşüncelerini anlatabilirsin. Saldırı için işlemlerinizi erteleyeceğiz."

"Saldırı umurumda bile değil."

"O zaman resmi bir görüşme yapmamalısınız."

"Vermem."

Peabody, Lopez'in arabadan inmesine yardım etti ve onu asansöre yönlendirdi. "Görüşmeden önce biraz ayılmak ister misin?" Eve ona sordu. "Tanrı aşkına, sarhoş değilim. Birkaç kadeh içtim."

Asansörde onun yanında durdular.

"Çenesi şişmiş," diye yorum yaptı

Eve. "Siktir git."

"Size de, ama Dedektif Peabody size bir buz torbası getirecek."

Kapılar daha fazla polis için açıldığında, Eve Lopez'i geri çekti. Bir kez olsun, sonuna kadar gidecekti.

Ve bunu yaparken, kabadayılığının bir kısmının aşındığını izledi. "Bize Mülakat B'yi ayarladım, Teğmen."

"Bu işe yarar."

"Ailem kefaletle ilgilenecek. Bu saçmalığa ihtiyacım yok."

"Önce görüşün, belki mağdur tarafı suçlamaları düşürmeye ikna edebiliriz."

"Umurumda değil."

Ama umurundaydı, diye düşündü Eve. Artık kabadayılık, Hollanda cesaretinin bir kısmı yıprandığına ve durum kontrol altına alındığına göre, umurunda bile değildi.

"O zaman, yine, bir röportaj hakkında konuşmamalısın."

Lopez'i kolundan tutan Eve, onu Homicide'ın katındaki asansörden dışarı çıkardı.

"İçecek bir şey ister misin?" diye sordu kolayca. "Votka martini, çok sek, iki zeytinli."

"Evet, hiç vakit kaybetmeden getiririz. Biraz suya ne dersin Peabody?"

"Evet, efendim."

Peabody soyunurken, Lopez alay etti. "Bir erkek gibi 'efendim' diyeceğini düşünmüştüm."

"Öyle mi? Komik, ben bunu cinsiyetsiz saygı olarak düşünüyorum ama her türlü var." Mülakat B'nin kapısını açtı. "Oturun. Kayıttayız. Dallas, Teğmen Eve, Lopez, ChiChi ile H-7823 konusunda ve devam eden saldırı suçlamaları nedeniyle görüşmeye giriyorum. Bu saldırı suçlamalarıyla ilgili haklarınız size okundu mu, Bayan Lopez?"

"Evet ve saldırı saçmalık. Saçmalık olduğunu biliyorsun."

"Aksine, yaklaşık yirmi dakika önce Shauna Hunnicut'a saldırdığınıza bizzat şahit oldum."

"Ben de kaltağı tokatladım. Daha kötüsünü hak etti."

"Sanığın söz konusu saldırıyı kabul ettiğini unutmayın. Peabody, Dedektif Delia, görüşmeye giriyoruz. Bayan Hunnicut tokattan daha kötüsünü nasıl hak etti?"

"Erin öldü, değil mi?"

Dişlerini göstererek hırladı.

"Bayan Hunnicut'ı Erin Albright'ı öldürmekle mi suçluyorsunuz?" "Sanki onun cesareti, omurgası ya da aklı varmış gibi."

Lopez, Peabody'nin uzattığı buz torbasını nazikçe çenesine bastırdı.

"Ama sebebi o," diye devam etti ChiChi. "Bu onun hatası. Hepsi onun suçu. hata."

Eve elindeki su tüpünü kırdı ve sıradan bir yudum aldı. "Hepimiz burada oturduğumuza göre, Erin'in ölümünün nasıl Shauna'nın suçu olduğunu açıklamaya ne dersin?"

"Onu tanı mıydun, tamam mı? Erin'i tanı mıydun."

"Ama tanıdın," dedi Peabody, sesi Lopez'inki kadar yumuşak ve sertti.

"Haklısın, onu tanıyordum. Zeki ve cesurdu, gerçekten korkusuzdu. Tutkuluydu. Gerçek bir tutku. Sanatı için, hayat için, hayatı yaşamak için.

Erin her şeye hazırdu. Her zaman hareket *halinde*, her zaman yapıyor, arıyor, *oluyor*. Shauna bunların hepsini öldürdü. Birisi Erin'in hayatını bitirmeden önce hepsini öldürdü.

iş."

"Nasıl?"

O karanlık gözler Eve'in gözlerinin içine bakıyordu. "Onu manipüle etti. Romantizmle oynadı, hepsini. Birdenbire Erin parti yapmak yerine evde kalmaya başladı. Sanatı üzerinde çalışıyor tabii ama yaşamıyor. Dışarı çıkmıyor, Shauna'nın ezik arkadaşlarıyla takılmaya başlıyor. Hep Shauna, Shauna, Shauna, hep Shauna."

"Ve sen değil. Shauna'dan sonra olmaz."

"Bana Shauna'yı rahat bırakmamı söyledi. "Hadi ama ChiChi, şirretlik yapma. Ne kadar mutlu olduğunu söylüyor ama saçmalıyor. Ona bir hamle yaptığımda gülüp geçiyor, eskiden sevdiği gibi."

"Canın yanmış olmalı." Peabody'nin gözleri sempati ile parladı.

"Lanet olsun, acıttı ama Shauna'nın onu nasıl çarpıttığını gösterdi bana. İkimiz artık seks yapamayacakmışız gibi mi? Biraz gülmek için kulübe uğrayamaz mı? Hayır, oh hayır, güzel bir kanepe için para mı biriktiriyorlar? Sonra, Tanrım, evleniyorlar mı? Bu ne lan!"

"Bütün bunlara içerledin," dedi Eve. "Seni kim suçlayabilir ki? Erin'le aranızda bir şeyler vardı. Sonra Shauna araya girdi."

"Size söylüyorum, Erin'i manipüle etti. Bir şekilde gözlerini kamaştırdı. Beyaz elbiseler, bir düğün? Belki ileride çocuk sahibi olmak? Bu Erin değildi."

"Bu konuda ne yaptın?" Eve ona sordu.

"Onunla konuşmaya çalıştım ama beni dinlemedi. O sürtüğü uyarmaya çalıştım ama beni görmezden geldi. Angie ile konuşmayı bile denedim, çünkü o ve Erin

ama bana Erin'in mutlu olduğunu, aşık olduğunu ve böyle devam edersem beni keseceğini söyledi.

"Ve Donna." Lopez gözlerini devirdi. "O işe yaramaz. Erin'in istediği her şey mükemmel. Erin Shauna'yı istiyor, o yüzden Shauna mükemmel. Benim görebildiğimi göremediler. Hiçbiri benim gördüğümü göremedi."

"Erin'e ona aşık olduğunu söyledin mi, ChiChi?"

Eve'in sözleri üzerine Lopez'in gözleri doldu. Gözyaşları sel olup aktı. "Üzgün olduğunu söyledi. *Üzgünmüş!* Ama benim için öyle hissetmiyordu. Böyle hissedemezdi. Shauna'yı seviyordu. Shauna ile bir hayat kuruyordu ve üzgündü."

"Ona ne zaman söyledin?"

"Lanet olası partinin sabahı. Ölmeden önceki sabah. Shauna'yı sevdiğini sandığı için öldü. Ve hayatının son sabahını birinin evini temizleyerek geçiriyor."

"Oraya gittin."

"Evet, oraya gittim. Ona söylemek için gittim. Bu aptalca hatayı yapmasını engellemek için oraya gittim."

"Hawaii biletlerinin olduğu çantayı sana o zaman mı verdi?"

Öfke nöbeti geçiren bir çocuk gibi buz torbasını masanın diğer tarafına fırlattı.

"Bana lanet olası davayı vermedi. Bana Hawaii hakkında hiçbir şey söylemedi. Bunun Shauna'nın işi olduğunu biliyordum. Erin'in bunu gerçekleştirmeyi ne kadar çok istediğini biliyordum ama bana söylemedi. Çünkü Shauna, her zaman Shauna."

Şimdi başını görüşme masasına koydu ve ağladı. "Shauna olmasaydı yaşıyor olacaktı. Onu neden öldürmediler? Aptal, ikinci sınıf ayakkabı tezgâhtarı, sıkıcı arkadaşları ve evde kalalım yaşam tarzı. O kaltağı kim özler ki? Erin çok daha fazlasıydı. Çok daha fazlası."

"Ve bu şekilde hissetmenize rağmen o gece partiye gittiniz mi?"

"Benim gururum var, değil mi? Evde tek başıma oturmayacağım. Hepsinin nasıl acı çektiğini görmesine izin vermeyeceğim."

Doğruldu ve yüzünü temizledi. Kendini toparlaması uzun bir an aldı. Öfkesi geçmemişti, diye düşündü Eve, hem de hiç geçmemişti. Ama tekrar konuştuğunda sesi daha kontrollüydü.

"Erin'i mutlu edebilirdim. Birlikte gerçek bir hayatımız olabilirdi, soluk, sıkıcı bir bahane değil. Şimdi o öldü ve o solgun yüzlü

Kızıl saçlı orada durmuş, sanki ömür boyu aşk yaşamışlar gibi ondan bahsediyor.

"Onu tokatladığım için şanslı."

İki derin nefes aldı. "Uzun sürmezdi. Erin bundan bıkartı, tekrar kaçmak isterdi ve o kaltak tekrar bir sik isterdi. Ama şimdi Erin öldü ve her şey bitti."

"Onu öldürmek, reddedilmenin intikamıdır."

Gözleri yeniden kuruyan Lopez, Eve'e baktı. "Bana bak, Tanrı aşkına. Bana, hayata, tutkularına geri dönecekti. Bekleyebilirdim. Evet, kızgındım ama bekleyebilirdim. Şimdi, Shauna yüzünden, bekleyecek bir şey kalmadı."

"Birini, başka bir şeyi istediği için Erin'i suçlamak daha mantıklı." "Onu tanı mıyordun," dedi Lopez tekrar. "Uzun sürmezdi. Geri dönerdi.

Bekleyebilirdim. Şimdi geri dönemez. Ve hepsi Shauna'nın lanet partisi yüzünden. Saldırı umurumda değil. Tutuklayın beni.

Erin hala ölü, ne olmuş yani?"

"Shauna'yı D&D'de sahnede soyunurken gördüğünde ne düşündün?" Eve merak etti.

"Tanrım, Erin bundan vazgeçiyor diye düşündüm" -Lopez ellerini vücudunda gezdirdi- "bunun için mi? Ve geri döneceğini çok iyi biliyordum."

Lopez'in gözlerinin içine bakan Eve başını salladı.

"Evet, eminim sen de öyle düşünmüşsündür. Peabody, Bayan Lopez'i rezervasyona götür. Kefalet duruşmanızdan önce oturup biraz daha düşünebilirsiniz."

Eve arkasına yaslandı. "Erin'i tanı mıyordum ama artık tanıyorum. Onu tanımak işimin bir parçası ve ben işimde çok iyiyim. Onun ölümünden sadece bir kişi sorumlu ve o da onu öldüren kişi. Sevdiği ve onu seven kadını suçlamak geceleri uyumanıza yardımcı olacaksa, bu sizin zararınız. Ama ben işimi yapacağım ve sorumlu kişinin cezalandırılmasını sağlayacağım."

"Shauna bu yüzden öldü. Bilmem gereken tek şey bu." "Onu dışarı çıkar, Peabody. Görüşme bitmiştir."

On Dokuzuncu Bölüm

Eve, Peabody'yi beklerken raporunu yazdı ve görüşme hakkında daha fazla not aldı.

Ofisine doğru birinin geldiğini duydu, Peabody değildi. Ama adımları tanıdı ve ayağa kalktı.

Komutan Whitney önce kapı aralığını, sonra da ofisini doldurdu. Geniş omuzlu, takım elbisesi içinde, kırpılmış saçlarının arasındaki gri ile aynı renkte, panosuna bir bakış attı.

Eve, "Efendim" dedi.

Masasındaki sandalyeye doğru elini salladı, ama kadın elini sallamadı.

Ot

ur. "ChiChi Lopez'i tutukladınız, sorguladınız ve şu anda kayıtlara geçiriyorsunuz." "Evet, efendim."

Başını salladı ve şimdi koyu renk gözleri Otomatik Şef'e doğru kaydı. Eve sormadı, sadece sade kahve programladı ve ikram etti. Adam yine başını salladı. "Saldırıya hazır."

"Evet, efendim. Ayrıca sarhoşluk, düzensizlik ve huzuru bozma. Bayan Lopez

bir anma törenini bozmuş, ardından merhumun nişanlısına sözlü ve fiziksel saldırıda bulunmuştur."

"Anladığım kadarıyla bir cinayet soruşturması yürütürken bir saldırı nedeniyle bu kişiyle görüşerek zamanınızı boşa harcamadığınıza göre, söz konusu kişi dava kurulunuzda yer alıyor."

"Öyle."

"Öyle," diye kabul etti. "Raporlarınızın kopyalarını aldım ve inceledim. Ayrıca ailenin müdavimlerinden olan belediye başkanından da bir telefon aldım."

restoran."

Politika, diye düşündü Eve ve tıslamamak için kendini zor tuttu. "Büyükanne belediye başkanıyla temasa mı geçti?"

"Anne. Görünüşe göre bu konuda bir aile anlaşmazlığı var. Genç Bayan Lopez'in kariyerinin doğası gereği, belediye başkanı herhangi bir müdahalede bulunmamak istiyor."

"Eminim. Efendim."

Whitney'nin ağzı hafifçe seğirdi. "Her halükarda, belediye başkanının ofisi, ilgili tüm tarafların duygusal durumu nedeniyle bu konuda biraz esneklik görmek istiyor."

"Bunun mahkemeye bağlı olduğuna inanıyorum, Komutan."

"Anlaştık. Bir toplantıya gidiyorum, yoksa sizi bununla bölmezdim. Belediye Başkanı da aynı fikirde, Lopez'lerin enchiladaları olağanüstü. Bayan Lopez'in genç kuzenlerinden biri de belediye başkanının ofisinde çalışıyor."

Adam kahvesini bitirip fincanı ona geri uzatırken Eve hiçbir şey söylemedi. "Ben görevimi yaptım, senin de yapacağından şüphem yok."

Kapıya doğru ilerledi, sonra durdu ve geri döndü. "Katiliniz o mu?"

"Bunun için gerekli doğaya ve mizaca sahip, Komutan. O bir Kendi dünyasının merkezindedir ve öyle muamele görmeyi bekler. Mahkeme tarafından atılacak bir tokattan zarar gelmez. Ama hayır efendim, Erin Albright'ı onun öldürdüğünü sanmıyorum."

"Eminim bu Lopez ailesini ve belediye başkanını rahatlatacaktır. Kokuyu aldınız mı?"

"İstiyorum."

"O zaman iyi avlar, Teğmen."

O gittiğinde, Eve tahtasına geri döndü.

Evet, kokuyu almıştı. Elinde olmayan şey ise kanıttı. İçgüdülerini takip etmeye çok inanıyordu. Ama kanıt olmadan, bir dava açamazdı.

Şimdi Peabody'nin geldiğini duydu.

"Geri dönerken Whitney'i gördüm. Bir sorun mu var?"

"Belediye başkanı Abuela'nın enchiladalarını seviyor."

"Oh. Kahretsin."

Eve başını salladı. "Gerçek bir müdahale yok."

"Tamam, güzel. Lopez avukatıyla birlikte. Avukat kayıt sırasında geldi. Carminas giyyordu."

"Carmina'nın neyi?"

"Ayakkabılar, Dallas. Carmina bir ayakkabı tasarımcısı, bir tanrıça. Bunlar soluk, soluk bir maviydi. Yanlarında kelebek şeklinde küçük kesikler olan stiletto'lar. Kolaylıkla beş bin dolar eder."

"Avukatın ayakkabısı hakkında bir rapora sahip olduğum için çok heyecanlıyım."

Peabody, "Bu konuyla ilgili," diye ısrar etti. "Carminas'a paranız yetiyorsa ve Milano'daki podyumdan fırlamış gibi görünen bir takım elbise giyiyorsanız, muhtemelen işinizde gerçekten iyisinizdir."

"Muhtemelen kamu hizmeti ve öfke kontrolü ile kurtulacak."

"Bu... adil görünüyor."

"Öyle olacak. Tabii suçlamaları düşürmeye karar veren bir yargıç çıkmazsa. Bunun sonuçları olmalı ama bu bizim bölümümüz değil. Biz işimizi yaptık."

"Evet, ama Erin Albright'ı o öldürmedi."

Eve masa sandalyesini işaret etti. "Sandalyeyi al, henüz oturmaya hazır değilim." Ve her ikisi için de kahve programladı.

"Erin Albright'ı neden öldürmedi?"

"Lojistik açıdan," diye başladı Peabody, "zor olurdu. İmkânsız değil ama zor. Eğer bunu yapacak olsaydı, daha az zor bir zaman ve yer bulurdu gibi geliyor."

Eve karşı koymaya ve Peabody'yi bunun için çalıştırmaya karar verdi.

"Zaman ve mekan, cinayetin amacının bir parçası. Bir kutlamayı mahvetmek ve aynı zamanda bir rüyayı yok etmek."

"Evet, ama... Lopez tanrıça kompleksi olan sert bir adam. 'Ben çok özelim, ben çok harikayım. Bana bakın!' Ve onu birinin boğazına kesici bir alet sokarken görebiliyorum. Ya da evet, bir tel kullanırken. Ama bunu yapacak olsaydı, bence Shauna'yı öldürürdü. Ve bunu hak ettiğini düşünürdü."

"Onu reddeden Erin'di. Muhtemelen hayatında çok fazla hayır duymamıştır ve Erin ona büyük bir hayır verdi. Ve Shauna ödüyor. Ve ödüyor. Ve ödüyor."

Peabody kaşlarını çatarak kahvesini içti, sonra da kaşlarını çatarak tahtaya baktı. "Evet, ama... Röportajda yıkılma şekli, söyledikleri, nasıl söylediği. Erin'i gerçekten sevdiğine inanıyorum ya da sevdiğini düşünüyor. Ve evet, insanlar sevdiklerini öldürür, hem de çok, ama bu onun için doğru yol gibi gelmedi."

"O sıcak çalışır, Dallas, gerçekten sıcak. Ve bu cinayeti planlamak ve uygulamak için çok soğukkanlı olmalıydı. Belki sıcak bir sebep -tutku- ama

soğuk bir sebep

infaz."

"Oh, orada bolca soğuk var."

Sönmüş olan Peabody kahvesini bıraktı. "Onun yaptığını düşünüyorsun." "Hayır, düşünmüyorum."

Peabody tekrar başını kaldırdı, gözlerini kırıştırdı. "İstemiyor musun? Neden?"

"Bahsettiğiniz tüm sebeplerden ve birkaç sebepten daha. Eğer Erin'i o öldürdüyse, cinayet silahı nerede? Üzerinde değildi, kulüpte de değildi. Süpürgeciler çöp konteynırlarını ve geri dönüşümcüleri aradı, bunun üzerine bloğu dolaştı - üzerinde kanlı bir boğma teli olsaydı bunu yapmak zorunda kalırdı."

"Bunu unutmuşum. Bunu unutmamalıydım."

"Onu bir şekilde atmış olabilir. Kabloyu parçalara ayırmış, sifonu çekmiş. Kulpları olmalıydı ama yok edip atmanın bir yolunu bulmuş olması da mümkün. Mümkün ama bu çok düşünmek ve daha fazla zaman almak demek. O zaman kulübe geri dönecek, fark ettirmeden içeri girecek ve partiye devam mı edecek?"

Eve başını salladı. "Bunu başarabileceğini sanmıyorum. Denediğini ama başarısız olduğunu görebiliyorum. O bir oyuncu, ama bu onun vücudu, yüzü değil. Bir şeyler belli olurdu. Crack onda bir şey görmediyse, Angie görürdü. Keskin bir gözü var."

Eve dolaştı, kahve içti. "Gösterdiğim gibi tüm bu noktalara karşı koyulabilir. Umarım bugün yaptığı şey için bir bedel öder ama cinayetten içeri girmez."

"Greg Barney olduğunu düşünüyorsun."

"Artık öyle olduğunu biliyorum." Eve dönerek adamın yüzünü inceledi. Çekici, bakımlı, iyi giyimli, rahat ve dostça bir gülümseme. "Sırıttı."

"Pardon? Ne? Sırıttı mı? Bugün Lopez'de mi?"

"Hayır, Lopez'e değil, Shauna'ya. Tokat ve yumruk arasında. Lopez, Shauna'ya sözlü olarak saldırıyor. Herkes şok oldu ama o büyülendi. Birkaç kişi daha büyülenmiş. Ve birkaç kızgın tepki. Örneğin Angie çok sinirliydi. Sonra da tokat."

Yerinden emin olan Eve arkasını döndü. "O saniyeye sahipsin, o-" Eve parmaklarını şıklattı. "Herkes lanet olsun ya da bu ne lan" dedi. Ama o sıırıttı. Lopez'in elinin yanağında bıraktığı kırmızı alevle Shauna'ya bakıyor ve sıırıttıyor. Şöyle: Evet, iyi işti.

Hızlıca kapattı; iyi bir maskesi var. Ama ben gördüm. Sırıttı ve emin olun kahkahasını yutmak zorunda kaldı."

"Karşı noktalar var mı?"

"Hem de çok. İstemsiz tepki, sinirsel seğirme." Eve omuz silkti. "Ama o anın tadını çıkardı. Shauna'nın duygusal konuşmasının saldırgan bir sarhoş tarafından bölünmesini izlemekten zevk aldı. Ve tokattan ciddi anlamda keyif aldı."

Yakasına dokundu. "Lopez atıp tutmaya başladığında kayıt cihazımı açtım."

"Sırıtmayı kaydettiniz mi?"

"İyi bir açım vardı. EDD'ye bunu geliştirmesini söyleyeceğim. Sırıtmak kanıt değildir ve elimizde çok az şey var. Ama bunu dairenin dışındaki sınırlarına, kutuyu tutuş şekline ekliyorum. Mazeret olarak mükemmel bir şekilde sunulan no-alibi'ye, lise ilişkisine, gezinmeye ekleyin."

"Sence Shauna'ya aşık mı?"

"Hayır, kendisinden başka kimseyi sevdiğini sanmıyorum."

Kalçasını masasının kenarına yasladı, sonra tekrar itti. Hayır, oturmaya hazır değilim.

"Shaunbar'ın Shaun kısmını kaybetti. Lisede bir yıldızdı ama bu parlaklığın bir kısmı ondan, onunla birlikte olmasından geliyordu. Üniversiteden sonra eve dönmüşler ama kız şehre taşınmış. O da şehre, neredeyse onun üstüne taşındı."

"Gezinme."

"Ve o parıltıya erişim. Ama liseye geri dönmekle ilgilenmiyor. Bu yüzden onun yakın arkadaşı ve kendini liseli olarak tanımlayan biriyle birlikte olmaya başlar. Orada biraz parlıyor. Ve Shauna gerçekten kimseyle birlikte olmuyor, ya da uzun süre kimseyle birlikte olmuyor."

"Erin'e

kadar."

"Erin'e

kadar."

"Bu her şeyi değiştirir," dedi Peabody, konuyu toparlayarak. "Ondan sonra ilk gerçek ilişkisini yaşıyor."

"Ve takım değiştirdi," diye ekledi Eve.

Peabody yine kaşlarını çatı. "Sence bunun bir önemi var mı?"

"Onun için, evet, önemli. Onun için önemli. Barney gibi biri için yaraya tuz basma zamanı. Geçmişine bak Peabody. Ailesi neredeyse evrensel olarak heteroseksüel, WASPy tipleri. Öyle olmayanlar uzaklaşmaya meyillidir. Karşı cinsten biriyle takılırsın, sonunda evlenirsin."

tercihen aynı ırktan, kültürden ve varsa muhtemelen inançtan. Bu standartlara göre geleneksel bir hayat yaşarsınız ve bir ya da muhtemelen iki çocuk yaparsınız. Boşanma hoş karşılanmaz, bu yüzden hayat arkadaşınızı akıllıca seçin."

"Ama Shauna'yla birlikte değil ve yıllardır da olmadı. Neden bu kadar önemli olsun, öldürecek kadar önemli olsun ki?"

"Çünkü kız hâlâ ona ait."

Önce Barney'nin, sonra da Lopez'in fotoğrafına dokundu.

"Bu ikisi birbirine çok benziyor. Kendilerini beğenmişler, kendi dünyalarının merkezindeler, sıkı aileleri var ve diyebilirim ki çok seviliyorlar, hatta hayranlık duyuluyorlar."

İkisinin de profile uyduğunu düşündü, çünkü birbirlerine çok benziyorlardı.

"İkisi de istediklerini elde etmeye alışkın. Lopez'in annesi, işi olurla bırakmak, havalı bir avukat tutup işi olurla bırakmak yerine belediye başkanına sızlanıyor. Lanet olası belediye başkanı, kızı öfkeli, şiddet yanlısı bir pislik olarak yakalandığında. Bahse girerim Barney yol boyunca herhangi bir tümseğe çarptıysa, ailesi de onları yumuşatmanın bir yolunu bulmuştur."

"Görünüş," dedi Peabody. "Görünüş, statü, bunlar onlar için en önemli öncelikler. Evet." Düşünceli bir şekilde başını salladı. "Evet, ikisi de. Lisedeyken ikisi de yıldız sayılırdı, değil mi? Kızın dansı hakkında bir sürü yazı vardı, adam da The Couple'ın bir parçasıydı."

"Ve ikisi de üniversitede aynı parlıtıya sahip değildi. Daha küçük balık, daha büyük havuz. Yine de ikisinin de hakkı var. Kızın arkasında ailesinin parası var, ama erkek yeterince iyi durumda. İkisi de çekici ve bu tür ilişkilerde sorun yaşamazlar."

"Onun dışında, Erin," diye ekledi Peabody, "ve onun dışında, Shauna."

"Aynen öyle. Onun için, Erin'e olan hislerinin ne kadar derin olduğunu Erin ölene kadar fark ettiğini sanmıyorum, bu yüzden kıskançlıkla başlıyor. Onunla mı? Bu gurur, tutku değil. Shauna'yı geri istiyorsa, bu aşk değil, şehvet değil, tutku değil. Sadece gurur. Aslında Becca'ya karşı biraz aşk, şehvet ve tutku hissediyor olabilir - Becca onun ihtiyaçlarına oldukça uygun. Ama parlıtıyı bırakacak kadar hissetmiyor."

Eve kalçasını tekrar masasına yasladı ve bu kez durdu, bir nefes verdi.

"Ve bunların hiçbirisi kanıt değil. Bunların hiçbirisi sağlam bir dava oluşturmuyor. Asıl soru şu?"

"Bunu nasıl kanıtlayabiliriz?"

"Bunu nasıl kanıtlayacağız?" Eve yineledi. "Davayı bırakmanın bir hata olduğunu düşünmüştüm - panik ya da sadece aptallık - ama bunun kasıtlı olduğuna, bunun bir parçası olduğuna her zamankinden daha fazla ikna oldum. Shauna da gururunu zedelemenin bedelini ödemeliydi."

Peabody'yi işaret etti. "Shauna'nın lisedeyken Barney'yle bu rüyayı paylaştığına dair bahse girmek ister misin? Hayallerindeki balayını."

"Bahis yok." Peabody bir elini havada gezdirdi. "Tam içine giriyor." "Bu onun için yine yaraya tuz basmak demek. Böylece ona geri veriyor."

Vefasız sürtük artık Maui'ye gidemeyecek." "Bu çok kaba."

"Evet, ve yine, kötü niyet de konunun bir parçası. Gerekçesi, araçları ve fırsatı vardı. Erin ona mükemmel bir fırsat verdi. Benim gördüğüm kadarıyla Lopez'le arasındaki fark şu. Lopez Erin'in gitmesini beklerdi, ilişkinin evlilikle bağlanmış olsa bile sürmeyeceğinden emindi. O bekleyemedi."

"Çünkü, bir kere, bu kişisel bir hakarettir."

Şimdi Eve gülümsedi. "İşte böyle. O silahı hazırlamıştı, belki de düğünden önce onu öldürmeyi planlıyordu. Belki de o lanet düğünde. Ama Maui olayı, buna tahammül edilemezdi, ayrıca mükemmel bir fırsattı."

Tekrar yürümek için masadan kalktı.

"Erin ondan büyük sürpriz için yardım ister çünkü ona güvenmektedir. Neden güvenmesin ki? O kabilenin değil ama çevrenin bir parçası. Shauna'nın iyi arkadaşı, Becca'nın birlikte yaşadığı kişi. Partiye gitmiyor - sadece kızlar- bu yüzden ona bir dava açmak, bir tokat atmak, ona temel zamanlama olduğunu düşündüğü şeyi vermek kolay olacaktı. "Arka kapıdan gir."

"O da 'Tamam, tabii, sorun değil' dedi. İyi bir arkadaş, iyi bir adam, yardım etmekten mutluluk duyar."

"İçeri siz, öldür. Bağlantısını almamız gerekiyor, çünkü bu konuda bazı iletişimler var, ama yine de bir soygun düzenleyecek. D&D gibi bir yer seçmemeliydim, o da aşağılayıcı. Seks kulübü mü? Shauna için uygun bir yer değil. Kendini iyi korumuş. Dükkanı kendisi kapattı."

-Yani elimizde güvenlik kayıtları var. Tanındığı bir yerde ortak bir arkadaşla buluş. Lanet çiçekleri al."

"O zaman eve git, zamanını bekle, ekranı aç." Peabody ipleri tekrar eline aldı. "Cinayet sırasında izlediğinizi söyleyebileceğiniz bir şeye programlandığından emin olun."

"Çantayı, silahı al ve yağmur altında kısa bir yürüyüş yap. Orada olduğunu ona bildirmek zorunda - hızlıca bir mesaj göndermeli ya da bir tane almalı - çünkü hala kaydırma hakkı var. Kadın biraz sarhoş, çokça heyecanlı bir şekilde uzaklaşır. Ve adam tam orada. Kapıyı kapattığı anda hızlı hareket etmeli.

"Düşündüğünden daha kolay." Bunu görebiliyordu. Bunu görebiliyordu. "Daha kolay, daha çabuk. Korkunç bir şey, onca kan, ama bitti. "Bağlantıyı ve mücevher parçasını al, izi bırak ve çık."

Peabody, "Silahtan kurtulmak için bloklar boyunca yürüyebilirdi," diye ekledi, "linki ve mücevherleri de."

"Çok uzak değil ama yeterince uzak. Becca onu işaretlediğinde evde olmalı. Evde olmalı ki ceset bulunduğunda Becca onun evde olduğunu söyleyebilsin ve onu etiketleyebilsin."

"Bağlantıdaki iletişim konusunda haklı olmalısın. Eğer onunkine bakmak için yeterli olası nedeni bir araya getirebilirsek."

"Eğer akıllıysa, ki öyle, onu yok eder ve yenisini alırdı. Mira ile temasa geç, bana bir danışman bulmaya çalış. Bütün bunları ona danışmak istiyorum. Lopez hakkındaki raporu bitirmem ve EDD'ye gitmem gerekiyor."

"EDD?"

"Feeney'nin sırtışına bir göz atmasını istiyorum. Soruşturmayı buna dayandırmıyorum, ama bu bir ipucuydu. Bu arada, onunla ve iki kadınla birlikte mezun olan kişileri araştırın. İzlenimler alın."

"Hey, bu iyi bir açı. Her yerde olacağım."

Eve oturdu, raporu bitirdi. Notları üzerinde biraz daha zaman harcadı ve Greg Barney aleyhindeki ikinci derece kanıtlarını sıraladı.

EDD'ye kayarak gitti -daha az kalabalık, daha fazla düşünme zamanı- sonra EDD'nin inek karnavalına girdi.

Renk, hareket, ses. Herkes çizgili, ekoseli, girdaplı önlükleri ve poşetleriyle sürekli değişen desenler oluşturarak sallandı, zıpladı ya da sallandı.

E-konuşma garip, yabancı bir dil gibi yuvarlandı.

McNab'i gördü, havalı botlarını karıştırıyor, kemikli kalçaları gıdıklanıyor, kırmızı çizgili sarı saç kuyruğu sallanıyordu.

Feeney'nin ofisinin kahverengi ve bej renkli sığınağına döndü.

Yıpranmış kahverengi ayakkabılarını masasının üzerinde çaprazlayarak oturdu. Gümüş ipliklerle tel tel olmuş kızıl saçları başında vahşi bir taç gibi dururken, buruşuk kahverengi takım elbisesinin içinde geriye doğru eğilmiş, şişkin gözleri asık suratında kapalıydı.

Kız geri adım atamadan, adam parmağını kaldırdı. "Düşünüyorum, uyumuyorum."

Yaklaşık sekiz saniye içinde başını salladı; yüzünde memnun bir gülümseme belirdi.

"Tamam, anladım." Ve gözlerini açtı. Ayağa kalktı, duvar ekranına doğru yürüdü. Bir parmağını daha kaldırdı -sadece bekle- sonra bazı kod satırlarının ya da denklemlerin ya da kulağına sokulan bir sersemletici ile tercüme edemeyeceği her ne haltsa onun konumunu değiştirdi.

"Ve işte orada."

Kaydet, kopyala, gönder olarak yorumlayabileceği başka bir şey daha kaydirdi.

Saniyeler sonra, yedek kulübesinden biri bağırdı: "Wee-oh! Smaç bastı! Wee-oh, Cap!"

"Aynen öyle." Geri çekildi, karısının yaptığı orantısız kaseyi aldı ve kaseyi Eve'e sunmadan önce biraz badem şekeri kaptı.

Başını sallamaya başladı, fikrini değiştirdi ve iki tane patlattı.

"Neyin peşindesin, evlat?" Feeney ona sordu.

"Bir kayıt gönderdim," diye başladı.

"Evet, evet, tam burada. Önce bununla ilgilenmem gerekiyordu."

Masasının arkasına geri döndü. Kaydı eliyle ekrana, onun işaretlediği yere getirdi.

Feeney, "Kızıl saçlı esmerden dayak yemek üzere," diye gözlemledi.

"Evet. Adam solda, kızılın arkasında, sarışının yanında-kırmızımsı sarışın..."

Çilek sarısı, aslında kızıl saçlı olduğunu fark etti. Bir kıızıldan diğerine geçti.

İlginç.

"Şu adam," diye devam etti. "Onu izle, tamam mı? Tokattan hemen sonrasına kadar izleyin ve bana ne gördüğünüzü söyleyin."

Eve, Feeney'nin görüşünü engellemeden tekrar izlemek için döndü. Soluklar ve mırıltılar arasında, etin ete çarpma sesi duyuldu. "Bu seferki acıttı. Ve bundan hoşlandı."

Shauna'nın başını geriye attığı ve Lopez'in açık elinin henüz inmeye başladığı yerde durdu.

"Tamam mı? İlk olarak, dördüne - tokatçı, tokatçı, sırtıkan ve sarışın - olabildiğince yakın olana kadar geliştirmek istiyorum."

O av köpeği gözleri ona uzun uzun baktı. "Bunu yapmak için yeterince şey biliyorsun."

"Evet, çektim ama aç ı biraz zor." Geliştirdi, yakınlaştırdı, netleştirdi.

"Böyle mi?"

"Evet, sallamadan hemen öncesine kadar ağır çekimde geri al, sonra tekrar bu noktaya kadar ağır çekimde ilerlet. Gördün mü? Kolunu sarışının omuzlarına nasıl doladığını görüyor musun?"

"Görünüşe göre içeri girecekti, belki de esmeri durdurmaya çalışacaktı."

"Ve adam onu durdurdu. Ve sonra nasıl şok olmuş gibi görünüyor, ama-"

"Daha çok kahkahasını tutuyor gibi."

"Evet!" Haklılık Eve'in zihinsel olarak yumruğunu pompalamasına neden oldu. "Evet, evet, sonra esmer savurdu, bağladı ve ne görüyorsun?"

"şerefsiz sırtıyor."

"Sırtıyor. şimdi, en eski, en yakın arkadaşlarınızdan birinin nişanlısı için yapılan bir anma törenindeyseniz, o vurulduğunda sırtır mısınız?"

"Kesinlikle hayır." Feeney tekrar yakınlaştırdı, sonra geri aldı. "Sağdaki adamı görüyor musun? Kızgın ve içeri giriyor. Esmer kız o yumruğu atmadan önce oraya varmış olsaydı, kız yumruğu yemezdi."

"Yakınlaştırma ve geliştirmenin bir kopyasına ihtiyacım var, sonra aynısını yüzüyle yapabilirseniz. Sırtan piç kurusu."

Feeney başını salladı, sihrini konuşturdu. "Nişanlıyı öldüren bu mu?"

"Bunu henüz kanıtlayamam ama bundan kesinlikle eminim."

"Güz el bir yüz. Tam bir Amerikan çocuğu. Böyle sırtıttığında yumruklanabilir."

Eve geliştirilmiş yakın çekimi incelerken, Dedektif Callendar içeri girdi.

"Hey, Kaptan- Üzgünüm, Dallas, seni görmedim. Geri döneceğim."

Turuncu önlüğu ve sanki biri beyaz bir tuvale yeşil boya atmış gibi görünen tişörtüyle geri adım atmaya başladı.

"Hey, o dooser'ı tanıyorum. O dooser'ı nereden tanıyorum?"

Eve kelimeyi hatırladı -hıyar/kaybeden- ve Callendar'a sert bir bakış gönderdi.

"Onu tanıyor musun? Greg Barney?"

"İsim değil ama o yüz. O pislik sırtışı. ř u n a bak!" dedi ve bir elini kaldırdı. "Süslü erkek mağazasındaki adam, şehir merkezindeki mağaza."

"Onu nereden tanıyorsun?"

"Bilmiyorum ama oraya girdiğimde bana aynı alaycı bakışı atan oydu."

Çantasının birçok cebinden birini karıştırdı ve bir paket sakız çıkardı. Başını sallayan Eve'e, sonra da Callendar'dan önce bir tane alan Feeney'e uzattı.

"Kardeşimin yirmi birinci doğum günü, birkaç ay önceydi ve bu havalı tasarımcıdan bu havalı gömlekten başka ne istiyor ki? Görünüşe göre burası indirime girmiş, ben de içeri daldım. Ve bu adam, sanki bir şeyleri kapıp kaçacakmışım gibi beni izliyor."

Omuz silkti, kısa, dağınık siyah saçlarını savurdu. "Yani tamam, oradan alışveriş yapan çoğu insana benzemiyorum. Sonra aptal bir tişört bulduğumda -sadece lanet olası bir tişört, ama üzerinde havalı adamın etiketi var, bu da kolaylıkla on kat daha fazla ücret alabilecekleri anlamına geliyor- ve kontrol etmek için tişörtü tuttuğumda, bana doğru yürüyor. Bana insanların mallara dokunmamasını tercih ettiklerini söyledi. Almayı düşündüğümü ve indirimde olduğunu söyledim."

Sakızını çıtlatarak ellerini kalça ceplerine soktu. "Bana öyle bir bakıyor ki. Sanki ben bir böceğim ve o da beni ezmeyi çok sevecek bir bot. O tasarımcının asla indirime girmediğini ve daha uygun fiyatlı bir taklit için L&W'yi denemem gerektiğini söylüyor. Beni o kadar kızdırdı ki o lanet gömleği tam fiyatına aldım. Ama kardeşim buna bayıldı ve bu onun yirmi birinci gömleğiymiş."

Callendar sırtı sıra sırtarak karşılık verdi. "O bir kurban mı yoksa bir şüpheli mi?" "Şüpheli."

"Umarım onu iyi ve sert çivilersin."

"Plan bu. Tüm bunları benim için kopyalayıp gönderebilir misin, Feeney?" "Çoktan yaptım. Düşünme zamanı," dedi ona. "Biraz al."

"Evet, yapacağım. Elimden geldiğince çabuk. Teşekkürler. Sana da Callendar."

Renk, hareket ve sesler arasında ilerlemeye başladığında, 'link'i sinyal verdi.

Peabody'den gelen metni tararken onu çıkardı.

Mira'nın yeni bir penceresi var. Şimdi gidersen sana 15 dolar verebilir.

Yola çıkıyorum. Lise açısını zorlamaya devam et.
Mümkünse üniversiteye geç. Yirmide dönerim.

Süzölürken hareket diye düşündü. Callendar ona, arkadaşlarının iyi bir adam, yardımsever bir adam, ortalama bir adam olarak tanımladığı adam hakkında yeni bir bakış açısı kazandırmıştı.

Başka bakış açıları da olabilirdi. Belki de hepsini bir araya getirdiklerinde, bu ona basması için bazı düğmeler verecekti.

Yirminci Bölüm

Mira'nın ofisini koruyan ejderha, Eve içeri girdiğinde pek memnun görünmüyordu. Ama kulaklığına dokundu.

"Dr. Mira, Teğmen Dallas burada. Evet, geleceğim. İçeri girin." Eve'e bir bakış attı. "Mesai saatindesiniz, Teğmen."

"Anlaşıldı."

Eve kapıyı hızlıca çaldı ve içeri girdi.

Mira çoktan ayağa kalkmış, Eve'in çay olacağını bildiği şeyi programlıyordu. İnce, erik rengi bir elbise, kısa beyaz bir ceket ve iki rengi minik ekosellerle birleştiren topuklu ayakkabılar giymişti. Üzerinde küçük, düz inci taneleri olan altın bir zincir mor korsajdan aşağı sarkıyordu. Kulaklarından mor olanlarla birlikte daha da küçük inci taneleri sarkıyordu.

Mira'nın bunu nasıl başardığı Eve'i hiç şaşırtmadı.

"Raporunu incelemek için birkaç dakikam vardı," dedi Mira çayın çiçekli kokusu havaya karışırken.

"Minnettarım."

"Bu ilginç. Oturun."

Eve, Mira'nın iki mavi sandalyesinden birini aldı ve süslü fincanındaki çayı kabul etti. Mira vizon rengi saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı ve diğerini aldı.

"Yan notlarınızı daha da ilginç buldum. Bazen benim işim için uğraşıp uğraşmadığınızı merak ediyorum."

"Pek sayılmaz."

Mira gülümsedi. "Bu işte iyi olursun. Ama iyi bir araştırmacı olmanın bir parçası da insanların kim ve ne olduğunu anlamaktır. ChiChi Lopez,

Kesinlikle narsisistik eğilimleri var, ancak kendine değer verme duygusunun çoğu fizikselliğine ve daha dar anlamda cinselliğine bağlı. İstediklerini elde etmek için bu fizikselliği ve cinselliği kullanan zor bir kadın. İlgi, onay, hayranlık."

Mira biraz çay yudumladı. "Ailesiyle farklı olabilir ama diğer ilişkilerinde duygular, gerçek duygular çok az rol oynadı. Bu yüzden kendini Erin Albright'a karşı gerçek duygular beslerken bulduğunda ve bu duygular karşılık bulmadığında, kızgınlığı, öfkesi ve şaşkınlığı Erin'in duygu beslediği kişiyi hedef alıyor."

"Erin'de değil."

"Benim yorumum bu değil, hayır. Erin yanıltılmış, bir şekilde kandırılmış olmalıydı, çünkü Lopez her yönden -ona göre- rakibinden üstün. Zaman geçtikçe bu kendinden emin üstünlük bile yeterli olmuyor. Rakip bir düzenbaz, bir manipülatör, bir yalancı, bir hilekar, bir kullanıcı haline gelmelidir. Ve sonunda, Erin öldürüldüğünde, rakip sorumlu olmalı, suçu üstlenmelidir."

Mira durakladı, tekrar gülümsedi. "Belli ki bu sonuca kendiniz varmışsınız." "Aşağı yukarı. Eğer Albright kör bir cisimle öldürülmüş olsaydı

ona dar geldi. Tutku suçu, o anın sıcaklığı, bunu görebiliyordum. Ama bu şekilde planlamak, bu şekilde uygulamak? Eğer kurban Hunnicut olsaydı, yine Lopez'in üzerine giderdim."

"Kesinlikle katılıyorum. Evet. Greg Barney."

"Dedektif Callendar aracılığıyla yeni öğrendiğim bir şeyi eklemek istiyorum." Eve hikayeyi aktardı.

"Bu hikâyeyi duymak seni şaşırtmadı," diye yorumladı

Mira. "Hayır. Seni de."

"Hayır, ama yine de bazı çalışmalarımız insan davranışlarıyla aynı kulvarda ilerliyor. Yine kendi görüşüne göre sosyal konumunun tadını çıkarıyor. Sağlam, güvenilir bir şekilde üst-orta sınıf bir geçmişten ve klasik olarak geleneksel bir geçmişten, gençken biraz yükseldi. Sınıf başkanı, yıldız atlet ve popüler ve çekici bir kızla eşleşerek ikisini de bu arenada yıldız yaptı. Eski okul arkadaşlarından en azından bazılarının -özellikle de sosyal merdivenin alt basamaklarında yer alanların- onu özel bir sevgiyle hatırlamayacağını görmek ikimizi de şaşırtmayacaktır."

"O bir zorba," dedi Eve, "ama bariz bir zorba değil. Gezinir, gözlemler, ima eder, yatıştırır. Lopez gibi biraz da görünüşüne güveniyor. İş onu bir tür patron yapıyor ve parlak bir mekanda. Her ikisi de onun için önemli."

Görünüş onun için önemli. Becca'nın lise fotoğraflarını gördüm ve o zamanlar ona iki kere bile bakmazdı. Ama o zamandan beri? O..."

"Çiçek açmış mı?"

"Tamam, bu işe yarar. Kendine uygun bir tarz buldu, kendine, görünüşüne ve işine güvenini geliştirdi. Ama Becca için şehre taşınmadı - onun zaten burada yaşadığını ve çalıştığını bilse bile. Shauna yüzünden taşındı."

"Yine de arkadaş kaldılar."

"Onun yerine geçecek birini buldu. Görünüşe bakılırsa o da bir tür kızıl saçlı. Eğer aile modelini takip ederse, otuz yaşlarında ve beyaz bir kadınla ya da en azından açıkça melez olmayan bir kadınla evlenmek isteyecektir. İki ya da üç yıl içinde bir çocuk sahibi olmayı ve kadının işinden izin alarak en azından bundan sonraki ilk beş yıl boyunca profesyonel annelik yapmasını bekleyecektir."

"Bu bir şablon gibi," diye ekledi Eve. "Ve oldukça katı. Sapma gösterenler uzaklaşmaya meyillidir."

"O zaman Erin'i neden öldürdün?" Mira bir elini kaldırdı ve avuç içini yukarı çevirdi. "Yaşam tarzına uygun bir Becca'sı var."

"Shauna onun bütününün yarısıydı. Onu geri istiyor olabilir, bundan emin değilim ama Shauna önce onundu, sonra değildi. Lopez'de olduğu gibi, Erin'le olan ilişkisi de duygularını tetiklemiş olabilir. Becca'ya sahip olduğu için Shauna'nın çekici erkeklerle yatması kabul edilebilir bir şeydi. Ama o şablondan saptı."

"Peki bu kimin hatası?"

"Evet, Albright olmalı-manipüle eden, kullanan ve benzeri şeyler. Ünlü Shaunbar'ın yarısı değil. O yönetiyor. Sadece erkek mağazasını değil, insanları da. Ve Shauna bu kapsamın dışına çıkıyor - kalıba uymayan biriyle evlenirken yönetilemez. Peki ya birlikte geçirdikleri yıllar? Bu onun hakkında ne söylüyor?"

"Ona mı? Korkunç bir hata yaptı. Sadece hayatını mahvetmekle kalmayacak, aynı zamanda birlikte olan geçmişlerini de lekeleyecek. Ve onu da. Bu çok kişisel, tıpkı cinayetin çok kişisel olduğu gibi."

Eve çayı bir kenara bıraktı, sonra 'link'ini çıkardı. Sırtmanın kaydını açtı.

"Bu o, tam Lopez Hunnicut'a tokat atarken."

Mira 'link'i aldı, ekranı inceledi. "Korunmasız bir an. Acımasız, memnun bir gülümseme. Alaycı bir sırıtma. Hunnicut'ın cezasının onaylanması. Hunnicut'a karşı duyguları çok karmaşık, değil mi?"

Mira 'link'i geri verdi. "Birlikte olduklarına, akranları tarafından hayranlık duyulan, kıskanılan, hatta saygı duyulan parlak çifte ihtiyaç duyuyor ve ona tutunuyor. Eski okul arkadaşı ve eski aşkının en iyi arkadaşıyla ilişkisini sağlamlaştırırken, onların arkadaşlığından -kendisi yönetirken- gerçekten keyif almış olabileceğine inanıyorum."

"Birini bulduğumu söylüyor ama o süre zarfında sen bulamıyorsun. Kimse yapışmıyor. Albright'a kadar."

"Ta ki," diye yineledi Mira. "Başlangıçta biraz eğlenmiş, sonra ilişkinin ciddi olduğu anlaşıldığında dehşete düşmüş olabilir. Evlilik fikri, bir gelecek, en azından bir zamanlar bütününe yarısı olan kadına, dönüştüğü şey nedeniyle saygısızlık etmeye başladığında şüphesiz alarma geçti."

"Ve bardağı taşıran son damla-Maui," diye ekledi Eve. "Albright'ın bu rüyayı gerçekleştirmesine nasıl izin verebildi? Dahası, bunu denemeye nasıl cüret eder? Ve bunu başarmak için ondan yardım istemeye nasıl cüret eder?"

"Erin'in ölmesi gerektiği sonucuna vardınız - düğünü, hatayı, sapmayı durdurmanın tek açık yolu. Ama Shauna cezalandırılmalıydı, seçimlerinin, birbirleri için oldukları şeyi, birlikte sahip oldukları şeyi lekelemesinin bazı sonuçlarına katlanmalıydı."

"İşin özü bu."

Mira çayını bir kenara bıraktı. "Aynı fikirde değilim." "Daha fazlasına ihtiyacım var."

"Bence eski sınıf arkadaşlarıyla konuşarak doğru bir yol izliyorsunuz. Kişiliğinin büyük bir kısmı hala oraya bağlı. Bazı eski personeli araştırabilirsiniz. Şu anda işteki tutumları hakkında açık konuşmak istemeyebilir."

"Ben yaparım."

"Ve onunla görüştüğünüzde, hazır olduğunuzda, onu kızdırın." "Bu konuda ustayımdır."

Mira'nın gülümsemesi parladı, gözleri ışıldadı. "Öyle. Bu bir hediye. Kendine verdiğin değeri, geleneklere bağlılığını, lise kahramanlığını aşağıla. O sırıtış gibi korunmasız bir an için zorlaman gerekecek. Açmak mı? Gerisi düşmezse çok şaşırırmı."

"Sen de onun yaptığını düşünüyorsun."

"Raporlarınızı ve notlarınızı okuyorum ve kesinlikle oraya eğilimli olduğunuzu görüyorum. Yani bu da bir etken. Ama baş şüpheliniz olarak yerini hak ettiğine inanıyorum."

Mira'nın kişisel bağlantısı işaret verdiğinde Eve ayağa kalkmaya başladı. Mira ceketinin cebinden 'link'i çıkarırken ona tekrar aşağı inmesini işaret etti.

"Ben Dennis. Bir saniye. Merhaba, Profesör."

"Dr. Mira."

Sadece sesi bile Eve'in içini yumuşatmıştı. Onu zihninde canlandırabiliyordu; tatlı yüzünü, yumuşak yeşil gözlerini ve dağınık gri saçlarını.

"Eve'e merhaba de. Şu anda benimle birlikte."

"Merhaba, Eve. Nasılsın?"

"Ben iyiyim, teşekkürler." İtiraf etmeliydi ki sadece yumuşak değil, içi de biraz yapış yapıştı. "Ben de tam gidiyordum."

"Oh, benim hesabıma değil. Sadece Charlie'ye sızıntıyı tamir ettiğimi haber vermek istedim."

"Öyle mi?" Mira'nın gülümsemesi yine patladı. "Çok zekisin, Dennis."

"Artık damlama yok ve tesisatçıya da gerek yok. Ve bu iyi bir şey olduğu için

"Bu gece ızgara yapacağım, pırzola marine ediyorum."

"Kulağa mükemmel geliyor. Zamanında evde olmalıyım."

"Ben burada bekleyeceğim. Biraz şarap içeceğiz, değil mi? Sadece tirbuşonu bulmam gerek. Hiçbir zaman düşündüğüm yerde olmuyor."

"İkinci çekmece, ocağın sağında. Yakında görüşürüz."

"Asla yeterince erken değil. Hoşça kal Eve, günün geri kalanında iyi eğlenceler ve Roarke'a selamlar."

"Hoşça kal," diye mırıldandı Eve.

Mira bağlantıyı tekrar kaydıldı. "Dennis yazın sonuna doğru biraz huzursuz olur. Yaz döneminde sadece bir ders veriyor. Ve evdeki aletler konusunda becerikli olduğunu düşünmeyi seviyor. Bazen, şaşırtıcı bir şekilde, öyle. Diğer zamanlarda?"

Mira gülerken gözlerini devirdi. "Oh, kaos, küfürler. Ama adam turşu konusunda bir dahi. Eve şarap ve iyi bir yemekle döneceğimi bilmek çok güzel."

"Öyle." Roarke marinat konusunda bir dahi olmayabilirdi -ikisinin de marinatla ilgili ilk şeyi bildiğini sanmıyordu- ama her zaman iyi bir yemek yediğinden emin olurdu.

"Buna geri dönmem gerekiyor. Zaman ayırdığınız ve görüşleriniz için teşekkürler."

"Bence bu davada kendi payınıza düşeni fazlasıyla aldınız."

"Biraz onay almanın faydası olur. Onun yaptığını biliyorum," dedi ayağa kalkarken. "Nasıl yaptığını biliyorum ve tüm nedenini bilmesem de çoğunu biliyorum. Onu kızdırın," diye tekrarladı. "Bu konuda bir sorun yaşayacağımı sanmıyorum." Kapıya doğru ilerledi, eli kapı kolundayken durakladı. "Bu çok hoş, evli olmak."

Mira bu kez sadece gülümsedi. "Evet, öyle. Doğru hayat arkadaşı her şeyi değiştirir. İkimizin de bu kadar iyi seçim yapması akıllıca değil miydi?"

"Eskiden seçmediğimi düşünürdüm, sadece takılıp düştüm." "Sen tökezlemezsin, Eve."

"Şey, çok sık değil."

Oradan ayrıldığında, yöneticinin kendisine ayrılan süreyi aştığını belirten sert bakışlarıyla karşılaştı. Muhtemelen öyle olmuştur, diye düşündü devam ederken.

Ama buna değmişti.

Eski personel, iyi bir aç. Onu kızdırmak mı? Bunu zaten yapacaktı ama bunu mümkün olduğunca çabuk yapmak için sağlam bir ipucuydu.

Cinayet masasına geri döndüğünde Jenkinson, kravatı ve ortağı kayıptı, Baxter ve Trueheart da öyle. Santiago ve Carmichael onun masasında toplanmışlardı. Eve onların bir dava hakkında danıştıklarını ve Santiago'nun kesinlikle kaybedeceği bir bahse girmediklerini umdu.

Peabody ona işaret etti.

"Jenkinson ve Reineke birini yakaladı. Baxter ve Trueheart A sorgusunda bir şüpheliyle birlikteler. Ve bazı eski sınıf arkadaşlarımla konuştum. Aslında üç kişiyle. İkişi Shaunbar'la doluydu ve Barney'nin sahada nasıl bir yıldız, diğer alanlarda da nasıl bir ilham kaynağı olduğunu anlattılar. Ama sonra ... Julian Prowder'dan bir uyarı aldım."

"Kulağımı doldur."

"Tamam. Başta dikkatliydi. Lise, kim hatırlar, kimin umurunda. Ama sonra çok şey hatırladığı ve daha çok önemsendiği ortaya çıktı. Bir bakalım."

Notlarını çıkardı, ancak Eve onlara ihtiyacı olmadığını söyleyebilirdi.

"Şişirilmiş hıyar, kışında sopa olan kendini beğenmiş pislik. Mutludan da öte

herhangi bir ihlalden dolayı bir öğrenci arkadaşını ispiyonlamak için, ama bunu düşük seviyede tuttu. Shauna'ya çok yakından bakan her erkek bunun için birincil hedef haline geliyordu. Barney'nin bekleyip yanlış bir adım atmasını izlediğini ve sonra saldırdığını söyledi.

"Görünüşe göre Prowder o dönemin en iyi giyinenlerinden biri değildi - üç erkek çocuklu bir aileydi ve en küçüğü oydu. Yani elden düşme zamanıydı. Barney'nin kıyafetlerine dudak büküp alay etmeyi sevdiğini söylüyordu, ama yine de alçakgönüllüydü, çünkü mücadelenin üstündeymiş gibi davranmayı seviyordu. Shauna ise bu şekilde alay edecek biri değildi."

"Farklı bir bakış açısı. Devam et. Erkek mağazasındaki eski çalışanları araştıracağım. Bakalım Barney'nin yönetim tarzı hakkında ne düşünüyorlar."

"Bu iyiydi."

"Benimkinden çok Mira'nın ama evet."

Sonra, ofisine giderken Feeney'den bir sayfa daha almaya karar verdi.

Biraz düşünmek için zaman ayırmıştı.

Biraz zaman aldı ama bir LeRoy Vic bulduğunda altını buldu. "Evet, Greg Barney hakkında konuşabilirim, lanet olası." Vic, otuz beş yaşında, karışık Yarış, güneş lekeli kahverengi Saç, kaşlarını çattı ekranda. "I vardı Brooklyn'deki Orlando'da müdürlük pozisyonu için bir fırsat yakaladım. Eşimin bir bebeği olacaktı ve ailelerimize daha yakın olmak için oraya taşınmak istiyorduk. Bu benim için bir basamak yükselme olacaktı, sağlam bir zam. On Trend'de beş yıl çalıştım, son ikisi o hıyarın altında müdür yardımcısı olarak geçti. Peki o ne yaptı? Bana boktan bir değerlendirme verdi. İş ahlakım nasıl da azaldı, Çok fazla izin aldım, müşteri hizmetlerim kalitesiz olma eğilimindeydi."

"Bu değerlendirmeye katılmıyor musunuz?"

"Aynen öyle. Greg'in ya da herhangi birinin zamana ihtiyacı olduğunda her zaman onun yerini doldurdum. Ben de biraz zaman ayırdım mı? Elbette. Karımın ilk üç aylık dönemi gerçekten sallantılıydı ve bana ihtiyacı vardı. Zamanım vardı ve kullandım. Ama işim asla ve asla kalitesiz değildi ve altı ay boyunca en iyi satışları yaptım."

"Değerlendirmesinin neden bu kadar zayıf olduğunu tahmin edebilir misiniz?"

"Size nedenini söyleyebilirim. İş almamı istemedi. Değerlendirmeden haberim olmazdı ama Orlando'nun eski müdürü bana söyledi. Mülakatta nasıl başarılı olduğumu falan anlattı, ben de Greg'le bu konuda yüzleştirdim ve o da sanki benim koruyucummuş gibi bunun benim iyiliğim için olduğunu söyledi. Bu işin altından kalkamayacağımı ve doğacak bir çocuğum varken bu sorumluluğu üstlenerek hata yaptığımı söyledi."

"Anlıyorum. Bu konuda ne yaptınız?"

"Bırakmak istedim ama eşim beni vazgeçirdi. Ve haklıydı. Ne yaptım? Satış kayıtlarımın kopyalarını çıkardım ve bazı müdavimlerimle iletişime geçip referans istedim. Ve onları aldım. Müdürlük pozisyonu için geçildim ama satış pozisyonu buldum ve kabul ettim. Sonra istifa ettim.

"O iki yıl önceydi. Artık menajerim, Greg Barney kıcıımı öpebilir. Bunu yapmaya, benim ve ailem için en iyisinin ne olduğuna karar vermeye hakkı yoktu. Ama o her zaman en iyisini bildiğini düşünen bir tip."

"Katkılarınız için teşekkür ederim."

"Sharlene Wilson'la konuşmalısın. Satış işindeydi ve adam onu kovdu. Belki bir buçuk yıl önce."

"Onunla iletişime geçer misiniz?"

"Onunla birkaç aydır konuşmadım ama evet. Bana bir saniye ver." Kendi kendine Barney hakkında mırıldanıyordu - pislik, hıyar, saçma sapan değerlendirme - onu çıkardı ve Eve'e verdi. "Peki, ne yaptı?"

"Ben sadece devam eden bir soruşturma kapsamında bilgi topluyorum."

"Umarım her neyse, bunu okumuşumdur. Kıcıımın kalitesiz müşteri hizmetleri."

"Zaman ayırdığınız için
teşekkürler, Bay Vic." "Sorun
değil."

Sharlene Wilson'ı aradı, sesli mesaj bıraktı. Sonra
botlarını giydi, gözlerini kapattı.

Ve düşünme zamanını aldı.

★ ★ ★

Peabody, "Um." dedi.

"Düşünüyorum." Eve onun geldiğini duymuş olmasına rağmen bir an daha olduğu yerde kaldı. "Barney'nin eski müdür yardımcısına ulaştım ve bir başka eski memura sesli mesaj gönderdim. Eski müdür yardımcısı da eski sınıf arkadaşınızın Greg Barney hakkındaki görüşlerini paylaşıyor."

Eve klimayı işaret etti, sonra gözlerini açtı. Peabody kahve programlarken, LeRoy Vic'in açıklamasını aktardı.

"Bu çok boktan bir şey."

"Öyle, ama daha çok, 'Senin iyiliğin için hayatını mahvedeceğim' rutinine uyuyor."

"Lisedeyken Barney tarafından değil ama onun yüzünden dayak yediğini söyleyen bir başkasına vurdum."

Peabody, kahvesiyle birlikte kış ısıran ziyaretçi koltuğuna çok ama çok dikkatli bir şekilde oturdu.

"Barney'nin takım arkadaşlarından biri okuldan ve takımdan uzaklaştırıldı. -Birisini dolabında birkaç Zoner esrarı olduğunu ihbar ettiğinde. Takım arkadaşı Barney'nin takım kaptanlığının peşinde olduğundan, adam ispiyoncunun Barney olduğunu düşündü, ancak Barney diğer çocuğu, takım arkadaşı çağrılıp uzaklaştırılmadan hemen önce müdür yardımcısının odasına girerken gördüğünü iddia etti."

Peabody yine çok ama çok dikkatli bir şekilde yerini değiştirdi. "Adamın artık bu konuda yalan söylemek için bir nedeni olmadığını anlamalısınız. Müdür yardımcısına hiç gitmediğini, hiçbir şey söylemediğini ama yine de bu yüzden dayak yediğini söylüyor. Dolabı Zoner Guy'inkinin yanında olduğu ve Temiz Gençler Kulübü'ne üye olduğu için Barney'nin bunu ona yaptığını düşünüyor. Yasadışı madde kullanmayacaklarına, alkol almayacaklarına, sadece bitkisel gıdalarla besleneceklerine ve seksten uzak duracaklarına dair yemin etmişler."

Eve kahvesinden başını kaldırıp baktı. "Ciddi misin?"

"Sanırım oldukça küçük bir kulüp. Her neyse, Zoner Guy Bay Temiz Genç'in üzerine atladığında -bunu seveceksin- Barney'nin olayı gördüğünü söyledi. Ve sırtıttı."

"Eminim öyledir. Evet, yaptı. Rekabetten kurtuldu, kendi kışını kurtardı ve muhtemelen sinir bozucu olarak gördüğü birinin ayarlanmasını izledi."

Eve tahtaya baktı, Barney'nin rahat ve çekici gülümsemesine baktı. "Biliyorsun, hayatını sorunsuzca zorbalık ve manipülasyonla geçirirdi - muhtemelen istediği hayatı oymuş olan genel bir pislik. Ama sonra Shauna onun onaylamadığı birine aşık olmak zorunda kaldı ve bu durumdan kolayca kurtulamadı. O da cinayete yöneldi. Kendini haklı hissedecekti," diye ekledi. "Her durumda kendini haklı hissedirdi."

Kupasını tahtaya doğru kaldırdı. "Onun kışını çivileyeceğiz, Peabody."

"Öyle olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor ama şu ana kadar elimizdeki tek gerçek kanıt, ki o da hala ikinci dereceden, onun bir pislik olduğu."

"Bir sonraki adım." Düşünme zamanı ona bunu vermişti. "Kurbanın dairesini tekrar gözden geçireceğiz. Shauna ile birlikte. Barney bir şey çıkardı."

o lanet kutunun içinde. Neyin eksik olduğunu bilecek tek kişi o." "Bu biraz hassas bir konu olacak."

"Buna karşı koyacaktır." Eve yumruğu hatırladı, çok iyi bir yumruktu. "Bugün ona vurmayacağım. Sadece çok duygusal değil, aynı zamanda bugün etrafında çok fazla insan olacak. Ama yarın. Arkadaşlarının işe dönmesi gerektiğini düşünmelisin, bütün gün etrafını saramazlar. Yarın, kaldığı yere gideriz ve onu bizimle birlikte daireyi gezmeye ikna ederiz."

"Tamam ama orada olduğunu bile bilmediği bir şeyi aldıysa-"

"Alacaktır. Bu kişisel bir şey. Kendisi için istediği bir şey ya da ya da belki bir çeşit ödül. Bunu alacak kadar onun için önemliydi. Daha sonra fark ederse, tüm bu karmaşanın içinde kayboldu, çok üzgünüm."

"Denemeye değer, ama bununla bile-"

"Bu bir sonraki adım," diye araya girdi Eve. "Ve bir sonrakine de yol açacak. O kurnaz biri, Peabody. Bir ilk cinayet, evet, ama hayatı boyunca manipülasyon, kış örtme, o yumuşak zorbalık becerilerini geliştirdi, bu yüzden kurnaz. Biz daha kurnazız."

"Kahvemi çoktan bitirmemiş olsaydım buna içerdim."

"Git Shauna'yı ara, sadece onu kontrol et, Lopez'i saldırı ile suçladığımızı haber ver. Sempatı göster ve önümüzdeki birkaç gün için hala Decker'da olup olmadığını öğren, falan filan. Arkadaşlarının işe dönmek zorunda olduğunu nasıl tahmin ettiğini. Yarından bahsetme."

"Tamamdır. Sadece nerede olacağını ve tek başına olup olmayacağını teyit edin."

"O zaman liseyi biraz daha araştır. Ben üniversiteden başlayacağım. Kendimize bir model oluşturalım, Peabody. Bir pislik profili."

"Biliyorsun, dünyada bir sürü pislik var. Çoğu saçmalıklar yüzünden insanları öldürmüyor."

Eve tekrar tahtaya baktı. "Bu yaptı."

Bir saat daha verdi, sonra Sharlene Wilson onu geri etiketlediğinde doksan dakika. Kulaklarının şimdilik yeterince dolu olduğuna karar vererek maçı bitirdi.

Baxter masasından kalktığı sırada o da çalışma odasına girdi. Çalışma odasındaki dosya panosuna bir göz attığında Trueheart'la birlikte mevcut dosyayı kapattıklarını gördü.

"Paketledin mi?" dedi.

"Parlak, ışıltılı bir fiyonkla. Saygıdeğer ortağım ve ben bir kutlama içkisi içmeye gidiyoruz. Size az önce evrakları gönderdik."

"Evden bir göz atacağım."

"Bizimkini de tamamladık," dedi Santiago masasından, bilgisayarında çalışmaya devam ederken. "Sekizlileri bitirmek üzereyim. Bir kutlama içkisi alacağım. Carmichael?"

"İyi tonlanmış kolumu bük. Reineke?"

"Bizimki için ME'yi bekliyoruz. Kazara olacak. Adamın kilosu elli dört. Kilolarını terleyerek atmaya karar veriyor ve kendine şu sıcak kutulardan alıyor."

"Sıcak kutular mı?"

"Ne moda ama, Loo," dedi Jenkinson ona. "Bu kiti alıyorsun, bu kutuyu sıcaklık kontrol anlaşmasıyla bir araya getiriyorsun. Bunu yapması için sertifikalı bir teknisyen bulman gerekiyor ama bu adam kendi başına yapıyor, yanında gelen kıyafeti giyiyor, içeri giriyor. Sonunda kendini pişiriyor, dışarı çıkamıyor. Kitin bir arıza emniyeti var, bu yüzden otuz dakika sonra kapanıyor, ama o bununla uğraşmadı. Pişmiş."

"Bu kulağa... çirkin geliyor."

"Kesinlikle öyleydi," diye onayladı Reineke. "Bu işi hallettikten sonra seninle bir bira içmek için buluşabilirim, bunun için zamanım var."

Jenkinson, "Ailevi bir sorunum var," dedi. "Bir dahaki sefere yakala." "Ne dersin, Peabody, Dallas?"

Eve, Baxter'a başını salladı. "Biz bizimkini kapatmadık. Evde yapmam gereken işler var. Peabody, eve git ya da bir bira iç."

"Mavi Hat mı?" diye sordu. "McNab'ın buna hazır olup olmadığına bakacağım, hazırsa seninle buluşurum. Shauna hâlâ Decker'da, Dallas'ta ve yarın herkesin işi var. Dokuz buçukta yalnız olmalı."

"O zaman dokuz buçuktan sonra gideriz." "Birkaç beyanım daha var."

"Onları evde okuyacağım. Çıkın. İyi çalışmalar," diye ekledi ekibin geri kalanına ve dışarı çıktı.

Davayı kapatmaya yönelik adımları görebiliyordu. Ancak o ilk adıma kadar gerisi spekülasyon olarak devam etti.

Şu anda evini istiyordu. Biraz sessizlik. Biraz zihin boşaltma zamanı.

Aptalca bir cinayet, diye düşündü ve bu tek noktanın onu çileden çıkardığını fark etti. Bencilce, çirkin, zalimce, ama her cinayette bu unsurların olmasını beklerdi. Motivasyonun aptallığı onu çileden çıkarmıştı.

Trafikte ilerlerken, liseden bir kız arkadaşı için değil, diye düşündü. O değil, gerçekten değil. Daha fazlasıydı ve bundan daha derindi. Geldi

başkalarının seçimlerini yönlendirme, kendisine bağlı insanların yaşam yolunu açma ya da engelleme ihtiyacına kadar uzanır.

Sıradan bir adam, gerçekten, ortalama bir geçmişi, geliri, yaşam tarzı olan ortalama bir adam. Özellikle karanlık, özellikle parlak bir yanı yok.

Ama kendi yöntemiyle, Tanrı'yı oynamaya yetkili olduğuna karar vermişti. Neyin uygun, neyin uygun olmadığına o karar verdi.

Ve Erin Albright'ın durumunda, kim yaşadı, kim öldü.

Avantajı sadece her şeyi bilmesi, kariyerindeki herhangi bir soruşturmada olduğu kadar emin olması değil, Barney'nin kesinlikle paçayı kurtardığına inanmasıydı.

Yarın bu saatlerde onun farklı bir şekilde öğreneceğini umuyordu.

Kapılardan geçerken omuzlarının gevşediğini hissetti.

İşte bu kadar kolay olduğunu fark etti. Tek yapması gereken, o yeşil çimen okyanusunun üzerinde yükselen kale benzeri evi, vahşi yaz sonu çiçeklerini, akşam güneşinde pencere camının parıltısını görmektir.

Panosunu ve kitabını güncelleyecek, sonra da belki Roarke'la bir kadeh şarap içecekti. Her şeyi onunla konuşurdu. Güzel bir yemeği paylaşır, sonra da belki yeni açılar bulmaya çalışırdı, çünkü bu konuşma kısmı ona sık sık bu potansiyeli veriyordu.

Park etti ve Summerset'in her yerinden geçmesi gerektiğini bilmesinin eve dönüşünü mahvetmesine izin vermedi.

Tabii ki, serin havanın çok hafif bir şekilde yaz çiçekleri koktuğu fuayede, yanında selamlaşma ortağı Galahad ile birlikte belirdi.

"Evet, evet, biliyorum," diye başladı. "Yine kan yok. Anal takip ettiğine göre bu bir rekor olmalı."

"Tebrikler." Kuru bir sesle konuştu. "Bunu etkinlik takvimime not edeceğimden emin olabilirsiniz. Roarke üst kattaki ofisinde. Zor bir gün geçirdi."

Kediyi okşamak için eğilmişti ve başını kaldırıp doğruldu. Kafasının içinde alarm zilleri çalıyordu. "Yaralandı mı?"

"Fiziksel olarak değil, hayır. Düşüncelere dalmış durumda, ki zaman zaman bu konuda oldukça iyidir. Onunla ilgilenenlerinizi umuyorum. Aksi takdirde, bu akşamki planlarımı iptal edebilirim."

"Ben hallederim." Merdivenlere doğru yürümeye başladı.

"Balık ve patates kızartması," diye ekledi Summerset. "Bu onun için rahatlatıcı bir yiyecek." "Ben hallederim." Kediyi peşine takarak merdivenlerden yukarı çıktı.

Pek teselliye ihtiyacı olmadığını düşündü. Ama bunu anlayabilirdi.

Üst katta, onun sesini duydu -keskin ve nihai, biraz daha İrlandalı bir sesle. Duyguların kesin bir işareti -tutku, öfke, eğlence. Ve bu durumda, öfke.

"İşin bittiğini ve istediğim gibi halledileceğini söyledim. Hepsi bu kadar."

Tam ofise dönmüştü ki, adam bağlantının diğer ucundaki kişinin sesini kesti.

Oturuyordu, saçları arkadan bağlanmış, ceketi çıkarılmış, kolları kıvrılmıştı. İş modunda olduğunu fark etti. Ama gözlerindeki soğuk mavi ateş karanlık ve düşünceli bir hal aldı. Onun orada olduğunu hissetmeyecek kadar karanlık ve düşünceli.

Kedi tırıs tırıs geldi, masanın üzerine sıçradı.

"Şimdi olmaz, dostum. Şimdi olmaz."

Kediyi kaldırmaya başladı, sonra Eve'i gördü.

"Ah. Evde olduğunu bilmiyordum."

"Daha yeni geldim. Peki, o neydi? Az önce bağlantıda mıydın?" "Hiçbir şey." Kediyi yere bırakırken omuz silkti. "Bir iş mesele. Halledildi. Ama burada görmem gereken biraz daha şey var." Olamaz, diye düşündü, bu kadar kolay kurtulamazdı.

"Ne tür bir iş meselesi?"

"Halledildi," diye tekrarladı ve ses tonu keskinlikten yoksun olsa da yine de tüm kesinliğini koruyordu.

Açıkça yazıyordu: Dışarı çık.

Öfkenin altındaki düşünceli hali görmemiş olsaydı, bu ses tonu onu kızdırabilirdi.

Ama kibriti nasıl yakacağını biliyordu.

"İşimle ilgili konular beni ruh haline soktuğunda, nedenini bilmek istersiniz." "Ruh haliniz çok farklı," diye mırıldandı. "Ve hiçbirini aynı değil."

Tamam, bazen bununla başa çıkmak, bir kibritten çok bir meşale ile kuluçkayı yakmak için bir kavgayı zorlamak anlamına geliyordu.

"Oh, çünkü senin işin çok önemli ve benim sadece bir polis olduğum, senin de büyük ve güçlü Roarke olduğun sınırlı kapsamımın ötesinde."

"Şimdi de klasik filmlerden alıntılar yapıyor." Kendini yukarı itti. Gözlerindeki buz gibi ateş değil, tamamen sıcaklıktı.

"Basit bir soru sordum," diye karşılık verdi. "Basit bir cevap yerine hakaretler yağdırdınız."

"Basit bir gerçeği ifade ettim, ama bunu istediğiniz gibi alın. Şimdi, Tanrı aşkına, bana biraz zaman ver. Tanrı biliyor ya, sana ihtiyacın olan her şeyi veriyorum. Git yönetim kurulunla ilgilen, günlük notlarını gözden geçir ve beni bununla baş başa bırak."

Basitçe "Hayır." dedi.

Değiş tokuşu izleyen kedi alanı terk etmeye karar verdi ve Roarke ona doğru koşarken ofis kapısından dışarı fırladı.

"Burası benim lanet yerim, benim lanet işim için, sen kendi işine bak. Bunun seninle bir ilgisi yok, git kendi işine bak."

"Sen benimsin."

Bununla birlikte, sanki bir musluğu açmışçasına içindeki öfkenin boşalmasını izledi.

"Ah, siktir et hepsini."

Bir elini saçlarında gezdirdiğinde, gözlerinde buz, ateş ya da dalgınlık değil de ıssızlık olduğunda, ona doğru adım attı. Kollarını ona doladı.

"Anlat bana."

Alnını onunkine yaklaştırdı. "Bugün birini kovmak zorunda kaldım, on yıldır benim için çalışan birini."

"Kim?"

"Onu biraz tanıyorsun sanırım. Alyce Avery."

Eve zihnindeki dosyaları hızlıca gözden geçirdi. "Tamam, evet, tatil partilerine katılmış. Neden onu kovmak zorundaydınız?"

"Benden çaldı - ki bu bir hırsızın üzerinde durabileceği mağrur bir çıkıntıdır." "Hayır, değil ve eskiden de öyleydi," diye hatırlattı ona, elini elinin üzerine koyarak

Yanak.

"Bu da yetmezmiş gibi, kendini kurtarmak için suçu başkasının üzerine atmaya çalıştı. Bana gelebilirdi." Uzaklaşarak pencereye doğru yürüdü ve dışarı baktı. "Kendini sıkışmış bulduğunda neden bana gelmedi?"

"Ne sıkışması?"

"Bütün bunlar ortaya çıktı, değil mi, çok geç. Oğlu kumar oynamaya başlamış ve yanlış kişilere hatırı sayılır miktarda borçlanmış. O da kaymağını yedi ve karıştırdı - tabii ki hepsini geri ödemek niyetiyle. Kayırma ve karıştırma ortaya çıkınca da asistanını suçlamaya çalıştı, bu da durumu daha da kötüleştirdi, değil mi?"

Geri döndü. "Ona yardım ederdim ama o aramızdaki güveni yıktı ve bedelini masum birinin ödemesine izin verdi. Şimdi hayatı karmakarışık."

"Suç duyurusunda bulunacak mısınız?"

Buz geri geldi. "Geri ödeyecek. Zamanı olacak ama her kuruşunu geri ödeyecek. Bu benim kararım ve bu iş burada biter."

"Tamam."

Bir kaşını kaldırdı. "Yani polis onun yasaları çiğnediğini söylemiyor mu?" "Hayır. Karınız onu kovarak yapmanız gerekeni yaptığınıza işaret ediyor ve geri ödemesi için ona zaman tanıyarak yapmanız gerekeni yaptınız. Peki ya oğlu?"

"Onunla da konuştum. Annesinin zimmetine para geçirmekten hapse gireceği tehdidini, kumar bağımlılığı için rehabilitasyona girmesi için motivasyon olarak kullandım. Muhtemelen doğru yol bu değil ama-"

"Bu bir yol, özellikle de Korkunç Roarke olsaydınız."

Birazcık gülümsedi. "Sanırım öyleydin. Yeterince kızgındım. Diğerleri kararına tam olarak katılmıyor."

"Başkaları sizin patronunuz değil. Eğer bu sayılıyorsa, ben de aynı fikirdeyim."

"Bu çok önemli. Kahretsin. Hem de çok önemli. Ve dinlemeyi teklif ettiğinizde size tokat attığım ve huysuz ruh halim için özür dilerim."

"Ruh hali çok çeşitli olan tek kişi ben değilim."

Tekrar gülümsedi, biraz daha fazla. "Sanırım değilsin. Seni seviyorum Eve."

"Seni sevmem iyi bir şey. Verandada yiyeceğimiz akşam yemeğiyle ilgilenecek kadar. Hava yeterince soğudu ve ikimizin de işine yarayabilir."

"Kulağa çok iyi bir fikir gibi geliyor. Bunun için teşekkürler."

Yirmi Birinci Bölüm

Havadar bir atlet ve şort giydi, adam da bir tişört ve rahat bir pantolon giydi. Ağustos sıcağı durgun bir esintinin altında gizleniyordu, ama Eve bunun yaz olduğuna karar verdi.

Gökyüzü cesur ve kibirli bir yaz mavisine bürünürken, verandadaki saksılar ve çiçeklikler renk ve kokularıyla aynı fikirdeymiş gibi görünüyordu.

Alternatif açlıktan ölmek olsaydı, ızgarayı bulabileceğini düşündü. Ama bu şartlar altında Summerset'in tavsiyesine uydu.

Balık ve patates kızartması hazırladı, biraz esmer ekmek ve tereyağı ekledi ve şarabı Guinness ile değiştirdi.

Roarke verandadaki masaya şöyle bir baktı ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "İşte bu mükemmel, değil mi?" Oturdu ve kadehini ona doğru kaldırdı. "Beni ne zaman ve nasıl kızdıracağını bildiğin için sana içiyorum."

"Bu bir beceri." Onun elini tuttu, kendi bardağını kaldırmadan önce sıktı. "Ve kafan tekrar berraklaştığında, ona ve oğluna bir iyilik yaptığını bilecek kadar akıllısın."

"Bir iyilik, değil mi?"

"Suç duyurusunda bulunabilirdiniz ya da parayı geri ödemesine rağmen onu çalıştırmaya devam edebilirdiniz. Her ikisini de düşünebilirdiniz."

"Yaptım, evet."

"Ama bunların hiçbiri ona ya da oğluna yardımcı olmazdı. Onun durumunda, hapis yatmak pek bir işe yaramazdı ve onu içeride tutmak mı? Ona bir daha asla güvenmezsiniz ve o da bunu bilirdi. Yani şu andan itibaren yeniden başlıyor. Her şeyi berbat etti ve bunun sonuçlarıyla başa çıkmak zorunda."

"Ve bu onun için bir iyilik mi?"

"Eğer sonuçlarıyla uğraşmak zorunda kalmazsanız, tekrar çuvallamak çok kolay olur ve bilerek çuvallamak daha da kolaylaşır, çünkü neden olmasın?"

Omuz silkerek cipslerinin üzerine tuz serpti. "On yıl boyunca sizin için çalıştı, onu evinize davet ettiniz, yani aptal ya da kariyer suçlusu değil. Size her ödeme yaptığında ne yaptığını hatırlayacaktır. Ve oğlu tam bir pislik değilse, yaptıklarının annesini nasıl etkilediğini hatırlayacaktır, bu da rehabilitasyonun kalıcı olmasına yardımcı olabilir."

"O bir aptal değil, hayır ve zimmetine para geçirerek kariyer yapacak biri de değil. Ve tam bir pislikten ziyade, oğlu genç ve aptal. Henüz yirmili yaşlarında ve eğer bir yargıçsam, bu aptallığın annesine neye mal olduğu konusunda kalben hasta."

"Sen çok iyi bir yargıcsın."

"Onu kendi başına büyüttü - onu işe aldığımda babası ortalıkta yoktu. Çok yakınlar, bu yüzden bunda bir iyilik göremesem de, bir süre sonra yola geleceklerini düşünüyorum."

"Her halükarda, acımasız bir gündü ve bunu hafiflettiğiniz için size minnettarım."

Çatalını balığa batırdığında içinden buhar çıkıyordu ve oldukça güzel kokuyordu. "Seni iğnelemem gerekti, yani bu benim için bir yan fayda. Çişli bir keş tarafından kıcıma tekme yemem dışında bugün gördüğüm tek aksiyon bu oldu."

"Peki sidiğe bulanmış bir keş seni nasıl kıcının üstüne devirdi?"

"Birkaç kalleş onu asansöre bindirdi, yani çışten sıırıslıklam olduğum için iniyorum ve onu bıraktılar. Tam bana çarptı. Tanrım, koku. Aktaracak zamanım olmadığı için şanslıyım."

"Gün içinde çok ilginç insanlarla tanışıyorsunuz. Peki ya anma töreni?"

Eve, bunun onun aklını vahşetten uzaklaştıracağına karar verdi.

"Sanırım en önemli an, Hunnicut'ın Albright hakkında konuşması - içten, dokunaklı - ve Lopez'in içeri girmesi. Tamamen sarhoş değildi ama kesinlikle ateşliydi."

Söylendi, tokatlandı, yumruklandı.

"Sanırım bu tabiri caizse işleri canlandırdı." "Şok, korku, hayranlık."

"Ve sana Lopez'i kutuya koyma şansı verdiğini varsayıyorum."

"Oh evet."

Yemeklerini yerlerken onun için tekrarlardı ve evet, bunun onun zihnini kendi gününden uzaklaştırdığını görebiliyordu.

"Erin Albright'ı onun öldürdüğünü düşünmüyorsun." "Hayır. Ya sen?"

"Düşüncesiz, başkalarını umursamayan, asabi biri. Ve hayır. Bir anlık kızgınlık, öfkeli bir vuruş, sonra evet. Ama bu şekilde değil. Çok soğukkanlı ve hesaplı."

"Gördün mü, iyi bir yargıç." Cebinden 'link'ini çıkardı. "Bunu yargıla. Greg Barney tokat ve yumruk arasında."

Roarke bağlantıyı aldı, ekranı inceledi. Eve'e baktı ve "Ah." dedi.

"Evet, ah." 'Link'i tekrar cebine koyduktan sonra biraz daha cips yedi. "Bu, yakın arkadaşı ve eski sevgilisinin nişanlısının anma töreninde dövülmesini izleyen bir adamın, Bay İyi Adam'ın ifadesi değil."

"Demek senin adamın o."

"Evet, öyle. Şansım yaver giderse onu yarın kutuya, sonra da bir kafese koyacağım."

"Başka neyiniz var?"

İtiraf etmek zorundaydı ki, bu tek soru sorunun merkezindeydi.

"Çoğunlukla içgüdülerim ve kişiliğim. Bir tür pislik profili."

O gün yumuşayan ışık ve sessiz esintilerle soluklaşırken, gününü onun için gözden geçirdi.

"En son konuştuğum kişi, ben Central'dan ayrılmadan hemen önce, dükkanda onun altında çalışıyordu. Kırklı yaşlarının başında, evli ve iki çocuklu bir kadındı. Orada yarı zamanlı çalışıyordu ve adamın, profesyonel bir anne olarak nasıl daha çok kazanacağını ve evde kalırsa çocuklarının ne kadar iyi durumda olacağını söylemeyi alışkanlık haline getirdiğini söyledi."

"Benden bir ah daha var."

"Çalışmayı, dışarıda olmayı ne kadar sevdiğini ve çocuklarının iyi olduğunu söylerdi. Bu durum onu biraz rahatsız ediyordu ama pek üzerinde durmuyordu. Yüksek sesle, neden bir erkek mağazasında çalışmak istediğini de merak ediyordu. Çalışmakta ısrar etseydi, bir kadın butiğinde zaman geçirseydi daha rahat olmaz mıydı?"

Roarke'ın uzattığı tereyağı sürülmüş ekmeği aldı ve ısırıldı. "Bir süre sonra onun çalışma saatlerini azaltmaya başladı. Başka bir part-timer işe aldı.

doğal olarak. Önceden haber vererek bir okul etkinliğine gitti.

Bunun için ona ceza yazdı. Onu küçük yollarla baltalamaya devam etti, bazı müşterilerin onun tavrından, hizmetinden şikayet ettiğini iddia etti ve bunun saçmalık olduğunu söyledi. Bu konuda ona inanıyorum.

"Sonunda, onunla uğraşmanın verdiği sıkıntıya değmeyeceğine karar vererek işi bıraktı. Adam da ona ailesi için doğru seçimi yaptığını söyledi."

"Biraz hıyardan daha fazlası, değil mi? Ve hesapçı."

"Aynen öyle. Acele etmiyor, manevralar yapıyor ve manipüle ediyor. İstediklerini elde etmek için yalan söylemekte ya da amir konumunu kullanarak personele zorbalık yapmakta bir sakınca görmüyor. Çünkü onun dünyasında o haklıdır, en iyisini o bilir."

"Ve eğer Shauna -kendi dünyasının bir parçası olarak gördüğü- kendisi için en iyi olanı yapmazsa, yaşaması gerektiğine inandığı gibi yaşamazsa, o zaman engeli ortadan kaldıracaktır. Ve o da kötü seçimlerinin sonuçlarıyla baş etmek zorunda kalacak, değil mi? Ölü bir aşk, yıkılmış bir rüya, yüzüne inen bir tokat."

Birasını yudumlayan Eve ona gülümsedi. "Benim gibi düşünen biriyle balık ve patates kızartması yemek güzel."

"Onu kişisel olarak neden sevmediğinizi anlayabiliyorum ama Albright'ın katili olarak neden sevdiğinizi de anlayabiliyorum. Neden onu önce kutuya, sonra da kafese nasıl sokmayı planladığınızı anlamama yardım etmiyorsunuz?"

"Bunu yapabilirim. Neden şu bulaşıkları halletmiyoruz, sonra biz yürüyüşe çıkarken ben hallederim."

Şimdi onun eline uzandı. "Sevgili Eve. Benim için zaman ayırıyor musun?"

"Bizim için. Davayla ilgili olmayan birkaç şey. Kaburgaları marine etmeniz gerektiğini biliyor muydunuz?"

"Kimin kaburgaları?"

Güldü ve birasını bitirdi. "Biraz aklın varsa barbekü sosuna bulayıp yediğin türden."

"Bu durumda, ben yapmadım, hayır. Neden?"

"Ben Mira'ya danışmanlık yaparken Bay Mira aradı. Görünüşe göre sızdıran bir musluğu ya da boruyu falan tamir etmiş." Onu düşünürken kaşlarını çatı. "Bunu yapabilir misin?"

"Aslında yapabilirdim ve yaptım da."

"Bildiğim iyi oldu. Kısa sohbetleri sırasında kaburgaları marine ettiğini ve tirbuşonu bulabilirse şarap içebileceklerini söyledi. Sen

nasıl olduğunu biliyorum."

"Evet. Büyüleyici ve bilge."

"Evet, öyle. Ona nerede bulacağını söyledi ve bu sabah olduğu gibi beni de etkiledi. Evli olmak güzel bir şey. Bu yüzden fırsat buldukça zaman ayırmak güzel."

"Merkezden ayrılmak üzereyken Baxter bana Trueheart'la birlikte bir tanesini kapattıklarını ve bira içmeye gittiklerini söyledi. Santiago ve Carmichael bir diğerinin evrak işlerini bitiriyor ve ona katılacaklar. Jenkinson ve Reineke ME raporunu bekliyorlar ve Reineke onlarla buluşacak çünkü Jenkinson'ın ailevi bir meselesi var. Peabody, McNab'in buna hazır olup olmadığına bakacak. Blue Line'a gidip biraz takılacaklar, bira içecekler."

"Onlara katılmak istemedin mi?"

"Zihnim üzerinde çalışıyorum." Başını iki yana salladı. "Ve sadece eve gitmek istiyordum. Ama bu bana Off Duty fikrini ve başka bir yere sahip olmanın nasıl iyi olacağını düşündürdü. Belki de sahte bir hamburger ve yarım iyi bir biradan daha fazlasını istiyorsunuzdur. Belki birini kapattıktan sonra ya da zor bir gün geçirdiğinizde ve bir molaya ihtiyacınız olduğunda biraz müzik ve daha fazla çeşitlilik istersiniz."

"İyi gidiyor."

"Bildiğim iyi oldu." Ayağa kalktı. "Şunları aradan çıkaralım."

★ ★ ★

Güneş alçalırken ve çılgın bir kuş yaklaşan alacakaranlığa şarkı söylerken o yürüyüş iyi hissettirdi. Koruda, şeftaliler koparılmayı bekleyen pembe toplar gibi asılı duruyordu.

Roarke da öyle yaptı ve ona uzattı.

İlk ısırık, çok tatlı, çok taze, bir tane daha almasını sağladı. "Tanrım, bu çok saçma. Hiçbir şeyin tadı bu kadar muhteşem olmamalı."

"Yıllar önce onları diktirdiğimde, görünüşlerini ve kokularını istiyordum. Summerset'in onlarla yapabileceği sihrin yanı sıra. Seninle burada yürürken, dalından koparır koparmaz tadını çıkaracağımızı hiç düşünmemiştim."

"Kendimi ağaçtan şeftali ya da başka bir şey yerken hiç görmedim." Öyle olduğu için bir ısırık daha aldı. "Bunlardan önce şeftali ağacı bile görmemişim. Tohumdan ya da her neyse ondan bir tane yetiştirebilir misin?"

"Sanırım bu bir çukur ve sanırım. Onları başka nasıl alabilirler ki?"

"Ben nereden bileyim? Peabody bilir. Ona biraz vermeliyiz."

"Şeftali mi, çekirdek mi?"

"Eğer ona biraz şeftali verirsek, ikisini de yiyebilir."

"İyi fikir. Ben ilgilenirim. Şimdi. Kutu ve kafes?"

"Barney o daireden bir şey aldı. O zaman biliyordum, yapabileceğim bir şey yoktu ama biliyordum. Şimdi daha da eminim. Onun şablonuna, profiline uyuyor."

"Sence ne tür bir şey?"

"Gördün mü, bu benim kafamı kurcalayan bir soru. Büyük bir şey değil, kimsenin fark edeceği bir şey değil. Ailem ve birkaç arkadaşım Hunnicut için bir şeyler alıyordu, Albright'ın kıyafetlerini falan alıyorlardı, yani göze çarpan bir şey yoktu."

"Saklanmış bir şey o zaman."

Şeftalisinden geriye kalanla onu işaret etti. "Şunu görüyor musun? Bu polis düşüncesi ve bunu yutmak zorundasın."

"Hiç de değil, çünkü bu aynı zamanda hırsız düşüncesi. Ve işte temelim."

"Şey, belki." Gölete doğru yürürlerken buna izin vereceğine karar verdi. "Ama saklanmış olsa bile, insanların hemen fark edeceği bir şey değil. Ona kıyafet falan getiriyorlar. Ve anma töreninde küpe takıyordu. Parti gecesi taktığı küpeler değildi, o yüzden biri ona onları getirmiş."

"İkisi arasında daha çok bir şey var gibi görünüyor -Hunnicut ve Barney."

"En mantıklısı bu. Şu anda hak etmediği için geri istediği bir şey. Belki bir noktada ona verdiği bir şey. Ve muhtemelen çift oldukları zaman. Bana öyle geliyor."

"Bunu sana mükemmel olduğun zaman vermiştim ama şimdi değilsin. Sende kalamaz."

Göletin yanındaki banka oturup yüzen zambaklara baktı. Roarke'la birlikte diktikleri dalları akan ağaç biraz büyümüş gibiydi. Bu ona tesadüfi bir zafer gibi geldi.

"Orada olmayabilirim. Başka bir şey olabilir. Ona yazdığı bir not, bir fotoğraf. Belki de Albright'ın ona verdiği bir şey."

dar kafalı göt. Belki de diğerlerinin henüz kaldırmadığı düğünle ilgili bir şeydir."

Şeftali çekirdeğini fırlattı. "Orada bir ağaç yetişseydi kışına tekme yemiş olmaz mıydın?"

"Daha çok küçük bir mucize diyebilirim."

Bir süre oturup akşamın, güneş alçalırken suyun parlaklığının, göletin etrafındaki bitkilerin yayılışının tadını çıkardılar.

Günün en kötü yanlarını geride bırakarak elini onunkinin üzerine koydu. "Peki ne aldığını nasıl bileceksin?"

"İşin zor kısmı da bu. Hunnicut'ı benimle ve Peabody ile birlikte daireye dönmesi için ikna etmeliyim - eğer iş oraya gelirse onu zorlamalıyım. Cinayetten beri geri dönmedi ve dönmeyeceğini de açıkça belirtti. Ama onu sadece geri dönmeye değil, evi incelemeye de ikna etmeliyim. Dolaplara, dolaplara, çekmecelere bakmasını. Sonra da bu konuda ağzını kapalı tutmasını sağlamalıyım."

Eve bir nefes verdi. "O paylaşmaya alışkın. Arkadaşlarına, ailesine bir şeyler anlatmak onun doğasında var. Muhtemelen tamamen yabancılara. Yani işin püf noktası, sabah yalnız olduğundan makul ölçüde emin olabileceğimiz bir zamanda kaldığı yere geri dönmek. Sonra onu geri dönmeye, geçmeye ve kimseye söylememeye ikna etmek."

"Albright'ı severdi. Eğer yardımcı olacağına inanıyorsa, onu bunu yapmaya ikna etmenin düşündüğünüz kadar zor olacağını sanmıyorum."

"Güvenmeye de alışkındır." Gün karanlığa doğru kayarken Eve başını Roarke'ın omzuna doğru eğdi. "Bana kabilesine güvendiğinden daha fazla güvenmesini sağlamalıyım."

"Olmayabilir ama otoritenize saygı duyacaktır. O bir kural takipçisi, değil mi? Görünüşünün yanı sıra Barney'nin ondan etkilenmesinin, ona bağlanmasının nedenlerinden biri de bu değil mi?"

"Bu konuda haklısın. Hunnicut onun kurallarından birini çiğnedi ve bunun bedelini ödemek zorunda kaldı."

"Aldığı şeyi bulursanız bu size nasıl yardımcı olacak?"

"Evine arama emri çıkartarak, aldığı şeyi bularak, onu hırsızlıkla suçlayarak, bu konuda onu kutuya sokarak ve sonra doğru düğmelere basarak. İşe yaramasını sağlayacağım. Benim de günümün yorgunluğunu aldın."

"Bir tane var mıydı?"

"Çoğunlukla hayal kırıklığı. Onun yaptığını biliyorum, onu nerede bulacağımı biliyorum. Nasıl yaptığını biliyorum ya da yeterince yakın. Neden, ya da yeterince yakın. Ama öylece kapısını çalıp onu kelepçelemem."

"Ama meydan okumayı seviyorsunuz, Teğmen."

"Sanırım öyle. O kadar zayıf bir pislik ki Roarke, nedeni o kadar aptalca ki beni rahatsız ediyor. Buna değmez."

"Demek Erin Albright'ı hatırlıyorsun." Tanrım, onu anlıyordu.

"Bu yüzden Erin Albright'ı hatırlıyorum. Büyük bir kalkış yerine küçük, can sıkıcı adımlar. Ama buna değer."

Başını kaldırdı ve ona baktı. "Unutmuşum. O resmi satın aldım ya da alacağım."

"New York'un ilk dilimi."

"Evet. Bunun için yanımda olması hoşuma gidecek. Ve bana bazen çok sayıda küçük, can sıkıcı adım atmam gerektiğini hatırlatması için. İçeri girip onlardan biraz daha atmam gerekiyor."

"Pekala."

"Bir dakika içinde." Başını tekrar onun omzuna indirdi. "Sadece bir dakika daha. Böyle bir yere sahip olmayan insanlar için üzüldüyorum - bütün bunların büyük bir kapsamı yok. Sadece önemli biriyle ya da tek başlarına oturabilecekleri ve günün kenarlarını yumuşatabilecekleri sessiz bir yer."

Elini onun elinin içine kaydırды, parmaklarını birleştirdi. "Bunu hiç hayal etmemiştim, ağaçtan bir şeftali yemekten daha fazla."

"Onu oraya biz yerleştirdik."

"Kesinlikle öyle. Büyüyor, değil mi? Bana öyle görünüyor."

"Büyüyor." Onun başının tepesini öptü. "Sanırım biz de öyle."

★ ★ ★

Tekrar içeri girdiler ve kedinin uyku koltuğunda yayılmış yattığı Eve'in ofisine çıktılar. Tekrar geri çekilme ihtiyacını belirlemek istercesine ikisine de baktı.

Krizin geçtiğini hissederek gerindi, yuvarlandı ve farklı bir yöne doğru yayıldı.

"Gerçekten uğraşacak işin var mı?" Eve Roarke'a sordu.

"Pek sayılmaz, hayır. Sinirlendiğimde oldukça fazla iş yapabilirim

ve yaptım da." "Bir görev ister misin?"

Bir elini cebine soktu, gri düğmeyi parmakladı. "Hoşuma gidecek mi?"

"Sen söyle. İlki Becca DiNuzio'nun ailesine iyice bakmak. Barney'nin dar dünya görüşüne nasıl uyduklarını görmek istiyorum. İkincisi de Barney'nin cinayetten sonra herhangi bir tabloyu sigortalayıp sigortalamadığını kontrol etmek. Aklına gelseydi şimdi vakti olurdu. Ve son olarak, mali durumuna tekrar bakmak."

"İşte şimdi, eğlenceye başlıyoruz."

"Özellikle kadınlar için satın alınan hediye türü şeyleri inceleyebilir misiniz? Son üç yılda kız arkadaşına hediye türü şeyler."

"Ah, DiNuzio için ne satın alabileceğini görmek istiyorsunuz, çünkü bu sizi zamanında Hunnicut için ne satın almış olabileceğine götürebilir. Ve geri aldı."

"Evet. Becca'yı -ve ailesini- yeterince değerli bulup bulmadığını ve eğer öyleyse kız arkadaşına ne aldığını görmek istiyorum."

"Pekâlâ. Bundan keyif alacağım. O kadar da küçük bir adım olmadığını düşünüyorum, zira bu sayede birkaç adım daha atabilirsiniz."

"Hedefimiz bu."

O ofisine giderken, o da panosunu güncelledi. Sonra diğer dedektiflerden gelen evrakları okumak için bir kenara bıraktı ve imzaladı. İyi iş çıkardıklarını düşündü.

Şimdi sıra ondaydı, bu yüzden kahve programladı ve içine yerleşti.

Roarke geri döndüğünde ona kaşlarını çatı. "Çok uzun sürmedi. Şansın yok mu?"

"Benden ne kadar kolay şüphe ediyorsun. İlk önce." Komuta merkezinin kenarına oturdu ve ikinci fincan kahvesinden kalanları içti. "DiNuzio'nun ailesi otuz bir yıldır evli. Birbirleriyle. O üç çocuğun en büyüğü.

-Onu daha önce çalıştırdığınızı varsayıyorum, yani temel bilgileri biliyorsunuz. Annesi bir matematikçi ve her çocuk için ebeveyn izni almış. Mühendis olan baba, küçük erkek kardeşinin softbol takımına koçluk yapmış. Yirmi altı yıldır aynı evde, aynı mahallede yaşıyorlar."

"Potansiyel olarak değerli o zaman, onun ölçeğinde."

"Ve içgüdüleriniz devam ediyor. Daha bu sabah kırk sekiz yüz değerinde bir tabloyu, bir Albright'ı sigortaladı. Hediyelere gelince, bana yine çok durgun ve çok sıradan geliyor. DiNuzio'nun, annesinin ve kız kardeşlerinin doğum günlerini karşıladığınızda bunu bulmak çok kolay. Annesi, kız kardeşleri, bir kazak, bir eşarp, bu tür şeyler. Kız arkadaşı mücevher alır. Aynı şey

Noel olduğunu varsayıyorum ve tarih aralığı son üç yıl için eşleştiğinden, muhtemelen bir yıldönümü olacaktır. Sevgililer Günü'nü de ekle."

"Mücevher."

"Noel için birkaç şey daha atıyor ama asıl önemli olan mücevherler, evet. Aşırı pahalı değil ama çok ucuz da değil. Beşinci Cadde'deki aynı kuyumcuya sık sık gider ya da bu alışverişler için gitmiştir. Küpeler onun vazgeçilmezi ama arada bir kolye ve bilezik de aldığı oluyor."

"Bu kolyeyi takardı, kalpleri birbirine bağlardı, Röportaj'da onunla biraz oynardı."

"Bağlı kalpler-bir erkek arkadaş hediyesi diyebilirim. Ve geçen bahar doğum gününde bir yüzük. Nişan yüzüğü değil. Sitrinlerle çevrili mavi bir topaz. Mavi bir taş," diye açıkladı, "her iki yanında daha küçük sarı taşlar var. Gümüşten yapılmış."

"Evet, anladım. Onu her gördüğümde takıyordu. Tamam, tamam, bu mücevher. Ve muhtemelen onun aldığı bir mücevher."

Ayağa kalktı, volta attı. "Shauna nişanlandı. Henüz buna hazır değil ama değişti ve Becca'ya bir yüzük verdi. Sembolik belki. Her zaman mücevherdir, yarın ilk olarak bunu deneyeceğiz. Bir düzeni var, gelenekleri var. Bu mantıklı. Teşekkürler."

Roarke'ın kıpırdamadan oturduğu komuta merkezine bir göz attı. Kahvesi bitmişti ve ertesi sabaha kadar yapacak hiçbir şeyi yoktu.

Sanki onu okuyormuş gibi ayağa kalktı ve kollarını ona doladı.

"Neden bunu kapatmıyorsun ve yüzmeye gitmiyoruz? Birbirimizin kalan kenarlarını düzeltebiliriz."

"Sadece beni ıslatmak ve çıplak bırakmak istiyorsun."

"Kesinlikle istiyorum." Bunu kanıtlamak için onu yavaş, uzun, derin öptü.

"Bu seni de ıslatıp soyacağım anlamına geldiğine göre, daha ne bekliyoruz?"

Yakın operasyonlar," dedi ve onu geri öptü.

★ ★ ★

Sabah uyandığında her şey olabildiğince pürüzsüzdü.

Ve orada, kanepede, Roarke ve kedi oturuyordu, böylece bir güne diğerini bitirdiği kadar iyi başladı.

Yataktan kalktı ve doğruca kahveye gitti.

"Bugün için çok hazırım."

"Yağmura da hazır olun," diye uyardı Roarke onu. "Muhtemelen ileride bir fırtına çıkacak."

"Her şey bitmeden Greg Barney benim lanet olası bir fırtına olduğumu öğrenecek."

Kadın duşa girdiğinde Roarke kediye baktı. "Bildiğimiz gibi bu konuda yanılmıyor. Fırtınayı besleyelim, olur mu?"

Kadın dışarı çıktığında tabletini bir kenara bıraktı. Onu bornoz içinde görmek hoşuna gidiyordu, bu da neden ona bornoz almaktan kendini alamadığını açıklıyordu. Bu, koyu gül tonuyla pembeye en çok yaklaştığı renkti ve birazcık da olsa parıldayan ipekten yapılmıştı.

Kız otururken kubbeleri çıkardı ve kız İrlandalıya başını sallayıp dar bir bakış attığında kendini memnun buldu.

"Bu tam da bugünlük."

"Onu aldığımda bana haber verirsin, değil mi?"

"Elbette. Onu dükkanında yakalamak istiyorum. Onu utandırmak istiyorum." Pastırmasını yerken omuz silkti. "Gerekli değil ama bu kişisel bir istek."

Yumurtalarını yerken ona baktı. "Bugün daha iyi bir gün geçireceksin."

"Yapacağım. Olan oldu. Sıradakine geçeceğim, sen de öyle.

Bugün siyah giyme."

Şişman bir sosis keserken durakladı. "Oh, hadi ama."

"Güçlü bir renk giyin ama siyah olmasın. Kesimi, kumaşı anlayacak ve saygı duyacaktır. Güçlü bir renk ekleyin ve onunla birlikte biraz da olsa gözünü korkutun. Bir yelek, kutuya girdiğinizde silahınızın görünür olması için."

"O kısmı sevdim," diye mırıldandı.

"En azından o fark edene kadar bunu dışarıda bırakmanın bir zararı olmaz." Gömleğinin altına taktığı Devin Gözyaşı elmasının zincirini kaldırmak için bir elini kaydırıldı.

"İşteyken takmayı sevmiyorum. Polisler büyük, şişman elmaslar takmazlar."

"Aynen öyle. Bu, silah, kıyafetler, sorumlu kadın? Onun tipine göre, korkutmanın yanı sıra biraz kafa karışıklığı da olacaktır. Kontrolün sende ve Peabody'de olmasından hoşlanmayacaktır. İnsanları yönetir ve kadınlara karşı üstündür."

Yemeğini yerken düşündü. "Tamam, bunlar sağlam noktalar. İşi o kadar karmaşık hale getirdin ki, hepsini senin seçtiğini söyleyeceğim. Zaten planın da buydu."

"Onu bir kafese tıkmaya yardım ettiğimi düşün. Olay yerindeydim Eve ve onu bir zamanlar senin bulunduğun odada gördüm."

Güçlü ve keskin bir mavi ceket ve koyu bakır gibi bir renkte yelek giymeye karar verdi ama neyse ki parlak değildi. Pantolon ceketle uyumluydu ama yanlarında koyu bakıra benzer bir şerit vardı.

Ve her nasılsa aynı tonda bir çift botu vardı. Beyaz yakalı bir gömlek ekledi. Gömleğin, yeleğin ve silahın içinde kendini inceledi ve her zamanki gibi adamın haklı olduğuna karar verdi.

"Elması çıkar."

Bunu yaptığında başını salladı. Tamam, bu bir açıklama ve tezat oluşturdu.

Ama onu tekrar sakladı. "Belki kutunun içinde, sadece birkaç saniyeliğine."

"İhtiyacın olan tek şey bu." Ceketini giydiğinde ayağa kalktı. Çekti onu içeri aldı ve öptü. "Sana karşı hiç şansı yok. Ama her halükarda polisime iyi bak." Bir gece önce bir çürük keşfettiği kalçasını okşadı. "Ve sidikli keşlere dikkat et."

"Buna güvenebilirsin." Adamın yüzünü kavradı, gözlerinin içine baktı. "Gazilyonerime iyi bak."

"Yapacağım. Merak etme."

Aşağı inmeye başlarken, yapmazdı ya da çok fazla yapmazdı, diye düşündü. Sadece dengesini kaybetmesini rahatsız edici buluyordu. Ama tekrar bulmuştu, o yüzden çok fazla endişelenmiyordu.

Ve bir katili yakalamak için son adımlar olacağına karar verdiği şeyi atmak üzereydi.

Şehir merkezine giderken önce Shauna Hunnicut'la başa çıkma stratejisi üzerinde çalıştı. Bu konuda gereken yumuşatma ve okşama işini Peabody'ye bırakabilirdi. İtme işini de kendisi halledecekti.

Garajda, kaymak için vardiya değişiminin kaosundan kaçmadan önce asansörü yarıya kadar kullandı.

Ekibini dövdüğü için doğruca ofisine gitti, sonra da Peabody'yi etiketledi.

Merkeze tahmini varış süresi?

Yeni geldim, asansörü bekliyorum.

Buraya gelir gelmez ofisime gel.

Asansörü bilen Eve, kahve programlamadan önce birkaç dakika bekledi. Peabody'nin sesini duyunca oturdu. Sonra kahve fincanını ve ziyaretçi sandalyesini işaret etti.

"Oturun. Sizi bilgilendireyim ve nasıl olacağını düşündüğümü söyleyeyim. Mücevher olacak," diye başladı Peabody kupayı kaparken.

"Dairenden mücevher aldığını mı düşünüyorsun?"

"Evet, işte nedeni."

Bölüm Yirmi İki

Shauna, Angie Decker'ın dairesinin kapısını açtığında, uzun ve yorucu bir hastalığın ardından iyileşmekte olan birine benziyordu. Derin gölgeler içindeki gözlerinde parlayan umutla Eve'e baktı.

"Henüz rapor edecek bir şeyimiz yok ve rahatsız ettiğimiz için özür dileriz. Bir dakikanızı alabilir miyiz?"

"Tabii. Elbette."

Daire çiçek kokuyordu - Eve, bazılarının anma töreninde olduğunu fark etti. Ve daire üçü dışında boş gibiydi.

"Bayan Decker burada mı?"

"Hayır. İşe gitmesi gerekiyordu. İnsanlar hayatlarını yeniden yaşamaya başlamalı." Masanın üzerindeki bir tableti işaret etti. "Bir daire aramaya başlıyorum

-Hayal etmesi zor olduğu için deniyorum..."

Gözyaşları dönüyordu. Shauna onları geri itmek istercesine ellerinin topuklarını onlara doğru bastırdı. Mücadeleyi kazandı ve ellerini bıraktı.

"Bu çok zor. Ama Angie ile sonsuza kadar kalamam. Zaten önümüzdeki hafta izinliydim, bu yüzden aynı mahallede bir yer bulup taşınmaya başlayabileceğimi umuyorum.

"Bu ChiChi ile mi ilgili?"

"Doğrudan değil. Zorunlu kamu hizmeti ve öfke kontrolü eğitimi karşılığında saldırı suçunu kabul ettiğini bilmelisiniz."

"Tamam. Önemli değil. Gerçekten önemi yok. Özür dilerim, oturalım."

"Aslında senden bir şey istemem gerekiyor."

"Pekala. Oh, tablo mu? Glenda bana Erin'in resimlerinden birini almak istediğini söyledi. Pizzacının resmini yapmıştı. Beni neşelendireceğini düşünmüş. Biraz neşelendirdi de."

Otururken, ağır bir uykudan yeni uyanmış biri gibi boş gözlerle etrafına bakındı.

"Shauna, bizimle gelmen, daireni bizimle birlikte gözden geçirmen gerekiyor."

"Ne?" Panik gözlerine sıçradı. "Neden?"

"Kayıp bir şey olup olmadığını kesin olarak bilecek tek kişi sizsiniz."

"Ama... Erin orada öldürülmedi. Haneye tecavüz değildi. Ben de bilmiyorum. anlıyorum."

"Bu, soruşturmanın bir sonraki aşamasına geçmeden önce çözmemiz gereken yarım kalmış bir sorun."

"Ne aşaması? Hangi sahne?" Sandalyeden kalktı. "Cumartesi günü evlenmemiz gerekiyordu. Bugün ne yapmamız gerektiğini biliyor musun? Düğün için süslemeler yapıyor olmalıydık. Gülüyor ve neyin nereye gideceğini tartışıyor olmalıydık. Ve çiçekçiyle kontrol etmeliyiz.

-Çok fazla sipariş vermedik ama her birimiz buketler ve kuracağımız masalarda çiçekler istedik. Şimdi onlara sahibim."

Masanın üzerindeki çiçekleri işaret etti.

"Bunlar bende, onun anma töreninden. Şimdi benden birlikte yaşadığımız, tüm bu planları yaptığımız, birlikte bir hayat kurduğumuz daireye geri dönmemi mi istiyorsun?"

"Evet, biliyorum."

"Onu benim öldürdüğümü mü düşünüyorsun?" Bu öfke değil, mutlak bir yıkımdı. "Sence oraya gidip yıkılacak ve sevdiğim kadını öldürdüğümü itiraf edecek miyim?"

"Hayır. Sen şüpheli değilsin, hiçbir zaman da olmadın."

"O zaman neden? Bu, onu kimin öldürdüğünü bulmanıza nasıl yardımcı olabilir?" "Çünkü orada olması gereken bir şey yoksa, bilirsiniz."

Tekrar bir sandalyeye çöktü, solgun yüzünü elleriyle kapattı. "Tanrım, Tanrım. Bu konuda aptallık ettiğimi biliyorum. Zayıf olduğunu biliyorum ama-

"Aptalca değil," diye düzeltti Peabody. "Zayıf değil. Bu bir keder, insani ve zor bir şey. Önemli olduğunu düşünmeseydik sormazdık."

Shauna ellerini bırakarak Peabody'ye baktı. "Becca ve Greg bazı eşyalarımı almak ve yiyecek malzemelerini temizlemek için içeri girdiler.

Ve Donna

Angie de Erin'in ailesinin bazı eşyalarını almasına yardım etti." "Ama ne kaldırdıklarını biliyorsun," dedi Eve.

"Evet." Shauna gözlerini kapadı ve bir nefes aldı. Tekrar açtığında Eve'e baktı. "Bunu yapmanın gerçekten bir önemi olacağını mı düşünüyorsun? Onu kimin öldürdüğünü bulmana yardım edeceğini mi?"

"Evet."

"Çantamı almam lazım."

Kadın uzaklaştığında Eve başını salladı. "Bana inanmıyor, bunun önemli olduğuna inanmıyor."

"Ama o bunu yapıyor. Onun için zor ama yapacak."

"Evet. Göründüğünden daha dayanıklı ama canı yanacak. Mümkün olduğunca çabuk yapalım."

Apartmanlar arasındaki kısa mesafeyi arabayla kat ederlerken Shauna hiçbir şey söylemedi. Eve bir yükleme alanına girdiğinde sessizliğini bozdu.

"Eminim teslimatçılar bunu yapmandan nefret ediyordur."

Eve görev ışığını yaktı. "Bu bahsi sen kazandın."

Bu şartlar altında Eve asansörle dörde kadar çıkmaya katlandı.

Daire kapısının dışında, Shauna tereddüt ederken Eve bekledi.

Peabody elini Shauna'nın koluna koydu. "Belki de kendine Erin olsa ne yapardı diye sor."

"İçeri girer, işi hallederdi."

Shauna kapının kilidini açtı.

"Bize çok benziyor," diye mırıldandı. "Birlikte olduğumuz kişiye. Tüm stilin bende, tüm rengin onda olduğunu ve her birimizin diğerininkinden bir şeyler almasının ne kadar soğuk olduğunu söyledin."

Yavaşça oturma alanının etrafında yürüdü.

"Mobilyaları satacaktım. Tablolarını ve belki birkaç küçük şeyi saklayacaktım ama geri kalanını satacaktım. Bu yanlış. Bunların çoğunu birlikte aldık ya da kendi evlerimizden getirdik. Onları satacaktım."

Bir elini kanepenin arkasına attı. "Ama hayır, hayır, bu yanlış. Burada oturur, video izlerdik. Paket servis alırdık ve şurada oturup konuşurduk. Boş hissedeceğimi düşünmüştüm ama öyle değil. Artık burada yaşayamayacağımı biliyorum ama paylaştıklarımızın bir kısmını yanımda götürebilirim."

Eve ve Peabody'ye döndü. "Daha önce gelmeliydim." Peabody,

"Daha önce hazır değildin," dedi.

"Hiç olacağımı düşünmemiştim." Biraz daha dolaştı. "Burada olması gereken her şey var. Dürüst olmak gerekirse, ne aradığımı ya da neden aradığımı bilmiyorum."

"Yatak odasını deneyelim." Gözleri Shauna'nın üzerindeydi, Eve eliyle işaret etti.

Yatak odasının kapısına doğru yürürken, "Becca benim için kıyafet aldı," dedi. "Tuvalet malzemeleri falan. Anma töreni için gerekli düzenlemeleri yapmak için ihtiyacım olan şeyleri aldı."

"Kıyafetler, giysiler, mücevherler?" "Evet."

"Neden mücevherlerle başlamıyorsun?"

"İyi ama ikimizin de gerçekten değerli bir şeyi yok. Çoğunlukla kostüm. Yüzüklerimizi değiş tokuş edecektik, o yüzden yüzüklerimiz var ama çok pahalı değillerdi."

Bir çekmeceyi açtı. "İşte buradalar," diye mırıldandı. "Tam burada." Yüzük kutularını açtı, her birinin üzerinde bir parmağını gezdirdi.

Sonra bir tanesini sol elinin yüzük parmağına geçirdi. "Parmaklarım daha ince." Diğerini de sağ elinin orta parmağına taktı. "Oraya yeterince iyi oturuyor. Bunları takınca kendimi daha iyi hissetmem sadece saçmalık mı?"

Eve basitçe "Hayır" dedi.

"İkisini de giyeceğim. En azından bir süreliğine, ikisini de giyeceğim. Tamam." Nefes verdi. "Ailemin yirmi birinci yaşım için verdiği safir küpelerim var. Bu benim doğum taşım. Sahip olduğum en değerli şey ve tam burada."

Dikkatlice, parça parça inceledi. "Becca'nın bana getirdikleri dışında her şey burada. Erin'de daha fazlası var. Onda daha fazlası var -pahalı değil- sadece daha fazlası ve ailesinin bazı parçaları aldığını biliyorum."

"Ama tüm mücevherlerin bunlar mı?"

"Evet. Oh, şey, hayır, şimdi sen söyleyince. Bazı duygusal parçalarım var. Onları giymiyorum ama..."

Çömeli en alttaki çekmeceyi açtı.

Sonra topuklarının üzerine oturup kaşlarını çattı. "Bu çok komik. Kutuyu ben mi taşıdım?"

Eve zihnini cinayetten sonraki sabah yaptığı aramaya geri götürdü. "Küçük kırmızı bir kutu, menteşeli kapaklı. İçinde birkaç parça mücevher."

"Evet, doğru. Lise kıyafetleri. O zamandan beri hiçbir şey giymedim, gerçekten, ama

."

Peabody, Eve ile Shauna'nın başının üzerinden bir bakış attıktan sonra, "Duygusal," diye sözlerini tamamladı.

"Evet." Çekmecedeki diğer eşyaları karıştırdı.

Spor kıyafetleri, Eve'in hatırladıkları, eski eşofmanlar ve terlemeyi ya da kirlenmeyi beklediğinizde giyeceğiniz şeyler.

"Onu taşımış olmalıyım. Greg'in bana zamanında verdiği birkaç şey. Küçük tatlı bir yüzük, birkaç küpe, bir kolye. Doğum günleri, Noel, Sevgililer Günü, bu tür şeyler."

Ayağa kalktı. "Onları başka bir yere koymuş olmalıyım. Belki dolaba." "Hayır, koymadınız. Onları cinayetden sonraki gün çekmecedeki gördüm."

"Anlamıyorum." Shauna yine de dolaba gitti. En üst rafa bakmak için parmak uçlarında yükseldi. "Becca'nın neden taşınmış olabileceğini bilmiyorum..."

Kaçarak arkasını döndü. Yüzüne renk gelmişti. "Becca'nın saçma ve korkunç olduğunu düşünüyorsun. O asla ama asla Erin'i incitmez. Ayrıca, Tanrı aşkına, bu olay olduğunda... sahnede benimle birlikteydi."

"Bana o parçaları nerede sakladığını kimin bildiğini söyle?"

"Şey, ben..." Bir elini saçlarının üzerinde gezdirdi. "Sanırım herkesin olabilir. Küçük kutuyu yıllar önce almıştım, çünkü duygusaldı. Muhtemelen arada bir onlara bakıp o günleri hatırlamaktan ne kadar hoşlandığımı söylemişim. Erin'in umursamadığını söylediğimi biliyorum ve Jon'un nasıl umursadığını hatırlıyorum. Hem de çok. Birbirimize uymadığımızı anlamamın nedenlerinden biri de buydu."

Konuşurken daha fazla çekmeceyi açtı, karıştırdı. "Benden başka kimse için bir değerleri yok." "Peabody. Reo."

"Bu konuda." Peabody dışarı çıktı.

Yüzü şimdi düzelmiş ve yanaklarına biraz renk gelmiş olan Shauna, Eve'e döndü.

"Bir şeylerin eksik olacağını biliyordunuz ve öyle de oldu. Ama nedenini anlamıyorum."

"Shauna, sana bazı sorular soracağım ama önce sana güvenmem gerekiyor. Burada söylediğimiz her şey burada kalacak. Burada söylediklerimiz hakkında kimseyle iletişime geçemezsin, kimseyle konuşamazsın."

O mavi gözler ısındı, keskinleşti. "Onu kimin öldürdüğünü biliyorsun. Biliyorsun." Gözleri kadar sıcak ve keskin bir hareketle yatağı işaret etti. "Orada birlikte uyuduk. Sadece seks yapmadık, orada uyuduk, orada uyandık, orada güldük, orada planlar yaptık. Cumartesi günü, geceyi orada

geçirirdik.

Birlikte aldığımız beyaz elbiseler o dolapta asılı dururdu ve birbirimize sözler verirdik.

"Onu benden alan kişiyi tutuklamanızı engelleyecek hiçbir şey yapmayacağım konusunda bana güvenebilirsiniz, Teğmen."

"Sana inanıyorum. Erin'le çıkmaya başladığında Greg nasıl tepki verdi?" Yanaklarındaki taze rengin bir kısmı soldu. "Mümkün değil-"

"O parçaları sana o verdi," diye belirtti Eve. "Onları sakladığınızı biliyordu, değil mi?"

"Evet. Evet. Ona, Tanrım, ne zaman olduğunu hatırlayamıyorum, Shaunbar'ı alt çekmecemde güzel kırmızı bir kutuda sakladığımı söyledim. Bunun çok tatlı olduğunu düşündü."

"Peki Erin'le çıkmaya başladığınızda o ne düşündü?"

Yatağın ayakucunu hissedene kadar arkasına uzandı, sonra yavaşça oturdu. "Şaşırdı ve belki biraz da... Bilmiyorum, hayal kırıklığına mı uğradı? Anlamak zorundasınız, ailesi çok düzenlidir. Erkek, kadın, koca, karı." Her kelimede bir elini havaya kaldırdı. "Bu konuda kötü değiller, sadece kararlılar. O yüzden şaşırdı ve belki de hayal kırıklığına uğradı. Ama-"

"Kızgın."

Shauna bir eliyle göğüslerinin arasını ovuşturdu. "Sanırım, biraz. Daha çok 'Ne olacak ki' gibiydi. İlk başta onun kötü bir etkisi olduğunu düşündü. Tam olarak ne dediğini hatırlamıyorum ama bu konuda küçük bir kavga ettik."

"Kavga mı ettiniz?"

"Daha çok bir anlaşmazlıktı ve bir yılı aşkın bir süre önceydi. Ona hayatımda ne yaptığının, kiminle yattığının ve bunun gibi şeylerin onu ilgilendirmediğini söyledim. Oldukça sert davrandım çünkü zaten ona aşıkım ve o çok eleştireldi. Ama barıştık, özür diledi. Ve Erin'le iyi geçinmeye başladılar. Daha fazlası. En eski arkadaşımın böyle bir şey yapacağına inanmamı bekleyemezsin..."

"Kutuyu başka kim almış olabilir, Shauna? O mücevher başka kimin için bir anlam ifade ediyordu?"

"Yanlış yere koymuş olmalıyım. Hayır, hayır, sonra gördüğünü söylemiştin... ama-" "Erin ona güvenir miydi? Sana sürpriz yapmak istedi."

hayal ettiğin bir şeydi ve Donna şehir dışındaydı. Ona güvenir miydi?"

Gözleri donuklaştı. "Evet."

"Maui'yi biliyordu. Lisede birlikteyken ikiniz bu konu hakkında konuştunuz."

"Evet." Sesi de ölü gibiydi. "Üniversiteden sonra. Üniversiteden sonra ikimiz de iş sahibi olunca evlenecektik. Ve Maui'de balayı yapacaktık çünkü küçüklüğümden beri bunu istiyordum."

Ağlamadı. Gözleri donuk ve ölü kaldı ve ağlamadı. "Neden ona güvenmesin ki? O benim en eski arkadaşımdı. Onu ortaokuldan beri tanıyorum."

"Dallas." Peabody kapı aralığından konuştu, sonra başını salladı.

"Shauna, seni Angie'ye geri götüreceğiz. Orada kalmanı ve sözünü tutmanı istiyorum."

"Sence onunla bu konuda konuşur muyum?" Ayağa kalktı. "Mücevherleri nerede sakladığımı biliyordu ve onları almak önemsiz bir şeydi. Önemsiz biri olabilir ama bu bir arkadaşta görmezden gelinebilecek bir şeydir. Ona güvenirdi. Ben ona güvenirdim. Her zaman ne yapmam gerektiğini, benim için en iyisinin ne olduğunu bildiğini düşünür. Bunu da göz ardı ettim ya da görmezden geldim. Ve eğer buna kızarsam, geri çekilir, özür dilerdi. "Sadece sana göz kulak olmaya çalışıyorum, Shaunbar. Beni güldürmek için böyle derdi."

Bir elini kalbinin üzerine koydu. "Burada, onun böyle bir şey yapabileceğine inanmaya hazır değilim. Ama burada?" Diğer eliyle başının yan tarafına dokundu. "Yapabilirim. Tanrım, Tanrım, yapabilirim."

İki elini de indirdi. "Ben sözümü tutacağım ama seninkine ihtiyacım var. Bana söylemelisin, eğer bunun doğru olduğunu kanıtlarsan, bana hemen söylemelisin."

"Sana söz veriyorum."

Onu bıraktıklarında, Eve onun içeri girişini izledi.

"Kimseyle temas kurmayacak, en azından onunla. Ama bunu da olabildiğince hızlı yapalım."

"Dairesi için arama emrimiz var. Kutuyu bulduğumuzda -ki umarım hepsini atmamıştır-"

"Yapmaz. Shaunbar onun için çok önemli."

"Tamam. Onu bulduğumuzda, hırsızlıktan tutuklayacağız."

"Onu içeri almaya yetecek kadar, gerisini terleyerek hallederiz. Kutuyu almak için bahaneleri olacak," diye devam etti Eve arabayı sürerken. "İlk başta konuşarak bu işten sıyrılabilceğinden emin olacak. O satıyor, o yönetiyor ve sonuçta biz sadece kadınız."

"O zaman bu eğlenceli olmalı."

"Onun için değil," dedi Eve ve apartmanın hemen dışındaki bir yere girdiğinde bunu Roarke'ın şansı olarak değerlendirdi.

Üçüncü katta, Shauna ve Erin'in yaşadığı yere neredeyse yürüme mesafesinde bir daire. Kamera yok, boktan güvenlik.

İçeride ustalaştı, merdivenlere vurdu.

Ses yalıtımı Shauna'nın binasından daha iyiydi ama o kadar da değil. Bu kez ağlamak yerine, ikinci katta bir yerde bir bebek gülüyordu.

Yine de aradaki farkı anlamamanın zor olduğuna karar verdi.

Üç deyince, önce kapıyı çaldı. "NYPD, Teğmen Dallas, Dedektif Peabody, kayıttayız. Lütfen kapıyı açın."

Yanıt alamayınca kapıyı ikinci kez çaldı. "Dallas ve Peabody, usulüne uygun olarak arama ve el koyma emri için efendi tarafından binaya giriyor."

Peabody arkalarından kapıyı kapatırken içeri girdi ve etrafına bakındı.

Az önce bulundukları daireden çok da farklı değildi. Eve'in tahminine göre daha çıktı, o kadar cesur ve parlak değildi ama benzer bir ayak izi vardı.

Erin'in tablolarından biri yaşam alanında asılıydı; Barney'nin erkek mağazasının sergilendiği bir sokak manzarası. Şüphesiz bir hediye ve şimdi artan değeri için sigortalı.

"Dağınıklık yok," diye gözlemledi. "Yaşanmış bir dağınıklık yok ve iyi koordine edilmiş.

Erkek takım elbisesi gibi."

"Öyle de denebilir," diye onayladı Peabody. "Yersiz bir şey yok."

"Onu ortak bir alanda tutmazdı. Yatak odası, orası onun alanı." Kısa koridora girip döndüler.

"Güzel ve temiz, ama birkaç gündür meşgul olduklarını ve dikkatlerinin dağıldığını görebilirsiniz - bu şifonyerin üzerinde biraz karışık şeyler var - onun parfüm şişesi, içine bir şeyler atılmış küçük bir tabak. Bu onun, bahse girerim o da onun. Onda ondan daha fazlası var. Kendine uygun ayakkabı çekeceği, elbise fırçası var."

Eve damacanaya doğru yürümeye başladı. "Bir dolap, yani ortak. Orada olmayacak." "Şifonyeri bende."

Eve damacanayı aldı. Önce üst çekmeceyi açtı. Becca'yla arasında yaklaşık beş santim vardı ve çekmece Becca'nın çene hizasına denk geliyordu.

Çoraplar katlanmış, rulo haline getirilmemiş ve renklerine göre ayrılmış.

Sonuna kadar çekti. "Tanrım, bu çok kolay oldu." "Şaka yapıyorsun!"

"Hayır. Çekmecenin arkasına, kırmızı çorapların arkasına koymuş."

Eve çıkardı, açtı. "Ve işte Shaunbar. Yüzük, çift küpe, kolye, iki bilezik."

Poşetledi, mühürledi, etiketledi.

"Garrote'u saklar mıydı? Buna inanmak zor ama madem buradayız."

Birkaç dakika sonra, Peabody seslendi, "Garrote değil ama piyano teli var." Peabody paketi havaya kaldırdı. "Ve komik, piyanosu yok."

"Çuvala koy," dedi Eve, "hadi gidip onu çuvala koyalım."

Eve, erkek mağazasının önüne iki kez park ettiğinde, mümkün olduğunca çok aşağılanmak gerektiğini düşündü.

Kaldırımı adımını attığında birkaç korna çalındı. Onları görmezden geldi.

Vitrinde birkaç sahte adam vardı. Biri, Baxter'ın oradan alışveriş yapıp yapmadığını merak etmesine neden olan iğne çizgili keskin bir kömür takım elbise giymişti. Diğerleri ise, bunaltıcı bir Ağustos ayı olmasına rağmen, siyah deri pantolonla orman yeşili bir kazak giymişti.

Boynunda donuk altın rengi bir atkı vardı.

Çam ve sedir arasında bir şey kokan serin havaya adım attı.

Yazlık eşyalar -Ağustos'un bunaltıcı havasına rağmen- bir satış rafında sergileniyor ya da raflarda özenle katlanıyordu.

Tasarımcılar tarafından bölümler halinde asılan takım elbiseler bir duvarın çoğunu kaplıyordu. Gıcır gıcır ve katlanmış elbise gömlekleri bölmelere istiflenmişti. Günlük kıyafetler karşı tarafta yer alıyordu ve aksesuarlar - kravatlar, kol düğmeleri, cüzdanlar, kemerler ve benzerleri - ortada cam vitrinlerde sergileniyordu.

Çalışanlardan birinin bir müşteriyle birlikte olduğunu, diğerinin ise ona gülümseyerek yaklaştığını görmek ona moral verdi.

"Günaydın hanımlar, neredeyse öğleden sonra oldu! Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Müdürü çağırabilirsin."

Genç, kaygan ve yakışıklı yüzünde endişe okunuyordu. "Oh, bir sorun mu var?"

"Görünüşe göre. Greg Barney nerede?"

"Soyunma odasında bir müşteriyle birlikte. Yardımcı olabilirsem-

" "Olabilirsin, onu getirerek."

"Tabii ki. Sadece bir dakika."

Aceleyle uzaklaşırken dükkânın kapısı açıldı.

Eve, kişisel alışveriş görevlisi Allisandra Charro'yu yakın zamanda kapattıkları bir davadan tanıdı.

Ve Charro onu tanıdı.

Gülümseyerek, kırmızı stilettolarıyla öne çıktı ve mükemmel manikürlü elini uzattı. "Neden, Teğmen Dallas! Sonunda tanıştık. Katil bir genci Stubens'inden teşhis etmenize yardım ettim."

"Hatırlıyorum."

"Roarke için alışveriş

mi?" "Hayır.

Görevdeyim."

"Gerçekten mi? Ne kadar heyecan verici. Buraya sadece bir müşterim için bazı seçimler yapmaya geldim - ki kendisinin öldürme niyeti olmadığını varsayıyorum."

"Sana iyi şanslar."

Barney dışarı çıktığında Eve ona doğru yürüdü.

"Oh, Komiser, Dedektif. Bilseydim- O korkunç kadını suçladınız."

"Evet, yaptık. Ve şimdi sıra sende. Greg Barney, hırsızlıktan tutuklusun."

"Ne? Ne? Ne mi? Bu delilik. Ben hayatımda hiçbir şey çalmadım!"

Adamın direneceğini umuyordu ama görünüşe göre kelepçelerken yaygara koparamayacak kadar şok olmuştu.

"Sessiz kalma hakkına sahipsiniz," diye söze başladı Peabody ve yola koyuldular.

"Bu çılgınca bir hata. Roderick, sen devral. Bunu hemen halledeceğim."

"Bahis sen Yapma. Sen var ve doğru için bir AVUKAT ve/veya yasal temsil," diye devam etti Eve onu dışarı çıkarırken.

"Seni giydirmeyi kesinlikle *çok* isterim," diye seslendi Charro. "Her zamankinden daha fazla!" "O işi tek başıma hallederim." Miranda'yı gözden geçirmeye devam etti, Barney ise utançtan saç diplerine kadar kızarmış bir halde masum olduğunu söylemeye devam etti.

Arabanın arkasına bağlandığında "Bu çok çirkin!" diye söylenmeye başladı. "Beni iş yerimde utandırdınız."

Umarım, diye düşündü Eve direksiyona geçerken.

"Ben hırsız değilim. Ne çalmış olabilirim ki? Böyle bir şeyi nasıl yaparsın?"

"Arama izniyle."

"Size inanmıyorum. Ben bir şey çalmadım, bu yüzden arama izniniz olamaz."

"İşte burada." Peabody yardımsever bir tavırla PPC'sinden çıkardığı arama emrini havaya kaldırdı.

"İkinizin de oldukça yetkin olduğunuzu sanıyordum ama şimdi o striptizciyi Erin'in cinayetinden tutuklamanızın neden günler sürdüğünü anlıyorum."

Peabody konuşmaya başladı, Eve'in hafifçe başını sallamasını yakaladı ve devam etmesine izin verdi.

"Sana aşağılık biri olduğumu söylemiştim, öyleydi de. Shauna asla böyle biriyle ilişki kurmamalıydı ve Erin olmasaydı da kurmazdı."

Konuşmaya devam et, diye düşündü Eve. Kayıt açık, haklar okunuyor.

"Şimdi müşterilerin ve çalışanların önünde dükkanıma geliyor ve beni adi bir suçlu gibi dışarı çıkarıyorsunuz."

"Ben hiç sürüklenme hatırlamıyorum. Sen sürüklendiğini hatırlıyor musun, Peabody?"

"Hayır, efendim, bilmiyorum. Ve kayıtlara göre hiçbir sürüklenme söz konusu değil. Aslında oldukça uysal bir şekilde geldi." Kadın ona gülümsedi. "İşbirliğiniz için teşekkürler."

"Bu, uçarılaraya yetki verildiğinde neler olabileceğini gösteriyor."

"İşte şimdi uçuyoruz," diye gözlemledi Eve. "Peabody, biz beceriksiz, uçarı sürükleyicileriz."

"Olabilir. Ama kelepçeli olan o."

Garaja girdiğinde Eve'in göğsünde gurur kabarmıştı. "Ve işte buradayız, yine evdeyiz."

Onu arkadan çıkardıklarında çenesini dışarı çıkarmıştı.

"Hatalara tahammül edebilirim. İnsanlar hata yapar. Ama beni işyerimde küçük düşürmenin hiçbir mazereti olamaz. Bunun bir karşılığı olacak."

"Buna güveniyorum," dedi Eve ve onu asansöre götürdü. "Dedektif Peabody işlemlerinizi yapacak, sonra da üçümüz Mülakat'ta güzel bir sohbet edeceğiz."

"Bu iş ne kadar çabuk çözülürse o kadar iyi olur."

Asansör daha fazla polisin içeri girmesi için durduğunda çenesi çıkmaya devam etti. "Ve bunu yaptıktan sonra, dükkâna gelip herkesin önünde benden özür dileyeceksin.

Bay Henrich ve Bayan Charro ile irtibata geçip hatanızı açıklayacaksınız." Arabadaki polislerden biri Eve'e doğru eğlenen bir bakış attı. "Seni çok iyi tanımıyor, değil mi?" Eve sadece gülümsedi. "Henüz değil. Yapmak üzere."

Yirmi Üçüncü Bölüm

Eve, görüşmeye hazırlanırken, hemen avukata bağırmasının daha akıllıca olacağına karar verdi. Ama cinayet konusunda kendini aklanmış sayıyordu ve ona göre hiçbir şey çalmamıştı.

Kendisini birkaç kadın polisten daha zeki olarak gördüğünü de ekleyince, bundan vazgeçmeye karar verdi. Şimdilik.

Bir avukatı etiketlemek, tutuklandığını başka birinin de bildiği anlamına geliyordu. Bunu istemezdi.

Kanıt torbalarını bir kanıt kutusuna koydu, bazı olay yeri fotoğraflarını bir dosyaya ekledi. Sonra saati kontrol ederek Roarke'u etiketledi.

Yüzü ekranı doldurdu. "Teğmen, beni yakaladınız. Öğle yemeği toplantısı yaklaşıyor."

"Pekala, afiyet olsun. Barney'i kutuya getirdiğimi haber vereyim dedim."

"Cinayet için."

"Nihai sonuç bu olacak. Hırsızlıkla başlıyoruz. O gün Shauna'nın dairesinden aldığı şeyle. Bunu *biliyordum*. Şimdi ne olduğunu biliyorum. Lisedeyken ona verdiği bazı mücevherler. Duyguları için onları bir kutuda saklamıştı. Sanırım bunu kabul edemezdi, o yüzden fırsatını bulduğunda - onun evinde yalnızken- kutuyu aldı. Çorap çekmecesine saklamış."

"Çorap çekmecesine mi? Pek akıllıca değil."

"Şey, şu highboy şeylerinden birinin üstü. Çoraplarını katlamış, renklerine göre ayırmış. Kırmızı bir kutu, bu yüzden kırmızı çoraplarla. Sen de böyle mi yapıyorsun? Katlama, koordine etme şeyini? Senin çorap çekmecene hiç girdiğimi sanmıyorum."

"Neden yapasın ki? Ama rica ederim, çünkü saklayacak bir şeyim olsaydı, çok daha zeki olurum. Bu toplantıyı erteleyebilseydim, aşağı gelir ve onu kırmanı izlerdim. Her zaman bir eğitimidir."

Bir önceki gecenin üzgün, düşünceli ve öfkeli Roarke'unun gittiğini fark etti.

Şimdi meşgul, yetkili Roarke gibi görünüyordu.

"Onu kıracağız ve buraya kadar gelmesine yardımcı olduğunuz için minnettarım." "Ne zaman isterseniz, Teğmen. Sizinle görüştüğümde tam olarak bilgilendirilmeyi bekleyeceğim.

ev."

"Kontrol et. Sonra görüşürüz."

Kapattı, ardından Mülakat A için eşyalarını topladı.

Peabody onu içeri götürdüğünde, sanki dosyayı titizlikle inceliyormuş gibi oturuyordu. Devin Gözyaşı gömleğinin dışında parlayarak asılı duruyordu.

"Kayda başla. Otur Greg. Dallas, Teğmen Eve ve Peabody, Dedektif Delia, R/T-98721 numaralı dosya kapsamında Barney, Greg ile yapılan görüşme. Ayrıca H-7823 numaralı dosya da bu görüşmeyle ilgilidir.

"Bay Barney, haklarınız size okundu mu?"

"Çok iyi biliyorsun ki öyle." Kravatıyla oynadı. "İş yerinde beni kasten küçük düşürdükten sonra bunları bana kendin okudun."

"Peki o zaman, başlayalım."

"Neyle suçlandığımı hemen şimdi bilmek istiyorum. Çaldığıma inandırıldığınız şey nedir?"

"Neden sana göstermiyorum?"

Kanıt kutusunu açtıktan sonra, içinde kırmızı biblo kutusu bulunan kanıt torbasını çıkardı.

Kıpırdamadan durdu ve yüzü kızgınlıktan soğuk, sert bir maskeye dönüştü. "Nereden buldun bunu?"

"Koyduğun yere. Çorap çekmecende bir sürü süslü çorap var Greg. Kırmızı kutu, kırmızı çoraplar. Yaklaşık on saniye içinde buldum."

"Peki size evime girme, kişisel eşyalarımı karıştırma hakkını veren nedir?"

"Peabody?"

"Neden, *bu* arama emri olabilir."

"Usulüne uygun olarak infaz edildi," diye ekledi Eve. "Bu ve içindekiler senin malın değil Greg. Dolayısıyla hırsızlık."

"Bunun saçma bir hata olduğunu biliyordum." Nefes nefese kaldı ve biraz eğildi. "O kutunun içindekini Shauna'ya verdim."

"Hediyeler."

"Evet, evet, hediyeler."

"Bir hediye verdiğinizde artık onun size ait olmadığının farkında mısınız? Bu nedenle, tekrar ediyorum, hırsızlık."

"Onları saklamak için aldım. Anlayacağınız üzere Shauna pek kendinde değil. Bir travma geçirdi ve şu anda sağlıklı düşünemiyor. Eşyalarının çoğunu satmaktan bahsediyor ve bu hediyelere değer verdiğini, onları yıllardır sakladığını bildiğim için bir şekilde kaybolup gitmelerini istemedim."

"Yani ona sormadan onları aldınız. Bu nedenle, tekrarlamak zorundayım, hırsızlık."

"O asla bu şekilde düşünmez. İnsanlar dairesine giriyor. Erin'in arkadaşları ve akrabaları. Ne alacaklarını kim bilebilir? Ben sadece o kendini daha iyi hissedene kadar onları güvende tutmak istedim."

"Yani, hırsızlıktan endişelendiğiniz için aynı suçu işlediniz."

"Oh, Tanrı aşkına." Bunu elinin tersiyle itti. "Shauna'yla temasa geç. Sorun olmadığını söyleyecektir."

"Yine de bunu sakladın." Kutuya dokundu. "Saklamadım. Yerleştirdim."

"Çorap çekmecenizin arkasında. Birlikte yaşadığınız kişiye söylemeden... Becca'ydı, değil mi? Ayrıca Shauna'nın iyi ve ilgili bir arkadaşı."

"Bahsetmiş olabilirim. Hatırlamıyorum."

"Peabody, neden dışarı çıkıp Becca DiNuzio ile iletişime geçmiyorsun, Greg'in hafızası bu konuda yarım yamalak olduğu için?"

"Muhtemelen yapmadım." Bunu yine elinin tersiyle itti. "Meşguldük, dikkatimiz dağınıktı. Bir arkadaşımız öldürüldü. En yakın arkadaşımız yas tutuyor."

"Bunu, içindekilerle birlikte Shauna'nın dairesinden aldınız, görünüşe göre klima ve buzdolabındaki eşyaları çıkarmak için oradaydınız."

"Görünürde bununla ilgili bir şey yok. Ben de öyle yaptım. Etrafı temizlerken aklıma kutu geldi. Belki de düşüncesizce hareket ettim." Bunun üzerine omuz silkti. "Ama kalbimde ve aklımda Shauna için en iyisi neyse onu yaptım."

"Onun için neyin iyi olduğuna sen mi karar veriyorsun?"

"Yas tutuyor," dedi aşığlayıcı bir sabırla. "Mantıklı seçimler yapacak durumda değil. Bu zaman kaybı. Shauna'ya yapacağın beş saniyelik bir 'link' çağrısı bu işi çözecektir. Sonra da o özürleri bekliyorum."

"Doğru. Erin Albright'tan pek hoşlanmadın, değil mi Greg?"

Aynı anda hem şaşırmış hem de aşağılanmış görünmeyi başardı. "Elbette öyle yaptım! O Shauna'nın nişanlısıydı. Ve sonunda onun katilini yakaladığınız için size minnettarım. Ama bu mazeret değil-"

"Evet, katilini yakaladık." Eve kutuya bir kez daha vurdu, sonra onu kanıt torbasından çıkarıp açtı. "Ne düşünüyorsun, Peabody?"

"Tatlı, güzel. Olgunlaşmamış ama liseli bir kız için uygun."

"Onlar klasik." Soğukkanlılıkla konuştu. "Zamansız. Basit, evet, ama klasik, bu yüzden giyinmek ya da süslenmek için kullanılır."

"Sen moda adamısın. Yine de onları diğer mücevherlerinden ayrı tutardı. Artık bunları takmıyordu."

"Yapabilirdi. Kendi seçimi."

"Evet, onun. Sanki Erin onun seçimiymiş gibi. Bir zamanlar sen de onun seçimiydin. Shaunbar."

"Lisedeyken. Mutlu anılar, evet ve aramızda güçlü bir bağ vardı. Ama başka biriyle kararlı bir ilişkim var." "Liseden."

Çenesi gerildi, sonra tekrar çıktı. "Artık hepimiz için durum tamamen farklı."

"Gerçekten öyle. Shauna da kararlı bir ilişki içindeydi."

"Farkındayım."

"Ve şimdi onun hayatını yeniden inşa etmesine, travmayı atlatmasına yardım edeceksin." "Kesinlikle deneyeceğim."

"Çünkü ona göz kulak oluyorsun. Ona sandviç hazırlıyor, yapabildiğinizde işten eve bırakıyor, tavsiyelerde bulunuyor, iyilik yapıyorsunuz."

Uzun iç çekişi bu aşağılayıcı sabra yeni bir katman ekledi.

"Arkadaşlar bunların hepsini yapma eğilimindedir. İyi arkadaşlar, *gerçek* arkadaşlar kesinlikle yapar.

Şimdi gitmek istiyorum. Shauna ile irtibata geçerseniz-"

"Onunla zaten konuştuk," dedi Peabody. "Ve sizin ya da herhangi birinin o kutuyu ve içindeki mücevherleri neden alabileceğini düşünemedi."

Eve, gözleri başka yöne kayarken bunun onu endişelendirdiğini fark etti.

"Çünkü onunla konuşmama, ona açıklama yapmama izin vermediniz. Sanırım ben de sana açıkça anlattım."

"Yani onun bilgisi ya da izni olmadan yatak odasına girmeyi, onun bilgisi ya da izni olmadan şifonyerini karıştırmayı, onun bilgisi olmadan içinde mücevher olan bir kutuyu çıkarmayı kendine görev edindin.

ya da izin. Sonra da aynısını kendi yatak odanızda, kendi şifonyerinizde sakladınız. Hırsızlık için açıklamanız bu mu?"

Adamın yüzündeki kasların gerildiğini görebiliyordu.

"Kasıtlı olarak kalın kafalı davranıyorsun." Son derece tepeden bakan ses tonu, olgun bir öfke taşıyordu.

"Kalın kafalı ve uçarı mı? Sırada ne var merak ediyorum."

"Shauna'nın pişman olacağı bir şey yapmasını istemedim. Ve duygusal durumu göz önüne alındığında-"

"Sen de mi onun terapistisin?" Peabody gözlerini büyüttü. "Birçok yönü olan bir adam."

"Oh, üfle bana."

Bu kenar sivrildiğinde, Eve'in içinde tuttuğu gülümseme geniş ve şiddetliydi.

"Üzgünüm," diye karşı çıktı Peabody. "Röportajda cinsel eylemlerde bulunmak hoş karşılanmaz."

"Bu saçmalık. En iyi zamanlarda dürtülerine ve duygularına göre hareket etme eğiliminde olan bir arkadaşımın çıkarları doğrultusunda hareket ediyordum. Ki bunların öyle olmadığı açık. Artık bununla işim bitti. Ben gidiyorum."

"Otur kışının üstüne."

Eve'in sesindeki kırbaç darbesi onu sarsmıştı.

"Burada yetki bizde," diye hatırlattı ona.

Oturdu ama ona alayla baktı. "Bu iş bittiğinde olmayacaksınız. Bu konuda bana güvenin."

"Ben rozetimin arkasında bir düzine yıl olan bir polis teğmeniyim. Pahalı kravat satan bir adamdan korktuğumu mu sanıyorsun? Bir arkadaşından ucuz mücevherler çalıp çorap çekmecesinde saklayan birinden mi?"

"Seçkin bir müşteri kitlesine hitap eden saygın bir erkek mağazasını yönetiyorum. Shauna'ya verdiğim mücevherler de ucuz değildi. Boynunuzdaki taşla kıyaslanamaz belki ama ucuz da değildi. Uygun bir şeydi."

"Bu mu?" Kasıtlı olarak elması zincirinden tutup kaldırdı. "Bunu sadece duygusallık için takıyorum." Gömleğinin altına bırakırken bunun kesinlikle doğru olduğunu düşündü.

"Yani bu -uygun- mücevheri, düşüncesiz ve duygusal arkadaşının iyiliğini düşündüğün için mi çalıp sakladın?"

"Shauna'nın iyiliği için onları güvenli bir yere kaldırdım, evet."

"Başkalarının çıkarları için neyin en iyisi olduğuna karar vermeyi seviyorsunuz. Mesela..." Dosyayı açtı. "LeRoy Vic, iş yerinizde eski bir müdür yardımcısı. Hamile eşiyle birlikte Brooklyn'e taşınmasının ve başka bir mağazada müdür pozisyonunu almasının onun yararına olmayacağına karar verdiniz ve bunu önlemek için adımlar attınız."

"Bu da ne böyle!" Öfke cızırdadı ve yanaklarında iki renk lekesi yaktı. "Beni baltalamak için eski bir çalışanı -klasik olarak hoşnutsuz bir çalışanı-mı kazıp çıkardın? Bu pozisyon için hazır değildi ve gerekli liderlik özelliklerinden yoksundu-"

"Ama müdür yardımcınız olarak görev yaptı?"

Barney, "*Asistan* kilit noktadır," diye karşılık verdi. "Onu yetiştirmek, ona akıl hocalığı yapmak için elimden geleni yapıyordum. Gözetimim altında birkaç yıl daha geçirirse-"

"Satışları mükemmeldi ve bu istenen taşınmadan önceki değerlendirmeleri? O da mükemmeldi."

"Hazır değildi." Barney yine çene sallama hareketini yaptı ve bu kez kollarını kavuşturdu. "Bir yönetici olarak benim kararımın bunlarla ne ilgisi var?"

"Yönetici sıfatınızla Sharlene Wilson için en iyisinin ne olduğuna da karar verdiniz."

"Oh, Tanrı aşkına."

"Birkaç kez Bayan Wilson'a yarı zamanlı görevinden istifa etmesini ve bunun yerine profesyonel ebeveyn statüsü almasını önerdiniz."

"Evde çocukları vardı."

"Anlıyorum. Yani sizce çocuk sahibi olmayı seçen kadınlar ev dışında çalışmayı da seçmemeli mi?"

"Doğru hatırlıyorsam, Sharlene'in profesyonel anne maaşı, haftada birkaç saat çalıştığı On Trend'den aldığı aylık ücretten daha fazlaydı."

"Özellikle de başka bir yarı zamanlı çalışan işe aldıktan ve onun çalışma saatlerini azalttıktan sonra."

"Bu yönetsel bir karardı ve bunu size açıklamak zorunda değilim."

"Hayır, zorunda değilsin, çünkü çoğunlukla kendi kendini açıklıyor."

Yönetmeyi seviyorsun

İnsanlar. Ne yapmaları gerektiğine, nasıl yapmaları gerektiğine siz karar veriyorsunuz. Nasıl yaşamaları gerektiğine. Onlar için en iyisi ne? Sonra da çizdiğiniz çizginin içinde kalmalarını sağlamak için gerekli adımları atarsınız."

Eve onu inceledi, parmaklarını masaya vurdu. "Bu beni meraklandırıyor, Greg. Bu çizgilerin içinde kalmayı reddettiklerinde ne yaparsın? Ne kadar ileri gidersin? Açıkçası, hırsızlık masanın dışında değil."

"Bunu açıklamıştım. Kendimi tekrarlayıp durmayacağım. Shauna beni anlayacak ve yüzde yüz destekleyecektir, bu yüzden korkutma taktikleriniz zaman kaybı. Eğer biraz sağduyunuz ya da bir şekilde kendinizi bulduğunuz pozisyona biraz saygınız varsa, onunla konuşmama ve bu konuyu açıklığa kavuşturmama izin verirsiniz."

"Eminim ona verdiği şeyi bir kutuya koyması seni kızdırmıştır." Peabody dikkatini tekrar ona yöneltti. "Kutuyu da spor kıyafetlerinin olduğu bir çekmeceye koymuş. Ona verdiklerini hiç giymedi."

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun."

"Anlat bize Greg," diye ısrar etti Peabody. "Shauna'nın Shaunbar'ı bir kenara bırakıp hayatını kendi seçtiği şekilde yaşamasının nasıl bir his olduğunu anlat bize. Üniversiteden sonra bile Shaunbar'ı bir kez daha gezdirmekle nasıl ilgilenmediğini."

"Bu ortak bir karardı. İkimiz de hayatımıza devam ettik."

"Taşınmaktan bahsetmişken," diye devam etti Eve, "üniversiteden sonra, eski mahallede kısa bir alışma döneminden sonra Manhattan'a taşındı. Ve sen de hemen ardından bir köpek yavrusu gibi onu takip ettin. Hatta aynı binaya taşındınız."

"İş için ve işime kolaylık sağlamak için."

"Yani onun yanında işe girmenizin, aynı apartmana taşınmanızın eski güzel Shaunbar'la hiçbir ilgisi yoktu."

"Neden iyi bir arkadaşımla aynı binaya taşınmayayım?" diye sordu ama gözlerini kaçırdı. "İşim için uygun olduğunda."

"Sonra bir bakmışsınız, eski bir okul arkadaşınızla çıkmaya başlamışsınız. Shauna'nın bağ kurduğu, iyi arkadaş olduğu biriyle. Aslında ikisi de en iyi arkadaş olarak görüyor."

"Bunda garip olan ne? Becca ve ben ilk başta Shauna aracılığıyla görüşmeye başladık. Birbirimize aşık olduk."

"Öyle mi? Yoksa Shauna seni istemediği için o ikinci tercih miydi?"

"Bu ne cüret!" Masaya bir yumruk indirdi. "Evleneceğim kadın hakkında bu şekilde konuşmaya nasıl cüret edersin?"

"Oh, nişanlanmışsınız." Peabody ellerini birbirine vurdu. "Tebrikler."

"Henüz değil. Olacağız."

"Ne zaman karar veriyorsun?" Eve sordu. "Onun için en iyi zamanın bu olduğuna karar verdiğinizde mi?"

"Bu işler böyle yürür!" Tutuklama sırasında olduğu gibi, kekeledi. "Doğru olduğunu hissettiğimde, yüzüğü satın alırım, zamanı ve yeri seçerim ve evlenme teklif ederim."

"Ve doğal olarak o da kabul ediyor. Ne zaman ve nerede evleneceğinize, sonra da çocuk yapıp yapmayacağınıza karar vereceksiniz. Ve eğer çocuk yaparsanız, o da kariyerini bir kenara bırakacak, ta ki siz yavrunun tekrar devam edebileceği yaşa geldiğine karar verene kadar. Eğer olursa."

"Seni ilgilendirmez ama bir eş aldığım da evin reisi ben olacağım. Çocuklarımız olduğunda onlara ben bakacağım, o da annelik yapacak. Güçlü aileler böyle kurulur."

Bir eş al, diye düşündü Eve. Bu iyi bir taneydi.

"Yani her ikisi de kariyer yapmayı tercih eden ebeveynler güçlü aileler kurmuyor mu?"

"Bu benim kişisel görüşüm ve buna hakkım var."

"Elbette öylesiniz. Peki ya her iki ebeveyn de erkekse ya da her ikisi de kadınsa?"

O zaman evde kalan anne kim?"

"Böyle bir sorunun olması, bu tür düzenlemelerin neden sadece kafa karışıklığını ve zor aile dinamiklerini beslediğini gösteriyor. Shauna ile konuşmak istiyorum. Hemen!"

"Ama bu konuşma çok ilginç. İlgilenmiyor musun, Peabody?"

"Büyüledim. Biliyorsun, halalarım Gracie ve Lottie ...sanırım kırk küsur yıldır. Üç çocuk - şimdi büyüdüler - sanırım altı torun var ve sayıları artıyor. Gracie büyük hayvan veterineri, bilirsiniz, atlar, inekler, bunun gibi şeyler. Lottie tarih öğretmeni, lise düzeyinde. Oldukça güçlü bir aile."

Barney, "Size göre," diye yorum yaptı.

"Evet." Peabody sadece gülümsedi. "Herkesin bir fikri vardır. Elbette ben de Özgür-Ager geçmişinden geliyorum." Peabody sırtıttığını fark etti ve daha parlak bir şekilde gülümsedi. "Ve biz hoşgörü ve kapsayıcılık konusunda çok iyiyiz."

"Ve geçmişinize dair yaptığım taramaya göre, sizinki Özgür-Ager bölgesinde değil."

"Kesinlikle değil. Alınma," dedi Peabody'ye.

"Oh, kesinlikle alınmadım."

"Geçmişiniz ve belirttiğiniz görüşleriniz göz önüne alındığında," diye başladı Eve, "Shauna Erin ile ilişkiye girdiğinde ne düşündünüz?"

"Yine dürtülerine ve o anki duygularına göre hareket ediyordu. Onu hayal kırıklığına uğratan ya da ona uymayan erkeklerle çıkmıştı, bu yüzden denemeler yaptı. Akılsızca."

"Ne kadar akılsızca?"

Sabırsız bir nefes verdi. "Şu anda bu yüzden burada oturmuyor muyuz? Bu yüzden sorgulanmıyor ve aşağılanmıyor muyum? Hayatımızdaki bu kargaşanın sorumlusu olan kadını tutukladınız. Shauna'nın Erin Albright gibi bir kadınla ilişkiye girmeden önce asla ve asla ilişki kurmayacağı bir kişi."

"Erin gibi bir kadın mı?"

"Tanrı aşkına, bir lezbiyen. Sözde arkadaşları arasında striptizcileri, transları, eşcinselleri, sürekli gelişigüzel seks yapan insanları sayan, temelde kıt kanaat geçinen bir sokak sanatçısı. Ucubeler ve ezikler."

"Belli ki bu ilişkiyi onaylamamışsınız." Öne doğru eğilirken gözlerinde öfke vardı.

"Shauna'yı on yaşımızdan beri tanıyorum. Güçlü, geleneksel bir aileden geliyor. Üniversitede bazı sınırları zorlamış olabilir, bu neredeyse beklenen bir şey. Ama temel değerlerini korudu."

"Hissediyorsun ki, seninkini yansıtıyor. Erin'e kadar."

Ellerini iki yana açtı. "Erin'in başına gelenler çok trajik. Korkunç bir şey ve arkadaşı olduğuna inandığı biri tarafından öldürüldüğü için daha da korkunç."

"Tamamen katılıyorum."

Güçlenmiş bir şekilde başını salladı. "Bunun Shauna'yı nasıl etkilediği yürek parçalayıcı. Onunla birlikte büyümüş ve onu derinden önemseyen biri olarak bu durum beni çok üzüyor. Zamanla bunu aşacak ve kendini yeniden bulacaktır."

"O eski değerleri topla," dedi Eve, "ve daha fazla olan yaşam tarzını bir kenara bırak..."

"Bohem mi?" Peabody önerdi.

"Bohem. İyi bir tane. Bu doğru mu, Greg?"

"Evet."

"Her ne kadar trajik, korkunç ve yürek parçalayıcı olsa da, Erin'in ölümü Shauna'nın ait olduğu yere geri dönmesinin yolunu açtı."

"ChiChi Lopez'i yaptığı şey için affetmiyorum ama affediyor. Evet."

"Pekala." Eve Peabody'ye baktı, başını salladı, Barney'ye baktı, tekrar başını salladı. "Onu öldürmek zorunda kalmana şaşmamalı."

"Ne!" Ayağa fırladı. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Otur yerine!"

"Bunu dinlemeyeceğim."

"Otur." Eve yavaşça ayağa kalktı. "Yoksa seni yere yatırırım. Ve inan bana, bundan zevk alırım."

"Bana bu şekilde davranmaya hakkın yok." Ama o oturdu. "Bana böyle şeyler söylemen için bir neden yok. Erin'in katilini yakaladınız. Onu tutukladınız."

"Lopez'i Shauna'ya saldırdığı için tutukladık. Erin'in cinayeti için değil, bu sizin varsayımınızdı. Ve oğlum, bu senin için tam yerine oturdu. Seks kulübünde elinde boğma teli olan striptizci."

"Hey, Clue gibi! O oyunu severim. Ama," diye belirtti Peabody, "seks kulübünde elinde jartiyer olan zorba eski erkek arkadaş olduğu ortaya çıktı."

"Kesinlikle öyle. Buna bir de eski lise arkadaşını eklediğinizde durum daha da acınası bir hal alıyor."

"Hatıraları saklamak için alıyorum ve birden katil mi oluyorum?"

"Bu kesinlikle yardımcı oldu. Koridora girip beni gördüğünde çok suçlu ve gergin görünüyordun. Almaman gereken bir şey aldığını biliyordum. Bu işin peşini bırakmalıydın ve ben de sana o şekilde odaklanmaya başlamayabilirdim. Bu zayıftı, aptalcaydı, tıpkı seks kulübündeki serseri yabancı katili üzerime itmeye çalışmanın aptalca olduğu gibi. Ben lanet olası bir profesyonelim."

"Bu sadece arkadaşımı önemsemişimi kanıtlar, birini öldürdüğümü değil. Eğer Shauna'ya benim öldürdüğümü söylemeye kalkarsan, o yalancı kışını dava ederim."

"Oh, o zaten biliyor. Ucuz, lise takılarının olduğu kırmızı kutuyu bulamadığında anladı. Yıllardır seni unutmaya çalışıyor Greg. Artık seninle işi bitti. Artık Shaunbar yok."

"Sana asla inanmaz. Asla."

"Neden? İyi adam, iyi arkadaş rolünde çok iyi olduğun için mi? Etrafta dolaşan, manipüle eden ve en iyisini bildiğini düşünen biri mi? Buna o kadar derinden inanıyor ki, bunun için adam öldürecek? Onun için mi? Erin'i onun için öldürdün. Ne pahasına olursa olsun Shauna'yı korumak zorundaydın. Onu korkunç bir hata yapmaktan kurtarmalıydın. Başka bir kadınla, onu yoldan çıkaracak ve çıkarmış olan bir bohemle -iyi kelime- evlenmeden önce onu kurtarmalıydın."

"Peabody, "Shaunbar'ın yarısı olduğu halde Erin'i nasıl sevebildi?" diye ekledi. Bir kadını severek sana ve senin ne olduğuna nasıl saygısızlık edebilir?"

"Erin'i sevmiyordu ama bu konumuzun dışında."

"Erin'le evlenmek üzereydi," diye belirtti Eve.

"Kendini kaptırmıştı ama konumuz bu değil."

"Ne anlamı var ki?"

"Ben kimseyi öldürmedim, seni aptal! Aslında, Erin'e tahammül etmekten fazlasını yaptım. Tanrı aşkına, dairemde onun standartların altında iki tablosu var. Bu işi striptizcinin üzerine yıkamadığın çok açık, o yüzden bir günah keçisi arıyorsun. Ben senin günah keçin olmayacağım."

Eve biraz aşağılayıcı bir sabır denedi ve onu daha iyi giydiğine inandı.

"O zaman aptal olmamalıydın Greg, ama öyleydin. Hem de çok aptalca." Greg'in yüzü öfkeden kıpkırmızı kesilirken masanın etrafında dönerek arkasına geçti. Birazcık eğildi.

"Çantayı, biletleri, notu bırakmamalıydın. Onlardan kurtulmalıydın. O çantada ne olduğunu Erin'den başka kimse bilmiyordu ve sen onu öldürdün. Ama emin olamazdın, değil mi? Belki Donna içine bakmıştı, çünkü senin baktığın kesin."

Şimdi onun kulağına yaklaştı, sesini alçalttı. "Ve bu seni yaktı, hem de çok yaktı. Maui? Bu hakareti kaldıramadın. Balayınızda Shauna'yı oraya götürmen gerekiyordu. Hayalin buydu. Bunun olmasına nasıl izin verdin? Shauna da acı çekmeliydi. Buna izin verdiği için o da bedelini ödemeliydi.

"Ama sonra"-düzeldi, aynada onun gözleriyle buluştu-"her zaman Erin'i öldürmeyi planladın-o engeli ortadan kaldırmayı. Bence onu düğünden hemen önce öldürmeyi umuyordun ama Maui olayı başka bir kapı açtı."

"Becca'yla birlikteyim."

"Belki, belki de değil. Her iki durumda da sana bu şekilde saygısızlık yapılamaz, sahip oldukların bu şekilde lekelenemez ve kirletilemezdi." Masanın etrafında tekrar dolaşırken kutuya dokundu. "Bu lezbiyenin, bu bohem, striptizcilerle seks yapan bu sokak sanatçısının Shauna'yı o hayata çekmesine izin veremezdin. Shaunbar'ın kirletilmesine izin veremezdin - bunu *kirletmeye* kadar götürür müydün? Evet, yapardın. Ne olduğunu, ne olduğunu kirletirdin."

"Ve Shauna dinlemedi." Peabody, Eve'in tam aksine sessizce konuştu. "Bu sefer manipüle edilemeyecek ve manevra yapılamayacaktı. Onu ne kadar etkilemeye çalışırsan çalış, direndi. Erin yüzünden. Çünkü onu seviyordu."

"O *yapmadı*! Erin onu manipüle etti, manevra yaptı, etkiledi. Shauna bir seks kulübünde, sahnede yarı çıplak dans ederken mi? Başka bir kadını öpüyor, hem de herkesin içinde!"

"Dehşet," diye mırıldandı Peabody.

"Başka bir kadınla evcilik oynamak mı? Bunların hiçbirisi, onun kim olduğu değil. Erin onun içinde bir şeyleri çarpıttı. Karizmatik olabilir, buna şüphe yok. Heyecan verici, maceracı. Bu bir kaçamaktı, çok ileri giden bir kaçamak, ama bir kaçamak. Asla uzun sürmezdi, bu yüzden Erin'i öldürmek için bir nedenim yoktu."

"Bunu kendin için yaptın." Eve onu incelerken arkasına yaslandı. "Bu seni utandırdı. Seni küçülttü. Ve evet, seni öfkeliendirdi. Çünkü sen küçük, önemsiz, aptal bir adamsın."

"Ben bir erkeğim!" Bağırды. "Ve sen hiçbir şey bilmiyorsun. Evet, ilişkileri beni utandırdı. Shauna için. Kendini aptal yerine koyuyordu. Aslında bunu bir keresinde Becca'ya söyledim ve o ne dedi? Güldü ve 'Aşk için bir aptal' dedi."

"Kadınlar çok tahmin edilebilir. Aşk her şeyin nedeni, bahanesi, suç ortağıdır."

"Erin'den nefret ederdin."

"Ya yaptıysam! Shauna'nın geleceğini mahvediyordu. Geçmişimi küçük düşürdü. Shauna ve benim özel bir şeyimiz vardı. Evet, gençtik ama özel bir şeyimiz vardı. Biz özel bir şeydik ve onun Erin'le yaptığı şey, her şeye rağmen Erin'le yapmayı planladığı şey, sahip olduğumuz ve olduğumuz şeyi küçük düşürüyordu."

"Shauna'ya o mücevheri asla geri vermeyecektin."

"Ne olmuş yani? Ne olmuş yani? Ona bunu açık yüreklilikle verdim. Geri aldım çünkü buna sahip olmayı hak etmiyordu."

"Erin yüzünden."

"Evet, lanet Erin yüzünden. Belki de öldüğü için düşündüğün kadar üzgün değilim. Ama onu ben öldürmedim. Ve benim yaptığımı söyleyecek hiçbir şeyiniz yok, kesinlikle hiçbir şeyiniz yok."

"Aslında, bir şeyimiz var. Çünkü sen aptal bir adamsın Greg. Kendini akıllı sanan aptal bir adam. Küçük kafalı, aptal bir adam."

özel olduğuna inanıyor. Sen özel değilsin. Acınacak derecede sıradansın." "Siktir git. Sende hiçbir şey yok."

"Bunu bulduk." Eve kanıt kutusuna uzandı ve piyano telini çıkardı. "Atman gereken başka bir şey daha var."

Yüzü soldu, sonra tekrar kızardı. "Bunu daha önce hiç görmemiştim." "Bunu senin çekmecende bulduk Greg."

"O zaman onu oraya sen koydun. Muhtemelen sayısız kez kanıt yerleştirdiniz, bulunduğunuz yere gelmek için hile yaptınız, böylece afetiniz ve gülünç elmasınızla etrafta dolaşıp masum insanları taciz edebilirsiniz."

"Aramanın her dakikası kayıt altındadır ve kayıt da delil niteliğindedir."

"O zaman Becca koymuş olmalı."

"Vay be." Hızlı bir kahkaha atan Eve arkasına yaslandı. "Evlenmeyi düşündüğün kadını maksibüsün altına atacaksın." Eve başını salladı. "Evet, acınacak derecede sıradansın."

Peabody, "Ve tahmin edilebilirlikten bahsediyoruz," diye ekledi.

"Artı, daha aptalca." Pakete dokundu. "Satın aldığın dükkanın adı tam burada. Nakit ödeyecek ya da satın almak için kendi mahallenden çok uzaklara gidecek kadar bile akıllı değildin. Sonra da sakladın. Satın aldığını doğrulamak için lanet olası bir 'link' araması yetti."

"Aptalın altında ne var,

Peabody?" "Sanırım moron."

"Bu sensin Greg. Sen bir moronsun. Söylesene, piyanon olmadığı halde çekmecende neden piyano teli var?"

Hafif bir ter, o tamamen Amerikan yüzünü parlattı. Bu kez kravatıyla uğraşırken düğümü gevşetti.

"Bu yasalara aykırı değil."

"Tanrım, gerçekten bunu Erin Albright'ın boğazına açtığın yarayla eşleştiremeyeceğimizi mi düşünüyorsun? Bir moronun altında ne var?"

"Belki embesil."

"Oraya varıyor. Garrote öldürmek için kötü bir yol, ama o bunu hak etti. Sen de teli aldın ve nasıl darağacı yapılacağını araştırdın. EDD'nin şimdiye kadar e'lerini gözden geçirecek zamanı olmuştur. Neden onları etiketlemiyorsun, Peabody, böylece bu işi kapatabiliriz?"

"Kesin şunu! Kesin şunu! Bunların hiçbirisi bir şeyi kanıtlamaz."

"Eğer embesilin altında bir şey varsa," dedi Peabody, "ben yokum."

"Sadece Greg Barney diyeceğiz. Dinleme cihazın var. E'lerinde bir boğma teli arıyorsun. Ondan nefret ediyordun. Seni küçük düşürüyordu ve Shauna'yı içler acısı bir duruma sürüklüyordu.

-Yaşam tarzı.

"Ve."

Kanıtların arasından son torbayı da çıkardı. "Eski bağlantın sende kalmış Greg. Erin'le iletişimini bulmak için EDD'ye ihtiyacımız yoktu. O sana güveniyordu. Senden bir iyilik istedi, Shauna'ya sürpriz yapmak için istediği bir iyilik. Sana sürprizin ne olduğunu söylemedi, bu onun büyük sırrıydı." "Ve sen de kabul ettin. Hepsi orada yazıyor," dedi Peabody ona.

"Ne zaman, sen sordu, nerede ve nasıl. Çok iyi bir adam, çok iyi bir arkadaş."

"Ne zaman? Parti günü, çünkü Donna'nın zamanında dönmesi için baskı hissetmesini istemiyordu. Nerede? Sen işe gitmeden önce, Becca gittikten sonra sana getirecekti. Sonra da nasıl. Öğle yemeğine çıktığında seninle buluşacak ve sana parmağını geçirecekti."

"Eminim sana bakmamayı, ilk öğrenenin Shauna olmasını istediğini söylemiştir. Ama sen yaptın ve bu Erin'in kaderini belirledi."

"Sanki senden onu öldürmeni istemiş gibi. Sana mükemmel bir fırsat verdi."

"Bir uçurumun kenarından sarkan bir arkadaşınız olsaydı, ona bir ip atar mıydınız?" Barney sordu. "Çok uzağa yüzdüğü için boğulmakta olan bir arkadaşınız olsaydı, onu kurtarmak için elinizden geleni yapar mıydınız?"

"Yapardım."

"Tek yaptığım buydu. Ve zamanla anlayacaktır."

"Hayır, bunu kendin için yaptın ve iyi arkadaşın Shauna'nın acı çekmesinden memnunsun. Böylece sevgi dolu bir arkadaş olarak etrafında dolanabilirdin. Ona sandviç yapmayı teklif et, dairesinden eşyalarını çıkarmasına yardım etmeyi teklif et, ağlaması için bir omuz ver."

"O zaman sırt," diye ekledi Eve. "Evet, bunu yakaladım. Nişanlısının anma töreninde suratına tokat yediği zaman sırtıyor. Senin için ne büyük bir heyecan. Onun gözyaşları, onun kederi, seni utandırmanın bir tür bedeli. Shaunbar'ın parlaklığına saygısızlık ettiğin için."

Erin'in suç mahallini masanın diğer tarafına itti. "İşte senin işin. Eminim bununla gurur duyuyorsundur."

"Bir hayat kurtarmak için bir can aldım. Ve bir anlaşma istiyorum."

"Eminim biliyorsundur. O günkü, o geceki hareketlerinizin üzerinden geçelim, böylece önce tüm detayları yerli yerine oturtmuş olunuz."

Sonsöz

Zaman aldı ve onu şaşırtacak şekilde, sonuna kadar bir avukat talep etmedi.

Ona zekâsı için çok fazla kredi vermişti.

Sonunda bir kamu avukatı ile görüştü ve o da Reo ile görüştü.

Yasal toplantı sırasında Eve evrak işleriyle uğraştı.

Sonra cinayet defterini kapattı ve cinayet tahtasını temizlemeye başladı.

Sonra Reo'ya sarıldı ve Peabody ile birlikte farklı bir bildirim yapmaya gitmeden önce memnun bir şekilde oradan ayrıldı.

Shauna bilmeyi hak ediyordu.

Sonuç olarak, evinin kapısından biraz geç çıktı. Çok değil, diye karar verdi, ayrıca Evlilik Kuralları'na uymuş ve Roarke'ı istediği gibi etiketlemişti.

İçeri girdi, Summerset'e baktı, kediye baktı.

"Evet, geç kaldım. Ve aptal bir katil kafeste." "O zaman aferin sana, Teğmen."

"Yasalar ne kadar izin veriyorsa o kadar iyi," dedi ve kediyle birlikte yukarı çıktı.

Ofisine girdiğinde Roarke tahtasının başındaydı ve onu temizliyordu.

"Tahtamı temizliyorsun."

"Bittiğini söylemiştin, ben de sana biraz zaman kazandırayım dedim." "Öyle ve öyle. Teşekkürler. Hadi biraz şarap içelim."

Kendisi de bir şişe almak için yürüdü. Roarke kendi seviyesine uymayan hiçbir şeyi stoklamadığı için hangisini aldığı için pek önemi yoktu. Ve bu da

onunkinin çok
üstünde. "İtiraf
mı etti?"

"O yaptı. O bir aptal. Hayır, bir dakika, onun Greg Barney olduğuna karar verdik, bu da embesilin altında bir şey. Tüm bunları gerçekten duymak istiyor musun?"

"İstiyorum."

"O zaman şuraya oturalım, ben sana anlatırım."

Kanepeyi işaret etti, şarabı ve kadehleri kendisi getirdi. Terasın kapılarını rüzgâra yaklaşan esintiye açmıştı.

Ve gayet iyi hissettirdi.

Röportajın üzerinden geçti.

"Hepsi bu muydu, gerçekten? Lise aşkıyla olan ilişkisi onu utandırdığı için bir kadını mı öldürdü?"

"Kendine verdiği değerin büyük bir kısmı Shaunbar'a ve son derece katı dünya görüşüne bağlı. Shauna her ikisinden de saptı ve bunun için Erin'i suçladı. Her zamanki yöntemleri işe yaramadı."

Başını salladı, içti. "Yine yapardı." "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Bunu biliyorum. Eğer bu yanına kâr kalsaydı, yine yapardı. Becca'ya, belki Shauna'ya, ona saygısızlık eden bir personele. Hapishanede bir psikiyatriste gidecektir ama bu dünya görüşünün duvarını kıracaklarından şüpheliyim."

"Sonunda bir anlaşma mı yaptı?"

"Ben buna pek anlaşma demedim. Ömür boyu, gezegende. Yirmi beş yaşında şartlı tahliye imkanı."

"Bundan memnun musunuz?"

"Evet. Şu anda sistemin içinde ve içeride çalışacak kadar zeki değil. Sadece değil. Yirmi beş yaşında şartlı tahliye edilmeyecek."

Bacaklarını uzattı, kedi onlara katılırken botlarını masanın üzerine koydu.

"Onun damarına basmak düşündüğümde daha kolay oldu ve ben bunun bu kadar zor olacağını düşünmemiştim. Shauna ile konuşmak, sonra Becca ile konuşmak? Çok daha zordu."

"Bir tür bildirim, değil mi?" İkisinin de bardaklarını doldurdu, sonra kendi botlarını onunkilerin yanına koydu. "Merkez, birinin dünyasından düşer."

"Shauna'nın en azından bir kısmını atlatmak için yeterince zamanı vardı. Ama Becca? Adamı seviyordu ama sevdiği adam artık y o k t u . Shauna

bizimle gelmek istedi ve Angie biz oradayken eve geldi. Böylece ikisi de bizimle geldi."

"Yani Becca'nın bir çevresi vardı - kabilesinden bazıları."

"Yardıma oldu. Sanırım yardımcı oldu. Biz ayrıldığımızda bazı eşyalarını topluyorlardı. Birkaç gün Angie'lerde kalacak. Sanırım bu da yardımcı oldu."

"İyi günde de kötü günde de dostlarımıza ihtiyacımız var." "Evet, sanırım öyle."

"Crack'e söyledin mi?"

"Evet, bilmeyi hak ettiğini düşündüm. Bu da bana Rochelle'i düşündürdü ve bu da An Didean'a götürdü. Shauna o tabloyu hediye olarak alamayacağımı anladı ve Erin'in tablolarının satışından elde edilen para sanatçılar için bir bursa gidecek. An Didean'da bu miktar için birini bulup bulamayacağımı sordu."

"Çok nazıksınız."

"Bunu bana borcunu ödemenin bir yolu olarak görüyor ve işimi yaptığım için bana borcunu ödemek zorunda değil. Ama-"

"Son derece nazık ve akıllıca davranmaya devam ediyor." Onun kalçasını okşadı. "Rochelle ile konuşacağım, seçmenize yardımcı olacak."

"Seçmek istemiyorum. Beni seçmeye zorlama. Çok fazla baskı var. Sadece seçemez mi? Bu onun işinin bir parçası."

"Bu yeterince doğru. Bu şekilde yapacağız." "Güzel.

Vay be. Rahatlamayı hisset."

Başını onun omzuna koydu, sonra çenesini öpmek için yüzünü yukarı kaldırdı. "Hadi yine dışarıda yiyelim."

"Bir şeyler ızgara yapabilirim." "Bir şey biftek olabilir mi?" "Olabilir."

"Öyle olmalı. Ama önce burada oturup şu bardağı bitirelim. Kapılar açıkken dışarıda sayılırız. Ve burada oturmak bile iyi hissettiriyor."

Elini onunkiyle birleştirdi.

"Evli olmak çok güzel," dedi yine.

"Benim fikrim, sana hatırlatırım."

"Hakkını vermeliyim."

Oturmuş şarabını yudumluyordu, güçlü yaz meltemi esiyordu, eli onunkine bağlıydı ve kedi her ikisinin de kucağına yayılmıştı.

Evet, diye düşündü. Oldukça güzeldi.

J. D. Robb'un Başlıkları

Ölümde Çıplak
Ölümde Zafer
Ölümde Ölümsüzlük
Ölümde Yeniden
Doğuş
Ölümde Tören
Ölümde İntikam
Ölümde Tatil
Ölümde Komplo Ölümde
Sadakat Ölümde Tanık
Ölümde Yargı
Ölümde İhanet
Ölümde Baştan
Çıkarma Ölümde
Yeniden Birleşme
Ölümdeki Saflık
Ölümdeki Portre
Ölümdeki Taklit
Ölümdeki
Bölünmüşlük
Ölümdeki
Vizyonlar
Ölümde Hayatta
Kalan Ölümde
Köken Ölümde
Hafıza Ölümde
Doğan Ölümde
Masum
Ölümde Yaratılış
Ölümde
Yabancılar
Ölümde Kurtuluş
Ölümde Vaatler
Ölümde Akrabalar
Ölümdeki Fantezi
Ölümde Şımarıklık
Ölümde İhanet New
York'tan Dallas'a
Ölümde Şöhret
Ölümde Yanılsama
Ölümde
Hesaplanmış

*Ölümde Nankör
Ölümde Gizlenmiş*

Ölümde Şenlik
Ölümde Takıntı
Ölümde Adanmışlık
Ölüm Kardeşliği Ölüm
Çıraklığı
Ölümdeki
Yankılar
Ölümdeki Sırlar
Ölümdeki
Karanlık
Ölümde Kaldıraç
Ölümde Bağlantılar
Ölümde Vendetta
Ölümde Altın
Ölümdeki
Gölgeler [Ölümdeki](#)
[İnançsızlar](#)
[Ölümdeki](#)
[Unutulmuşlar](#)
[Ölümde Terk Edilmek](#)
[Ölümde Çaresizlik](#)
[Ölümde Tekrar](#)
[Ölümde İntikam](#)
Ölümde [Rastgele](#)
Ölümde Tutkular

Antolojiler

Sessiz Gece

(Susan Plunkett, Dee Holmes ve Claire Cross ile birlikte)

Bu Dünyanın Dışında

(Laurell K. Hamilton, Susan Krinard ve Maggie Shayne ile birlikte)

Hatırla Ne Zaman

(Nora Roberts ile)

Gecenin Bir Vakti

(Mary Blayney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Gecenin Ölüsü

(Mary Blayney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ölüm Süitinde

Üç Kişi 606

(Mary Blayney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ölümde

Kayıp

(Patricia Gaffney, Mary Blayney ve Ruth Ryan Langan ile birlikte)

Diğer Taraf

(Mary Blayney, Patricia Gaffney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ölüm Zamanı

Huzursuz

(Mary Blayney, Patricia Gaffney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ayna, Ayna

(Mary Blayney, Elaine Fox, Mary Kay McComas ve R. C. Ryan ile birlikte)

Tavşan Deliğinden Aşağı

(Mary Blayney, Elaine Fox, Mary Kay McComas ve R. C. Ryan ile birlikte)

Yazar Hakkında

J. D. Robb, 1 numaralı *New York Times* çoksatan yazarı Nora Roberts'ın takma adıdır. Fütüristik gerilim türündeki In Death serisi de dahil olmak üzere 230'dan fazla romanın yazarıdır. Kitaplarının 500 milyondan fazla kopyası basılmıştır. E-posta güncellemeleri için [buradan](#) kaydolabilirsiniz.

**Bunu satın aldığınız için
teşekkürler
Martin's Yayın Grubu e-kitabı.**

Özel teklifler, bonus içerik ve yeni çıkan
kitaplar ve diğer harika okumalar hakkında
bilgi almak için,
haber bültenlerimiz için kaydolun.

Sign Up

Veya us.macmillan.com/newslettersignup
adresinden bizi çevrimiçi ziyaret edin

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#) tıklayın.

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler, kuruluşlar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.

İlk olarak Amerika Birleşik Devletleri'nde St. Martin's Press, an imprint of St. Martin's Publishing Group tarafından yayımlanmıştır.

ÖLÜMDEKİ TUTKULAR. Telif hakkı © 2024 Nora Roberts'a aittir. Tüm hakları saklıdır. Bilgi için adres: St. Martin's Publishing Group, 120 Broadway, New York, NY 10271.

www.stmartins.com

Kapak tasarımı Ervin

Serrano'ya ait

Kapak resmi: şehir manzarası © Michael Lee/Getty

Images eISBN 9781250289575 (e-kitap)

E-kitaplarımız promosyon, eğitim veya iş amaçlı kullanım için toplu olarak satın alınabilir. Lütfen Macmillan Kurumsal ve Premium Satış Departmanı ile 1-800-221-7945, dahili 5442 numaralı telefondan veya MacmillanSpecialMarkets@macmillan.com adresinden e-posta yoluyla iletişime geçin.

Birinci Baskı: 2024

İçindekiler

[Başlık Sayfası Telif](#)
[Hakkı Bildirimi](#)
[Epigraflar](#)

[Birinci Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[Beşinci Bölüm](#)
[Altıncı Bölüm](#)
[Yedinci Bölüm](#)
[Sekizinci Bölüm](#)
[Dokuzuncu Bölüm](#)
[Onuncu Bölüm On](#)
[Birinci Bölüm On](#)
[İkinci Bölüm On](#)
[Üçüncü Bölüm On](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[On Beşinci Bölüm](#)
[On Altıncı Bölüm](#)
[On Yedinci Bölüm](#)
[On Sekizinci Bölüm](#)
[On Dokuzuncu](#)
[Bölüm Yirmi](#)
[Bölüm Yirmibir](#)
[Yirmi İkinci Bölüm](#)
[Yirmi Üçüncü Bölüm](#)

J. D. Robb'un
Sonsöz Başlıkları
Yazar Hakkında
Telif Hakkı

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.